Din preocupările inginerului VALERIU POPA
VOLUM OMAGIAL

NAŞTEREA ŞI MOARTEA

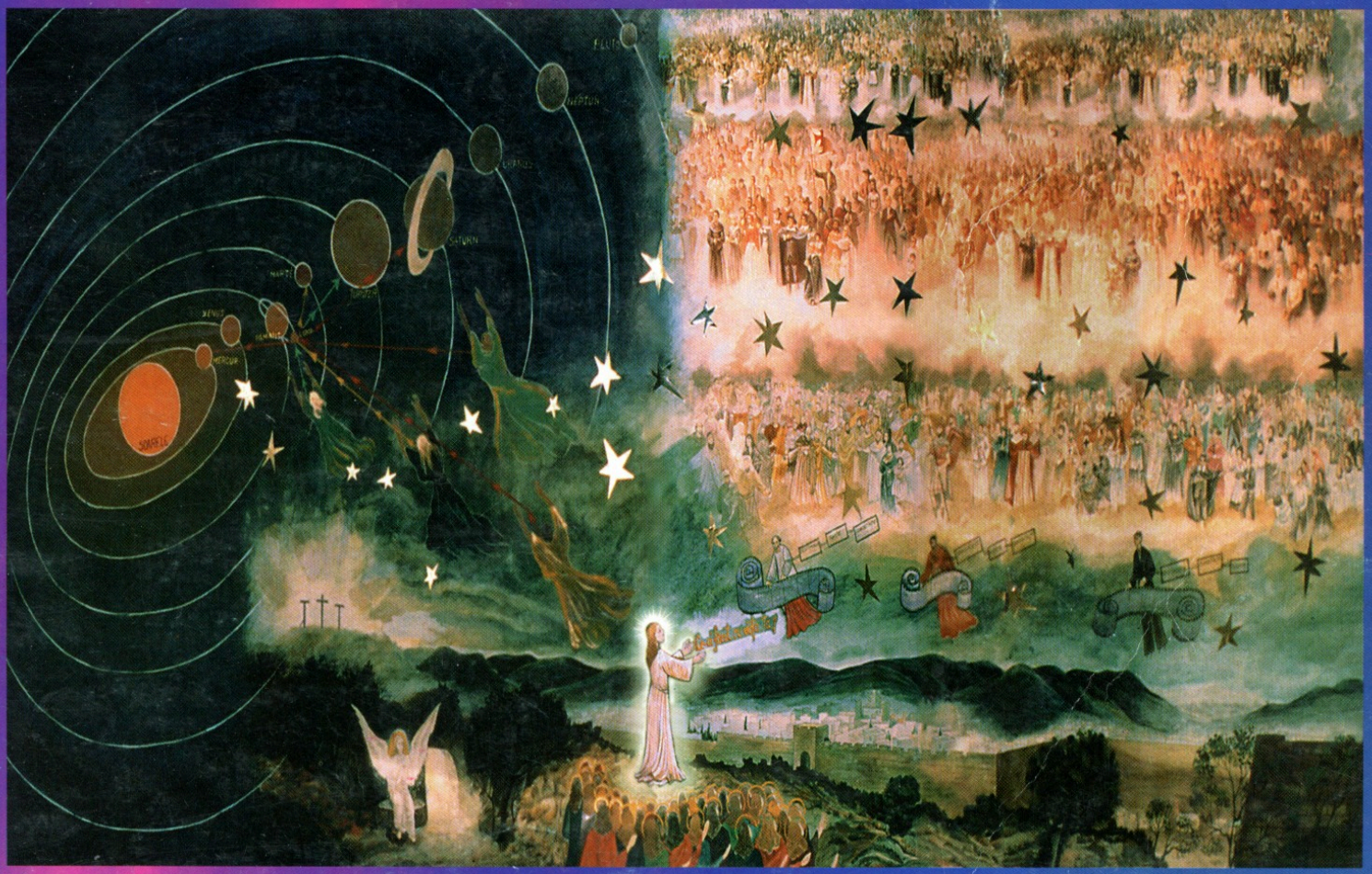

fenomene fizice şi psihice ale evoluţiei omului

TUDORA STAICU, OVIDIU HARBĂDĂ

NASTEREA SI MOARTEA

- Ipoteze, pentru oamenii care nu s-au preocupat inca de studierea acestor fenomene.

- Posibilitati, pentru cei in care s-a trezit dorinta de cautare.

- Certitudini, petru aceia care prin munca, studiu si experimentare au ajuns sa cunoasca mai mult despre aceste realitati energetice.

Plansele prezentate in aceasta carte reprezinta in pricipal materializarea prin desen a unor idei din lucrarea "DIN TAINELE VIETII SI ALE UNIVERSULUI", de profesor Scarlat Demetrescu. Din acest motiv, explicarea lor s-a realizat in mare parte prin citarea si combinarea informatiilor mai sus amintita.

BUNATATE

Trecusera mai multe luni de cand stateam impreuna cu mama intr-o garsoniera, intr-un cartier bucurestean, pe langa parcul "I.O.R." Se apropia sfarsitul anului si inca nu incepusem albumul cu plansele la care nenea Popa si cu Dora lucrasera mai bine de trei ani. La serviciu nu ma puteam concentra, acasa imi era imposibil sa-mi gasesc linistea si singuratatea necesare ca sa ma apuc de lucru. In tot acest timp am cautat in mai multe locuri o camera unde sa pot sta, sa nu fiu deranjat si sa simt ca nu deranjez pe nimeni, dar conditiile din Bucuresti si mai ales preturile faceau ca aceasta dorinta a mea sa fie, deocamdata, un obiectiv imposibil de atins.

Atunci cand simteam ca ma cuprinde nerabdarea, imi sunau in minte vorbele parintelui Cleopa: " Rabdare, rabdare, rabdare!" " Dar pana cand parinte?" "Nu pana la prasit, ci pana la sfarsit!"

Imi placeau tare mult vorbele astea, numai ca erau cam greu de aplicat.

Totusi timpul trecea, eu nu-mi gaseam locul si lumea ma tot intreba cand apare noua carte, iar eu nici macar nu incepusem sa lucrez la ea. Si din nou mi-am adus aminte de unele lucruri invatate pe langa nenea Popa, asa ca pe data de 25 decembrie 1997 am intrat in post; apa cu suc si clisme si... Am tinut 14 zile , timp in care m-am simtit foarte bine, am fost si in vizita la tara, invitat de familia Staicu. L-am cunoscut pe tatal Dorei, om la 70 si ceva de ani, dar care lua in spate trunchiuri de copac pe care eu nu m-am incumetat macar sa le ridic. M-am simtit tare bine acolo, in acea atmosfera de casa de tara, unde bunul simt si credinta stramoseasca te inconjoara la tot pasul. Fiind imediat dupa Anul Nou, era mancare din belsug, dar eu mi-am vazut de sucurile mele diluate.

Pe la jumatatea lui ianuarie, la sugestia mamei mele, vorbesc si cu vecinii mei, o tanara familie de economisti, despre nevoia de a-mi gasi o camera unde sa pot lucra, caci am observat ca se mutasera si nu stiam ce au de gand cu fosta locuinta.

Sanda mi-a spus ca o sa vorbeasca cu sotul ei, Claudiu si ca o sa ma caute peste cateva zile sa

discutam.

Intr-adevar, intr-o zi de luni, dupa amiaza, suna la usa Sanda si ma invita la ei, caci venise si Claudiu ca sa-mi explice despre ce este vorba. Iau ceva pe mine si mergem. Era apartamentul chiar de langa garsoniera mamei. Ma invita inauntru, dau mana cu Claudiu si el incepe sa-mi arate cele doua camere ale apartamentului. Aveau tot necesarul ca sa pot lucra si locui acolo. Biblioteca, masa de lucru, dulap, pat, covoare, bucatarie, baie, hol, aragaz, frigider... Ce mai, pentru mine era o comoara la care nici macar nu indraznisem sa visez. Dupa ce mi-a aratat cum functioneaza toate prin casa, iar Sanda m-a initiat in privinta veselei din bucatarie, a debaralei cu bunatati, a detergentilor, sapunurilor si a felului cum se folosesc, am revenit in sufragerie. Si acum mai tin minte. Erau amandoi veseli, zambitori, iar Claudiu mi-a zis: "Ovidiu, daca iti convine, poti sa ramai aici si sa-ti vezi de treaba"si mi-a intins cheile de la apartament.

Cand am auzit, pentru cateva clipe am ramas fara grai. M-am sprijinit de soba si am incercat sa explic ca mi-ar conveni de minune, dar eu am nevoie numai de o camera, pe cealalta o pot inchide daca doresc, si mai e ceva, ii rog sa-mi spuna ce chirie trebuie sa platesc, caci nu stiu daca imi pot permite.

Ei insa erau la fel de veseli si degajati, Claudiu mi-a pus cheile in mana si mi-a raspuns ca nu trebuie sa le platesc nici o chirie, platesc doar ce consum in casa, apa, gaze, lumina...

Deja se intamplau prea multe in doar cateva minute. De atatea luni cautam un loc si nu gaseam. Intr-un sfert de ora totul se rezolvase. Mi se pusese la dispozitie un apartament, nu mi se ceruse nici o chirie, eram lasat in casa lor, fara nici o pretentie, fara nici o grija, fara nici un gand de neliniste din partea lor. Si tot asa veseli si surazatori, m-au lasat si au plecat.

In schimb mie mi-au trebuit mai multe zile sa ma linistesc, sa-mi domolesc starea de bucurie si sa ma pot apuca de lucru.

Si cu ocazia acestor randuri doresc sa multumesc familiei Anastasiu, pentru omenia lor.

I - DIN NOU LA TREABA

Dealurile molcome, acoperite de paduri raslete, de holde bogate de grau, porumb, de sate imprastiate ici si colo, de case inconjurate de livezi cu tot soiul de pomi fructiferi, de gradini ce rad in soare, dealuri imbracate in mantii verzi de pajisti pe care cirezile de vite si ciobanii pareau niste mici puncte pestrite intr-o agale deplasare, parca dincolo de timp, insotite doar de zgomotul bland si impaciuitor al talangilor, mirosul de fan cosit, cerul senin presarat cu mici norisori ca decor, deplasandu-se incet, intr-o perpetua modificare de forma, toate acestea imi mangaiau simturile , intr-o zi de vara, cand reusisem sa evadez din Bucurestiul poluat, undeva prin Moldova, in mijlocul naturii, pentru cateva zile. In departare se auzea clopotul bisericii dintr-un sat ori al vreunei manastiri din multele ce se afla pe aceste meleaguri. Parca timpul statea locului. Am simtit ca inteleg de ce unii romani sunt in stare sa-si dea viata pentru tara lor.

M-am ridicat de pe povarnisul dealului unde sezusem sa ma odihnesc admirand privelistea, am pus

tenesii pe umar si am pornit mai departe prin padurea de brazi, spre manastirea Varatec.

Dupa ce am stat cateva zile in atmosfera acestor locuri, plina de istorie si spiritualitate romaneasca, am revenit in Bucuresti. Cu greu m-am incumetat sa intru in capitala, cand, trecand cu masina peste pod, pe drumul spre cartierul Colentina, am vazut o pacla deasa, censiu-albastruie, plutind doar la cativa metri deasupra oamenilor. Dintr-o data, agitatia, zgomotul, fumul, inghesuiala si tot vacarmul din jurul meu mi-au adus cu brutalitate aminte ca sunt in Bucuresti. Dar aveam treaba si destinul imi spunea sa o termin aici.

CAPITOLUL II - CUM S-AU NASCUT PLANSELE

Este toamna anului 1990. Copiii au impanzit din nou strazile Bucurestiului, aducand cu ei o vibratie de bucurie si speranta. Peste tot, rasetele si strigatele lor ne aduc aminte despre un alt mod de a trai, pe care, parca, odata, l-am cunoscut si noi.

In acest timp insa, o femeie dintr-un apartament situat intr-un bloc cu mai multe etaje, simte ca e la capatul puterii in lupta cu boala, cu moartea. Sotul si fetita ei sunt disperati, nu mai stiu ce sa faca, cui sa mai ceara ajutor. O migrena insuportabila o face sa se tavaleasca pe jos de durere, iar starea de voma care o chinuie neincetat parca nu se mai termina. Organismul nu mai suporta medicamentele. Cum le inghitea le voma. Dar nici durerea de cap nu o mai suporta. Pana la urma a luat iar o mana de pastile. Dupa un timp, care i s-a parut interminabil, a inceput sa se linistesca putin.

De mai multi ani, Dora incercase sa afle cauza suferintelor sale. A consultat mai multi medici, s-a ales cu o groaza de tratamente medicamentoase, nenumarate diagnostice, operatii, extirpari aproape pe viu de excrescente tumorale, dar ei ii era tot mai rau. Adesea credea ca nu mai apuca a doua zi. I s-a spus ca are reumatism la ochi, sinuzita, afte alergice in gura, probleme cu stomacul (stomac alungit), cancer la sani, dischinezie biliara, ficatul afectat, constipatie, probleme genitale, lipsa de calciu, o boala a oaselor si inca altele pe care nu le mai tin minte. In aceasta situatie starea ei psihica era deplorabila.

Singurul tratament in urma caruia mai simtea cat de cat o ameliorare era cel homeopat prescris de doctorita Tataru. Tot de la dansa afla intr-o zi ca sotul ei, tot medic, bolnav de un cancer laringian, si-a rezolvat problema urmand tratamentul naturist al lui Popa Valeriu. Luand legatura cu el, sotul Dorei, Mihai, stabileste pentru a doua zi o intalnire cu dl. Tataru, care sa ii duca la Popa Valeriu. De la dansul a aflat in sfarsit cauza suferintelor sale si ce sa faca, daca vrea sa mai traiasca.

Pana acum a reusit sa respecte in general modul de viata sugerat de V. Popa, sa isi reia activitatea profesionala si sa fie un membru activ al familiei si comunitatii in care traieste. Este adevarat ca aceasta reusita se datoreaza in egala masura sotului si ficei sale, Oana, care au adoptat si ei acest mod de viata.

Dupa cativa ani, fiindu-i mult mai bine, a inceput sa simta nevoia imperioasa de a face si ea ceva in slujba oamenilor, asa cum vazuse mereu la Valeriu Popa, cand statea in preajma lui. Acesta avea de mult o idee care il preocupa, dar fiind deosebit de complexa si dificil de materializat, nu gasise inca omul care sa

aiba inspiratia si tenacitatea sa duca alaturi de el munca necesara. Avea nevoie de un artist cu sensibilitate deosebita, capabil sa primeasca inspiratia si sa o transcrie in imagine fizica, dar, care sa aiba si rabdarea si puterea de munca necesare pentru finalizarea unei asemenea opere, menite sa prezinte in imagini si text, procesul nasterii si mortii omului, atat din punct de vedere fizic cat si spiritual. Era una din modalitatile prin care dansul dorea sa obiectiveze cunostinte spirituale in legatura cu sensul vietii omului pe Pamant, intr-o forma fizica, in imagini sugestive care sa ne ajute sa fixam mai bine idei care deocamdata sunt mai greu de inteles.

Asa s-a intamplat, ca Dora sa fie un artist si mai mult inca, o pictorita cu sensibilitate, care intr-o stare de relaxare profunda, primeste imagini pe care, adesea, parca o mana care nu este a ei le schiteaza si aranjeaza pe plansa, de cele mai multe ori altfel decat si le-a imaginat ea pana sa se fi asezat in fata plansei goale. Da, de un asemenea om avea Popa Valeriu nevoie si ea dorea sincer sa faca ceva in slujba Divinitatii, sa-si arate recunostinta si fata de cel care o ajutase sa revina la viata.

Astfel, din colaborarea lor si inspiratia spirituala, incet, incet, una dupa alta, printr-o munca titanica a Dorei, tablourile au inceput sa apara. Erau minunate. Spre sfarsit, cand mai erau doar vreo 2-3 planse de facut, din cele peste 40 cate trebuiau sa fie, admirandu-le cu negraita multumire, Valeriu Popa afirma adesea ca aceasta lucrare, cand va fi gata, o sa reprezinte o premiera in domeniu.

Fiind impreuna cu el, am participat si eu la finalizarea acestor ilustrari ale procesului nasterii si mortii, cunoscand bine continutul si scopul lucrarii. Astfel, a ramas ca impreuna cu Dora sa terminam aceasta carte - album, oferind-o apoi cititorilor, pentru a implini o munca a lui Popa Valeriu, daruita semenilor sinceri doritori de cunoastere.

Dupa plecarea dintre noi a lui Popa Valeriu, Adi, baiatul dansului, i-a dat plansele lui Dora, sa poata lucra acasa in continuare la ele. Dintre toti, cred ca Adi a trecut prin momentele cele mai grele. Mi-aduc aminte de primele clipe cand ne-am revazut, la doua saptamani dupa ce avusese loc inmormantarea. Tin minte si acum cuvintele lui: " Ovidiule, unde ai fost? Acum, cand am avut cea mai mare nevoie de tine, nu te-am gasit! " Si avea dreptate, caci nu ma gasise. Cateva luni mai tarziu, cand ne-am vazut din nou, l-am regasit pe Adi cel pe care il stiam din totdeauna, si care, prin comportamentul lui, mi-a dovedit ca nu ma inselasem, ca este un om corect si cu suflet bun. Aducandu-mi aminte de el, tin sa-i multumesc pentru atitudinea lui prietenoasa, caci a contribuit la linistea mea sufleteasca, de care aveam nevoie pentru a scrie aceasta carte.

CAPITOLUL III - FENOMENUL NASTERII

Dedicatie lui Popa Valeriu

O mana de aur instruneaza o chitara

Si-n zbor de lebada, se scoboara un inger.

O stea pali pe cer

Si soarele luci in zori

Cand ma nascui...

Eu m-am nascut dintr-un cantec

Si dintr-o culoare...

Trezit, mi-am inaltat vocea catre cer...

O, Tata, pierdut si abia nascut in lume,

Mai stii ca sunt?

O lumina, o durere si o floare

Si-un zambet pe drumul prafuit...

Trece-un convoi,

Si eu cu ei,

M-am dus

Si m-am nascut...

Oana Staicu.

III.1 PLANETA PAMANT - PLANSA 1

<>

<< Marile Lumini ale Lumii Spirituale comunica azi celor chemati faptul ca in natura inconjuratoare sunt o multime de materii eterice, de diferite grade, a caror finete este atat de mare, incat simturile noastre nu ni le pot revela. Aceste materii eterice sunt animate de unde vibratorii, altele decat cele ce anima materia vizibila.

De ce nu pot fi vazute, auzite, pipaite de toti oamenii ?

Pentru ca acestia nu au la dispozitie decat organele de simt necesare lumii fizice. Este drept ca omul poseda si "altfel" de simturi, care stau latente in fiinta umana; dar numai atunci cand acestea vor fi puse in activitate, numai atunci omul va auzi, simti, vedea si alte forme de energie decat cea fizica, grosiera.

Faptul ca cea mai mare parte a omenirii nu vede fiintele si materiile din lumile superioare, nu poate fi un argument ca ele nu exista. Respiram aerul ! Dar il putem prinde in maini ca pe o floare ? Gandim ! Dar poate cineva sa daruiasca gandul unui prieten ca pe un bibelou ? Prindem pe ecranul televizorului imagini care reproduc lumea inconjuratoare si pe noi insine ! Unde sunt "firele" care pornesc de la sursa catre receptor ? Putem spune ca nu exista pentru ca nu le putem percepe ?

De existenta lor nu se mai indoieste nimeni. Suntem scaldati din toate partile de vibratii - unele transmise prin aer, altele prin eter - de care insa nu avem cunostinta pentru ca nu avem organe potrivite de percepere a lor. >>

Sa-i lasam totusi pe cei mai norocosi si mai "bogati" semeni ai nostri sa ne dezvaluie cate putin din tainele pe care le detin.

(Plansa nr.l)

<< Globul nostru terestru are o atmosfera fluidica proprie, a carei grosime e de aproximativ 700 000 km. Ea este cu desavarsire deosebita de eterul, de atmosfera fluidica a celorlalte planete din sistemul nostru.

Cu cat materia terestriana e mai la periferia atmosferei fluidice a 2Pamantului, cu atat ea e mai fina si are o lungime de unda mai mica, o mai mica amplitudine, din care cauza e din ce in ce mai vie, mai luminoasa, pana la albul cel mai stralucitor.

Puternica ei vibratie ii da insusirea de a strabate prin fluidul vital si prin aerul atmosferei noastre, prin lichidele si solidele pamantului, ca si cum ele nu ar exista.

Dincolo de acesta materie, ce acopera ca un invelis general globul nostru, de jur imprejur, se afla printre planetele sistemului nostru materia solara sau atmosfera fluidica a Soarelui nostru, in care "inoata" toate planetele cu invelisurile lor planetare respective.

Materia planetei noastre este impartita in trei mari zone: alba la periferie, albastra la mijloc si rosie la suprafata pamantului.

Zonele exterioare fiind cele mai fine, le penetreaza pe cele mijlocii si inferioare. Cele mijlocii, pe cele inferioare si toate corpurile de la suprafata pamantului. Altfel spus, la suprafata Terrei se afla toate categoriile de materii planetare, dar in sens invers finetii lor.

Materia solida, lichida si gazoasa a pamantului nostru, care nu este decat eter condensat (energie condensata in diferite stari de echilibru), are destinul sa evolueze, pentru a se transforma in materie planetara de un grad superior, caci si materia este supusa legii evolutiei; ea are sensibilitate, intelegere si vointa, pentru ca este vie, este formata din particule vii, adevarate fiinte, infinit de mici.

Totul evolueaza. Totul se preface, totul circula, si cel mic, ca si cel mare. Aceasta lege a circulatiei se aplica nu numai materiei, ci si duhurilor, nu numai materiei fizice, ci si celei psihice. Si omul fizic este supus aceleiasi legi a circulatiei materiei si a vesnicei ascensiuni, impins de legea progresului. Pentru noi,

Pamantul este o "scoala" unde trebuie sa invatam lectia vietii pamantene. Fata pamantului este scena vietii si lumea ce isi duce viata pe el e formata in acelasi timp din actori si spectatori. Fiecare om joaca rolul ce si l-a asumat sau i s-a atribuit de sus. El nu trebuie sa stie decat de rolul lui, pe care trebuie sa-1 joace pe scena lumii, rol dictat de gradul lui evolutiv, de destinul lui. Unul va juca rolul de rege, altul de servitor si un altul de cersetor. Viata duhului in eternitate este o scoala. Scoala a tot ce a creat Dumnezeu, care e fara sfarsit ca si opera Lui.

Duhurile avansate trebuie sa invete si principalele legi ce domnesc in lumile create de Tatal Ceresc. Trebuie intai sa invete legea-legilor care este iubirea, sub formele ei, aplicata la atom, molecula, substanta, protoplasma, tesut, organ, organism, planeta, soare, univers, la intregul cosmos. Viata deci, de la nastere si pana la mormant nu este decat o scoala continua. Ne nastem pentru a veni la scoala materiei cele mai dense, pentru a cunoaste, pentru a invata tot ce se refera la ea, ca fenomene, ca viata si legi. Apoi ne continuam invatatura si dupa moarte, cand spiritul merge intr-una din zonele rosie, albastra sau alba din jurul planetei, in functie de vibratiile lui, care sunt in armonie cu o anumita zona din spatiu. Daca vibratiile tale ca spirit, corespund zonei rosii, acolo vei fi atras si acolo te vei simti in largul tau; daca corespund zonei albastre, acolo vei merge; de asemenea si spiritele albe vor merge in zona cu vibratiile cele mai ridicate, zona alba. Acestea din urma sunt cele care poseda cunostinte despre fluidele si legile care prezideaza la combinarea si desfacerea lor. Fizica, chimia si medicina sunt stiintele care stau la baza cunostintelor savantilor care fac destruparea sau intruparea spiritului uman.

Intre pamant si nivelurile zonelor fluidice exista un dute-vino continuu. Unele spirite vin la intrupare, altele si-au terminat perioada vietii terestre si pleaca in spatiu. Odata ce spiritul este eliberat prin actul fiziologic numit moarte, el se inalta spre locul pe care si l-a castigat prin felul cum si-a trait viata pamanteana. Spiritelor care sunt foarte evoluate si vin pe pamant cu anumite misiuni, li se permite si chiar au puterea si cunoasterea de a-si construi singure un corp fizic armonios. Atunci, ei sunt insotiti de Marele intrupator, cel care are misiunea de a asista la acest proces deosebit de complicat.

Pentru spiritele mai putin evoluate, care au un destin mai neplacut, exista unul sau mai multi intrupatori, dupa gradul evolutiv al celui venit la intrupare, care, executa in deplina stiinta sa opera lor in partile hotaratoare ale corpului.

Deci, atunci cand unui spirit i-a sosit timpul sa paraseasca zona lui fluidica si sa coboare la intrupare, el este adus treptat de anumite duhuri superioare, intr-un fel de somnolenta. Aceste spirite superioare, avand un corp mai subtil, nu sunt percepute de duhurile inferioare. Pentru a i se suprima o parte din constiinta, din vointa, duhul superior il adoarme pe candidatul la intrupare, il magnetizeaza si in aceasta stare el stie ceva, aude, vede, dar n-are claritate in intelegerea tuturor fenomenelor ce vor avea loc in jurul sau. Astfel stand lucrurile, spiritul inferior nu mai poate riposta atunci cand vede ce corp nearmonios i se pregateste, conform destinului sau. Oricat de hotarat, oricat de tare ar fi un duh pe vointa lui, atunci cand este vorba sa implineasca un destin mizerabil si in vederea lui sa aiba parte de un corp netrebnic, ii vine greu sa-si construiasca un corp urat, cocosat, un creier idiot sau alte organe defectuos alcatuite. Iata de ce, pentru intruparea acestor spirite mai putin evoluate sau care au gresit mult in existentele anterioare, Divinitatea, in Marea Ei intelepciune, a oranduit ca numai stiinta savantilor medici intrupatori sa poata pregati casa in care bietul duh va cobori spre implinirea destinului sau.

Oare destinul nostru ne este impus fara o lege si fara nici un scop ? Pentru ce ocaziile oferite oamenilor sunt asa de inegale? Cum de permite Dumnezeu acest lucru, cand se spune ca nici un fir de iarba nu creste

fara voia Lui? Daca exista intr-adevar un Dumnezeu, pentru ce este atata mizerie in lume? Pentru ce oamenii tari devin intr-o buna zi orbi? Pentru ce copiii nevinovati sunt loviti de boli si mame care-si strang cu dragoste la san copilul, sunt omorate? Pentru ce raul nu este pedepsit si binele compensat? Pentru ce criminalul circula liber si inocentul este aruncat in inchisoare? De ce aceia care muncesc cinstit sunt dispretuiti, iar cei nerusinati si sarlatani se imbogatesc?

Omul nepregatit nu poate raspunde acestor intrebari, pentru ca in fata lui sta aparenta si nu realitatea. >>

Putini oameni isi dau osteneala sa gaseasca o explicatie a lumii care ii inconjoara! Aceasta lucrare va. redeschide pe parcursul ei o mica fereastra ce va lumina un inceput de raspuns la aceste intrebari tulburatoare.

<< Omul, in fata acestor framantari ramane dezorientat si se intreaba cu neliniste: Care este Adevarul?

Sa ne intoarcem un pic cu mintea si cu sufletul la ceea ce ne-a spus acum 2000 de ani Marele, Bunul si Iubitul de oameni, Iisus Cristos: "Cunoasteti adevarul si adevarul va va elibera!"Sa reducem acestea la fizica simpla a lumii inconjuratoare.

Cand oamenii devin complet constienti de orice adevar din lumea fizica, se eliberaza de conceptia lor ignoranta asupra acelui lucru sau fenomen. In clipa cand oamenii au cunoscut faptul ca pamantul este sferic, ca se roteste in jurul soarelui, ei s-au eliberat de ideea antica a unui pamant plat si a unui soare care urca si cobora. In clipa cand oamenii se eliberaza de credinta ca sunt biete fiinte supuse legilor omenesti ale vietii si mortii si limitarilor impuse de gradul lor de ignoranta, in clipa aceea vor vedea ca sunt eliberati de toate prejudecatile omenesti si ca pot deveni, daca vor, Fii ai lui Dumnezeu, fiinte perfecte care nu au nimic de-a face cu dizarmonia. >>

Si Dora are o parere asemanatoare;"caci nenorocirile omenesti nu sunt cauzate de un Dumnezeu pedepsitor, asa cum afirma unii, ele sunt false excrescente care s-au adunat in corpul omului, ca rezultat al gandirii si faptuirii gresite. De exemplu, boala este consecinta nerespectarii unor legi ale Naturii care, in timp, duc la deteriorarea corpurilor omului, aparand diferite dezechilibre resimtite ca boala; este rezultatul intelegerii gresite pe care o are omul fata de fiinta sa reala. Iertarea este un factor important in vindecare. Dar pentru a ierta, atentia trebuie concentrata asupra Iubirii."

Rostul acestor planse este tocmai de a explica omului o mica parte din adevarul despre el insusi, de a cunoaste ca nu este independent si ca viata lui se desfasoara dupa niste legi perfect alcatuite, de la care nu se abate nici chiar Creatorul si ca, incalcarea acestor legi atrage de la sine propria pedeapsa, ca moarte nu exista si atunci cind ajungi prin cunoastere si autocunoastere sa descifrezi tainele acestui fenomen fiziologic natural, teama dispare, caci noi avem teama in viata doar de ceea ce nu cunoastem. Aflam ca viata continua, dar sub o alta forma vibratorie, unde constiinta capata noi calitati.

Legat de aceste planse, Dora ne atentioneaza: "inca o data va spun: aceasta carte este mesajul lui Popa

Valeriu, este dorinta sa profunda de a se face inteles, ca a vindeca numai trupul este una, dar a te vindeca de ignoranta, a te vindeca spiritual, este cea mai mare realizare a omului. Pentru cei carora le este mai greu sa-si imagineze doar citind, aceste planse speram sa fie destul de relevante; am incercat sa redau prin imagine ceea ce este dincolo de material, in subtil. Este tratata problema revenirii la viata, problema vietii si a mortii.

Sper sa fiti ajutati sa intelegeti si sa practicati. Este foarte, foarte greu, dar nu imposibil. Atunci cand nu reusiti sau nu puteti intelege ceva sa nu spuneti niciodata, 'este imposibil', fara sa adaugati si cuvantul inca. Asfel ramaneti un sistem deschis, posibil de imbunatatit, maine.

Apropiati-va cu fiecare secunda a vietii voastre de Cel ce este insasi Viata - Dumnezeu - Tatal, Unicul Creator."

III.2 ATMOSFERA FLUIDICA A PAMANTULUI - PLANSA 2

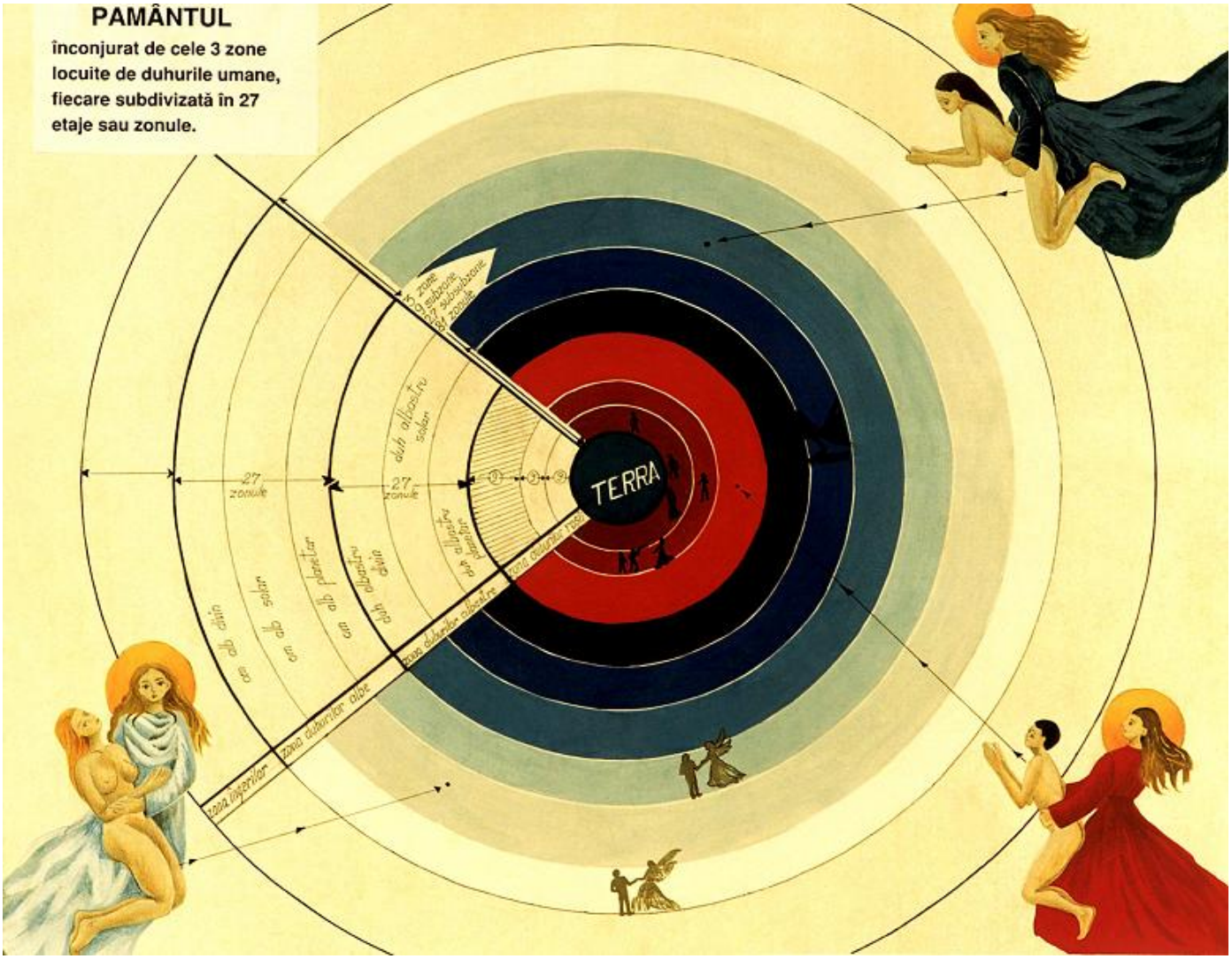

<>

<< In jurul pamantului sunt doua zone fluidice: una mai aproape de planeta, numita zona de trai si de

evolutie a spiritelor umane si alta superioara, externa, numita zona de evolutie a unor spirite superioare care si-au terminat scoala planetara, a asa numitilor ingeri ai pamantului nostru. Evolutia planetei noastre, cu tot ce exista pe ea, este condusa de acesti ingeri, in frunte cu Sfanta Treime planetara. Aceasta evolutie dureaza milioane de ani si se face lent.

La suprafata pamantului se disting 4 categorii de materii: solide, lichide, gazoase si eterice, ce sunt energii in diferite stari de condensare.

In jurul globului exista o atmosfera eterata formata din 4 mari zone fluidice: 3 umane si una angelica. Dintre cele umane, cea mai departata de pamant este zona 1, cea alba, apoi urmeaza zona 2, cea albastra si ultima, zona 3, cea rosie, care este cea mai apropiata de planteta noastra. Aceste 4 categorii de fluide principale care invaluie globul nostru au o oarecare stabilitate. Ele nu se amesteca intre ele, ci se intrepatrund de sus in jos. Fluidul zonei albe patrunde prin zona albastra si rosie, pana in centrul pamantului. Fluidul zonei albastre patrunde si el zona rosie si globul pana in centrul sau. Prin concentrari succesive de-a lungul timpului, din acestea au derivat materia solida, lichida si gazoasa.

Aceste fluide se impart in trei mari regiuni unde isi duc viata trei categorii de spirite umane si anume: spiritele rosii, din zona cea mai apropiata de suprafata pamantului, care cheama in jurul lor, in corpul lor fluidic, fluidul rosu al vointei sau al instinctului animalic; spiritele albastre care prin studiile pe care le fac incorporeaza in perispiritul lor mai mult fluid al inteligentei; spiritele albe care, pe langa o inteligenta superioara au si o memorie puternica si un vast capital de cunostinte, iar prin moralitate (sfintenie) au posibilitatea de a incorpora mai ales fluid alb, cel mai fin dintre toate fluidele si cu vibratia cea mai inalta.

In realitate aceste regiuni se subdivid in cate trei, apoi din nou in cate trei si inca odata, existand in final cate 27 de subdiviziuni pentru fiecare regiune fluidica.

Ultimile 9 subzone ale zonei rosii (cele mai apropiate de pamant) sunt de nuanta cea mai inchisa si aici locuiesc spiritele plantelor si animalelor. Putin mai sus se afla spiritele oamenilor salbatici, iar in continuare urmeaza subzonele unde locuiesc spiritele mai modeste de pe acesta planeta. Ele au o oarecare inteligenta si chiar o mica doza de simt moral. Venite la viata, vor fi truditorii din greu ai acestei lumi, oameni modesti, necajiti, nestiutori, dar cu un bun simt ce-i orienteaza in viata lor simpla.

In urmatoarele 9 subzone, de culoare rosu mai deschis decat ultimele si care sunt mai rarefiate, traiesc spiritele putin mai evoluate, care, venind pe pamant, vor lucra pentru ele, vor avea o familie, muncind si pastrand totul numai pentru famile, nimic pentru restul omenirii. Ei pot fi meseriasi, agricultori, comercianti, deci ocupatii personale.

Cele 9 subzone care urmeaza, deci cele mai indepartate de pamant dintre cele rosii, au un grad de rarefiere mai ridicat, o nuanta si mai deschisa de rosu. Ele sunt populate de spirite cu o experienta de viata ceva mai ridicata, cu un anume grad de intelecualitate, manifestand si un fundament de moralitate, care in viata pamanteana vor ocupa functii publice, avand posibilitatea de a face bine multimii anonime.

Spiritele rosii au dimensiunea cea mai mare comparatriv cu celelalte categorii de spirite, pot lucra cu o mare forta asupra materiei fizice, din care cauza uneori sunt periculosi si pot deveni anarhistii lumilor spatiale. Veniti pe pamant, ei sunt aceia care se bizuie pe forta lor fizica.

A doua zona - cea albastra - cuprinde si ea 27 de subdiviziuni, pornind de la albastru inchis, ultimile 9 subzone (cele mai apropiate de pamant) si sfarsind cu primele 9 subdiviziuni, de un albastru foarte deschis. Spiritele din aceasta zona au dimensiunea mai mica, dar o intelectualitate mai ridicata si un fond moral mai robust, fara insa sa poata vedea clar lumea ce-i inconjoara si legile dupa care ea isi desfasoara viata. Si ei sunt impartiti in trei categorii in functie de gradul lor de intelegere, in general avand rolul de a executa, fie ca sunt in spatiu sau pe pamant, ceea ce li se dicteaza sa faca, asupra celor din zona a treia. Pe pamant vor fi oameni cu o oarecare cultura si vor avea pozitii sociale ce le vor ingadui sa serveasca drept executanti ai ordinelor date de mai marii lor. Ei vor ocupa diferite functii care au ca sarcina de a pune in executie o dispozitie oarecare, stabilita de legi sau ordonante ministeriale, ca de exemplu jandarmeria, politia, magistratura, etc.

Zona cea mai indepartata de pamant din cele trei umane, cea alba, are si ea o gradatie a culorii pe cele 27 de subzone, de la un alb mai putin intens la nivelul ultimelor 9 subzone, pana la albul cel mai stralucitor, mai curat, unde locuiesc cele mai evoluate spirite. Ea cuprinde toate duhurile albe, care poseda o mare intelectualitate, o puternica forta morala si vaste cunostinte ale legilor si fenomenelor ce se desfasoara in univers, spirite care si ele se impart in trei categorii.

Duhurile din ultimile 9 subzone poarta numele si rangul de preot. Unele din aceste spirite se hotarasc inca de sus, ca atunci cand vor veni pe pamant sa slujeasca altarului. Uneori, dupa ce au venit la viata pamanteana, ei uita sa imbratiseze cariera pe care si-au hotarat-o de sus. Alteori devine jos preot terestru, dar din cauza intunericului in care e invaluit, considera misiunea lui ca o profesiune, deci aducatoare de bunuri pamantesti.

Urmatoarele 9 subzone sunt locuite de arhiereii cerului si marii judecatori ceresti, iar cei din primele 9 subzone sunt viitorii candidati la rangul de inger, dupa ce vor fi facut scoala vietii pe toate categoriile de planete. Ei sunt sfintii pamantului.

Din aceasta expunere rezulta ca in total sunt 81 de subdiviziuni, de trepte, cu 81 de densitati ale aceluiasi fluid al acestei planete.

Mai sus de zonele fluidice umane se afla zona ingerilor, care e si ea impartita in trei subzone, dupa calitatea fluidelor lor si rangul ingerilor care o populeaza. Venind de la exterior spre fata pamantului, avem: zona numarul unu sau a ingerilor divini, zona numarul doi sau a ingerilor de evolutie solara si zona a treia sau a ingerilor de evolutie umana. In aceste trei planuri se hotaraste evolutia vietii de pe pamant.

In fruntea tuturor ingerilor se afla conducerea suprema a acestei planete, Sfanta Treime planetara. Primul din aceasta treime e reprezentantul Tatalui ceresc pe planeta noastra. El vegheaza ca Legile si Vointa Lui sa se aplice continuu pe aceasta planeta. Al doilea e reprezentantul Divinului solar pe planeta

noastra. El supravegheaza ca Legile Fiului Lui Dumnezeu, Hotararile Lui, sa se implinesca intru totul pe pamant, caci El nu face voia Lui, ci, in definitiv, pe a Tatalui care i-a incredintat aceasta planeta. Al trilea e suveranul acestui glob. Nimic nu se poate face pe acest pamant fara stirea si aprobarea lor. Fiecare dintre ei are sub ascultarea lui alte trei duhuri ceresti, numite Asesori. Cei noua asesori au fiecare langa ei trei ajutoare, tot ingeri, sau duhuri ale Adevarului, sau sfinte duhuri. De trei ori noua fac douazeci si sapte de ajutoare, numite delegati. Deci Forul suprem al Pamantului se compune din cei trei conducatori ai Sfintei Treimi, noua asesori si 27 delegati. In total, Tribunalul suprem al Pamantului se compune din 39 de membri, sau sfinte duhuri. Apoi urmeaza grupul ingerilor care sunt veghetorii si aplicatorii severi ai treptelor evolutioniste. Sub ingeri vin miliardele nesfarsite de duhuri-oameni, impartiti in trei zone mari cu subzonele lor. Nici cei din zona a treia, nici cei din zona a doua si nici chiar cei din zona intaia nu au initiativa conducerii din punct de vedere al evolutiei pamantesti. Spiritele albe nu pot decat ori sa execute, ori sa se opuna pentru un moment, cerand o amanare. Ei nu pot desfinta ordinele de evolutie, pe care numai ingerii au dreptul de a le face cunoscute.

Pornind de la Soare spre Pamant, primele subzone sunt cele mai luminoase, posedand fluide ce-ti produc senzatii de o deosebita inensitate si pe masura ce se coboara se intuneca treptat, ultima subzona fiind cea mai intunecata.

Cei din zona alba vad eterul de sub ei, cel de culoare albastra. Noi, oamenii in trup fizic si care locuim in zona rosie, cand ne uitam in sus vedem eterul din zona a doua si din aceasta cauza cerul ni se pare albastru. Nu vezi culoarea eterului zonei in care esti, ci pe a celui de jos sau a celui de sus.

Spiritele vin rand pe rand la scoala vietii pe acest Pamant in grupuri foarte mari sau sub forma de semigrupe. Grupul este alcatuit dintr-un mare numar de spirite venite din alt sistem solar. In perioada in care grupele isi fac evolutia aici, sosesc si semigrupele care nu sunt decat asociatii de spirite venite de pe alta planeta a acestui sistem solar.

In afara de aceste doua mari organizatii de spirite, mai vine la scoala vietii o grupare direct de la Tatal. Ei vin direct pe cea mai de jos planeta a sistemului nostru, deci niciodata direct pe planeta noastra. Acestia sunt incepatorii evolutiei planetare si ei evolueaza numai pe anumite planete in sistemul nostru solar.

Rezulta ca dintre spiritele venite la scoala acestei planete, cele albe au venit din alt sistem solar si sunt de evolutie solara, adica dupa ce isi termina scoala pe acesta planeta merg pe o alta planeta, dintr-un alt sistem solar si asa mai departe, spiritele albastre sunt de evolutie planetara si isi fac scoala rand pe rand pe toate planetele acestui sistem solar, minus planetele incepatorilor si spiritele rosii care evolueaza numai pe anumite planete ale sistemului nostru sunt de evolutie subplanetara sau de planete tinere, mai putin evoluate.

In lume sunt 2 feluri de evolutii: una individuala si alta colectiva. Prima se face de catre fiecare spirit in parte, individual, si cealalta in grup, din planeta in planeta si din sistem solar in sistem solar.

Dar, pentru a evolua, in tot si in toate trebuie sa existe o ordine desavarsita si numai ea, ordinea,

permite ca evolutia sa urmeze fara oprire. Fiecare entitate evolueaza pe scara ei si pe masura ce avanseaza cunoaste din ce in ce mai amanuntit legile cosmice si cu cat avanseaza, cu atat sentimentul solidaritatii, al unitatii este mai puternic. Totul trebuie sa fie organizat, ierarhizat si solidar. Tot universul a fost organizat din Sfera Divina in tacere. Nimic, nici o cunostinta mai inalta nu este trambitata pe la toate colturile, o afli numai daca o meriti si daca puterea ta de intelegere spirituala a ajuns la un anumit grad. O cenzura vesnica si perfecta exista in cer. Nu poti vorbi orice, nu poti comunica oricand si oricui, altfel totul ar fi discutat, criticat sau laudat.

Legea, asociata cu puterea Vointei divine impune asociatia, solidaritatea si astfel totul se mentine asa dupa cum este Voia si dorinta Unicului suveran al lumilor. Deci toate spiritele, toate particulele trebuie sa fie solidare intre ele pentru a mentine totul intr-un tot unitar. Cu toate ca soarele e departe de planetele sale, intre ele se exercita o puternica atractie, formand un bloc - blocul sistemului nostru planetar. Si cu toate ca stelele sunt la departari incalculabile una de alta, ele se atrag puternic, astfel incat toate fac o unitate - universul nostru.

Cu cat o stea, un sistem planetar sunt mai avansate pe scara evolutiei, cu atat puterea lor de atractie e mai mare. Deci individualitatea este aparenta in univers, partile lui fiind puternic legate intre ele. >>

III.3 AURA FIINTEI UMANE - PLANSELE 3,4

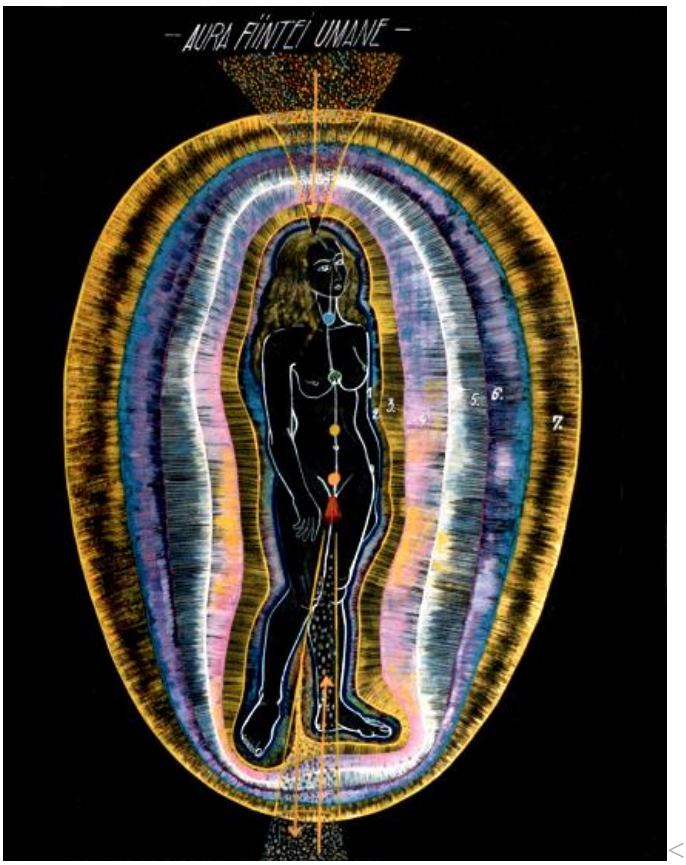

<>

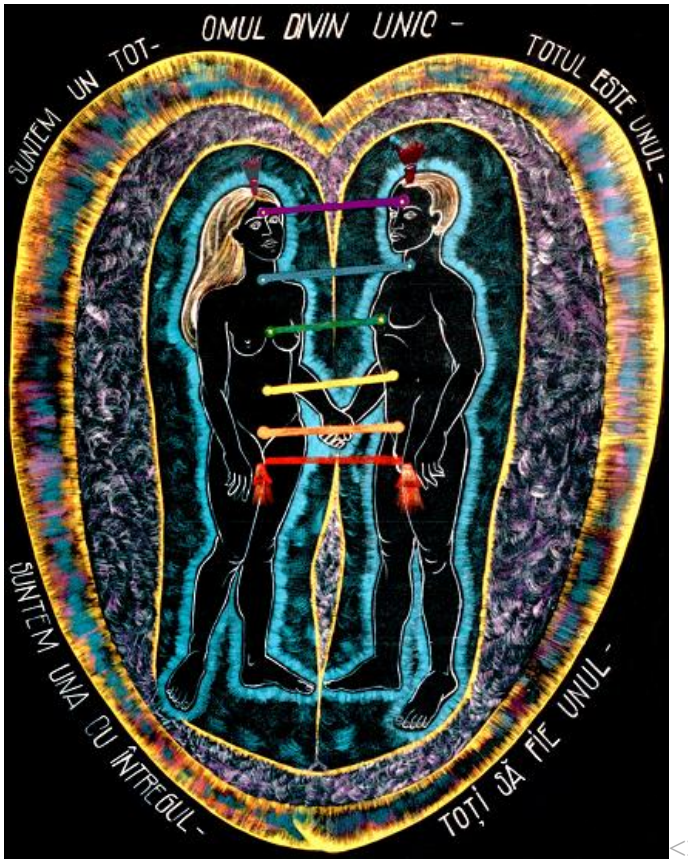

Omul! Fiinta cea mai evoluata de pe intreg pamantul. Este un intreg univers in miniatura, dar nu un univers in sine. Si asta pentru ca nici o lume nu poate exista fara alte lumi.

Fiecare univers, fiecare creatura, fiecare molecula, depinde de alte lumi, de alte creaturi, de alte molecule indispensabile vietii sale.

Aura este acea parte din energia universala care ne inconjoara, asociata corpului omenesc, fiind in fapt manifestarea energiei umane. Si daca trebuie sa o asemuim cu ceva, pentru o mai usoara intelegere a acestui fenomen, atunci o putem compara cu un halou luminos ce inconjoara trupul uman, il patrunde si emite radiatia sa proprie. Prin urmare, cand ne referim la fiinta umana, pentru a o intelege, putem spune ca este formata din doua parti materiale: una fizica, pipaibila, corpul fizic si cea de-a doua parte, cea bioenergetica, aura, care a inceput sa fie demonstrata in mod stiintific.

El, omul, aceasta fiinta deosebit de complexa in intregul ei, este formata, pe langa trupul fizic si din alte 7 (dupa unii cercetatori 9, si e posibil sa se mai descopere si altele) structuri sau corpuri energetice care se intrepatrund si se inconjoara unul pe altul cu straturi succesive, corpuri care in totalitatea lor alcatuiesc aura umana.

Aura este oglinda sufletului. In ea omul isi arata bolile, sanatatea, falimentul sau succesul, dragostea sau ura. Ea tradeaza toate gandurile bune sau rele. Atunci cand o persoana este atinsa de o boala mortala, aura sa incepe sa se intunece, sa se stearga si in unele cazuri ea dispare chiar inaintea mortii acesteia. Cand moartea este violenta si victima era sanatoasa, aura intarzie si dupa moartea clinica.

Acest ou energetic multicolor atinge o inaltime de doi metri si jumatate si chiar mai mult, iar latimea

poate fi mai mare de un metru, evident, aceste dimensiuni pot varia de la o persoana la alta. Este formata din radiatii colorate plecand din diferite parti ale corpului si este mai bine sa nu se foloseasca cuvantul culoare cand ne referim la aura, ci frecventa radiatiei pe care o numim "bleu" sau "rosu" de exemplu. Cand spunem ca aura este multicolora se face de fapt aluzie la o parte din culorile spectrului solar.

Cu cat spiritualitatea unui om este mai mare, cu atat haloul este de un galben mai intens. Toti marii sfinti au haloul aurit, culoare care se poate obtine numai prin puritatea gandurilor si intentiilor. Insa cu cat vibratiile unei persoane sunt mai joase, cu atat mai mult vom intalni in aura culori terne si murdare, respingatoare, in comparatie cu vibratiile inalte care genereaza culori stralucitoare si pure. Daca actiunile noastre de zi cu zi (gandurile, faptele) sunt bune si culorile aurei sunt mai luminoase, dar un comportament reprobabil da nastere unor culori mai putin atragatoare in aura.

In functie de o serie intreaga de factori, aura este si ea schimbatoare, urmand dispozitia individului, numai ca tentele fundamentale raman neschimbate, tente care indica "fondul" persoanei.

Cele 7 straturi sau corpuri fluidice au fiecare o luminozitate si culori proprii, activitatea lor influentand si conditionand in mod concret corpul fizic si starile psihice ale omului. Ele sunt structurate in mod organizat si reprezinta "intermediarul"dintre spirit sau scanteia divina, cum i se mai spune, si trup. Cele mai apropiate de acesta urmaresc conturul lui, iar cele mai departate au forma ovoida, aparand in jurul corpului ca un ou cu varful in jos. Toate aceste straturi par a fi "agatate" pe un fundal energetic de o vibratie aparte, ce se vede ca un abur albicios, luminos, eterat si care apare intre straturi, despartindu-le. Ele se penetreaza si. se inconjoara unul pe altul cu straturi succesive, fiecare corp superior fiind compus dintr-o materie fluidica mai fina si vibratii mai inalte decat corpul pe care il inconjoara si patrunde. Cunoscand ca materia fizica se deosebeste in principal de cea fluidica prin diferente de frecvente, acest mod de existenta al straturilor aurei poate fi explicat si de principiile fizicii actuale, dintre care unul admite ca frecvente diferite pot coexista intr-un acelasi spatiu fara sa se afecteze reciproc.

Dintre aceste straturi, primul, al treilea, al cincilea si al saptelea au fiecare structuri bine diferentiate, in timp ce al doilea, al patrulea si al saselea apar sub forma unor fluide luminoase in continua miscare, nefiind riguros delimitate de celelalte corpuri. Aceasta miscare este ca o curgere continua de valuri de lumina colorata sau striatiuini in jurul corpului fizic. Ele capata o forma mai definita pe masura ce patrund straturile fara sot. Fiecare strat urmator intrepatrunde complet stratul inferior, inclusiv trupul fizic al omului.

Corpurile aurei au o organizare functionala proprie, ele mentinandu-se prin absorbirea din campul energetic universal si metabolizarea energiilor specifice frecventei fiecarui corp, prin intermediul unor centri energetici in forma de vartejuri, cunoscuti in literatura sanscrita sub denumirea de chakre, adica "roti", care la omul sanatos sunt luminoase si in continua miscare. Aceste energii preluate si prelucrate de chakre sunt apoi distribuite in intregul corp prin numeroase canale energetice, denumite in sanscrita nadisuri.

Canalul principal de energie se afla in interiorul coloanei vertebrale si se intinde de la baza sirei spinarii pana la cap, de-a lungul lui fiind asezati principalii centri energetici. De la baza coloanei vertebrale, de fiecare parte a canalului central, pornesc alte doua nadisuri importante, care, pe durata vietii, urca de-a lungul canalului principal, se incruciseaza in chakre, unde intersecteaza canalul central. Nivelul pana la care se ridica aceste nadisuri(cel din stanga fiind de culoare albastra, nadi lunar, asociat principiului feminin, yin, iar cel din dreapta de culoare rosie, nadi solar, asociat principiului masculin, yang), depinde de nivelul de evolutie al individului si de felul in care traieste. Pe langa aceste trei canale principale mai exista un mare numar de nadisuri secundare, numarul lor total fiind de aproximativ 72000.

Varfurile chakrelor sau radacinile lor se indreapta catre canalul principal de energie care curge prin fiinta noastra, iar gurile lor se deschid la marginea exterioara a fiecarui camp caruia ii apartin. Pe langa acestea mai exista 21 de centri energetici minori si inca multi altii de dimensiuni tot mai mici.

Centri energetici principali din partea din fata a trupului au fiecare o pereche pe partea din spate a corpului, acestea fiind considerate fata si dosul chakrei. Cele din fata au legatura cu sentimentele persoanei, cele din spate cu vointa, iar cele de la nivelul capului cu procesele de gandire. Centrii energetici situati in crestetul capului si la baza coloanei pot fi considerati pereche, deoarece sunt portile prin care patrunde si iese curentul de energie principal ce curge in josul si in susul sirei spinarii.

Cele 7 chakre sunt localizate pe trupul fizic in locul principalelor plexuri nervoase, fiecare fiind in legatura si cu o glanda endocrina principala.

Prima chakra reprezinta centrul radacina si se afla la baza coloanei vertebrale, langa coccis, in punctul unde se intersecteaza cele trei nadisuri principale. Are 4 canale energetice, de fapt patru mici vartejuiri care se invartesc cu o viteza foarte mare, semnifica constiinta obiectiva, legatura cu existenta concreta, terestra, fizica. Are culoarea rosie si guverneaza activitatea glandelor suprarenale.

-functia psihica: vointa de a supravietui in planul fizic, controleaza instinctul de conservare, starea de siguranta launtrica, increderea in sine la nivel fizic.

-functia fizica: raspunde de buna functionare a excretiei, avand ca zona de proiectie anusul si intestinul gros, sistemul muscular si tesutul adipos.

Al doilea vartej de energie, cel din regiunea sacrala, se afla situat cam cu doua degete sub ombilic. Guverneaza viata emotionala si sentimentele. Are 6 canale energetice.. Reprezinta constiinta senzuala, erotismul, imaginatia. Este de culoare portocalie si corespunde gonadelor.

-functia psihica: dorinta nestavilita, imaginatie debordanta, instinctualitate, camin, familie, hrana.

-functie fizica: influenteaza functiunile organelor genitale.

Al treilea centru are legatura cu activitatea noastra mentala si este centrul de "foc" al fiintei. Are 10 mici vartejuri si este localizat putin deasupra ombilicului, la nivelul plexului solar. Reprezinta constiinta expansiva, vointa de putere. Simbolizeaza constiinta pasionala, dinamismul. Are culoarea galben-auriu si

controleaza activitatea pancreasului.

-functia psihica: dorinta, vointa, egoul, individualitate, libertate, expansivitate, putere, armonie, stapanire de sine.

-functia fizica: sistemul digestiv si sangele.

Cam la nivelul sternului se afla al patrulea centru energetic al omului, localizat in centrul pieptului, putin deasupra inimii. Acesta metabolizeaza energia iubirii si transforma energiile venite de la centri superiori in energii ce pot fi preluate de centri energetici inferiori si invers. Are 12 canale energetice si simbolizeaza constiinta iubirii si a trairii empatice cu alte fiinte, abnegatie, daruire, dragostea fata de omenire. Este de culoare verde si guverneaza activitatea timusului.

-functia psihica: dragostea nemarginita pentru aproapele tau, compasiunea, altruismul, daruire.

-functia fizica: activitatea sistemului circulator, a sistemului respirator si a sistemului imunitar.

Al cincilea centru energetic se afla la nivelul gropitei dintre clavicule si este asociat transformarii cuvintelor in fapte. Avand 16 vartejuri in componenta, el reprezinta constiinta intuitiva, creativitatea superioara. Este de culoare albastra si raspunde de activitaea glandei tiroide.

-functia psihica: exprimare fluenta, inspiratie in vorbire.

-functia fizica: activitatea corzilor vocale, a sistemului auditiv, a faringelui, a esofagului, maduva osoasa.

Putin deasupra radacinii nasului exista urmatorul centru energetic, al saselea, care, impreuna cu stratul sase au corespondent iubirea cereasca, o iubire dusa dincolo de puterea de intelegere a omului; ea da sens vietii, reprezinta constiinta mentala superioara, perceptia directa a celorlalte lumi invizibile. Poseda 96 de canale energetice si simbolizeaza puterea de patrundere a mintii, telepatia, stapanirea de sine, inteligenta creatoare divina. Culoarea sa este indigo si controleaza functionarea glandei pituitara.

-functia psihica: intuitie superioara, clarvedere, capacitati profetice, constiinta spirituala, constiinta individuala.

-functia fizica: controlul activitatii creierului mic

Al saptelea centru energetic, situat deasupra capului, este poarta de intrare a energiei cosmice, avand un numar mult mai mare de canale energetice, fiind cunoscut si sub denumirea lotusului cu o mie de petale. La acest nivel omul realizeaza cunoasterea divina. Este de culoare violet-albicios si influenteaza activitaea glandei pineale.

-functia psihica: deschiderea spirituala fata de Dumnezeu

-functia fizica: trezirea giganticului potential mental, controlul sistemului nervos central.

O buna functionare a chakrelor are o dubla semnificatie in viata noastra si anume: pe de o parte inseamna ca organismul nostru isi ia acea parte de energie din campul universal de care are absoluta nevoie

pentru a exista, iar in al doilea rand, o data cu energia noi receptam si toata constiinta asociata energiei ce curge prin noi, lucru care deocamdata este destul de rar la oamenii timpurilor noastre. Dar "maine" vor fi mai multi.

Dora explica in mod sugestiv: "Aceste vartejuri sunt asemenea unor stabilizatori de energie electrica de la care pleaca spre receptor doar cantitatea necesara pentru buna functionare a aparatului, caci daca energia ar patrunde brusc si intr-o cantitate prea mare, in cel mai bun caz ar deregla aparatul, daca nu l-ar arde de tot. Acesti centri iau din oceanul energetic in care plutim doar cat avem nevoie, altfel pur si simplu ne-am "praji" intr-o secunda, ar fi prea multa energie psihologica si nu am putea-o prelucra. In consecinta, fiecare chakra trebuie sa fie deschisa incet pentru a exista timpul necesar prelucrarii constiintei energetice eliberate, astfel incat noile informatii primite sa se integreze usor in viata noastra. Sanatatea sau boala omului se poate sesiza si din observarea lor, care in acelasi timp sunt lumina, forma, culoare si sunet, aceste trasaturi variind in functie de viteza lor de rotatie si de calitatea energiei metabolizate."

Fuctiile principale ale centrilor energetici sunt acelea de vitalizare a fiecarui corp aurie inclusiv al celui fizic, de dezvoltare a diferitelor aspecte de autoconstientizare, fiecare chakra avand o anumita functie psihologica. Pe langa acestea, chakrele mai au rolul de a transmite energia intre straturile aurei.

Straturile aurei isi au fiecare setul propriu de 7 centri energetici majori, fiecare situati in acelasi loc pe corpul fizic. Acest lucru este posibil deoarece fiecare strat are o frecventa superioara celui inferior, putand astfel sa ocupe acelasi spatiu. De exemplu, pentru chakra a treia, cea situata deasupra ombilicului, exista 7 chakre unele intr-altele si de vibratii diferite, toate cu varfurile in acelasi loc de pe suprafata corpului fizic. Practic, acest lucru inseamna ca pe corp fiecare vartej este de fapt un multiplu de 7 vartejuri ce se intrepatrund, toate avand varful in acelasi punct pe trupul omului. Fiecare chakra are in varf niste mici orificii prin care se transmite energia de la un strat la altul. La majoritatea oamenilor ele sunt din pacate partial obturate, blocand cursul firesc al energiei. Aceste "usi" se pot debloca numai printr-o munca de purificare a corpului fizic si al celor energetice, care inseamna o continua straduinta de acumulare de cunostiinte stiintifice si de fapte de iubire care ne ajuta sa fim mai buni.

Primul corp energetic sau strat4, observat in imediata apropiere a corpului fizic are frecventa vibratiei cea mai apropiata de cea a materiei fizice, are o dimensiune variabila intre 5-12 cm si este alcatuit dintr-o retea de linii de forta prin care curge incontinuu energie luminoasa, culoarea ei variind de la albastru la cenusiu.

Acest strat este matricea pe baza careia se dezvolta corpul fizic si isi intretine intrega sa existenta. Are aceeasi structura cu a corpului fizic, inclusiv toate partile si organele sale. De fapt, trupul fizic este copia grosiera a primului strat aurie aflat in imediata sa apropiere. Pe acest strat se observa foarte bine organele bolnave, caci ele au o culoare modificata, mai intunecata decat a celor sanatoase. Modificarile pozitiei, a culorii lui, a felului cum vibreaza, aparitia unor fisuri sau a lipsei acestuia din anumite locuri, furnizeaza informatii despre starea sanatatii fizice si psihice ale individului de o precizie neatinsa inca de nici o

aparatura stiintifica. La nivelul acestui corp constiinta se exprima prin perceperea senzatiilor, de exemplu placerea fizica sau durerea.

Al doilea strat aurie urmeaza si el, in mare, conturul trupului fizic, are o grosime care variaza cam intre 2-7 cm, avand un nivel vibratoriu mai ridicat fata de primul. Apare sub forma unor norisori colorati aflati intr-o continua miscare, schimbandu-si des nuantele in functie de starea emotionala a individului. El se intrepatrunde cu stratul inferior si corpul fizic pe care le inconjoara, are o structura multicolora, continand toate culorile curcubeului. Aceste culori arata calitatea si intensitatea sentimentelor individului, daca ele sunt structurale sau conjuncturale si variaza de la nuante deschise, stralucitoare la cele intunecate, noroioase. Constiinta exprimata prin acest corp ia forma emotiilor si reactiilor primare, cum ar fi teama, furia si dragostea, in functie de personalitatea individului.

Urmatorul corp energetic, al treilea, inconjoara si intrepatrunde toate straturile anterioare si trupul fizic, fiind compus dintr-o substanta si mai diafana. Culoarea lui este galben stralucitor. El nu mai ia forma corpului fizic, este oval, ca un ou cu varful in jos, iar nuantele culorilor ce il compun arata interesele persoanei, aptitudinile sale mentale active sau latente. Este deci asociat proceselor de gandire rationala, este planul mintii analitice liniare.

Al patrulea strat este oarecum asemanator cu al doilea, dar mai fin, compus din nori de culori mai eterate, de obicei inconjurati de lumina trandafirie a dragostei. Exprima natura sentimentelor in relatie cu semenii, cu omenirea. Aici sunt stocate informatii despre aspecte trecute ale vietii persoanei, despre cauzele unor boli si in legatura cu destinul individului. La acest nivel constiinta se exprima prin emotii mai altruiste, care depasesc sinele, cuprinzand intreaga umanitate.

Corpul aurie al cincilea, care se extinde pana la aproximativ 50-60 cm in afara trupului fizic, contine tiparul pe baza caruia se construieste primul strat al aurei, care la randul lui este forma model pentru alcatuirea corpului fizic. Aici exista intreaga structura a organismului, chakrele, organele interne si forma corpului, vazute ca si cum ar fi pe un negativ. In acest plan constiinta se manifesta ca vointa superioara in armonie cu legile universului. Pe acest strat se poate vedea daca gandurile din stratul trei se vor materializa sau nu.

Stratul sase vibreaza cu o frecventa si mai inalta fata de celelalte corpuri, pe care le inconjoara si intrepatrunde. Nu este prea bine structurat si pare mai mult o radiatie a celorlalte straturi, ca o lumina palpaitoare, compusa din nuante pastelate si raze luminoase care radiaza dinspre trup spre exterior. Este nivelul emotional exprimat in termenii spiritualitatii, unde se experimenteaza extazul spiritual. Pe acest plan constiinta se exprima prin sentimente inalte, spiritualizate, cum ar fi dragostea universala, extinsa dincolo de fiintele umane, ce cuprinde tot ce este viata.

Al saptelea strat al aurei se extinde cam pana la 100 cm de corpul fizic, are o forma ovoida care inconjoara intreg corpul omenesc, fiind asezata cu varful in jos. Este ca un ou format dintr-o retea de nenumarate fire de lumina aurie, care la exterior este mai dens si mai elastic, asemanator cojii de ou, ce

protejeaza intreaga fiinta umana, ii mentine intregul camp si integritatea sa. Aici sunt continute informatiile despre vietile trecute precum si despre programul vietii actuale. Exprimarea constiintei in acest plan se realizeaza prin concepte superioare referitoare la sistemele noastre de credinta si cunoastere, oferind accesul la cunoasterea integrala.

In plansa a patra sunt prezentati doi oameni care se iubesc. Atunci cand intre ei exista o afinitate, se plac reciproc, are loc un schimb intens de energie. Constiinta energetica asociata acestui schimb depinde de tipul comunicarii dintre cei implicati. Culorile si formele campurilor bioplasmatice ce se schimba intre indivizi arata natura interactiunilor ce au loc.

Astfel, cand intre doi indivizi se realizeaza o comunicare placuta, confortabila, interactiunile .bioplasmatice apar ca o curgere usoara si lenta de energie intre cei implicati, avand culori pastelate, diafane, stralucitoare, ce joaca intr-un schimb fermecator de energie luminoasa.

Pe masura ce valurile de bioplasma ale unei persoane ating campul celui pe care il place, aura acestuia se umple de culori, sentimente si energie. Fasciculele de energie care interactioneaza pot avea orice culoare a curcubeului si orice forma.

Chakra inimii din al patrulea strat al campului aurie este de culoare roz. Daca in interactiunea dintre doi oameni este multa iubire, se schimba o mare cantitate de energie de culoare roz ce curge in valuri domoale de la unul la altul. Cand doi oameni se indragostesc, chakra inimii din stratul patru devine foarte activa, atragand tot mai multa energie roz in campul aurie. Curand, intreaga aura a celor doi este strabatuta de valuri de energie, ce apar sub forma unor nori roz ce plutesc in jurul celor doi.

Oricine se afla in preajma indragostitilor se simte bine. Cu totii ii iubim pe indragostiti. Cand suntem langa ei, chakra noastra din dreptul inimii a campului patru incepe sa se deschida mai mult, absorbind mai multa energie roz. Apar astfel si in jurul nostru norisori roz ce se deplaseaza de-a lungul aurei.

La indragostiti aurele lor se contopesc formand una singura, in forma de inima, iar cele 7 chakre principale se leaga intre ele prin corzi energetice, aceasta structura energetica fiind dovada ca cei doi se iubesc sincer.

III.4 CINE E CU NOI. PLANSELE 5-6

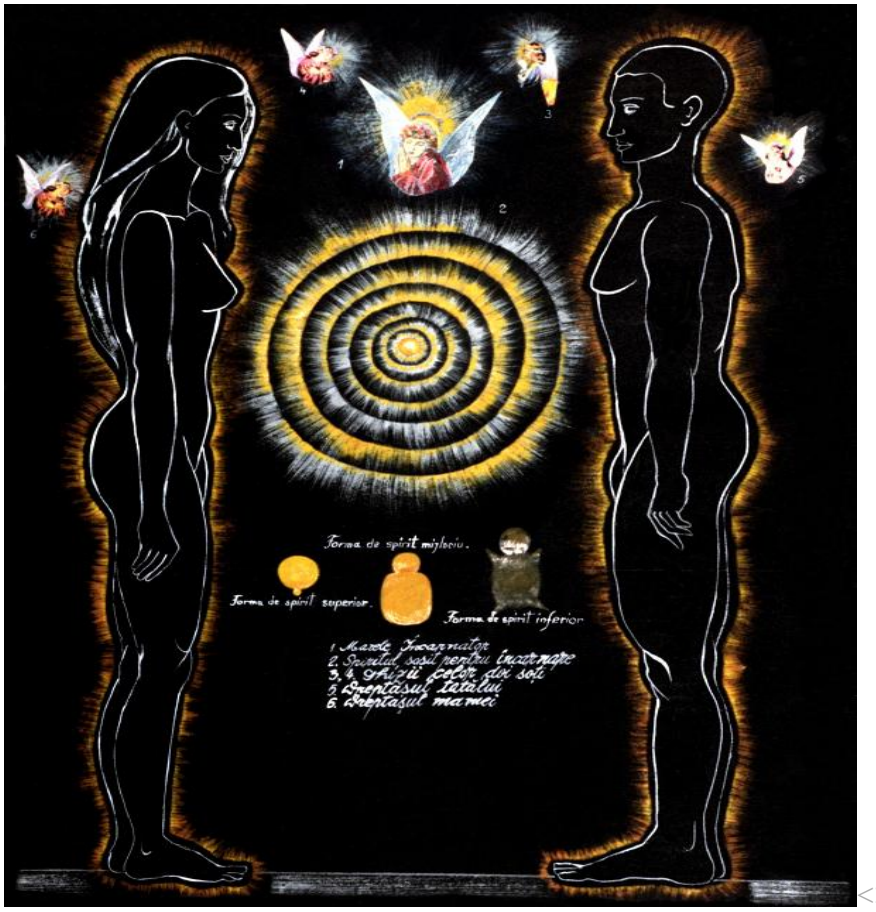

Privind la aceste planse, Dora remarca:"Tineretul din zilele noastre nu se mai multumeste cu explicatii fara o baza credibila, solida, el are nevoie de o religie stiintifica si artistica.

Scopul vietii este evolutia. Buun!? Evoluam, dar cum? Ce inseamna a evolua?

Da, din punct de vedere material, fizic, s-a explicat si s-a putut intelege cat de cat. Mai mult de catre unii si mai putin de catre altii. Dar evolutia este numai materiala? Oare nu trebuie sa mai evoluam si pe o alta directie?

Desigur, ne raspunde "cineva" din interiorul fiintei noastre. Cine? Acea particica de Constiinta-Lumina ce nu ne paraseste si nu ne uita niciodata: esenta fiintei noastre, scanteia divina, creata de Tatal si trimisa in sfera creatiunilor pentru a evolua.

Plansa nr. 5 este inceputul unei serii de desene ce incearca sa prezinte venirea la viata a spiritului uman, etapele parcurse pana la nastere, inclusiv momentul nasterii. Fenomenul este urmarit din punct de vedere fiziologic, dar si al evenimentelor ce au loc concomitent in plan spiritual. Este un prilej de a descoperi noi semnificatii ale cuvantului evolutie, exprimate in imagini, intr-un mod care n-a mai fost facut pana acum."

<< Fiinta-om, ce pare destul de simpla la exterior, este de fapt un univers in miniatura, iar materia din care este construit acest univers reprezinta materia prima formata din particule ultramicroscopice, ganditoare, simtitoare si in vesnica miscare, denumite simplu, prin termenul de "viata". Aceste particule vii au format aglomerari dupa aglomerari pana s-a ajuns la electron, atom, molecula, celula, corp-forme. Toate alcatuiesc un tot prin legea asocierii.

Deci, primul om nu este decat o aglomerare de materie planetara transformata si insufletita de Dumnezeu prin subalternii sai, punand intransa o scanteie divina, spiritul. Dar ce este spiritul? Este creatia Tatalui divin, o mica scanteie compusa din trei sferule lipite una de alta ce vor ajunge in vesnicia evolutiei sa stea alaturi una de alta, una fiind de vointa miscatoare, alta de memorie inregistratoare iar a treia de inteligenta creatoare. Aceasta scanteiuta este o unitate indivizibila, vesnica, care dupa ce a fost invelita cu trei categorii distincte de fluide in Laboratorul Divin, a fost trimisa in cosmosul cu Creatiuni sa evolueze. Dupa miliarde nesfarsite de ani, mica scanteie a ajuns la gradul de evolutie care i-a ingaduit sa poata anima un corp de om.

Pentru a putea ajunge sa animeze un corp fizic pe o planeta, scanteia divina a trebuit sa fie invelita in mai multe "haine fluidice"pentru a putea strabate drumul dintre Laboratorul Divin si acea planeta si pentru a se putea mentine in mediile de viata din afara Sferei Divine. Primul invelis este dintr-o materie netransformabila, urmatoarele doua sunt dintr-o materie semitransformabila, aceste trei fiind dobandite de scanteie in interiorul Laboratorului, alaturi de urmatoarele doua, cea cosmica si universica. Expulzata in sfera cu creatiuini, aceasta trece prin zona cosmica, patrunde intr-unui din cele 4 universuri, dupa care, ajunsa in apropierea unui sistem solar, pentru a patrunde in el, scanteia se mai acopera cu un al saselea invelis, cel solar, apoi, inainte de a intra in atmosfera fluidica a planetei pe care se va intrupa trebuie sa se acopere cu un al saptelea invelis, cel planetar. Pe langa acestea mai exista inca doua care abia incep sa fie distinse de catre unii clarvazatori, la care se vor adauga corpul eteric si cel fizic, cand se va intrupa pe

planeta respectiva. La descrierea aurei, straturile incep cu cel de langa trupul fizic, etericul, apoi planetarul si asa mai departe, fara a se lua in discutie si ultimile straturi, cele mai apropiate de scanteie, despre care inca se stie prea putin.

Asemenea copilului fizic care tot creste pana ajunge la maturitate, si corpurile fluidice ale spiritului se dezvolta de-a lungul miilor de ani, in cursul evolutiei sale, crestere care se realizeaza la anumite perioade si cu binecuvantarea unor anumite spirite de inalta evolutie.

Spiritele cele mai evoluate ale Pamantului, cele din prima zona fluidica, cea alba, pe langa forma sferica pe care o au toate spiritele, mai au si un mic apendice in partea inferioara. La spiritele albastre aceasta protuberanta este foarte dezvoltata, avand aspectul unui bust al carnalului. Spiritele rosii din zona a treia fluidica, cea mai apropiata de pamant, au dezvoltat lateral 4 apendice corespunzatoare membrelor carnalului. De fapt aceste spirite schiteaza forma umana si arata cam asa. O sfera care corespunde capului, o a doua sfera corespunzatoare trunchiului, mai mare decat prima, doua apendice superioare ce corespund mainilor si doua inferioare care corespund picioarelor.

Similar respiratiei omului si spiritul efectueaza o miscare alternativa de dilatare si contractie, de primenire a fluidului uzat, eliminandu-1 pe acesta si absorbind din spatiul inconjurator fluid proaspat, care este si pozitiv si negativ. Unele spirite sunt preponderent pozitive, adica au in componenta lor mai mult fluid pozitiv iar altele sunt preponderent negative. Cele pozitive iau din fluidul absorbit partea pozitiva iar cele mai mult negative pe cel negativ. Acea parte a fluidului absorbit care este contrara semnului lor, o acumuleaza in interiorul lor, caci nu o folosesc. Dupa un timp, cantitatea de electricitate (de fluid) absorbita, contrara fluidului lor preponderent fiind prea mare, se simte nevoia unei eliberari si atunci se cauta o descarcare, care are loc pe cale de schimb. Aceste doua spirite incarcate diferit se alipesc, se alatura unul de altul si fac schimb de plusul de fluid acumulat. Acest schimb este insotit de o negraita senzatie de fericire. Iata explicatia actului de unire a doi indivizi de sex opus, caci spiritul preponderent pozitiv, atunci cand vine la intrupare va avea de obicei un corp masculin, iar cel cu fluid dominant negativ va lua de cele mai multe ori un corp de femeie. Unul este activ, energic, iar altul pasiv, rabdator, sensibil. >> Barbatul = activ, femeia = pasiva, copilul = neutru.

In plansa nr. 5 intalnim acest ansamblu trinitar, familia, cu rol hotarator in evolutia umanitatii, fiind cea care asigura conditiile necesare venirii unui nou suflet la viata pamanteana. << De acolo din spatiu, totul este aranjat, "semnat", acceptat si binecuvantat de Dumnezeu prin subalternii sai, totul este pregatit pentru marele act al vietii.

Dupa ce spiritul candidat la intrupare si-a acceptat programul vietii pe care va urma sa o traiasca, tara in care va veni, familia si evenimentele mai importante prin care va trece, in functie de nevoile sale evolutive, coboara la suprafata Pamantului impreuna cu ghidul lui si ramane in preajma viitorilor sai parinti, asteptand si contribuind la fazele intruparii.

Cand a sosit ziua unirii fizice, niste forte speciale din spatiu ii invaluie pe cei doi indivizi cu anumite

fluide pentru a-i dispune la unirea fizica. Ei cred ca este ideea lor, dar in realitate se supun unei forte nevazuta de ei care ii indeamna la indeplinirea acestui act divin, prin care spirite din spatiu revin la viata pamanteana.

Nimic si nimeni nu poate fi condus prin forta, acest gen de conducere nu dureaza deoarece cu cat vietatile sunt mai jos pe scara evolutiei, cu atat sunt mai puternice la nivelul energiilor grosiere si deci au putere de opunere. In univers nimic nu este condus prin impunere, prin ordonare, ci numai prin sugestie pe calea nevazutului, prin convingere.

Cei doi parteneri, nevazand pe nimeni in preajma lor, se cred singuri. Realitatea este alta si anume, la acest act sunt prezenti sase martori, sase spirite coborate din spatiu in mod special pentru a prezida acest act: dreptasul tatalui, dreptasul mamei, spiritul candidat la intrupare (vezi plansa 5), ghizii celor doi soti si Marele intrupator, cel care are rolul de a prezida, de a supraveghea acest proces pentru a nu exista nici o abatere de la destinul trasat spiritului ce se intrupeaza. Ordinea si disciplina sunt atributele muncii marilor spirite intrupatoare, medici spatiali cu o inalta pregatire in domeniul fizicii si chimiei fluidelor si de o tinuta morala ireprosabila.

In lumile spatiale ierarhiile sunt foarte riguroase, iar conducerea diferitelor planuri de evolutie nu este exercitata de o singura entitate, ci este treimica, nici o hotarare importanta neputandu-se lua de unul singur, ea fiind rezultatul consultarii celor trei.

Acelasi lucru este valabil si pentru omul intrupat. De cand vine la viata si pana la moartea corpului fizic, de existenta lui se ingrijesc trei spirite care urmaresc indeplinirea in conditii cat mai bune a programului protejatului lor.

Primul sta in dreapta omului si se numeste dreptas. Intotdeauna el este un spirit de evolutie egala cu omul pe care il vehgeaza, este mereu impreuna cu el, e ca si umbra lui, prieten sincer, care-1 va supraveghea pana la moartea trupului fizic. El il apara, il vegheaza in toate actiunile lui simple, cand mananca, cand se culca, se plimba, se distreaza. Oriunde s-ar duce omul fizic, in casa, in baie, pe strada, la serviciu, in excursie, nedeslipit de el sta si dreptasul sau. El ii vede gandurile, i le citeste, este povatuitorul mental a tot ce doreste sa faca protejatul sau, il sfatuieste sa nu faca anumite lucruri ce nu sunt conforme cu destinul sau si care astfel sa-i produca neplaceri.

Al doilea ii este superior celui intrupat -stangaciul- si nu sta mereu langa acesta, soseste doar cand este nevoie, in momente mai dificile, atunci cand este chemat de dreptas. Stangaciul il poate sfatui pe cel intrupat sa faca o actiune care nu este neaparat conforma cu programul lui, care ii poate aduce suferinte in plus, dar ii va grabi evolutia.

In viata omului apar uneori situatii foarte grele, care cer o hotarare mult mai inteleapta, fiind nevoie de o forta si mai mare decat a primilor doi. Atunci acestia cheama din spatiu pe al treilea spirit veghetor, numit indrumatorul de crestet sau crestetianul. El coboara din spatiile inalte, unde-si are salasul, cu cordonul daruit lui de Sf. Treime a Pamantului, cu care il inconjoara pe pupilul sau pentru a face lucrarea

conform destinului sau. Stangaciul si crestetianul, oriunde s-ar afla si orice ocupatie ar avea, atunci cand sunt chemati de drepas, ca fulgerul sosesc langa protejatul lor. Urmeaza analiza situatiei si imediat hotarasc ce sa faca, ce decizie sa ia. Bietul om are de ales intre hotararea cu majoritate de voturi a treiunisticei forte si liberul sau arbitru. Treimica forta intervine cu toata puterea ei pentru a determina pe pupilul lor sa faca ceea ce corespunde cu destinul lui. Sunt si cazuri cand omul, cu toata staruinta celor din spatiu nu respecta o anume obligatie din programul sau. De exemplu, un tanar care avea inscris in programul lui sa se insoare cu o anume fata, poate la un moment dat sa refuze sa o mai ia de nevasta, in pofida staruintelor fortei treimice de a-1 determina sa-si respecte cuvantul dat sus, cand si-a acceptat destinul. In consecinta cei doi tineri nu se mai casatoresc, dar asta nu inseamna ca acesta parte din program s-a desfiintat, ci numai s-a amanat pana la viitoarea revenire la viata pamanteana, cand obligatiile contractate vor trebui achitate. Nici un program individual sau social facut in fata fortelor trei-una, o data incheiat, nu se mai poate dezlega, pentru ca el poarta pecetea: in numele Sfintei Treimi, a Tatalui, a Fiului si a Sfantului Duh. Amin! Opera facuta in numele Sfintei Treimi este o actiune divina si de aceea este desavarsita si de neinlaturat.

Daca oamenii ar sti ce forta are dreptasul, s-ar uimi, daca ar cunoaste forta stangaciului, s-ar inspaimanta, cunoscand insa puterea crestetianului ar cadea in genunchi, multumind Unicului pentru inalta Sa intelepciune, ca nu i-a lasat singuri sa bajbaie in intunericul lumii pamantene.

Pe langa cei trei coordonatori ai vietii omului, mai este si ghidul sau, care desi nu intervine in procesul intruparii, are un rol important in indeplinirea cu succes a destinului noului venit la viata, fiind un frate al sau, dar de o evolutie mai avansata.

Rolul cel mai important in construirea trupului fizic al candidatului la intrupare il are Marele intrupator, un spirit foarte mare, un savant al lumii spatiale. El prezideaza si contribuie prin sfaturile lui, prin stiinta lui, prin dirijarea fluidelor folosite la alcatuirea corpului fizic, la intruparea mai multor spirite incredintate lui. Pe langa aceste activitati, el mai face un lucru, si anume, aduna anumite fluide din spatiu pe care le indreapta catre spiritele care se intrupeaza. Din procesul de intrupare, cam 90% este realizat de acest mare savant al spatiilor si aproximativ 10% sunt actiunile spiritului candidat.

Destinele spiritelor care vin la viata pamanteana fiind diferite, rezulta ca si calitatea fluidelor indreptate spre micut este diferita. Marele intrupator, prin puterea sa spirituala si inaltele cunostiinte pe care le poseda, controleaza executarea intocmai a destinului fiecarui spirit.

De aplicarea corecta a fazelor destinatale, a formarii noului trup in concordanta cu programul stabilit, este raspunzator spiritul dreptas ca?e asista pe toata perioada la seria fenomenelor si prefacerilor ce au loc atat in corpul mamei, cat si in "botul"de carne din pantecul ei.

O alta sarcina delicata a Marelui intrupator este construirea fetusului cu un anumit sex, masculin sau feminin, situatie care variaza dupa necesitatile evolutiei, pentru a mentine o ordine si un echilibru intre sexele populatiei globului nostru. >>

In concluzie, atunci cand un spirit trebuie sa se coboare la scoala vietii terestre, el soseste in jurul

parintilor sai fizici, asteptand clipa unirii trupesti a acestora (plansa 5). In plansa 6 sunt reprezentati cei doi soti inconjurati de fluidul iubirii, asistati de cele 6 spirite, dreptasul mamei, al tatalui, cei doi ghizi, Marele medic intrupator si spiritul viitorului copil (dreapta sus), pe care Dora l-a desenat ca o unitate, un intreg, sfera, ce contine in interiorul ei cele doua polaritati, pozitivul si negativul, iar la exterior este inconjurata de aura viitorului copil. Firul care leaga spiritul ce se va intrupa de acea coloana de infinite repetari ale actului iubirii fizice este reprezentarea simbolica a acelui cordon ce leaga spiritul de materialitate, de lumea materiei fizice, atat de efemere. Actul unirii fizice a celor doi indragostiti este de fapt forma materializata a unirii fluidice, spirituale.

III.5 ROATA VIETII. PLANSA 7

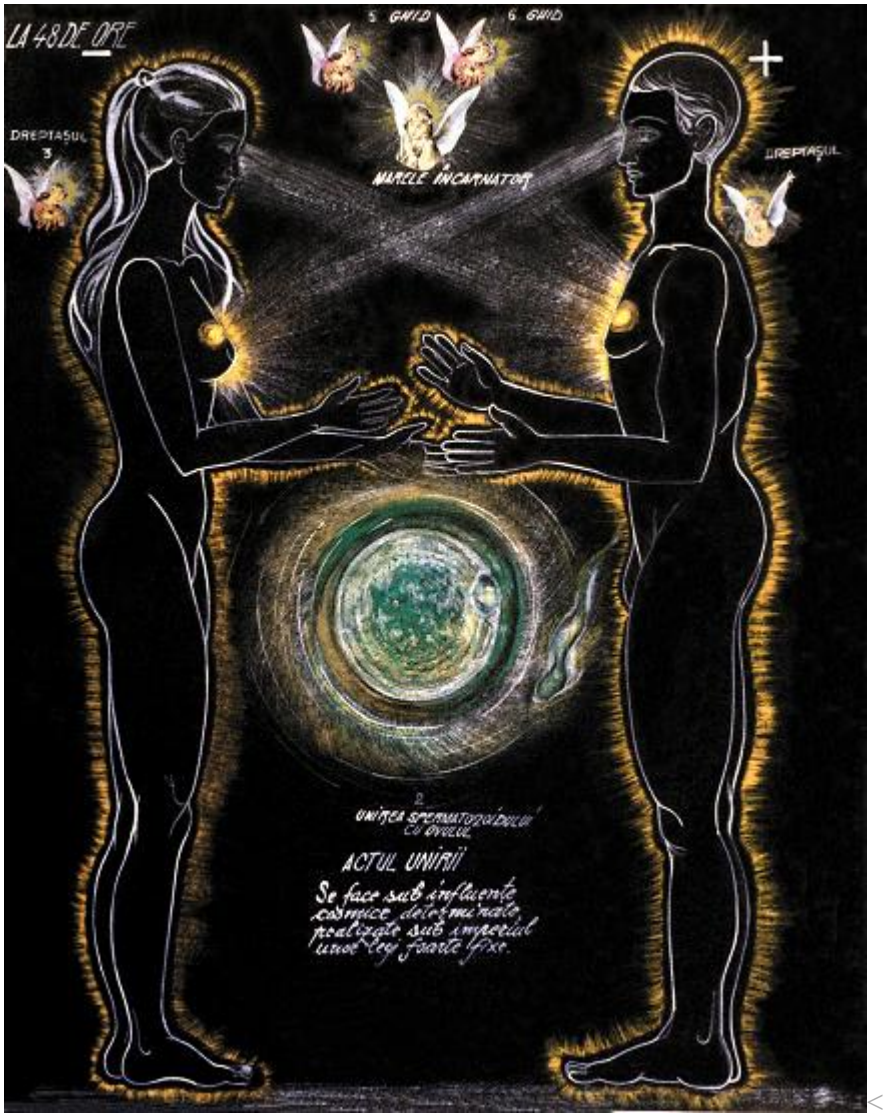

Evolutie! Evolutia spiritului se realizeaza in spatiu, imbracat in corpurile lui fluidice, dar si pe pamant, in trup fizic, fiecare etapa desfasurandu-se dupa niste coordonate psihice si fiziologice cerute de nevoile evolutive individuale si de grup.

Viitorii parinti au indeplinit un punct din destinul lor, s-au unit formand acel nucleu numit familie, s-au iubit si se mai iubesc, dorindu-si cu ardoare un urmas, un copilas care sa le implineasca dragostea lor

sufleteasca, sa le imbogateasca inimile cu gingasia si puritatea sufletului lui.

A sosit si momentul unirii fizice. Cei doi soti se iubesc din adancul sufletului, dar si dorinta fizica creste, privirea, atingerea trupurilor le amplifica aceasta stare. Fiecare celula a corpului lor vibreaza la emotia iubirii, cele doua trupuri tind sa devina un tot, aurele se contopesc si ele, atat femeia cat si barbatul devin "unul singur", iubirea se intampla.

In acest timp veghetorii lor nu stau degeaba, ei magnetizeaza si fluidizeaza celulele sexuale dispunandu-le la unire, facand sa existe acea atractie miraculosa dintre ele. Fiecare dintre aceste celule (spermatozoidul si ovulul) sunt inconjurate de o aureola fluidica in care exista inregistrate toate particularitatile fizice si defectele corporale ale parintilor. Din unirea celor doua elemente sexuale se va naste oul ce va purta in el mostenirea genetica de la parinti.

<< Actul unirii - al formarii oului, al evolutiei embrionului, al nasterii - se face sub influente cosmice determinate, realizate sub imperiul unor legi fixe, de la care omul de cele mai multe ori se abate prin liberul sau arbitru.

Sunt cazuri cand in destinul unor oameni s-a scris ca sa nu aiba copii, pentru ca tatal a avut candva in viata precedenta o conduita neiubitoare de copii, brutalizandu-i pana a stins orice iubire din inima lor, ori pentru ca mama nu i-a vrut in alta viata si mereu a cautat sa scape de ei cum a luat cunostinta ca a devenit mama. Ei bine, in aceste cazuri, cei doi soti se vor uni fiziceste, dar nu vor avea urmasi, pentru ca dreptasii lor - care vegheaza ca destinul lor sa se deruleze cat mai fidel planului intocmit sus si acceptat si de spiritele ce acum sunt oameni fizici - neutralizeaza fluidele celor doi soti, si urmarea e ca elementele lor sexuale, lipsite de fluidele lor respective, nu vor putea da nastere unui ou. Ele mor inaintea fuzionarii lor. Da, caci Legea Divina, prin reprezentantii si slujitorii Tatalui, nu le acorda aceasta bucurie, chiar daca in aceasta viata ar dori din tot sufletul sa auda si ei spunandu-li-se cuvantul magic: "mama", "taticule". Totul, totul se plateste, mai curand sau mai tarziu. Dreptatea Tatalui e vesnica si se aplica fara crutare. >>

III.6 CELULELE SEXUALE. PLANSA 8

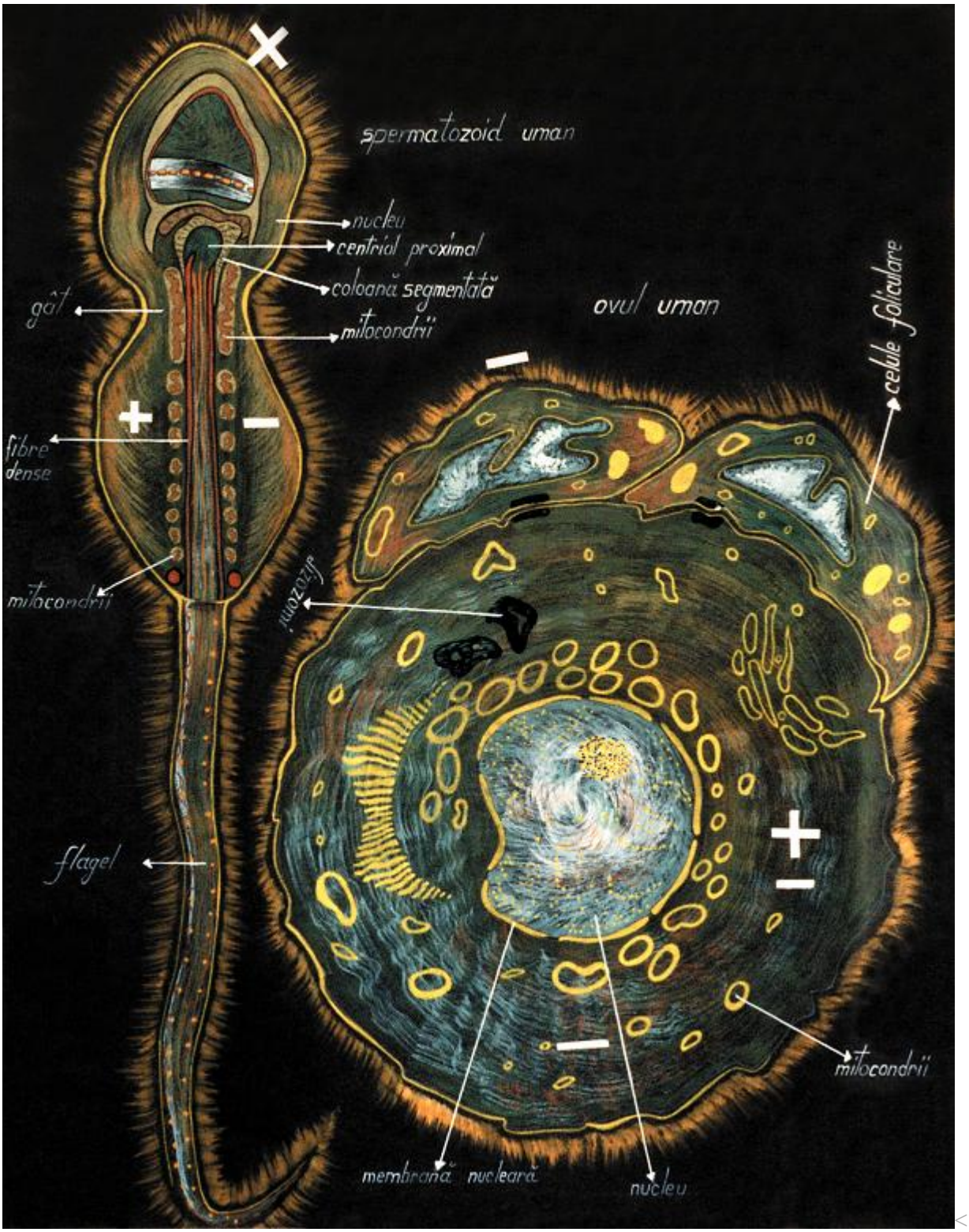

Una dintre cele mai importante si cele mai inteligente celule ale corpului uman este spermatozoidul, si el la randul lui o mare colonie de celule. Numai ca o forta irezistibila il atrage mereu catre o alta celula sora, la fel de importanta si ea, numita ovul. Unul este incarcat cu electricitate preponderent pozitiva-spermatizoidul, iar celalalt cu electricitate preponderent negativa - ovulul.

In momentul unirii fizice a celor doua fiinte umane, se formeaza in corpurile lor un camp magnetic, un mic ocean energetic in care inoata atat spermatozoidul cat si ovulul. Acest mediu creeaza conditiile ca

cele doua celule sa se doreasca, sa se caute pentru a se uni. In momentul in care spermatozoidul a atins ovulul, se scufunda in masa lui, moare, iar elementele sale componente se contopesc cu cele din componenta ovulului, dand nastere unei noi celule, oul, care va incepe sa se divida pana cand va ajunge la forma finala ce ii va ingadui spiritului sa vina la o noua viata trupeasca.

Spermatozoidul este o celula de aproximativ 70 microni, avand o structura adaptata functiei pe care o indeplineste. Este format din cap, o parte mai ingusta numita gat, piesa intermediara si coada sau flagelul, alcatuit si el dintr-o piesa principala si una terminala.

Lungimea capului este de 5 microni, gatul are 0.3 microni, piesa intermediara este de 10 microni, iar flagelul are 50-60 microni.

La specia umana capul spermatozoidului are o forma ovala daca este privit din fata si este ca o para privit din profil. Aproape intreaga zona a capului este ocupata de nucleu, citoplasma fiind foarte redusa. Capul reprezinta elementul fecundator, avand in partea sa superioara un corpuscul ascutit- acrozomul - care secreta enzime ce fac posibila patrunderea spermatozoidului in ovul.

La nivelul gatului, acea parte ingusta aflata sub polul posterior al capului, se afla centriolul proximal, dupa care urmeaza mai multe coloane segmentate ce reprezinta piesele de conexiune intre gat si piesa intermediara. Aici se afla centriolul distal care da nastere filamentului axial si care este divizat, o parte formand in jurul filamentului inelul distal. Intre cele doua parti ale centriolului distal se afla piesa intermediara.

Piesa intermediara este o portiune cilindrica, formata dintr-o teaca mitocondriala helicoidala dispusa in jurul filamentului axial care este alcatuit din noua coloane mari aranjate in jurul altor noua coloane mici si duble, iar central se afla doua fibrile.

Din filamentul axial se continua piesa principala, cu filamentul inconjurat de o teaca groasa, fibroasa si piesa terminala unde filamentul este inconjurat la exterior de un strat de citoplasma foarte fin.

Coada spermatozoidului executa miscari pendulare si ondulatorii care vor incepe sa apara numai in epididim.

In momentul fecundarii, cand cromozomii materni si paterni se combina, are loc si determinarea sexului embrionului. Spermatozoizii contin fiecare cate 23 de cromozomi, dintre care 22, numiti autosomi, vor determina caracterele somatice si numai unul singur va fi cromozomul sexual. Unii spermatozoizi au cromozom X, altii cromozom Y. Daca spermatozoidul care ia parte la fecundatie are un cromozom sexual Y, va rezulta un embrion mascul, iar daca cromozomul sexual este X, va rezulta un embrion femei.

Ovulul din plansa reprezinta etapa finala a unor lungi procese de transformare. Primele elemente ale acestui proces sunt ovogoniile, care se formeaza inca din luna a treia prenatala si ajung in luna a cincea la un numar de 6-7 milioane pentru fiecare ovar. Nucleul ovogonoiei are 46 de cromozomi si se transforma dupa cateva diviziuni in ovocite primare, care pana la nastere degeneraza in mare parte, ramanand

aproximativ 2 milioane de ovocite. Acest proces degenerativ continua si in perioada copilariei, pana la pubertate numarul lor reducandu-se pana la patruzeci de mii pentru fiecare ovar. In final raman aproximativ patru sute care vor continua procesul de ovogeneza.

Ovocitele primare, in urma primei diviziuni de maturatie, devin ovocite secundare, al caror nucleu contine numai 23 de cromozomi, datorita impartirii celulei in doua. Dar citoplasma nu s-a impartit in mod egal, un ovocit secundar avand o cantitate mai mare de citoplasma decat cealalta celula ce va fi mai mica si nu va participa la fecundatie. In plansa este prezentat ovocitul secundar, dupa eliminarea din ovar. Inainte de ovulatie ovocitul secundar intra in a doua diviziune de maturatie. Aceasta celula este primul globul polar si cand ajunge in trompa uterina isi va continua faza celei de-a doua diviziuni si eliminarea unui al doilea globul polar numai dupa patrunderea unui spermatozoid, altfel ovocitul nefecundat va fi absorbit in tractul genital feminin, in decurs de 24 de ore.

III.7 EMBRIONUL LA 72 DE ORE. PLANSA 9.

Cine a facut micutul om ? Fiecare ne poate raspunde - tatal si mama sa! Realitatea este insa alta:

insusi Creatorul, caci parintii nu fac altceva decat sa reproduca ceea ce Divinitatea a creat, scanteia divina, care pe parcursul evolutiei sale a ajuns la faza de a putea veni la viata de pe aceasta planeta intr-o forma umana.

In urma contopirii celor doua celule a aparut oul, o noua celula, inconjurata de un fluid de o calitate deosebita, rezultat din imbinarea fluidelor preponderent pozitiv si negativ al celor doi garneti, care este neutru si formeaza dublul vital al oului.

<< Acum, celula-ou este atrasa cu o mare putere de cavitatea uterina, unde se lipeste de peretele uterului, iar de acum incolo, mama incepe sa-i transmita prin curentul sau sanguin cantitatea de fluid vital din care se hraneste si se dezvolta dublul vital al oului. Si urmand impulsul energetic al tiparului dublului vital, celula-ou va incepe sa se divida in progresie geometrica, intai in doua, apoi in patru, in opt etc. , formand o masa celulara prin care se ramifica, exista ca o plasa energetica, dublul vital, cel care dirijeaza evolutia oului, la randul lui fiind tinut sub stricta supraveghere de Marele spirit intrupator.

Spiritul venit la intrupare si care deocamdata se afla in exteriorul mamei, incepe sa trimita catre acest glomerul celular o ramura fluidica prin care se leaga de viitorul lui corp fizic. El inconjoara cu perispiritul sau, adica cu invelisurile lui energetice, trupul femeii-mama, luand astfel forma unei "rochii", stramta sus si larga in poale, un trunchi de con fluidic ce nu o va parasi pe viitoarea mama pana in momentul nasterii. Acest invelis se intinde din dreptul umerilor mamei, pana mai jos de glezna, capul ramanad liber din motive bine intemeiate.

De ce spiritul-fiu nu inconjoara si capul mamei si prin urmare si creierul ei?

Stim ca acest organ, creierul - este centrul de comanda prin care spiritul isi dirijeaza intregul organism si avand o astfel de functie, este normal ca el sa fie cel mai bogat si bogatia lui o reprezinta un fluid electromagnetic a carui intensitate si concentrare este cea mai mare in jurul capului. Orice actiune de natura fluidica venita din spatiu ce depaseste o anumita intensitate, lucreaza asupra intregului corp, cel mai puternic resimtindu-se creierul, aceste influente producandu-i un soc, fluidul lui fiind pus si mai violent in vibratie. Aceste vibratii de o frecventa ridicata se vor rasfrange asupra scoartei cerebrale si implicit asupra celulelor nervoase. Acest fapt este asemanator cu introducerea unei tensiuni intr-un aparat electric peste parametri sai de functionare. Ce se poate intampla in acest caz? Se ard circuite sau se poate distruge intregul aparat. Cam acelasi lucru s-ar intampla daca o vibratie puternica ar afecta creierul viitoarei mame. In celule, impresionate puternic, se va produce o perturbare functionala si deci, perturbarea intregului organism, o dezordine generala, de pe urma careia va suferi spiritul mamei si corpul ei fizic.

Cunoscand toate aceste realitati, sufletul candidat la intrupare are grija sa inconjoare trupul viitoarei mame astfel incat capul ei sa ramana liber, caci vibratia perispiritului viitorului copil fiind prea puternica i-ar putea afecta sanatatea.

Acest trunchi de con sta la o distanta mai mica sau mai mare de trupul femeii, in functie de anumite particularitati ale ei. In general, cea mai mare departare de corpul mamei este de 1 metru, atunci cand

mama este tanara, deci are campul energetic mai puternic si spiritul copilului sta mai departe de ea ca sa nu-i afecteze echilibrul psihic si fizic. Cand, uneori se mai intampla ca din neatentie, perispiritul copilului sa se apropie prea mult de corpul mamei, aceasta are dureri de cap si o nervozitate deosebita in corp.

Cea mai mica apropiere este de cativa cm - niciodata spiritul inconjurator nu se va alipi complet de corpul mamei, caci i-ar produce un mare rau. Apropierea maxima admisibila are loc atunci cand mama este mai in varsta, pentru a o influenta ceva mai puternic.

Marimea distantei se stabileste si in functie de culoarea pielii mamei, culoarea parului si a ochilor. Persoanele brunete si cu ochii negrii, primesc, dar si emit mai puternic fluide electrice. In aceste situatii distanta dintre spiritul fiu si mama este mai mare. >>

Din momentul cand perispiritul copilului a inconjurat pe mama sa, incepe sa trimita raze fluidice catre corpul acesteia, influentand-o puternic si producandu-i o serie de transformari interne - glandele mamare incep sa se dezvolte, organele genitale se congestioneaza pregatindu-se pentru pastrarea embrionului si cresterea fatului, buzele si picioarele se umfla, pielea se pateaza etc. In acest rastimp apar si modificari ale starilor psihice caracteristice unei femei insarcinate, care in alte conditii nu se manifesta.

Dupa ce a avut loc fecundatia, oul coboara din trompa uterina si in aproximativ 72 de ore ajunge in cavitatea uterina, in acest timp continuand procesul de segmentare din interiorul oului care genereaza aparitia blastomerelor. Primele doua blastomere apar dupa 30 de ore, fiecare dintre ele putand da nastere unui embrion intreg. La specia umana segmentarea cuprinde intrega masa a oului, fiind un tip de segmentare totala si egala deoarece blastomerele sunt aproape egale. Aceasta diviziune continua, blastomerele devin din ce in ce mai numeroase, iar oul capata aspectul unei mure, de aceea el se numeste in aceasta faza de evolutie morula. Morula are 16 blastomere dupa 72 de ore de la fecundatie cand ajunge in cavitatea uterina. Dupa inca o perioada de o zi sau doua, oul (care isi continua transformarea) se alipeste de epiteliul mucoasei uterine, adica de tesutul de invelis constituit din celule juxtapuse, dispuse in unul sau mai multe straturi. Celulele dispuse la periferia oului prolifereaza intens si patrund printre celulele cpiteliale ale peretelui uterin, in acest fel incepand implantarea sau nidatia (in latina nidus inseamna cuib). Implantarea oului se realizeaza de obicei pe peretele anterior sau posterior al uterului, unde tonusul scazut favorizeaza acest proces.

in plan energetic, in acea lume de lumini colorate, se observa la o perioada ce variaza intre 48 si 72 de ore, dupa ce s-a fixat oui in peretele uterin, o aura ce apare in jurul oului, de culoare auriu transparent (ce se va mentine tot timpul), din care se vor separa celelalte straturi de culori. Din momentul in care au aparut straturile in jurul oului, tot ce gandeste mama se imprima si la copil, pe stratul al patrulea, impreuna chiar si cu vorbele si sentimentele tatalui. In legatura cu aceasta tema iata ce ne marturiseste doamna Valentina Garlea, clarvazatoarea din Iasi:

"Deci, cat timp copilul e in burta mamei, tot ce gandeste ea, ce fapte face i se imprima si copilului si el vine cu asa ceva. Si nu e adevarat ca numai dupa ce misca in burta, copilul o luat viata. " Din momentul

aparitiei straturilor aurei in jurul oului, pe aura lui se imprima gandurile si faptele mamei. "Daca mama, in viata ei, o facut ceva rau sau poarta un blestem, ea le transmite energetic copilului, astea ramanand imprimate in stratul lui violet.

(...) De aceea se spune ca mama nu trebuie sa bea, sa nu faca lucruri urate, sa nu vorbeasca urat si chiar sa nu asculte vorbe rele, dar nici sa ascunda ca e insarcinata. Daca tot ascunde lucrul acesta si mama va avea frica si emotii ca va fi descoperita sau ca va fi pedepsita, copilul ala va vorbi greu si in toata viata lui o sa minta. Daca se intampla sa aiba chiar ganduri ca sa-1 omoare intr-un fel, inainte de nastere, copilul acela va ramane in viata cu tendinta - imprimata pe stratul lui violet - de a face crima; el o sa vina cu ceva in spiritul lui ca sa ascunda, sa omoare, sa faca sa dispara din viata lui ceea ce vede. Si daca mama poarta in dansa un blestem, acesta se transmite si copilului, fiindca energia copilului e mult mai gingasa si mai primitoare. Si un blestem sau ganduri rele se pot transmite asa si de la bunici, prin intermediul mamei, care o luat energiile rele inainte de a fi nascuta. Totul este energetic si lucrurile astea se vad si pot fi vazute la oricine. "

Dora observa:"Ce minune! Spiritul - fiu o inconjoara pe mama cele 9 luni de zile, ca o ceata invizibila in jurul trupului sau. Ea se misca, se imbraca, merge printre oameni si nimeni nu simte nimic in preajma ei. Numai ea poate sa simta iubirea ce-i poarta acel micut trupsor si acel suflet care a ales-o de mama; numai ea cunoaste intensitatea iubirii ce i-o va darui peste cele 9 luni cand il va tine in brate, cand ii va supraveghea somul si respiratia, gingasiile; numai ea poate intelege intensitatea sacrificiului nascut din iubire."

<< Si toate acestea se datoreaza si faptului ca actul nasterii la om este mai dramatic decat la animale, fiind insotit de mari dureri. Dar timpul trece, intervine uitarea peste acesta durere si unirea, conform cu ce a oranduit Divinitatea pe pamant, are loc din nou, noi trupuri se formeaza in pantece de mama si noi spirite vin la scoala vietii.

De ar sti femeia ce sublima misiune are in lumea noastra fizica n-ar mai cauta sa abdice de la acest mare rol in mecanismul vietii de pretutindeni. Vai de femeia care va respinge un suflet caruia ca spirit i-a promis ca il primeste si ca om pamantean il goneste, se desparte de el. Amarnic se va cai cand va reveni in spatiu, dupa moartea trupului fizic. Cel mai important lucru pentru spiritul venit la intrupare, ajutat de Marele intrupator, este construirea viitorului sau corp carnal, al noului edificiu in care va trebui sa invete noile lectii ale vietii. Si aceasta deoarece el este cel mai interesat ca totul sa se desfasoare fara nici o greseala, caci dupa cum isi "asterne" asa va "dormi" in "haina", in trupul fizic de care va ramane nedespartit pe tot parcursul vietii.

Pentru a realiza aceasta opera grandioasa, spiritul are nevoie de fluide spatiale cat si din cele umanizate de la mama sa, pe care le ia cu deosebita atentie, putin cate putin, pentru a face oul sa creasca si sa ia forma umana, sa organizeze rand pe rand dezvoltarea diferitelor organe.

Calitatea, taria si dimensiunea fizica a viitorului copil depind de materialul ce il trimite spiritul din

afara catre interior, conform cu destinul sau. Chiar daca nu ar vrea sa faca ce a acceptat sus in Cer, el nu este lasat sa se abata fata de ce are inscris in destin, fiind cu strictete supravegheat de Marele intrupator, de dreptasul sau , de acea raza terestra care vine din planul corespunzator evolutiei sale, purtand cu ea chintesenta evolutiei lui din vietile anterioare, bagajul sau de cunostinte si de fapte, geamantanul plin cu acumularile sale - bune sau rele.

In afara de aceste forte, pe tot timpul dezvoltarii copilului in pantecele mamei, sosesc din spatiile siderale raze fluidice de la stele si planete. Influenta cea mai mare o va avea planeta care se va gasi la meridianul locului sau vecin cu el in momentul nasterii. Fiecare planeta va imprima in acel copil venit la viata terestra o anumita calitate. Dupa gradul evolutiv al acelei planete, dupa undele vibratorii ce pornesc de la ea si ajung la pamant, se vor imprima in corpul aflat in crestere anumite paricularitati ce-i vor influenta in anumite proportii viitoarea viata pamanteana.

In functie de destinul omului exista trei mari modele de corpuri: o forma pentru cei care vor fi destinati unei vieti comune, o forma pentru cei care vor cultiva stiintele si artele, iar a treia forma este specifica acelor care vor avea o misiune moral-spirituala. Din aceste motive corpul lor va fi incarcat cu anumite categorii de fluide, iar organele lor vor avea o astfel de constructie incat sa corespunda unuia din aceste trei mari categorii de misiuni. Intre aceste trei mari forme exista insa o infinitate de modele de corpuri fizice, corespunzatoare unor anumite ispasiri a greselilor din trecut, a indeplinirii unor anumite functii sociale ori a castigarii unor anumite aptitudini.

Concluzionam: din primul moment, cand s-a produs oul, spiritul incercuitor a si sosit. El inconjoara pe mama sa pentru a o pregati si pentru a imprumuta material fluidic de la ea. Apoi spiritul se pune in legatura printr-un fir fluidic cu celula-ou din pantecele mamei. Acest fir la capatul sau teminal infasoara oul de jur-imprejur si pe masura ce oul creste, se dezvolta si se ingroasa si acel fir, devenind un cordon fluidic prin care spiritul-fiu inconjurator trimite mereu fluide embrionului, provocand anumite directii de crestere si anumite calitati ale celulelor, in special acelor apartinand sistemului nervos, ale viitorului creier. >>

III.8 EMBRIONUL IN ZILELE 22-23, 24-25, 28. PLANSELE 10,11,12,13

ZIUA -22-23 -A
GHID
GHID
AURA MAMEI
SPIRITUL COPILULUI

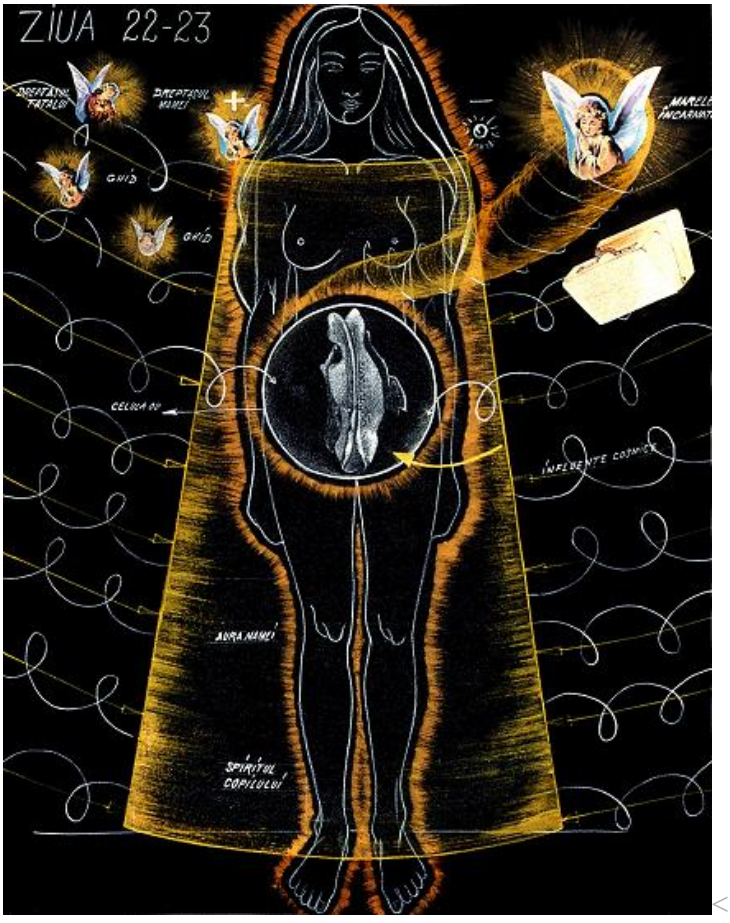
ZIUA 22-23
GHID
GHID
CELULA OU
AURA MAMEI
SPIRITUL COPILULUI

ZIUA 24 -25
DREPTASUL MAMEI
DREPTASUL TATALUI
GHID
GHID
MARELE INCARNATOR
CELULA OU
INFLUENTE COSMICE
AURA MAMEI
SPIRITUL COPILULUI

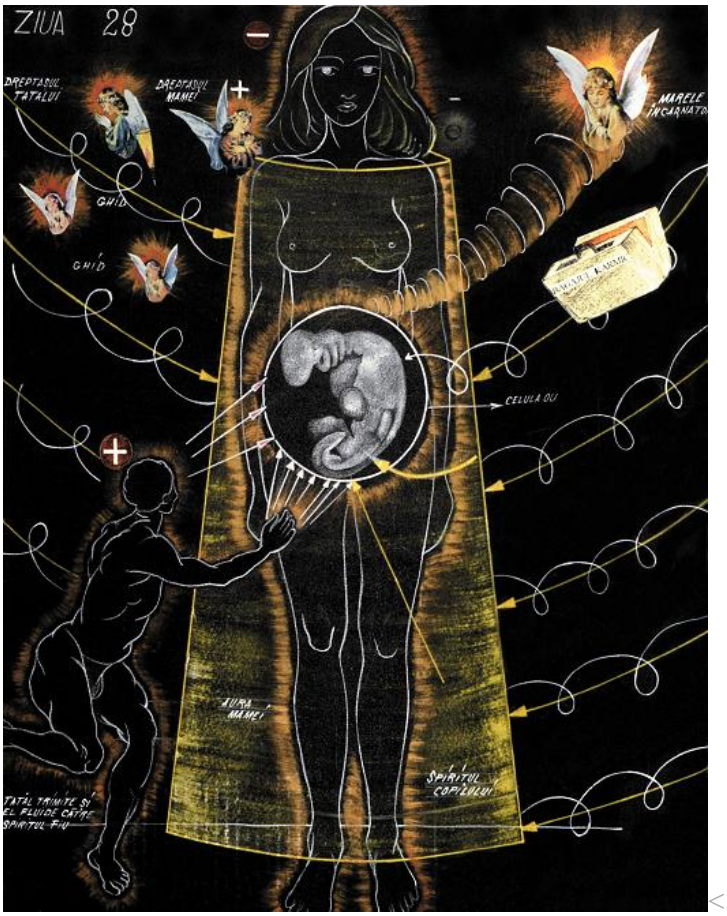
ZIUA 28
DREPTASUL TATALUI
DREPTASUL MAMEI
GHID
GHID
CELULA OU
AURA MAMEI
SPIRITUL COPILULUI

In plansele 10-13 sunt prezentate diferite aspecte si faze ale evolutiei embrionului aflat in saptamana a patra. In aceasta perioada de dezvoltare, fenomenele fiziologice se succed extrem de repede, iar unele au loc concomitent.

In saptamana a patra apar noi modificari, se produce o curbare in plan transversal, are loc o unire a marginilor laterale catre linia mediana si o curbare in plan longitudinal a discului. Corpul embrionar se alungeste, depasind limitele veziculei viteline pe care pana acuma era asezat discul embrionar.

Tot in aceasta perioada apar la nivelul tubului neural primele trei vezicule cerebrale. Pana la sfarsitul saptamanii a patra tubul se alungeste mai repede decat corpul embrionar si formeaza inflexiuni ce determina doua curburi importante ale corpului embrionar: curbura crestetului (vertex) si curbura cefei (nucala). Incep sa apara germenii organelor interne, a viitoarelor aspecte exterioare ale fetusului, vizibila fiind si aparitia mugurilor membrelor, ce au aspectul unor petale. Pana la sfarsitul saptamanii a patra mugurele caudal (coada) este foarte bine dezvoltat si orientat ventral.

Aceste evolutii sunt rezultatul continuarii activitatii din planul energetic a spiritelor care paricipa la selectarea si dirijarea fluidelor ce determina formarea si dezvoltarea embrionului in conformitate cu destinul viitorului copil.

In plansa 10 mama este bruneta si mai in varsta, fapt care determina spiritul-fiu sa stea mai aproape de trupul sau.

In plansa 11 mama este blonda, tot mai in varsta, iar perispiritul copilului este si mai apropiat de trupul ei, pentru a o influenta mai puternic, caci femeile blonde au o vibratie mai putin penetranta decat brunetele. In acelasi timp el trimite din exterior fluide catre viitorul sau corp carnal. Se observa in fiecare plansa actiunea deosebita a Marelui intrupator.

In plansa 12 mama este blonda dar mai tanara, motiv pentru care spiritul-fiu sta mai departe de ea, lucrand la formarea viitorului fetus.

In plansa 13 mama este mai in varsta si blonda, cu ochi albastri. Perispiritul copilului sta mult si apropiat de mama pentru a o influenta mai tare.

La construirea corpului micutului participa Marele intrupator, celelalte entitati spirituale enumerate in plansele anterioare, inclusiv spiritul candidat la intrupare care ia fluide si de la tatal sau, indiferent de distanta si locul la care se afla. Mama are fluid preponderent negativ si cedeaza din el copilului in timpul noptii, iar tatal preponderent pozitiv, copilul preluand din acest fluid in timpul zilei.

<< In general, cantitatile de fluid umanizat absorbit ar trebui sa fie cu aproximatie egale - de la mama si de la tata. Uneori asa este, alteori nu, Atunci cand se absoarbe fluid egal de la ambii parinti, copilul va semana cu amandoi. Cand absoarbe mai mult de la tata va semana cu acesta si daca ia mai mult de la mama, va semana cu ea. Sunt si cazuri cand copilul nu seamana nici cu mama nici cu tatal, el avand

trasaturi caracteristice preluate de la o ruda. Acest lucru este posibil deoarece a avut afinitati mult mai puternice cu trasaturile energetice ale rudei respective. Iata si o alta perspectiva pentru intelegerea ereditatii. Efectul se vede in planul fizic, dar cauzele isi au radacinile in planul astral. >>

Toate aceste fenomene vor putea fi studiate si intelese mai bine atunci cand cercetatorii lumii fizice si a energiilor ce o anima, vor avea acces la cunoasterea stiintifica a celei de a partii energetice a corpului uman.

III.9 EMBRIONUL IN ZILELE 28-30, 34-36. PLANSELE 14,15,16

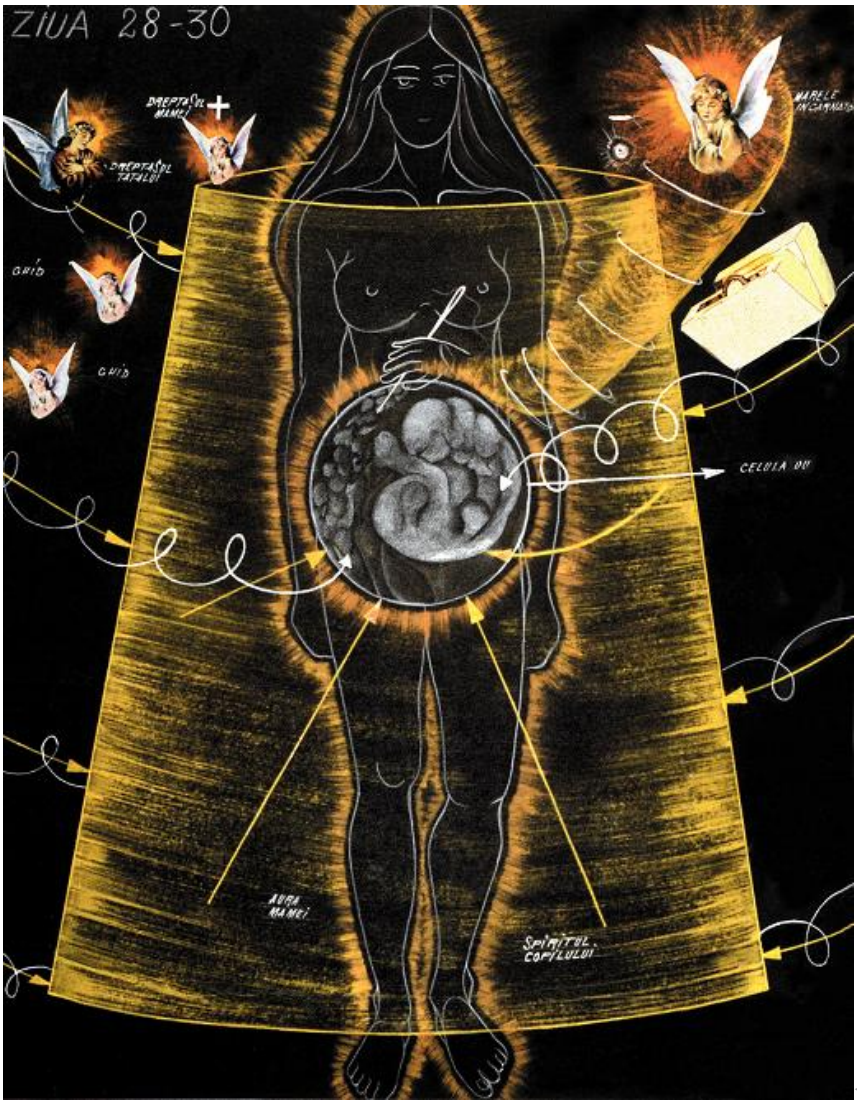

ZIUA 34-36
A
GNID
GNID
CELULA OU
INFLUENTE COSMICE
AURA UMANĂ
SPIRITUL COPILULUI
<>

><><>

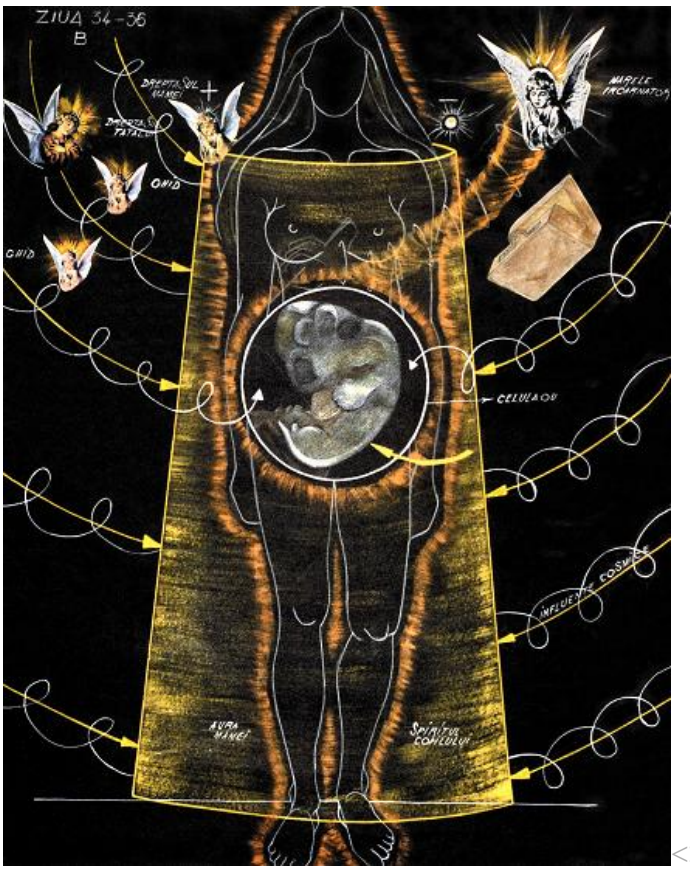
ZIUA 34-36
B
GNID
GNID
CELULA OU
AURA UMANĂ
SPIRITUL COPILULUI
<>

In aceste planse este ilustrata continuarea procesului de dezvoltare a embrionului, unde se observa o evolutie importanta a regiunii cefalice, care trece de la stadiul de trei vezicule cerebrale la stadiul de cinci vezicule, din care vor rezulta toate formatiunile encefalului. In saptamana a cincea embrionul este puternic curbat, din care cauza fata ajunge in contact cu proeminenta cardiaca. Gatul nu este conturat inca, aparand ca o continuare a grosimii corpului, iar mugurii membrelor se subimpart mai intai in doua segmente apoi in trei.

Incepe sa apara schitarea mugurilor nazali, mici proeminente care vor participa la formarea fetei alaturi de mugurele frontal, cel mandibular si mugurii maxilari. Pe partile laterale ale capului apar mugurii din care ulterior se va diferentia pavilionul urechii, iar in cavitatea bucala primitiva este prezent primul mugure lingual si mugurele tiroidian care, in timp, va migra de la locul de aparitie.

Spiritul copil continua, ajutat de spiritele asistente, sa lucreze asupra formarii viitorului corp carnal, absoarbe fluide de diferite calitati din spatiu si le indreapta asupra embrionului, ia cu precautie, putin cate putin si fluide de la mama, mai ales noaptea, iar de la tata in timpul zilei, muncind astfel la zamislirea noului trupusor.

Mama este satena, tanara, din care cauza spiritul copil sta mai departe de trupul sau.

Si in aceste planse apare geamantanul karmic, "proprietatea" spiritului candidat la intrupare, care de fapt il va insoti nevazut pe durata intregii sale vieti pamantene, consumandu-si treptat tot continutul prevazut in programul de viata.

Dar ce este acest geamantan karmic? Oare toti avem asa ceva dupa noi? Da! Un om cu sanatatea sa, cu inteligenta, cu situatia sa sociala, cu toate calitatile sale fizice si spirituale, nu este decat rezultatul unei serii nesfarsite de cauze produse de el in alte vieti.

<< In existenta omului nu intervine ceea ce lumea numeste "intamplare". Cei nestiutori cred ca "intamplarea" face ca unul sa fie norocos iar altul nefericit. Si aceasta deoarece nu au posibilitatea de a sti care le-au fost vietile trecute, care le-a fost conduita in alte existente, pentru a reusi sa faca o legatura intre viata actuala si faptele, sentimentele si gandirea ce a framantat fiinta lor de atunci. Din aceasta cauza, cand un evniment mai aparte ne apare in viata, noi credem ca "intamplarea" a facut sa trecem prin acel eveniment, ca ar fi fost posibil sa fim scutiti de el, daca in acel timp nu am fi fost acolo.

Daca insa am avea pregatirea necesara sa vedem in urma veacurilor sirul nesfarsit de locuri, familii, natiuni unde am trait altadata, daca am examina fiecare viata - cu faptele pe care le-am facut, cu dorintele care ne-au manat existenta, cu sentimentele care ne-au calauzit, cu gandurile care ne-au determinat la toate, atunci am vedea ca prin ele am produs cand bucurii, cand mahniri, am comis cand fapte juste, cand nedreptati care au pagubit pe altii, ca in unele vieti am comis comploturi, schingiuiri sau crime impotriva semenilor nostri; cu alte cuvinte am generat o multime de cauze care acum, in aceasta viata, sau in cele viitoare, trebuie sa-si produca efectul. Prin ele ne-am creat ceea ce se numeste o "karma", buna sau rea, care trebuie sa fie platita neaparat, ca si o datorie facuta candva.

Numai astfel am cunoaste perfect ca suntem acum ceea ce am cauzat altadata, ca suferim acum pentru ca am facut sa sufere pe altii, ca ne bucuram acum pentru ca am mangaiat altadata si asa mai departe. >>

III.10 EMBRIONUL IN ZILELE 40-42. PLANSA 17

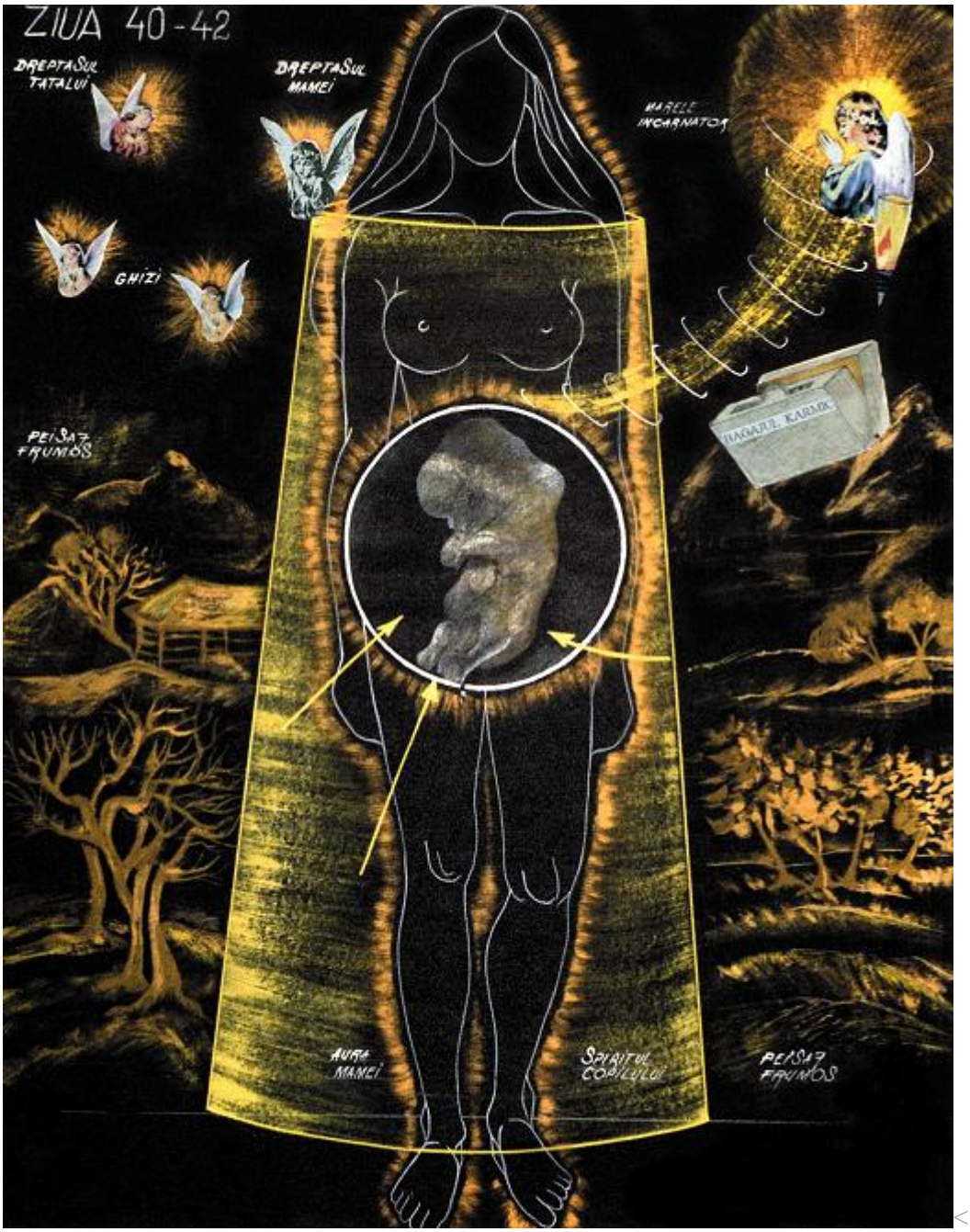

Aici embrionul este reprezentat la sfarsitul saptamanii a sasea. Sunt evidente progresele inregistrate in dezvoltarea formei exterioare a corpului cat si a organelor. In regiunea cefalica se schiteaza viitoarele emisfere cerebrale, apare partea nervoasa a glandei hipofize, iar din peretele dorsal al cavitatii bucale se schiteaza hipofiza glandulara.

La nivelul intestinului primitiv se pot distinge toate portiunile din care urmeaza sa se diferentieze segmentele tubului digestiv, in zona duodenului inca incomplet dezvoltat aparand muguri din care se vor diferentia ficatul si pancreasul.

In urma unor diviziuni repetate ce dau nastete bronhiilor, mugurele pulmonar se transforma intr-un ciorchine cu doua portiuni simetrice in jurul carora se schiteaza cavitatile pleurale.

Limba apare bine conturata la sfarsitul saptamanii a sasea, iar musculatura ei incepe sa se diferentieze. Incep sa se intrezareasca gingiile in care sunt deja prezenti mugurii dentitiei primare si incepe migratia celulelor specifice pe locurile unde se dezvolta oasele, muschii si dermul pielii.

In locurile viitoarelor oase apar piese cartilaginoase, care se observa la baza craniului si in locurile unde urmeaza sa se diferentieze vertebrele, coastele, sternul si membrele. Tot in timpul acestei saptamani apar primii centri de osificare, modelele cartilaginoase fiind inlocuite treptat cu piese osoase. Unele oase apar direct, fara a fi precedate de modele de cartilaj, cum sunt cele care alcatuiesc bolta craniului si oasele fetei, clavicula si bolta palatina.

Se diferentiaza cartilajele membrelor, in special la cele superioare, acestea avand forma aproximativa a viitoarelor oase. Cordul incepe sa capete orientarea definitiva, iar sistemul circulator se complica cu aparitia de noi vase si legaturi intre ele, in timp ce altele se condenseaza in vase mari, diferentiate in artere si vene. Tot acum se delimiteaza si cavitatile corpului.

Rinichiul este intr-o perioada tranzitorie, de trecere de la o schita primitiva la alta definitiva ce se va contura in luna a treia.

In acesta plansa mama este mai in varsta si spiritul fiu sta mai aproape de corpul mamei pentru o influenta mai puternica. Aceleasi entitati participa la construirea embrionului respectand coordonatele inscrise in destin.

In perioada sarcinii mama trebuie sa beneficieze de o ingrijire deosebita -prin cuvinte si fapte. << Ea trebuie sa fie scutita de orice suparare, de emotii puternice, alimentatia sa fie corespunzatoare si sa cuprinda alimente consistente si in cantitati mici. Ce se intampla cand mama se supara? in perispiritul ei se produc furtuni, perturbari importante, impiedicand astfel spiritul intrupator la construirea armonioasa a micutului trupusor. Ambii parinti trebuie sa-si duca o viata cumpatata si dupa o anumita conduita.

De asemenea, se mai cere odihna mamei (dar nici exagerata), nici foarte multa, dar sa evite activitati prea obositoare si de durata, care ar afecta conlucrarea armonioasa cu spiritul copil la construirea micutului trup. Se cere: munca, miscare (nu pana la epuizare), odihna. Este recomandabil ca vedera, auzul, simturile sa-i fie placut impresionate, sa admire peisaje frumoase, care-i produc trairi si emotii benefice, muzica sa fie melodioasa, vibratiile sonore avand ecou in micuta fiinta care incepe sa se formeze. >>

In aceste conditii, dupa nastere, mama va fi scutita de multe neplaceri in cresterea si educarea viitorului om.

III.11 EMBRIONUL IN ZILELE 44 SI SAPT.8-A. PLANSELE 18,19

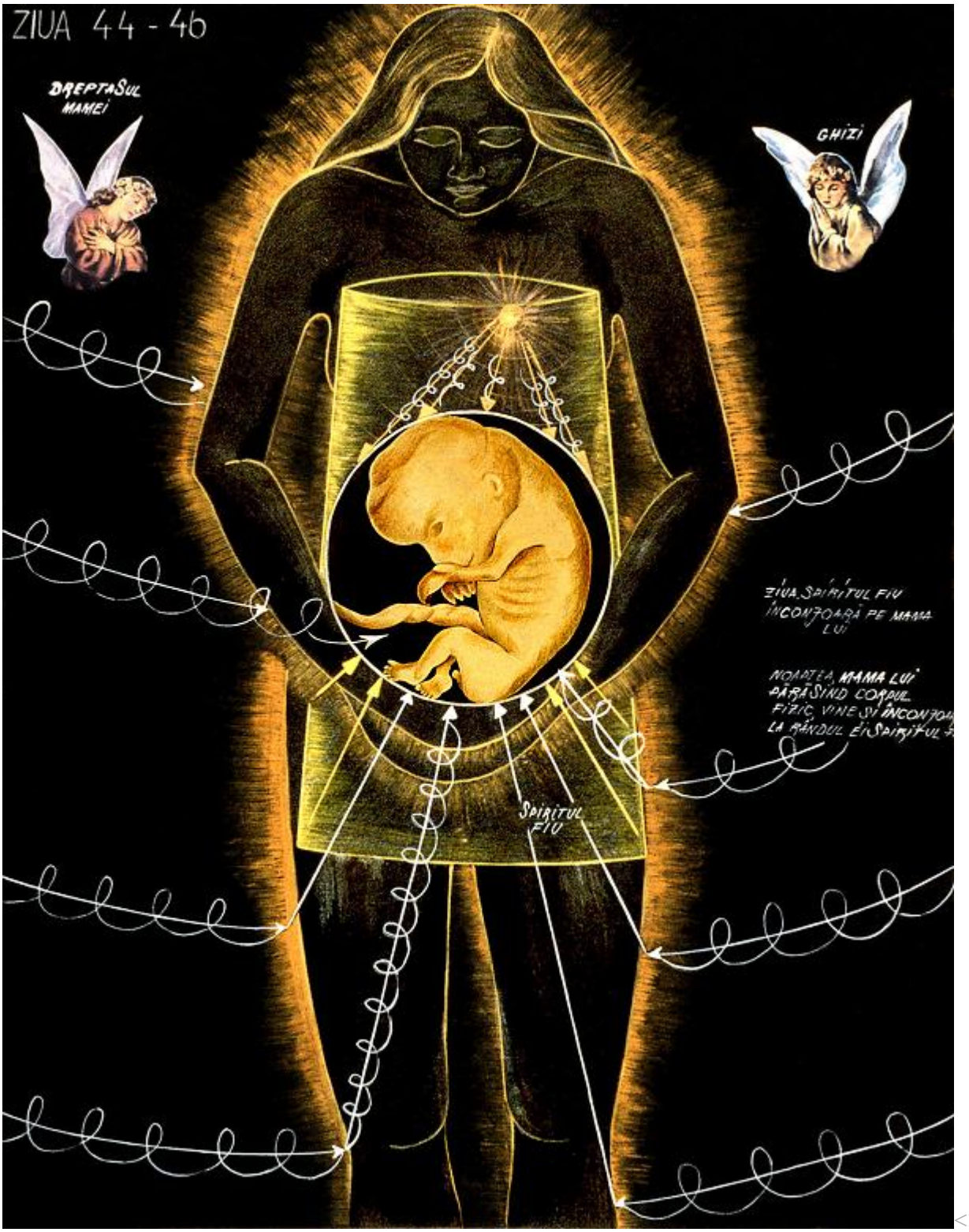
ZIUA 44 - 46
DREPTA SUL MAMEI
GHIZI
ZIUA SPIRITUL FIU INCONJOARĂ PE MAMA LUI
NOAPTEA, MAMA LUI PĂRĂSIND CORPUL FIZIC VINE SI INCONJOA
LA RÂNDUL EI SPIRITUL F
SPIRITUL FIU

<>

<< Pe timpul somului, noaptea, sufletul mamei se incarca cu fluide cosmice proaspete, motiv pentru care este indicat ca mama sa se culce o data cu lasarea noptii si sa se trezeasca cand se lumineaza de ziua, inainte de rasaritul soarelui, pentru a se incarca cu fluide solare si terestre necesare in continuare trupusorului fiului sau.

Am spus ca, ziua, spiritul fiu o inconjoara pe mama sa, dar noaptea, cand mama doarme, spiritul ei, parasindu-i corpul fizic, merge si inconjoara la randul sau spiritul fiului. Chiar din acesta perioada se

produce o imbratisare reciproca. Explicatia?

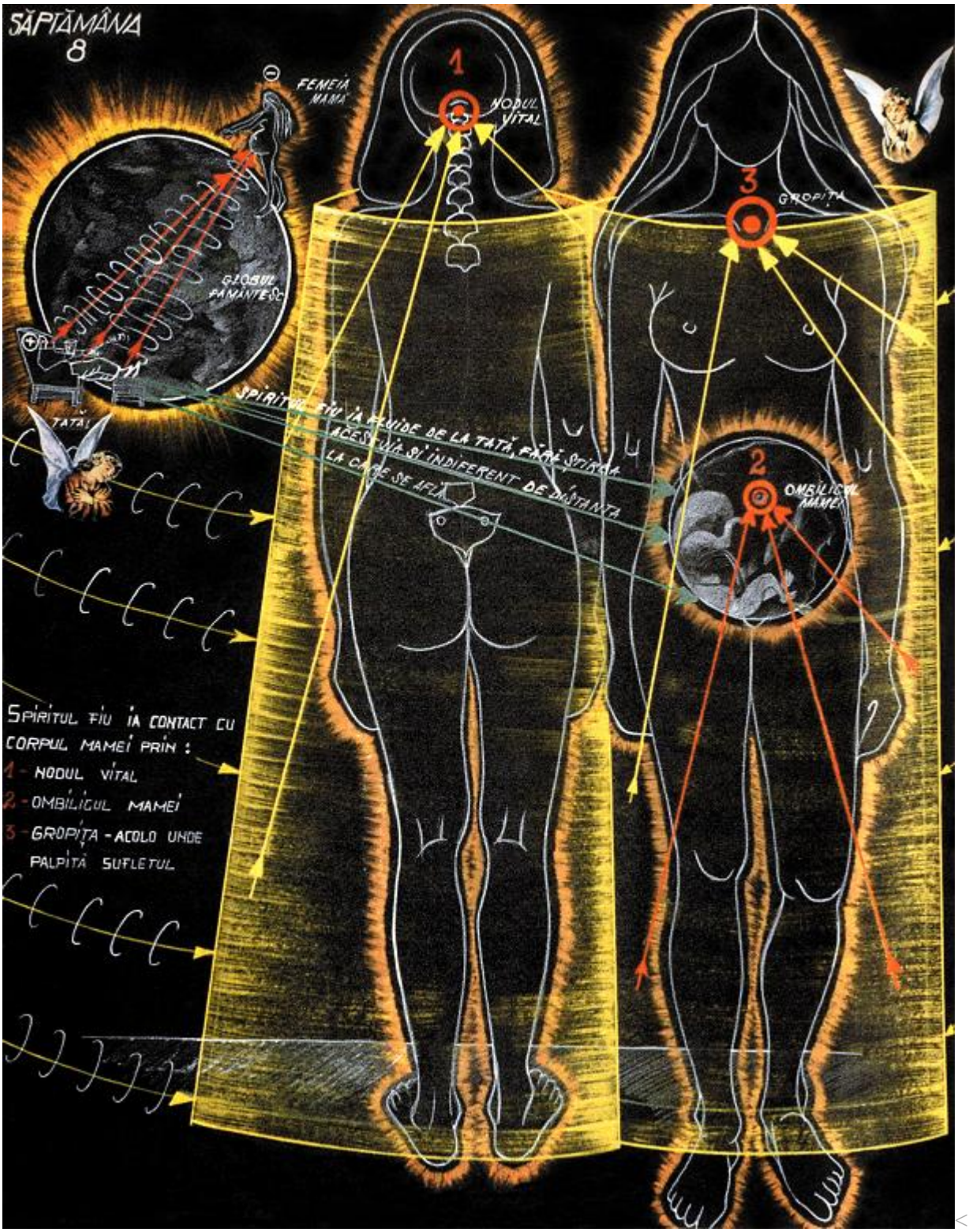

Pe timpul zilei spiritul micutului primeste anumite fluide din spatiu pe care le indreapta catre mama, iar aceasta le indreapta catre copilul in formare din pantecul sau. Dar noaptea, cand spiritul mamei paraseste partial trupul fizic in timpul somnului, absoarbe anumite fluide pe care le indreapta asupra perispiritul fiului sau. Este o opera comuna a acestor spirite, nascuta din iubirea reciproca, asa cum este ea inteleasa in stare de spirit. >>

In plansa 19 este prezentata faza finala de dezvoltare a embrionului, in saptamana a opta, de aici in

colo incepand perioada fetala.

Absorbirea de fluide de la mama se face mai usor, cele doua entitati fiind mai apropiate, insa de la tata se realizeaza mai greu, acesta fiind la diferite distante de spiritul fiu.

<< Aceasta absorbtie are loc indiferent daca tatal, ca om, vrea sau nu acest lucru. Din aceste motive, felul traiului pe care il duce tatal influenteaza in mare parte viitoarea viata a copilului, de aceea este deosebit de important sa traiasca cumpatat, fara nici un fel de excese, un trai cat mai moral posibil. Sa evite agitatia politica, comerciala, jocurile de carti, viata dusa prin baruri si localuri, gandurile negre si urate, vorbele nearmonioase, pana chiar si la alimentatie trebuie sa fie atent, consumand o hrana simpla si usoara. Este bine sa fie evitate bauturile alcoolice, condimentele tari, care prin perturbarile ce le aduc in perispiritul tatalui, fac ca spiritul copil sa preia fluide cu o frecventa vibratorie nociva pentru alcatuirea viitorului sau corp fizic.

Se stie ca noaptea, cand omul doarme, se face inlocuirea fluidului uzat cu altul proaspat. Dar daca tatal isi pierde noptile, acest lucru nu se petrece si copilul isi va construi noua lui casa cu fluide de proasta calitate, uzate, provenite de la tata.>>

Iata unul din motivele pentru care unii copii sunt sanatosi, frumosi si veseli, iar altii bolnaviciosi, sensibili sau cu diferite metehne, care ar fi putut fi evitate printr-un comportament cumpatat si armonie in familie din partea parintilor. Cum putem realiza aceasta cat mai neabatut? Cunoscand ca tot ce facem se inregistreaza si va afecta viata celor dragi si a noastra in viitor, mai devreme sau mai tarziu.

<< Misiune sfanta ai femeie! Ai abdicat vreodata de la acest mare rol "in mecanismul vietii de pretutindeni?"

Ce minunata este aceasta mare opera a spiritului! Din plansele anterioare am aflat ca spiritul fiu se tine la o distanta oarecare de mama. lotusi, legatura intre cei doi, contactul - se face prin trei puncte si anume:

1 - printr-un fir fluidic se leaga de maduva mamei, de asa numitul nod vital, acolo unde incepe coloana vertebrala.

2 - prin ombilicul mamei - se leaga de bazinul unde copilul isi formeaza corpul fizic.

3 - prin partea inferioara a iaringelui, in scorbura unde se unesc claviculele cu sternul, unde palpita sufletul si pe unde se produce un fel de inspiratie si expiratie fluidica, un fel de sorb de fluide spatiale si o eliminare de fluide uzate. >>

In acest timp apar si modificari importante in plan fizic. Embrionul a ajuns la sapte, respectiv opt saptamani de la formarea oului, in urma patrunderii spermatozoidului in ovulul secretat de ovar si ajuns in trompa uterina. Forma curbata a corpului se atenueaza, regiunea cefalica incepe sa se armonizeze cu dimensiunile restului corpului, iar gatul devine tot mai bine conturat.

Chiar daca embrionul nu are inca infatisare umana, fata este deja modelata si canalele olfactive se

deschid la exterior prin narine, acestea astupandu-se cu un dop epitelial care va dispare apropape de nastere. Nasul nu este inca prea bine conturat, fiind scurt si lat, iar deschiderea gurii apare ca o fanta ingusta.

Si ochii migreaza, ajungand din partile laterale ale capului, unde au aparut la inceput, in pozitie anterioara, ca urmare a fuziunii mugurilor faciali, dar raman inca foarte departati.

Un alt element nou este dezvoltarea pleoapelor, care se vor inchide pana la sfarsitul saptamanii a opta, ramanand astfel pana in luna a saptea fetala. Tot acum incepe schitarea conductului auditiv extern.

Saptamana a saptea este marcata si de aparitia pe mugurii maxilari a doua lame palatine ce vor fuziona in cavitatea bucala, formandu-se bolta palatina care va separa definitiv in cursul urmatoarelor trei saptamani cavitatea nazala de cavitatea bucala propriu zisa.

In aceasta perioada se dezvolta semnificativ si intestinul embrionului care formeaza o ansa, iese din cavitatea abdominala ajungand in cordonul ombilical, unde va ramane timp de inca trei saptamani.

Saptamana a opta se caracterizeaza printr-o transformare majora ce se realizeaza la nivelul scheletului unde apar mai multi centri primari de osificare, cartilajele fiind treptat inlocuite cu piese osoase.

III.12 FATUL IN SAPT. 9-A,12-A,13-A,14-A,15-A,16-A. PLANSELE 20,21,22,23,24,25

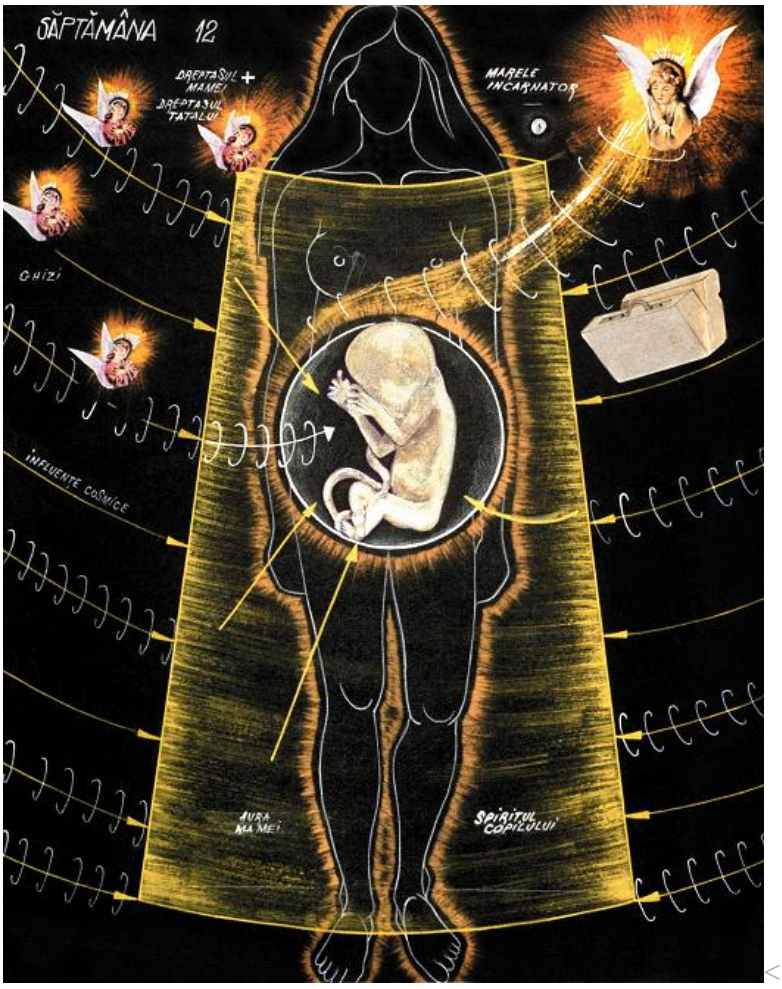
SĂPTĂMÂNA 12
DREPTĂȚUL MAMEI + DREPTĂȚUL TATĂLUI
MĂRELE ÎNCARNATOR
GHIZI
ÎMPLUENȚE COSMICE
AURA MAMEI
SPIRITUL COPILULUI

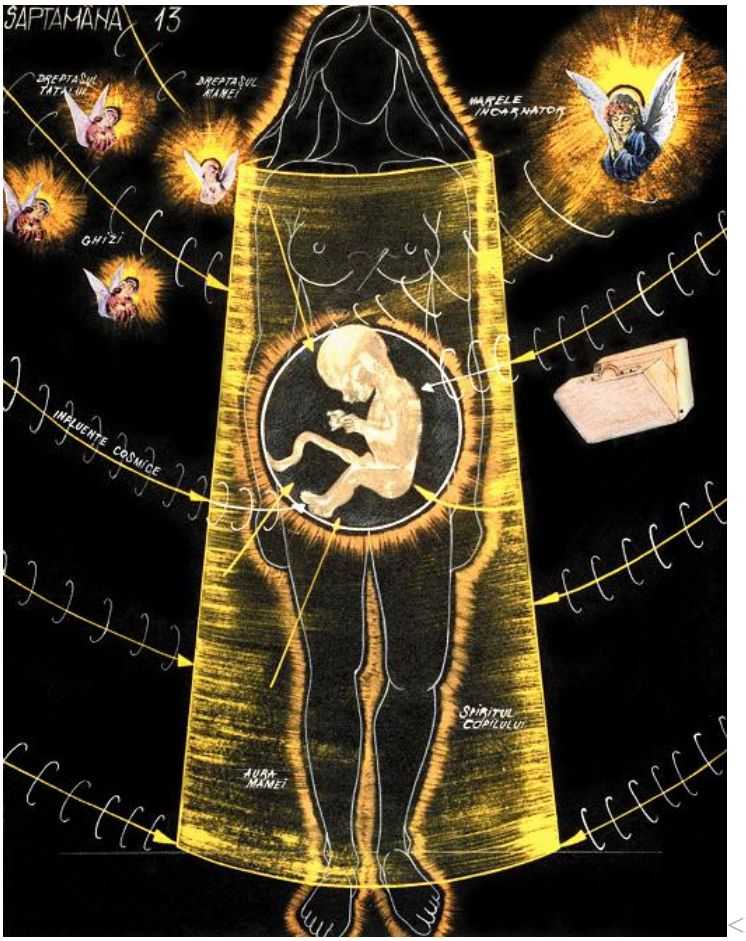
SĂPTĂMÂNA 13
DREPTĂȚUL TATĂLUI
DREPTĂȚUL MAMEI
MĂRELE ÎNCARNATOR
GHIZI
ÎMPLUENȚE COSMICE
SPIRITUL COPILULUI
AURA MAMEI

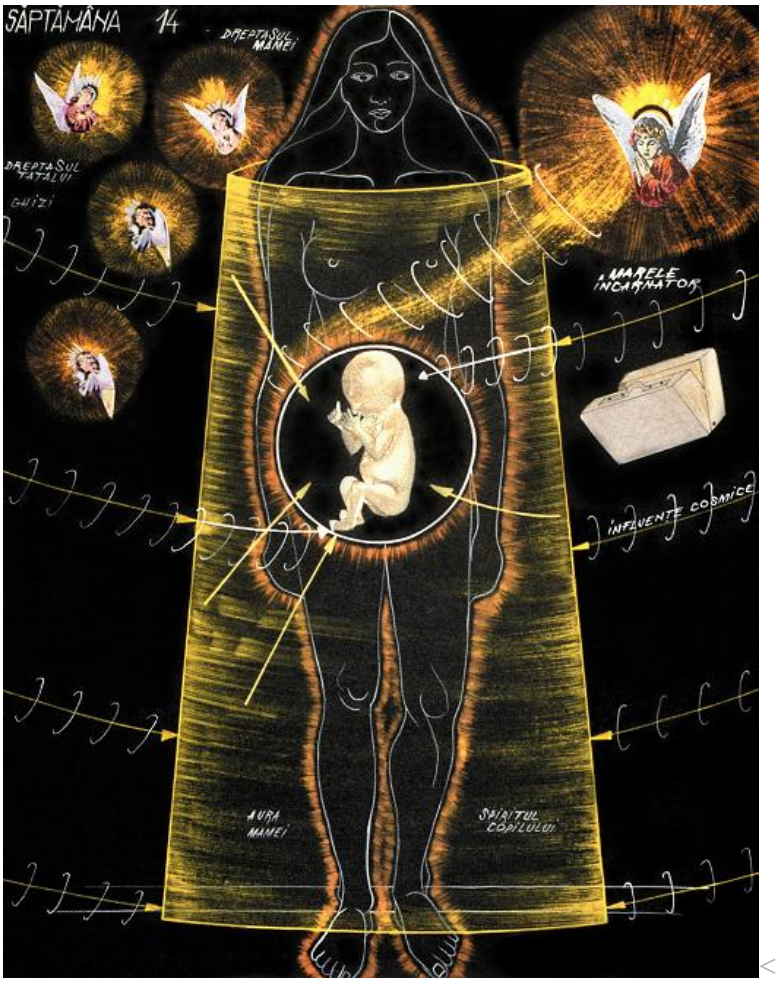
SAPTAMÂNA 14
DREPTA SUL MAMEI
DREPTA SUL TATĂLUI
GHIZI
MARELE INCĂMĂTOR
INFLUENȚE COSMICE
AURA MAMEI
SUFLETUL COPILULUI

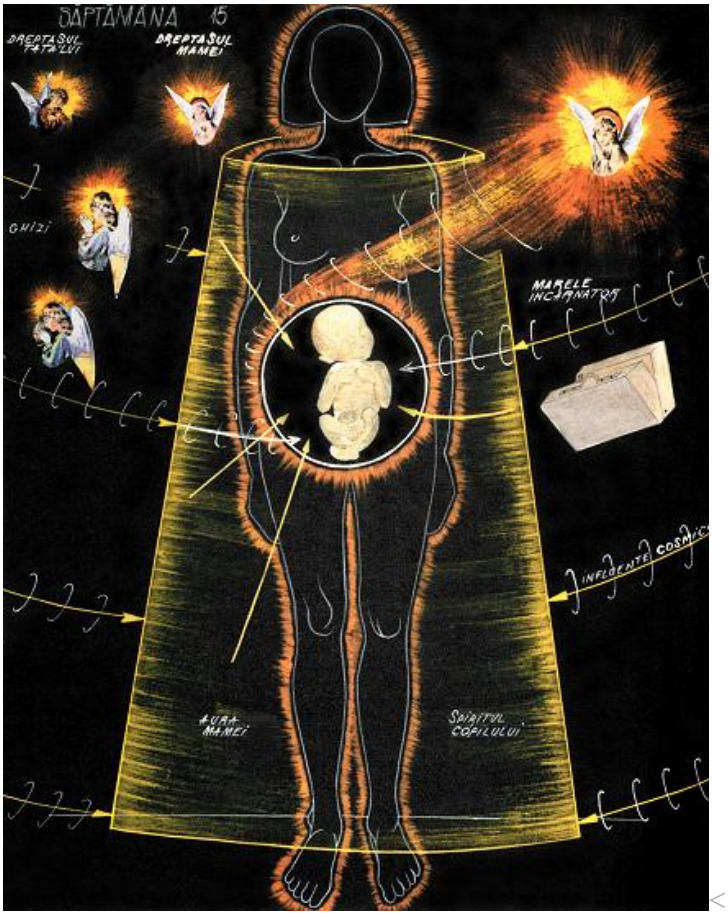
SAPTAMÂNA 15
DREPTA SUL TATĂLUI
DREPTA SUL MAMEI
GHIZI
MARELE INCĂMĂTOR
INFLUENȚE COSMICE
AURA MAMEI
SUFLETUL COPILULUI

Incepand cu saptamana a noua intram intr-o noua faza de evolutie si anume perioada fetala, cand are Ioc initierea integrarii tesuturilor care formeaza organe ce se pregatesc sa functioneze. Din acest moment pana in saptamana a douazecea a sarcinii, fatul prezinta o crestere accelerata atat in dimensiuni cat si in greutate.

Se observa o incetinire a dezvoltarii regiunii cefalice, o crestere considerabila a trunchiului si regresia totala a cozii. Fata se contureaza tot mai bine, la fel si gatul, iar capul isi redreseaza pozitia.

Pleoapele sunt deja bine diferentiate, iar ochii ajung de pe partile laterale ale capului la nivelul fetei; tot in acest timp urechile ajung apropape de pozitia normala. Chiar de la aceasta varsta, la fat este activ reflexul suptului.

In saptamana a zecea intestinul reintra in cavitatea abdominala si incepe definitivarea pozitiei intestinului subtire si a intestinului gros.

Spre sfarsitul saptamanii a douasprezecea, fatul incepe sa manifeste contractii musculare slabe, nepercepute inca de mama, dar absolut necesare pentru dezvoltarea normala a musculaturii. Raportul de crestere a membrelor si trunchiului este tot mai echilibrat, totusi membrele inferioare sunt inca mai scurte, urmand ca pana la sfarsitul saptamanii a saisprezecea sa capete lungimea normala.

Apare o schitare a organelor genitale externe, unghiile sunt deja dezvoltate, iar osificarea scheletului progreseaza rapid in urma aportului de calciu si fosfor oferit de trupul mamei.

Toate aceste modificari si inca altele nevazute sunt realizate de spiritul copilului sub stricta supraveghere a Marelui intrupator si ajutat atunci cand este cazul si de celelate spirite prezente. Tot ce va fi copilul depinde de continutul bagajului. Ei , o fi chiar atat de drastic acest geamantan? Hai sa mai cotrobaim putin prin el sa vedem ce mai aflam.

Pentru a ne descurca in cautarea noastra prin tainica valiza este nevoie sa cunoastem << marea lege a cauzalitatii, legea cauzelor si a efectelor, cunoscuta in Orient sub numele de "karma" (actiune), iar in poporul nostru cu numele de "destin", lege oglindita in vorba romanului: "Ceea ce semeni, aceea vei culege".

Omul, in timpul existentei sale pe pamant, emite din fiinta lui trei feluri de forte. Mai intai emite vibratii mentale, care se raspandesc in infinit, numite ganduri. Ele lucreaza in jurul nostru ca niste cauze uriase, producand efecte, in fiecare secunda, la orice distanta, asupra oricarui lucru, asupra oricarei fiinte, asupra oricarei materii sau forte. Omul, prin gandurile lui, devine un radiator de unde, care actioneaza mai slab sau mai tare, mai aproape sau mai departe, dupa cum si gandul lui a fost dictat de o vointa mai tare sau mai slaba. Am putea compara omul, in ceea ce priveste gandirea lui, cu un magnet, care actioneaza in jurul lui pe o arie magnetica, mai mica sau mai mare, dupa cum si el este mai slab sau mai tare. Dar o comparatie si mai sugestiva ar fi cu un post de radioemisie. Acest centru emite unde care se risipesc de jur imprejurul statiei radiofonice, pe distante cu atat mai mari, cu cat emisia a fost mai puternica.

A doua categorie de forte ale fiintei noastre sunt dorintele. Ele se nasc in spiritul nostru si se fixeaza ca idei-forte in corpul nostru mental. Aici vibreaza incontinuu si asteapta momentul prielnic ca sa se realizeze - fie in lumea eterica, fie in lumea fizica pamanteasca.

In fine, a treia categorie de forte sunt fortele fizice puse in lucru de cele doua de mai sus si desemnate cu numele de fapte.

Este bine sa retinem ca energiile mentale sunt cele mai puternice, caci ele actioneaza asupra materiei cu care si din care Creatorul a facut si creeaza totul.

Sa vedem acum modul in care aceste trei feluri de forte lucreaza cat timp traim pe pamant si efectele pe care le produc. Rezultatele lor se tes intre ele ca firele unei panze, din care vom construi viitorul nostru corp vital si fizic, determinand astfel si felul de viata ce-1 vom avea in viitoarea intrupare. Cu alte cuvinte, sa vedem cum aceste trei feluri de cauze construiesc karma noastra viitoare. Sa nu uitam ca omul, in viata sa pe pamant are doua karme in fata sa: una din veacurile trecute, care l-a adus aici unde este acum, cu fizicul, cu inteligenta, cu starea lui sociala; a doua este karma pe care de acum incolo o va tese, o va combina prin cele trei forte de mai sus, in prezenta viata.

Ferice de omul care achita cat mai mult din datoriile veacurilor trecute si pe de alta parte se sileste sa

nu mai contracteze altele noi. In acest caz, viata lui pamanteana viitoare ii va fi mai usoara, mai lipsita de suferinte fizice sau sufletesti.

Omul se naste cand in Romania, cand in Franta, cand in Asia, cand in America, cand intr-o familie, cand in alta, in diferite stari sociale si in diferite regiuni, si in existenta lui iubirea sau ura il leaga magnetic de toti cei cu care vine in contact. Karma lui din trecut se innoada cu cea viitoare si alaturi de karma lui individuala se leaga de karma colectivitatii, a natiunii din care face parte. De aici, o retea foarte complicata de legaturi spirituale, care toate trag de om spre anumite locuri, stari sociale si conditii de existenta. >>

Continutul geamantanului,<< karma individuala a omului, este cea care il leaga in lanturi puternice, ducandu-1 la o viata redusa, sau care ii da putinta unei vieti rodnice, intelectuale si morale, devenind astfel un centru spiritual care va radia in jurul sau familiar si national raze nevazute, ce vor produce efecte reale si precise. >>

III.13 FATUL IN SAPT. 17-A,18-A,20-A,2l-a,22-A. PLANSELE 26,27,28,29,30

<>

Incepand cu saptamanile a saptesprezecea si pana in a douazecea se produce o incetinire a cresterii in lungime a corpului fatului, concomitent cu apropierea proportiilor membrelor inferioare de cele finale.

SAPTAMANA 18
DREPTA SUL TATALUI
DREPTA SUL MAMEI
+
GHIZI
MARELE INCARNATOR
INFLUENTE COSMICE
AURA MAMEI
SPIRITUL COPILULUI
<>

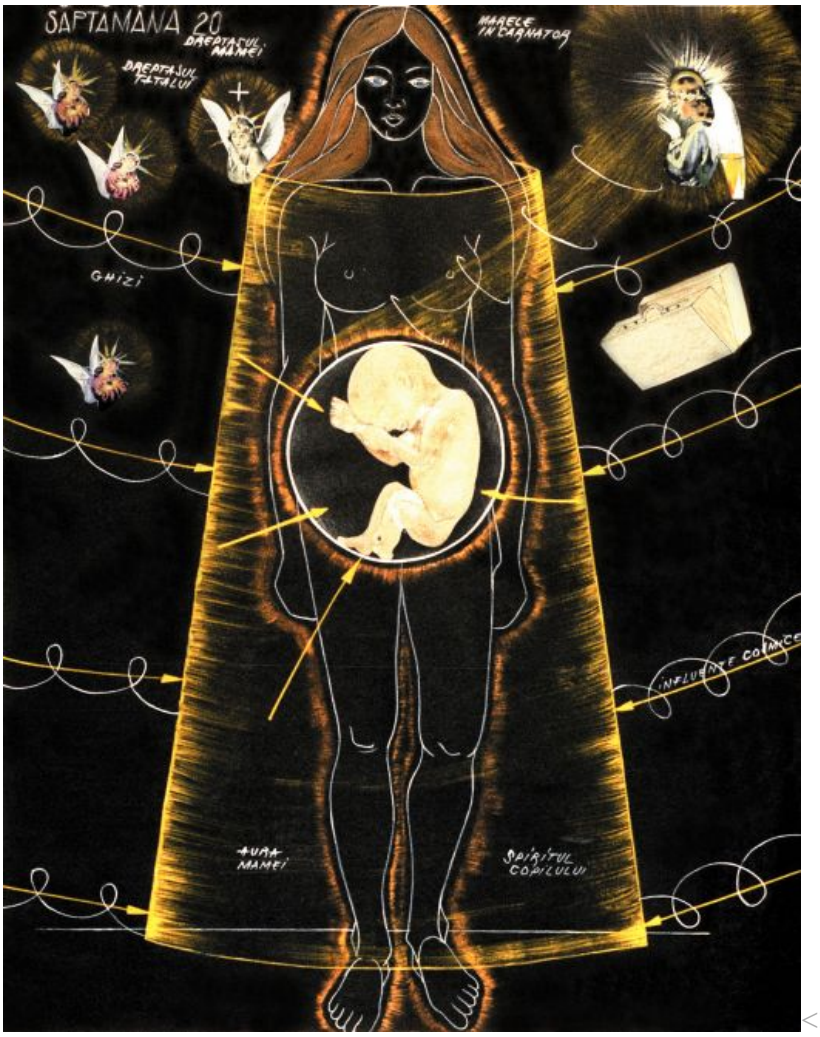
SAPTAMANA 20
DREPTA SUL MAMEI
DREPTA SUL TATALUI
+
MARELE INCARNATOR
GHIZI
INFLUENTE COSMICE
AURA MAMEI
SPIRITUL COPILULUI
<>

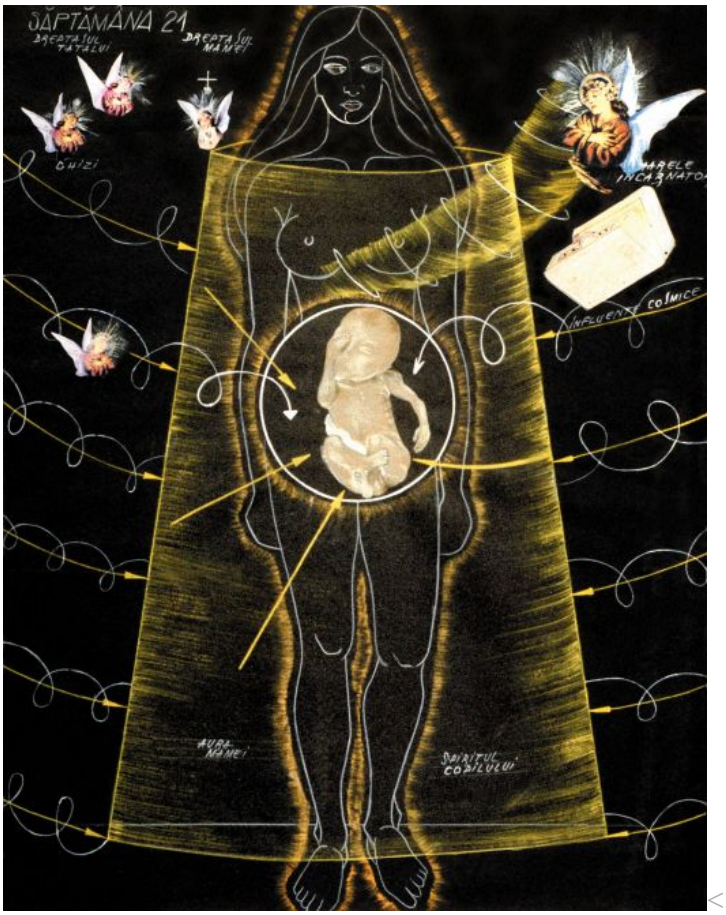
SĂPTĂMÂNA 21
DREPTA LUI TATĂLUI
DREPTA LUI MAMEI
GHIZI
MARELE INCARNATOR
INFLUENTE COSMICE
AURA MAMEI
SPIRITUL COPILULUI

MARELE INCARNATOR
DREPTA LUI MAMEI
SĂPTĂMÂNA 22
DREPTA LUI TATĂLUI
GHIZI
INFLUENTE COSMICE
AURA MAMEI
SPIRITUL COPILULUI

In saptamana a saptesprezecea apare pe corpul fatului un par fin, denumit in termeni medicali "lanugo", de la latinescul "lana" care inseamna "lina fina". Acesta se observa si in regiunea pubiana si axilara, parul incepe sa creasca si pe cap, in aceasta perioada aparand si sprancenele. Miscarile fatului din pantec sunt acum resimtite de mama, in jurul saptamanii doazeci si doi daca este vorba de prima sarcina si optsprezece in cazul sarcinilor ulterioare.

Pielea capului fatului este acoperita de o substanta grasa cu aspect branzos, numita vernix caseosa, iar la gat, in spatele sternului si in jurul rinichilor apare un tesut grasos numit "grasime bruna" ce furnizeaza caldura corpului prin oxidarea acizilor grasi, iar dupa nastere va da posibilitatea noului nascut sa-si mentina constanta temperatura corpului.

Spre sfarsitul saptamanii douazeci si doi, corpul devine tot mai bine proportionat, iar la degetele de la picioare apar unghiile. Daca fatul se naste la aceasta varsta, el nu va putea supravietui deoarece plamanii sunt insuficient dezvoltati pentru a putea asigura respiratia minima necesara.

Spiritele care lucreaza la formarea trupusorului sunt prezente in continuare, selectionand diferite calitati de fluide din spatiu si incercand, pe cat le sta in putinta, prin sugestie, fara sa incalce liberul arbitru al parintilor, sa-i determine la o viata cumpatata, sa evite locurile si situatiile care ar produce animozitati si conflicte in familie. De asemenea incearca sa-i tina pe parinti deoparte de acele persoane cu fluide de o calitate mai proasta si a caror influenta rea ar dauna viitorului copil.

Dar repet, nimeni nu are dreptul sa decida in locul parintilor, sa le ia viata in posesie, sa le anuleze liberul arbitru. Nici un spirit superior nu face asa ceva caci stie ca liberul arbitru, asa de redus cat este, reprezinta un dat de la Divinitate fiecarui om, este parghia prin care noi evoluam in prezent, la gradul nostru de intelegere, datorita lui ne asumam raspunderea propriei noastre vieti, a gandurilor, vorbelor si faptelor noastre.

Totusi, acest liber arbitru nu inseamna libertatea asa cum este ea inteleasa de obicei, ci ne pune in valoare propria raspundere, caci de fapt lumea se conduce prin legi si cei care prin ignoranta lor se abat de la ele se autopedepsesc.

<< Eu sunt liber sa lucrez, sa gandesc, dar toate actiunile mele sunt ingradite de regulile comunitatii din care fac parte. Noi, oamenii, suntem la randul nostru cu totii ingraditi de legile naturale care guverneaza aceasta planeta, apoi a celor care tin de evolutia sistemului nostru solar. In fine, cu totii, mici si mari suntem supusi legilor ce vin din Sfera Divina. Vedeti ce de ingradiri, ce de reguli, ce de legi. Incearca sa te misti altfel si sa faci ce ti-o trece prin minte. Daca prin indrazneala, prin nesocotinta ta vrei sa cunosti asprimea legilor, o poti face, dar amar vei suferi si te vei cai de pasul tau nebunesc. Numai Unul singur, suprema Fiinta, a posedat odata deplina libertate, dar si El s-a ingradit, s-a legat pe El insusi, prin legile de El decretate. Asadar cosmosul se conduce dupa vointa Unicului Dumnezeu.

Prin urmare daca noi trebuie sa ne supunem tuturor acestor legi, ce s-a mai ales din liberul nostru arbitru? Aproape nimic. Dar acea mica farama care a mai ramas din el face fericirea sau nenorocirea

noastra, dupa felul in care ne purtam.

Observam ca de fapt e vorba de supunere si activitate armonica cu gandirea si activitatea Celui vesnic. In lume nu exista egalitate. Marile grupuri de spirite nu cuprind entitati egale intre ele. Codul moral al vesniciei nu cuprinde in el ideea de egalitate. In lumea terestra s-a proclamat odata: egalitate, fraternitate, libertate - o himera ce in vecii vecilor nu se va realiza, nici in Cer, nici pe pamant.

Nefiind egalitate, nu poate fi fraternitate de idei, nu poate fi nici libertate de interpretare. Nu exista egalitate, deoarece Dumnezeu a creat, creeaza si va crea mereu entitati spirituale. Cum ele sunt nascute in timpuri diferite, totul e ierarhizat de Tatal, din vesnicie pana in vesnicie. In Sfera Divina nu este egalitate, ci numai ierarhie. Dar acolo totul e iubire, e o fraternitate din principiu, dar nu de idei. Se iubeste pe x, y, z nu ca indivizi, ci se iubeste in principiu, pentru ca cu totii sunt fiii aceluiasi Tata. Nicaieri nu este libertate pentru ca trebuie sa te supui regulilor stabilite. "Liber", "libertate" sunt cuvinte, dar spiritul nu e liber niciodata. Cele ce sunt inscrise in arhiva universului liber e oricine sa le citeasca, dar fiind de grade evolutive diferite, va interpreta fiecare dupa nivelul sau. Deci nu exista egalitate nici in judecata, nici in cunoastere, nici libertate, ci evolutie si vesnica supunere. Telul tuturor este fericirea, iar fericirea se dobandeste din armonia vietii particularului cu a totului, a perifericuli cu a Centrului creator. >>

III.14 FATUL IN SAPT. 24-A, 26-A, 28-A. PLANSELE 31,32,33

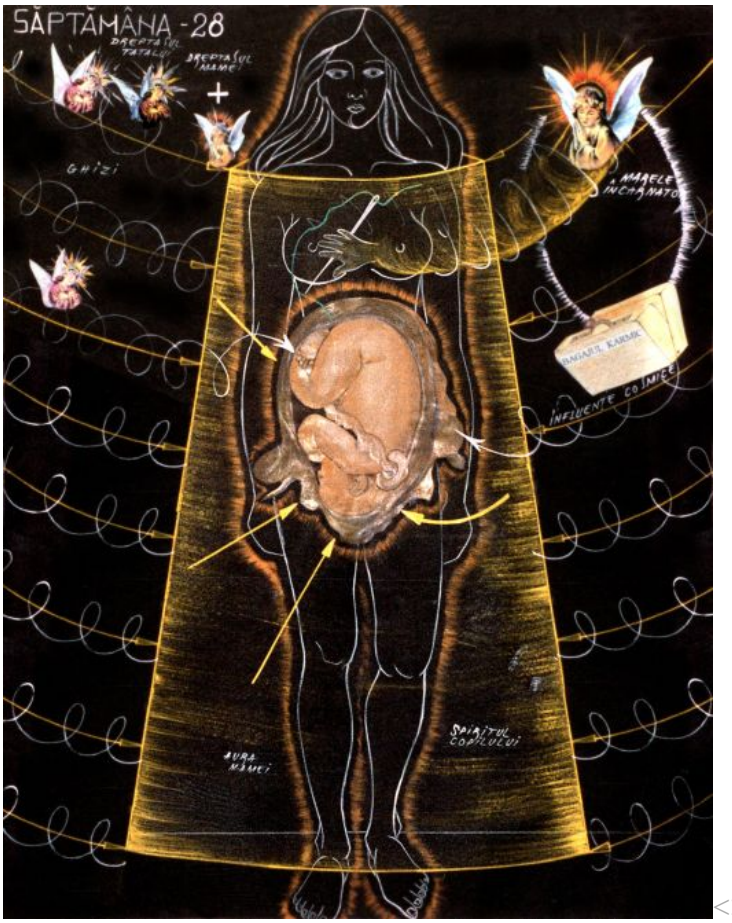

Incepand cu saptamana douazeci si patru apare o maturatie histologica si functionala tot mai pronuntata a plamanilor, iar doua saptamani mai tarziu centrii nervosi vor putea controla miscarile ritmice

respiratorii ce pregatesc conditiile de realizare a respiratiei dupa nastere.

Inima fatului functioneaza din plin si isi face simtita prezenta prin ritmul batailor sale, de doua ori mai rapid decat al inimii mamei. Sangele venos al fatului se amesteca cu cel arterial deoarece exista un orificiu oval prin care atriul drept comunica cu cel stang.

Cutia craniana protejeaza creierul si prezinta numerosi centrii de osificare, care vor continua sa creasca si se vor suda ceva mai tarziu, dupa nastere. Aceste portiuni dintre unele oase ale cutiei craniene sunt niste zone fibroase, numite fontanele, dintre care cea mare se simte usor la pipait, sub pielea capului, in crestet si se va inchide abia la doi ani.

Incepand tot cu saptamana a douazeci si patra are loc o dezvoltare rapida a circumvolutiunilor creierului care pana atunci erau abia schitate.

In urmatoarele saptamani (26, 27), lanugo incepe sa fie inlocuit cu un par fin, numit vellus, ce va continua sa apara si dupa nastere, pana la sapte opt luni.

Intre saptamanile treizeci - treizeci si patru are loc o modificare a pielii fatului, care daca pana atunci era zbarcita, acum devine neteda deoarece sub ea se acumuleaza grasime, acumulare ce continua pana in saptamana treizeci si opt.

In ultimile saptamani ale perioadei fetale cutia toracica are un aspect proeminent, iar circumferinta cutiei craniene este inca mai mare in raport cu celelalte parti ale corpului.

La fatul mascul, in saptamanile douazeci si opt - treizeci si doi testiculul coboara din cavitatea abdominala, la nastere aflandu-se in scrot.

Data aproximativa a nasterii este la treizeci si opt de saptamani de la fecundatie, existand variatii normale de zece - cinsprezece zile, in plus sau in minus.

Toata aceasta evolutie, opera grandioasa de transformare a oului rezultat dupa fecundatie in micuta fiinta umana gata pregatita pentru viata pamanteana, a fost rezultatul muncii spiritelor desemnate sa prezideze procesul intruparii si a spiritului copilului ce se va naste. Aceasta activitate s-a desfasurat urmand cu strictete elementele prevazute in programul de viata pentru spiritul ce urmeaza a se intrupa si care au fost extrase din faimosul geamantan, care ne urmareste pe fiecare, pretutindeni. In timpul vietii mai golim cate un pic din el platindu-ne vechi datorii si il incarcam cu gandurile, dorintele si faptele noastre, care vor constitui elementele hotaratoare ale viitoarelor noastre existente. Dar dintre toate aceste acumulari ale noastre, oare care sunt cele mai importante?

<< Dintre toti factorii care determina viitoarea noastra intrupare si modul de viata pe care il vom desfasura in acea viata, gandul este factorul cel mai puternic, cel mai hotarator. Din acesta cauza trebuie sa avem mare grija sa nu mai gandim fara nici un rost de una, de alta, mereu, secunda de secunda, trecand de la un subiect la altul, abordandu-le superficial, fara a ne concentra in mod serios asupra nici unui subiect. De asemenea, sa nu permitem sa se nasca, sub influentele invizibile ori impresiilor celor petrecute in

timpul zilei, idei josnice, necuvincioase, de critica ori de ura impotriva cuiva.

Iata care este ratiunea acestei recomandari: daca gandim si mereu trecem de la o gandire la alta, insirandu-le ca si margelele pe ata, atunci producem vibratii in corpul nostru spiritual, vibratii dezordonate, producem imagini care abia formate, se si distrug prin imaginea urmatoare, si asa mereu mai departe. Aceasta furtuna, acesta invalmasala de imagini abia conturate, vor avea drept consecinta acumularea unui material haotic, din care spiritul nu va putea trage prin analiza nici un invatamant.

Intr-adevar, o insirare de imagini da putinta spiritului sa faca o analiza a marimilor, a intensitatilor, a culorilor, cu alte cuvinte - o comparatie ce are ca rezultat o judecata. O insirare de judecati da nastere la un rationament. Dintr-o suma de rationamente, spiritul extrage un invatamant, care are ca rezultat final nasterea unei aptitudini, a unei facultati.

Or daca noi gandim mereu fara rost - o adevarata purgatie de idei confuze si fugitive, atunci rezultatul este ca spiritul nu va mai avea un material de judecata clar si precis, nu se va putea forma un rationament, deci nu va urma nici un castig pentru el. Omul va veni in viata ulterioara cu o mentalitate tot asa de inferioara ca si cea din viata trecuta.

Sa nu se piarda din vedere nici acest adevar: in existenta noastra aici pe pamant, lunga de mii si mii de ani, urcam incetul cu incetul scara lui Iacob, pe scara spiritualitatii. Dar din nefericire nu exista numai suisuri, ci sunt si caderi si coborari spirituale, din cauza unei vieti nesocotite, a unor ganduri josnice, a unor simturi brutale, a unor fapte rusinoase sau criminale.

Concluzia este deci sa ne silim sa acordam atentie gandurilor noastre si din cand in cand sa ne oprim mintea din inertia activitatii ei si sa controlam ce gandim. Atunci, cand vedem ca ne-am abatut de la subiectul de la care pornisem, sa ne reintoarcem la el, sa staruim si sa ne concentram asupra aceluiasi gand, pentru ca imaginea mentala realizata prima data sa o fortificam, sa o facem mai evidenta, cu un contur mai precis, astfel ca materialul din care se va forma judecata, rationamentul, invatatura, facultatea ce va ramane in ultima analiza, sa fie puternica. Urmand astfel, mintea noastra va deveni din ce in ce mai clara, vorbirea mai coerenta, notiunile mai inalte, rationamentul mai puternic.

Dar sa nu urmarim numai claritatea imaginilor, ci mai ales calitatea si puritatea lor. Pentru aceasta sa ne silim sa citim, sa vorbim, sa gadim numai despre probleme serioase, stiintifice, filozofice, la idei ce imbraca frumosul sub toate aspectele, la ganduri umanitare sub aspectele lor infinite. Gandind astfel, hranind mintea cu asemenea subiecte si eliminand cartile, filmele de aventuri, sex, crima, perversitate, viata destrabalata, fugind de orice discutie sau poveste obscena, cu un cuvant - cautand sa inlaturam orice fel de imagini sau ganduri inferioare, noi atragem din mediul inconjurator particule eterice fine, din cele ce au o mare evolutie. In acest fel perispiritul - instrumentul si vehiculul de evolutie al spiritului, cu ajutorul caruia scanteia noastra divina inconjurata de cele trei invelisuri centrale va deveni din ce in ce mai luminoasa - va atrage si va emite la randul lui idei, judecati, rationamente, manifestand astfel facultati superioare, care vor constitui bogatia noastra spirituala, darurile noastre mentale in viitoarea noastra viata.

Astfel, omul, de-a lungul veacurilor se ridica din intunericul mintii salbaticului pana la lumina mintii savantului, a intelepciunii ingeresti a sfantului. Acesta e rostul nostru pe pamant, ca mereu sa ne ridicam la cumintenie, la intelegerea ca totul din jurul nostru e Dumnezeu manifestat, aratat noua, ca toti oamenii sunt copiii acestui Creator si deci suntem frati, si ca atare trebuie sa ne iubim. >>

III.15 MOMENTUL NASTERII - PLANSA 34

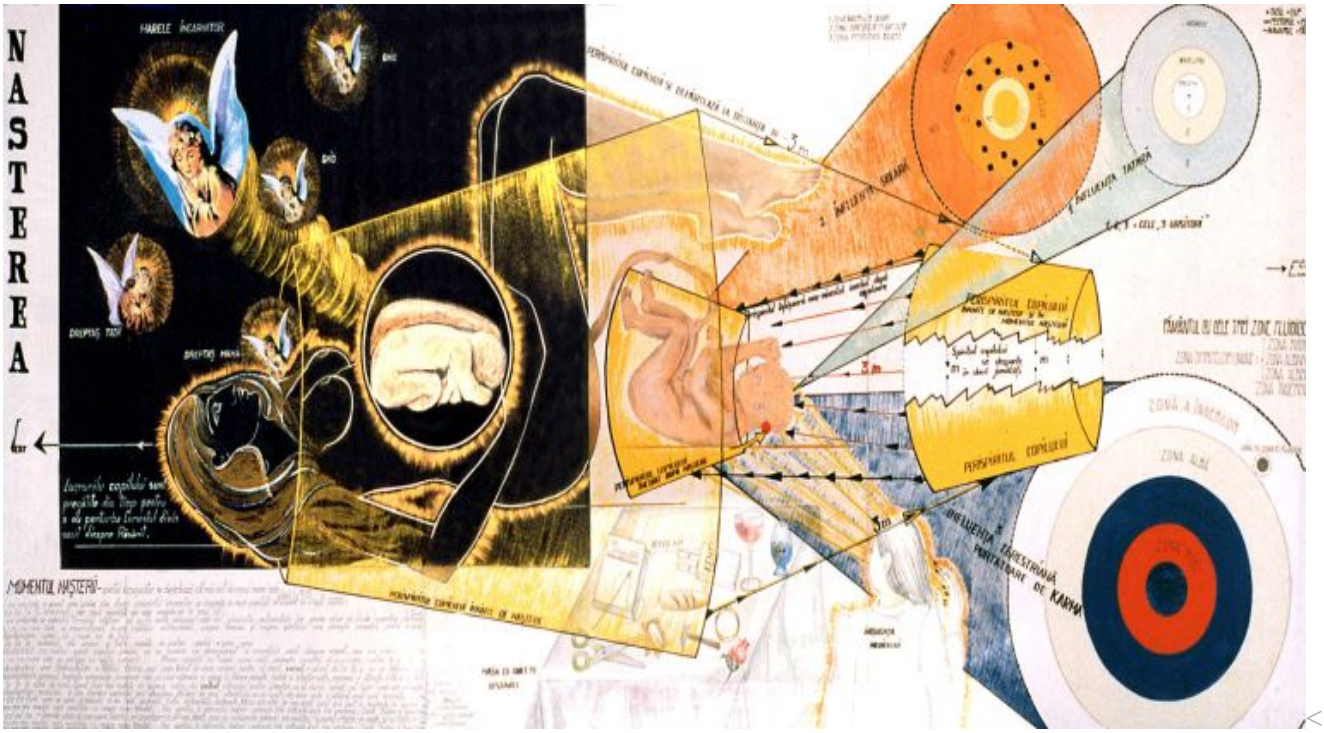

<>

Motto: << Nasterea apare chiar fara nici un rost, cand parasesti lumea aceasta in copilarie. Pentru ce ai mai venit la viata?

Numai ca sa apari ca un meteor si fara sa fi gustat si inteles ceva din ea, sa pieri pe veci de pe arena.

A sosit asadar si momentul iesirii la "lumina zilei" a micutului bot de om. Noua luni de zile a durat construirea trupului in care-si va face scoala vietii terestre, noua luni spiritul fiu a lucrat cu atentie si dragoste asupra mamei, dar si asupra propriului corp. Mama este cea care simte momentul sosirii nasterii si tot ea trebuie sa fie pregatita pentru marele eveniment.

Este bine sa fie cunoscute cateva "mici secrete" pentru a nu-1 influenta negativ pe micutul pui de om si a-i produce vibratii nedorite cu repercursiuni in dezvoltarea corpului fizic.

<< Atunci cand soseste momentul nasterii, mama trebuie sa fie asezata cu capul spre vest si picioarele spre est. Planeta noatra este scaldata in permanenta de trei mari categorii de curenti fluidici dintre care unul provine din Sfera Divina, curentul Divin, altul de la Soarele nostru si al treilea este cel al planetei noastre.

Curentul Divin este primit astfel de la picioare spre cap, pe cand micuta fiinta primeste curentul de la cap spre picioare si acest lucru corespunde cu "un prim sarut" dat de Divinul Tata pruncului nou nascut. Pentru ca venirea pe lume a copilului sa fie cat mai usoara, este indicat ca in camera unde se executa

travaliul nasterii si in sala de nastere sa nu fie multe persoane, doar medicul si o asistenta, doua, care sa nu se agite de colo pana colo si sa aiba toate cele necesare aranjate din timp si asezate de partea capului mamei, pentru a evita circulatia pe la picioarele ei.

De asemenea, gandurile celor prezenti, privirea, sentimentele lor, produc valuri de fluide magnetice, electrice si spirituale care toate se repercuteaza asupra copilului extrasensibil, asupra mamei si asupra spiritului ce pandeste momentul pentru a lua in stapanire corpul lui in care va trai pe acest pamant. Momentul nasterii este unic pentru fiecare suflet ce se reintrupeaza, cand pentru prima data este supus influentelor mediului, fiind singur in marea de energie care ne invaluie pe toti.

Nu este bine sa se umble pe la picioarele celei care naste pentru a nu perturba Curentul Divin venit dinspre rasarit si care in acest moment unic are o influenta deosebita asupra micutei si galagioasei fiinte. >>

Privind plansa, Dora isi zice in gand:"Multi se vor intreba, 'Dar ce-i cu acest curent? Dintotdeauna s-a dat nastere fiintelor prin acest proces si eu nu am mai auzit de atatea amanunte! Ce mai, domnule! Femeia este femeie, asa a lasat-o Dumnezeu, deci da-i pace sa-si vada de ale ei. Astea sunt femeiesti!'

Or fi, dragi fiinte, este insa mai bine sa stiti si sa beneficiati de aceste cunostinte in folosul ambelor parti. "

<< Curentul venit din Sfera Divina strabate cosmosul, universurile, inconjoara rand pe rand sistemele solare, ajunge la fiecare planeta, da si intretine viata, miscarea si vibratia a tot ce exista, dupa care se intoarce de unde a plecat.

Pe langa acesta mai este un al doilea curent, cel Solar, care vine din centrul sistemului nostru si are o influenta speciala de viata si putere evolutiva.

In momentul nasterii, mai soseste din spatiu, pe langa acestea, un curent sub forma unei raze fluidice ce coboara din planul energetic corespunzator gradului de evolutie al noului venit la viata, curent fluidic ce apartine acestei planete, numit raza terestra. Aceasta raza are imprimata in ea toate gandurile, toate sentimentele, chintesenta tuturor actiunilor pe care acest spirit le-a avut in nesfarsita lui cariera umana, este deci raza proprie esentei sale evolutive.

Prin urmare, orice spirit venit la intrupare, primeste in momentul nasterii trei forte reprezentate prin cele trei feluri diferite de fluid - Cosmic, Solar, Terestru - care vor lucra continuu asupra corpului noului venit la viata. Aceste trei influente sunt de fapt cele "trei ursitoare" pe care le intalnim atat de des in traditia populara. Dupa felul cum au lucrat, tot asa va fi si corpul copilului -frumos, urat, normal sau anormal, inteligent sau prost, sensibil sau grosolan. Chiar daca spiritul candidat la intrupare nu ar mai vrea sa faca ce a acceptat sus in Cer - anume ca el sa-si faureasca un corp conform cu destinul sau - o va face raza terestra, care aduce toata forta, chintesenta evolutiei lui din vietile anterioare si care nu va ingadui - chiar de s-ar opune el - sa construiasca altceva decat ceea ce corespunde gradului sau evolutiv.

Nu asa stau lucrurile cu un spirit evoluat, care prin meritele si cunostintele sale, are dreptul la fluide cu vibratii mult mai inalte, deci, "material de constructie" mai pretios, cu posibilitati de alcatuire a corpului fizic care sa-i redea mai just ceea ce doreste si gandeste, un corp sensibil care va putea inregistra si unele din influentele lumilor invizibile.

Cine dirijeaza cantitatea de fluid de o calitate sau alta catre micul corp in formare? Marele Intrupator este cel care coordoneaza intreg procesul de intrupare, el aduna anumite fluide din spatiu (din raza terestra) si le indreapta catre spiritele care isi construiesc corpul fizic.

Asistente la acest proces - in spatiu - sunt aceleasi entitati care au supravegheat dintru-inceput toata aceasta opera minunata.

Totul este pregatit, stiut, asteptat.

A sosit, in sfarsit si momentul nasterii!

Ce se intampla? Spiritul, impreuna cu perispiritul sau, care timp de 9 luni a inconjurat corpul mamei, se departeaza pana la 3 metri de acesta. Cand s-a declansat expulzarea si micutul trup a inceput sa alunece catre lumina zilei terestre, perispiritul se desparte in doua jumatati. Imediat ce copilul a iesit, perispiritul se contopeste in jurul micutului corp, cele doua jumatati anterioare reunindu-se din nou. De acum, tandemul spirit - perispirit va fi insufletitorul, animatorul corpului, fara de care el nu inseamna nimic. >>

Avand un chip visator, Dora imi spune: "Dacii, stramosii nostri, aveau un mod tare interesant de a privi toate aceste fenomene. Plangeau la nastere si se bucurau la moarte. De ce? Stiau ei ceva? Stiau!

Micuta fiinta si gingasa, ce drum greu te asteapta la venirea ta in acest plan! Ce multe datorii ai de platit si apoi cate ai sa mai faci, cate ispite intalnesti si pe care le vei putea oare depasi? Ti s-a sters din memoria ta mai tot ce stiai in spatiu. Ce drum vei alege? Vai, micule prunc!

In primii anisori de viata e posibil sa mai ai contact cu fratii tai din spatiu, sa ii vezi si sa stai de vorba cu ei, sa te joci si cu alti copilasi, dar care au numai corpuri fluidice, eterate. Parintii tai observandu-te, dar nevazand pe nimeni in jur, te vor convinge in curand ca toate acestea sunt niste prostii, niste aiureli de care nimeni nu are nevoie in aceasta lume si te vor indruma din toate puterile spre lucruri mai"serioase", despartindu-te tot mai mult de lumea pe care de abia de cativa anisori ai parasit-o. Cum? Simplu. Prin educatie. Acea educatie care iti va concentra eforurile si atentia aproape exclusiv asupra lumii materiale, unde succesul, reusita, dobandirea de averi si de titluri, de diplome si functii vor fi valorile ce-ti vor fi impuse, fara a se tine cont daca le vei obtine ridicandu-te pe mormintele altora sau, uneori, chiar pe propriul tau mormant! Daca vei fi astfel, cei din jurul tau se vor bucura si se vor mandri cu realizarile tale, dar sufletul va plinge in strafundul tau, tinjind dupa lumea de minunate culori din care ai coborat si pe care aici, jos, nu o mai regasesti. Ce s-a intamplat cu tot ce ai stiut odata?

Din nefericire pentru noi din toate cunostintele spirituale pe care ar fi trebuit sa le pastram pentru a mentine legatura cu lumea spatiala din care venim, ne-a mai ramas doar o "coaja uscata", esenta s-a pierdut

prin cine stie ce sertare ale unor minti sau este prea acoperita de praf, prea invechita ca sa-i mai dam importanta.

Poate, tu - micule om, poate tu ai curajul sa aduci la Lumina adevarurile spirituale de mult ingropate de o educatie strict materialista, de o lume in care dreptul la viata nu-ti mai este dat de Dumnezeu ci de bani, poate tu vei sterge praful uitarii si iti vei ajuta si parintii, si rudele si neamul sa-si aduca aminte.

Esti OMUL viitorului! Fii pregatit si pregateste-i si pe altii. Este o era noua, cea a iubirii. De Sus, tu vii curat si pur, asa sa ramai, micule OM!"

CAPITOLUL IV - COPILARIA SI ADOLESCENTA. PLANSA 35

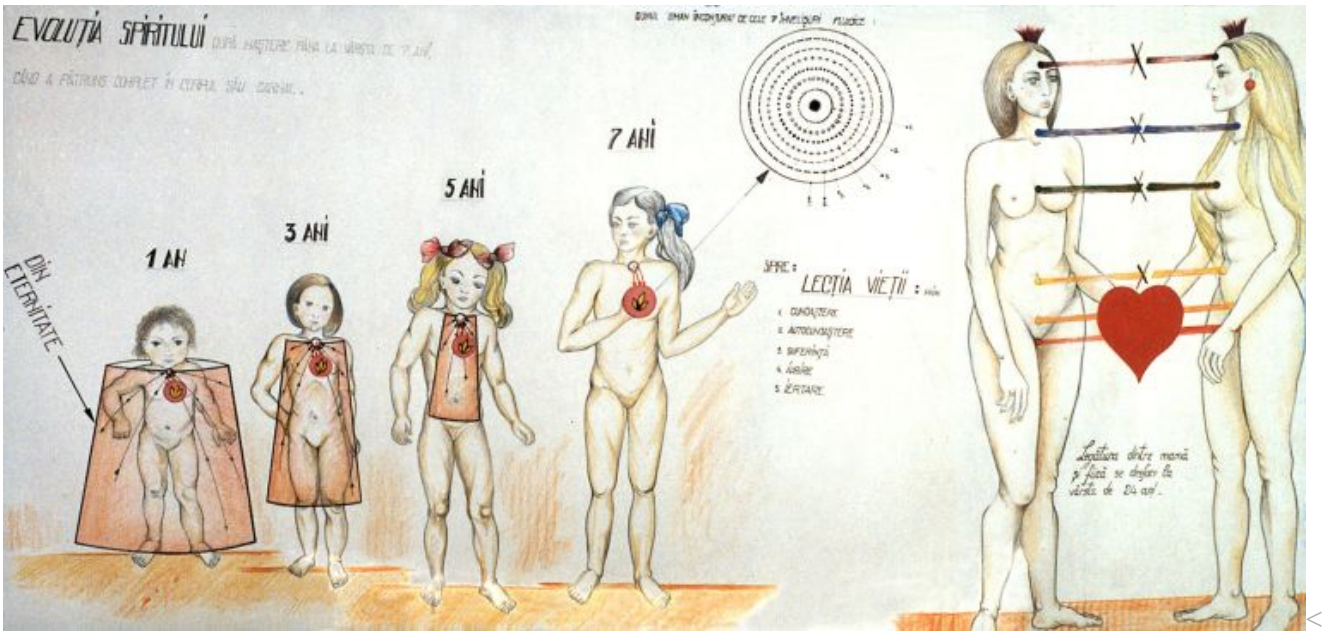

Camera e plina de planse insirate in tot locul. Printre ele si cea cu nr.35. Incercand sa o aseze mai bine, Dora mediteaza:"Evolutia este legea universului. Evoluezi de la nastere si pana la moarte, evoluezi si dupa asa-zisa moarte. Si uite-asa! De cand te nasti, viata si destinul isi urmeaza cursul lor. Zilele se scurg si deocamdata singurul scop este sa cresti mare. Mama te ingrijeste si te alimenteaza, ea da 'material de constructie' corpului fizic in care salasuiesti tu, pentru a te dezvolta.

Si atat? Nimic mai simplu! Te-ai nascut, faci galagie mare, mananci si..., astfel tot sa traiesti!

In plan subtil nimic? Totul s-a terminat aici, odata cu nasterea? Nu se poate! Divinitatea in intelepcinea Sa a organizat totul - pe toate planurile -vazute si nevazute.

Forma fizica creste, dar odata cu ea creste in volum si forma energetica, corpul extern fluidic, pentru ca si el absoarbe din spatiu material identic cu el, dezvoltandu-se. In aceasta perioada de inceput, copilul cauta sa se obisnuiasca cu limitarea fizica, sa se adapteze lumii tridimensionale.

Am vazut ca la nastere, spiritul si perispiritul copilului inconjoara corpul fizic si tot asa cum 9 luni a

stat in preajma mamei, invaluind-o ca intr-un clopot, tot asa sta si in prejma casutei in care va vietui. Insa doar la inceput! Caci, pe zi ce trece, spiritul din afara patrunde putin cate putin in interiorul profund al corpului sau fizic. Acest proces se desfasoara pe durata primilor sapte ani de viata, la sfarsitul carora spiritul inconjurator a patruns complet in corpul sau."

Sa vedem cum se realizeaza aceasta transformare.

Am amintit ca, in etapele de crestere, corpul spiritual absoarbe energie din spatiu. << Aceasta se realizeaza datorita unui fel "de pulsatie", adica de apropiere si departare de corpul fizic, se poate asemana cu un flux si reflux, ceva in genul respiratiei umane. Mai clar, cand copilul inspira, adica ridica pieptul, trage spre corpul lui sufletul ce inconjoara corpul, trimitand un val de fluid in interior. Cand expira, spiritul se departeaza si absoarbe din spatiu fluid necesar dezvoltarii sale si corpului fizic. Aceasta se realizeaza timp de sapte ani in mod progresiv prin partea inferioara a laringelui, acolo unde se unesc claviculele cu sternul, prin asa-zisa gropita, locul unde palpita sufletul. >> Campul energetic al copilului este amorf, de culoare cenusiu-albastrui, fara a avea o forma definita. Este foarte sensibil, deschis complet si vulnerabil la aproape toate vibratiile din mediul in care traieste, caci micutul are toate chakrele deschise fara insa a avea si pelicula energetica protectoare ce apare abia dupa sapte ani, din care cauza bebelusul este foarte impresionabil la influentele psihice mai intense. Cat este mic, adesea copilul doreste la mama sau la tata in brate, aceasta fiind solutia cea mai comoda de a se proteja cu ajutorul campului energetic al parintilor.

Dar atentie, un atasament exagerat fata de copil, poate avea cauze nesanatoase, parintii sau cei din familie putand actiona ca niste vampiri energetici. Iata ce ne marturiseste in acest sens, d-na Maria Varlan - in cartea scrisa despre dansa de Ion Tugui- povestind un caz: " A venit la mine un tata cu fetita lui care era foarte bolnavicioasa, slabuta, nu manca, fusese dusa pe la diferite spitale. Am diagnosticat-o si am simtit ca fetitei i se "fura" energie, aproape in mod constant. Am stat de vorba cu tatal fetitei, care mi-a spus ca o iubeste foarte mult. El mi-a spus: ' Cu mine doarme fetita, cand o hranesc o tin in brate, sunt mereu cu ea.' I-am sugerat sa incerce ca timp de patru luni sa nu mai stea atat de mult in preajma ei. Noi stim ca nu tatal era vinovat, ci asa era organismul lui... In mod obisnuit organismul nostru se hraneste cu energie din atmosfera, din natura. Am constatat ca unele persoane nu-si pot lua pe deplin aceasta energie direct din natura, ci o fac prin intermediul altor fiinte umane. Din fericire, tatal fetitei in cauza mi-a urmat sfatul, iar fetita si-a echilibrat astfel sistemul bioenergetic, revenind la o stare mult mai buna. "

Tinand cont de faptul ca spiritul iese din corp noaptea, in timpul somnului, pentru a se reincarca cu energie, este necesar ca micutul copil sa doarma singur sau doar cu copii apropiati de varsta lui, caci, daca in timpul noptii doarme cu parintii sau cu bunici, acestia, daca au sanatatea mai subreda, ii fura de energie pe cei mici.

Pana la varsta de un an, spiritul se afla in cea mai mare parte in afara corpului fizic, ceea ce-i da posibilitatea sa aiba un contact aproape continuu cu lumea spirituala.

De ce spiritul nu poate patrunde dintr-o data in interiorul trupului fizic dupa nastere si este necesara o

perioada de sapte ani pentru desavarsirea acestui act? Acest lucru nu se intampla deoarece la inceputul intruparii, cand trupusorul micutului este atat de fragil, energia spiritului este mult prea puternica pentru a fi suportata de plapandul corp, atat de puternica incat pur si simplu l-ar arde. Asfel, timp de sapte ani se produce o echilibrare treptata intre energia spiritului si dezvoltarea corpului fizic care, intarindu-se, va putea sustine in interiorul sau energia spirituala.

La varsta de 3 ani spiritul este patruns in interiorul corpului fizic intr-o proportie destul de insemnata. Odata cu noile experiente de viata pe care le traieste, viata lui emotionala se imbogateste si chakrele incep rand pe rand sa se dezvolte, proces ce va continua de obicei toata viata. Acum, chakra a doua incepe sa metabolizeze noi frecvente de energie.

Pulsatia continua si la varsta de 5 ani, cand spiritul este si mai mult absorbit de corpul fizic, contactul copilului cu lumea spirituala din timpul zilei, in stare de veghe, este din ce in ce mai diminuat, urmand ca dupa varsta de sapte ani, cand duhul patrunde complet in corpul fizic, micutul sa nu mai aiba aceasta clarvedere. Daca parintii, prin educatia ce i-o acorda la aceasta varsta nu-i inhiba aceste calitati, ele se pot dezvolta intr-un mod armonios, ajutandu-i evolutia si putand deveni o binecuvantare pentru cei din jur. Pregatirea parintilor pentru a cunoaste aceste fenomene este deosebit de importanta pentru ca in aceasta perioada, spiritul fiind mai mult in afara trupului, copilul, pe langa comunicarea cu lumea spirituala, poate avea amintiri din vietile trecute pe care, relatandu-le, cei nepregatiti sa nu le poata intelege, avand fata de copil un comportament care sa-i inhibe dezvoltarea normala.

Dupa varsta de sapte ani, spiritul, care pana acum statuse mai mult in exterior, se afla de acum in interior, captiv al corpului fizic. Aceasta va fi starea lui (de obicei) pana in momentul mortii fizice.

Noua situatie de spirit captiv, i-ar fi imposibil de suportat pe durata intregii vieti, daca legea divina nu i-ar fi dat posibilitatea parasirii trupului in fiecare noapte, in timpul somului, cand revine in lumea invizibila, de feerie si muzica sublima a spatiilor.

Odata cu patrunderea completa in trup, entitatea spirituala incepe o noua etapa de evolutie, pe parcursul vietii avand loc mai multe transformari importante, atat ale corpului fizic cat si ale energiei psihice ale spiritului intrupat. Dupa varsta de sapte ani si pana la pubertate, copilul isi deschide chakra a treia, luand avant tot mai mare dezvoltarea capacitatilor sale mentale. In toata perioada de crestere, pe masura dezvoltarii de noi calitati si culorile aurei sale se modifica, imbogatindu-se cu noi nuante. In perioada adolescentei chakra inimii se deschide pentru a absorbi o varietate mult mai complexa de fluide, campul primind mult mai multa culoare roz; emotiile devin mai puternice, atat cele de iubire cat si cele de aversiune, chakrele si corpurile energetice fiind uneori minunat de armonioase, alteori devastate, complet dezechilibrate de emotiile vulcanice care ii cuprind sufletul.

Tot legat de aspectele energetice ale evolutiei copilului (manifestari ale etericului sistemului nervos in functie de starile psihice), Valentina, in cartea scrisa de Florin Gheorghita, "Fenomenul Valentina", ne prezinta in termeni mai putin academici, dar foarte sugestivi si calzi, noi detalii inedite:

"-(...)Asa, intr-o zi am vazut mai bine ceva la care, pana atunci, nu ma gandisem: in trupul oamenilor sunt o multime de fire si firute goale, da' nu acelea prin care curge sangele. Astea-s altceva; si, din cele care is mai grosute, se ramifica sute si mii de firute goale, care toate sunt tot mai subtiri. Da' prin toate acestea circula un fel de fum.

Nu toate firele astea au aceeasi culoare. Cele mai groase au o culoare mai inchisa, iar astea mai subtiri au o culoare mai deschisa. Da1 toate au inauntrul lor un fum. La copii, in general, aburul asta e roz pana la sapte ani. Dar, atunci cand sufera o durere, fumul isi schimba culoarea si devine un roz mai inchis (urmaresc lucrul asta zilnic la fetita din casa, la Diana). Insa, pe masura ce copiii cresc, rozul se schimba. La oamenii mari, fumul acesta devine mai alb. Daca omul e potolit si nu-i pornit pe ceva, se vede foarte clar cum merge fumul asta in lungul firelor alburii, carora doctorii le spun ca-s nervi. Daca omul gandeste spre lucruri bune, vin valuri, valuri de abur, mai pline. Dar, ceva mi s-a parut tare curios: atunci cand omul devine hachitos, pe el sau pe altcineva, firele si firutele astea goale se umplu si se fac pline cu fum, iar fumul trece din culoarea aceea usoara si frumoasa si se face un roscat care se inchide tot mai mult la culoare, pana la un rosu inchis. Si, pe cat parea de gol fiecare firut si oricat ar fi de subtire, se umfla si parca ii gata sa pocneasca. Atunci omul e tare hachitos.

Fumul asta circula tot timpul. Dar, se duce linistit atunci cand omul ii linistit sau cand doarme. Dar, daca omul ii agitat, fumul se duce mai repede. Insa, cand omul ii nervos, fumul asta uita sa mai circule, se indeseste si atunci necajeste stelutele astea din cap, la care medicii le spun neuroni. Asa poate sa ajunga cineva sa-si piarda chiar mintile, blocandu-si fumul asta in curgerea lui. Cand omul se enerveaza tare, fumul devine rosietic. La cei bolnavi de minte se face rosu-maro si nu mai circula.

In schimb, atunci cand ne bucuram de ceva din suflet, stratul doi se face de un roz frumos si se intinde pana la vreo jumatate de metru, iar fumul din nervi devine de un alb-roziu frumos si usor. "

Revenind la perioada copilariei, este de mentionat si faptul ca cele trei entitati spirituale care vegheaza viata celui intrupat, dreptasul, stangaciul si cel de crestet nu prea intervin in viata sugarului, pentru ca mama lui il tine in preajma ei, si dreptasul si stangaciul ei pot face oficiul dreptasului si stangaciului copilului. Dar cand copilul a inceput sa se indeparteze de mama lui, cand el a inceput sa ia oarecum initiativa, atunci trebuie condus, si deci intervin protectorii lui spatiali.

Pe masura ce creste copilul, actiunea dreptasului, a stangciului si a celui de crestet e mai activa. Cu alte cuvinte, cu cat materialul trupului fizic s-a tot prefacut, cu atat acivitatea asistentilor spatiali este mai incordata, mai stiintifica.

De aceea, la fiecare din etapele vietii trupesti, acesti asistenti se schimba. Adica cei trei asistenti din tinerete au inlocuit pe cei din copilarie, iar la randul lor vor fi inlocuiti cu alti trei, cand tanarul va fi barbat, si asa mareu, pana la destrupare.

Sugarul trece in faza de copil, apoi in cea de elev, de adolescent, tanar, barbat si batran. Mereu alte ganduri si simturi, mereu alt material corporal, mereu alte modalitati de functionare a diferitelor lui organe.

Deci se insira din copilarie pana la batranete o serie de fenomene fizice, psihice, fiziologice etc, care toate constituie material de studiu si conlucrare intre cel intrupat si cei din spatiu. Intr-adevar, cei trei spatiali nu sunt numai asa alaturati de omul fizic, ci sunt legati de el printr-un cordon fluidic, stabilit de seful grupului sau, al colectivitatii din care fac parte aceste patru duhuri. Din aceasta cauza ceea ce simte cel aflat in trup fizic, simt si ceilalti trei din spatiu legati de el. De o placere se bucura si ei, de o durere sufera si ei. Asa de exemplu, cand se face o operatie chirurgicala omului fizic, toata durerea lui o va impartasi, vrand-nevrand, si celorlalti trei spatiali.

Teoretic, s-a spus ca sunt trei colaboratori spatiali, care concura la desfasurarea vietii celui intrupat. In realitate, nu este numai o treime - adica un dreptas, un stangaci si unul de crestet - ci o multiplicitate din fiecare. Deci vor fi mai multe entitati de dreapta, de stanga si de crestet.

Am mai vorbit despre rolul lor. Unul spune: "Asa e bine." Altul nu staruieste, nu impune, ci arata ca mai este si o alta cale. Tras de o parte, impins de alta parte, biejtul om ramane sa aleaga in virtutea deplinei lui chibzuinti. Dupa o zi intreaga de conlucrare, vine examenul a tot ce s-a facut peste zi. Examenul se da in fata celui de crestet. El va judeca faptele executate, iar nu intentiile sau ideile care l-au framantat pe spirit peste zi, deoarece ideea, ca idee statica, nu are nici o forta in lumea pamanteana. Ea se transforma in forta dinamica cand cauti sa o pui in actiune.

In jurul varstei de 24 - 26 de ani la barbati si cu doi-trei ani mai putin la femei, se rup legaturile fluidice dintre mama si copil. Aceste legaturi au existat pe toata durata cresterii lui pana la aceasta varsta, prin intermediul celor sapte chakre principale, legaturi mai tari sau mai firave, in functie de natura relatiilor mama-copil.

Din acest moment, iubirea dintre copil si mama imbraca alte aspecte, determinate de noua stare de independenta a copilului fata de mama sa. Cati vom ajunge sa intelegem ca iubirea nu inseamna a lua viata cuiva in posesie?

De acum incolo, existenta tinerei se va concentra asupra invatarii lectiei sale pentru care a venit la viata: cunoastere, autocunoastere, suferinta, iubire, iertare, rabdare etc.

De aceea este bine ca tinerii sa nu se casatoreasca inaintea acestei varste daca parintii (in special mamele), nu sunt de acord cu aceasta intentie a lor. De ce? Fiindca, in aceste conditii, campul energetic al tanarului a carui mama a fost impotriva casatoriei, va fi mereu afectat, dezechilibrat, de gandurile de frustrare ale mamei, fiind inca legat energetic de ea. Acest lucru se va repercuta cu consecinte adesea nefaste pentru tanara familie constituita, care cu greu isi va gasi buna intelegere necesara unei convietuiri armonioase.

Masura in care aceste lectii vor fi fost invatate, va fi data de rezultatele pozitive obtinute, dar, acest lucru il va sti si mai bine dupa moarte, cand isi va viziona intregul film al vietii sale, si-si va da seama de importanta cunoasterii acestor adevaruri inainte de a te afla in acest act de trecere de la o stare la alta, de la constiinta marginita de starea cea mai grosiera a materiei, la starea constiintei de spirit liber, cu nebanuite

calitati si perspective.

CAPITOLUL V - FENOMENUL MORTII

V.1 MOARTEA NATURALA. PLANSA 36

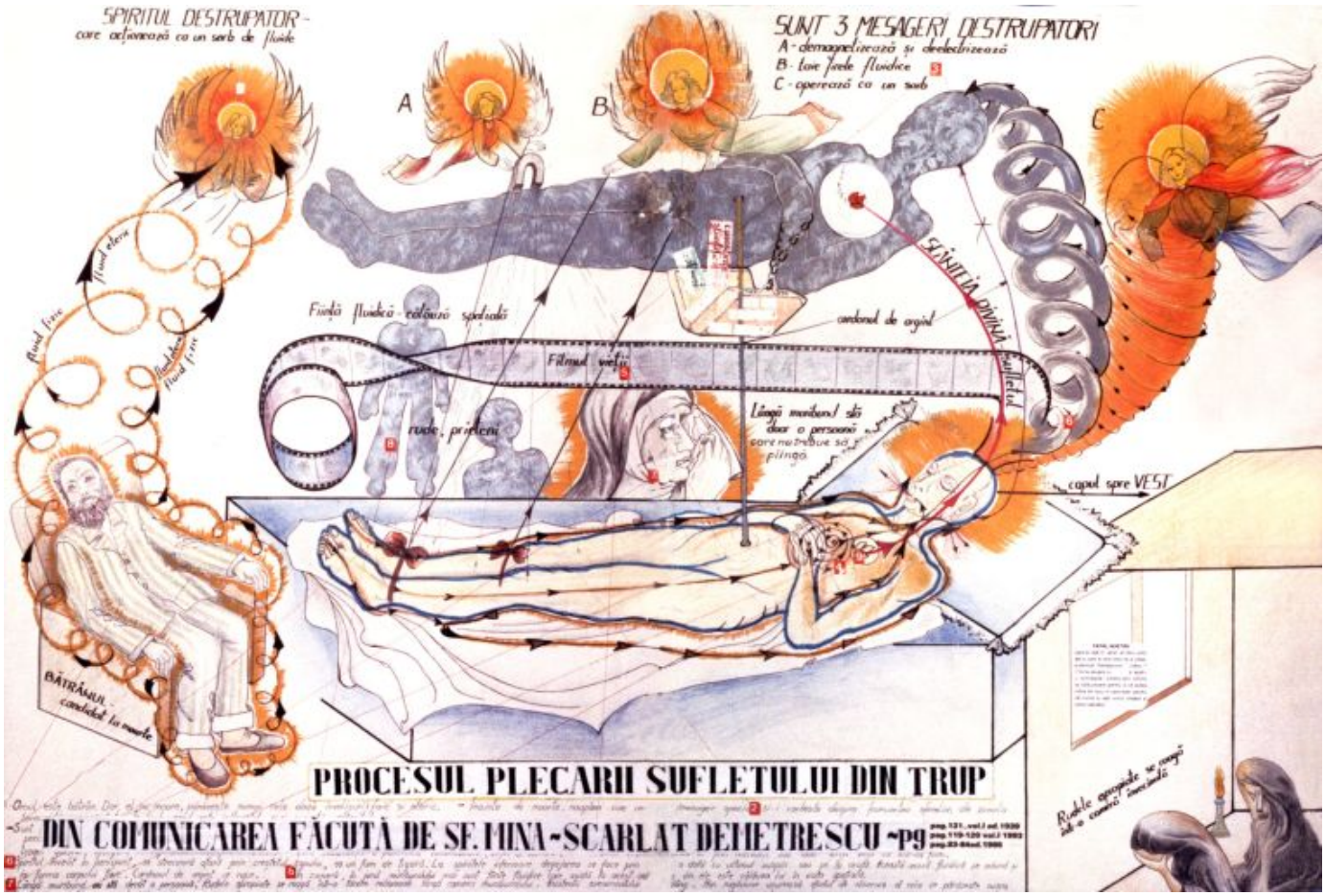

<>

Viata a determinat-o pe Dora sa caute:"Pentru ce te-ai nascut? Ti-ai pus intrebarea, tu, omule calator pe acest pamant?

'Cine esti? De unde vii? incotro mergi?' Cel putin eu, ma stiu pe mine, dintotdeauna mi-am pus aceste intrebari si-mi era o frica nebuna. 'Bolnava' de frica! De cine? De ce? Nimeni nu-mi putea raspunde. Ginditi-va, de cine, de ce ne este frica? De necunoscut!

Am fost la medici, am fost peste tot. Frica mea, era ceva mai speciala, imi era frica de viata in sensul ca, bine-bine, traiesc, dar in secunda urmatoare ce va fi, intuneric? imi era frica de moarte - numai gandul sau cuvantul moarte imi producea fiori cumpliti. Un lucru era foarte interesant - nu prea desparteam viata de moarte - imi era frica de ceva viu pentru ca acesta in mod sigur candva va trece prin acelasi proces al 'inexistentei', imi spuneam si vizualizam acea fiinta sau lucru fara viata in el, gandul imaginativ fiind foarte puternic, cu rol foarte bine determinat.

Ce este? Cine este? Cum este, ma intrebam eu disperata.

Mi se explica, 'Asa a lasat Dumezeu' sau 'se intrerup toate functiile vitale' sau... sau...Nu! Nimic nu-mi satisfacea intrebarile care ma inundau.

Pana intr-o zi, cand, a inceput sfarsitul acestor necunoscute. Speriata, am intalnit un OM - simplu - care pentru mine a insemnat totul. Am inceput sa invat si am incercat sa inteleg picatura cu picatura din tot si din toate. Am ajuns sa studiez tot acest proces care altadata imi dadea fiori. Cum s-a realizat aceasta? Prin cunoastere, autocunoastere, prin autodepasire. Cum am reusit? Cu vointa'!

Vointa este resortul care impinge spiritul sa vada, sa analizeze, sa judece, sa invete din ce in ce mai mult. Prin vointa intelegi folosul suferintei pentru intarirea spirituala. Cine m-a ajutat? Acelasi OM. Se poate numi mentor, maestru, invatator - cu alte cuvinte un spirit cu o educatie inalta, cu numele pamantean - Valeriu Popa.

Atentie! Mi s-a aratat doar cararea si eu am mers pe ea. Am doritsa merg pe calea indicata si ajutorul mi s-a dat oricat a fost de greu. Totul se face prin convingere si ajutor reciproc. Argumentul = ideea + iubirea.

Ce este moartea? Ce sunt spiritele? Cand veti trai aceste stari n-o sa va mai fie teama, caci teama vine din nestiinta.

Se stie ca intreaga materie, toate fiintele, dupa o vreme trebuie sa-si schimbe starea, trec prin diferite faze, se supun in evolutia lor si procesului mortii, fenomen caracteristic intregii Creatii. Este foarte necesar ca omul sa inteleaga ce e moartea si sa se convinga ca acest mare si important act este doar o schimbare a starii de constiinta."

Omul in intregul sau, asa cum este conceput deocamdata de marea parte a invataturilor esoterice, este o trinitate alcatuita din spirit (scanteia divina), perispirit (invelisurile energetice ce inconjoara scanteia) si corpul fizic, format din materie similara cu cea a planetei pe care spiritul se intrupeaza.

Nimic nu moare in univers, ci totul se preface in mai bine, in perfect.

Asadar Sfantul Duh evolueaza, Fiul de Dumezeu evolueaza, deci toti si totul evolueaza, fara de sfarsit. Legea evolutiei nu permite nimanui sa stagneze. Si spirite si materie mereu vin de la Centru in lumile create si se reintorc la Centru, pentru a pleca iarasi si iarasi in lume, spre o ascensiune in vesnicie.

Inconjurata de pagini pline de insemnari si volumele lui Scarlat Demetrescu, Dora incearca sa fixeze mai bine aceste idei:"Si ca sa se inteleaga mai bine un aspect al evolutiei, inaintarea, vazuta din perspectiva planului nostru, tridimensional, sa ne gandim la urmatorul exemplu: te urci pe o scara rulanta si ea merge actionata de o forta pe care tu nu o vezi, o simti mai degraba sau o stii ca exista (pentru ca ti s-a demonstrat). O data cu ea mergi si tu, caci asta-i regula. Prea mare libertate de actiune nu ai. In lateral, daca ai vrea sa pasesti, risti sa te accidentezi, in jos, este mai greu, caci ai merge in contra sensului de rulare al scarii si in plus vin cei din spate care te 'forteaza' cumva sa mergi, unde? Tot in fata, in sus, caci asta ti-ai dorit de fapt atunci cand ai hotarat sa pui primul pas pe scara si de fapt este si mai simplu, daca

inveti, stii si respecti regulile de, circulat cu scara rulanta. Daca incalci regulile prin liberul arbitru sau din ignoranta, urcusul tau devine mai greu, te poti accidenta sau chiar rostogoli la vale, ii deranjezi pe cei din jurul tau si-ti vei atrage chiar si admonestari din partea lor. Si pe cand tu te chinui sa demonstrezi nu stiu ce 'exchibitii' de care esti tare mandru, 'colegii' de urcus sunt deja sus, unii si-au realizat dorintele si merg mai departe. Merita?

Sau un alt exemplu - la scoala: toti copiii stiu ca pentru a ajunge om mare si cineva, trebuie sa inveti. Ce? Lectia care ti se preda de catre cei mai mari ca tine, si ei odata copii, aflati in postura de invatacel. Tu, constiincios iti insusesti cate cunostinte poti - si uite asa, ajungi 'cineva' sau... fiecare dupa merit. Sunt unii insa, care - desi sunt micuti, inca copii- vor sa demonstreze cu tot dinadinsul ca ei sunt cel putin egalii mai marilor, ai celor mai varstnici si mai cunoscatori ai vietii, si chiar mai presus de ei. In schimb nu fac nici cel mai mic efort pentru a-si insusi cele mai elementare lectii, fiind adesea condusi in viata de orgoliu, mandrie, prostie...care, mai devreme sau mai tarziu isi vor arata 'coltii', adevarata fata. La ce mai regreti, suflete? Timpul a trecut, cei de-o seama cu tine si-au luat 'examenele' si acum se bucura de rodul muncii lor, iar tu ai ramas undeva in urma, nenorocit, singur, cuprins de remuscari si regrete. La scoala vietii, daca la examen vii cu lectia neinvatata, nu esti trecut si rezultatul este suferinta, singura care te face sa deschizi ochii mari si sa strigi, 'Doamne, n-am stiut!' 'Nu-i adevarat fiule, lectia pe care ai avut-o de invatat, o gasesti pretutindeni in natura, care sunt Eu, unde ti-a fost mintea? Ia treci tu si mai repeta inca o data si inca o data pana vei evolua. Pentru mine nu exista decat eternitatea, am rabdare si te iubesc!'

Moartea este un act fiziolgic natural, care face parte din legea evolutiei. Prin cunoasterea lui, omul poate scapa de povara grea si apasatoare a gandului, 'Doamne, am sa mor!', de asemenea si de o alta gandire gresita, adica 'Si daca tot mor, o viata am, sa o traiesc din plin, deci sa ma distrez cat pot, sa am cat mai multe, caci cu altceva nu ma aleg!' Jalnica este aceasta indepartare de la adevarul ca tot ce facem ni se inregistreaza, ca dupa moarte ne intalnim cu noi asa cum am fost pe pamant, cu tot ce am gandit, vorbit si facut, fiind nevoiti sa suportam consecintele, bune sau rele, ale actiunilor noastre.

Este bine ca omul sa cunoasca ce se va petrece cu el in timpul mortii, aceasta trecere ce desparte inca doua forme de existenta (cea pamanteana si cea spatiala), caci astfel el poate sa-si recapete repede constiinta in noua sa stare, de spirit eliberat de trupul fizic. Prin autocunoastere se poate ajunge ca in tot timpul acestei treceri, omul sa nu-si piarda deloc aceasta constiinta si totul sa se petreaca foarte natural, ca si cum ai pleca intr-o statiune de odihna.

Ce se intampla daca omul vine cu idei false din lumea terestra? La ora trecerii intr-o alta stare de constiinta, el ramane sub imperiul fricii si al nestiintei. Trecerea se face greu, cu o agonie prelungita si cu o suferinta imensa din partea celor ramasi in plan fizic, iar cand sufletul a ajuns acolo sus, nu prea stie ce este cu el, vede ca traieste si nu intelege ce este cu acel corp intins pe pat si ce au cei dragi de plang - caci el traieste - asta vede si simte. Se zbate cumplit in nestiinta si de abia tarziu incepe sa se lumineze.

Pentru cei materialisti, care nu si-au pus niciodata problema ca dincolo de viata fizica mai exista

ceva, unde constiinta noastra isi continua existenta, socul este imens, mai ales cand cel eliberat de trupul fizic vede ca nimic din ce a gandit, facut, nu a ramas neinregistrat si apar remuscarile - ce bine daca apar, deoarece constiinta inseamna ca se trezeste. Sunt multe cazuri, cand si acolo sus, cei destrupati nu se desmeticesc, negand cu vehementa realitatea pe care o traiesc, prelungindu-si starea de confuzie si impotrivire; cat amar pentru bietele suflete!

Exista un foarte mare numar de oameni care nu sunt rai, cred intr-o viata de dincolo, cred in ceea ce li se spune de catre reprezentantii bisericii sau de predicatori, despre o viata minunata - langa Iisus, langa Dumezeu, despre un rai minunat - unde stai intr-o fericire deplina, pentru ca ai acceptat sa-ti duci viata pe acest pamant; ai facut curatenie generala de Paste si de Craciun, ai taiat miei si porci, ai facut cozonaci, ai tinut un pic de post si apoi ai mancat si ai baut pe saturate (si chiar mai mult).

In rest nu se da nici o lamurire despre scopul si felul vietii de dincolo, legatura ei cu tot ce se intampla pe acest pamant si nu esti scos din cercul indoielii; te tot intrebi, 'asa o fi?'

Nu de mult am avut pe cineva foarte apropiat, care a trecut in celalalt spatiu, al luminii si culorilor. Este cazul tipic de mai sus - asculta interpretarile clasice ale cunostintelor si legilor divine, incerca sa respecte pe cat putea, iubea pe Dumnezeu si pe Iisus si credea intr-o viata de placere si fericire vesnica - omul de credinta medie! Nu a existat dorinta de a asculta mai departe, de a cerceta, studia - daca tot avea aceasta posibilitate. Omul clasic! Daca asa a fost pana acum, asa scrie, nu trebuie sa mai auzi nimic altceva. Punct!

Numai ca, in momentul trecerii, i-a trebuit aproape o saptamana de chin pentru a accepta desprinderea.

Cel ramas in viata era foarte fericit ca celalalt locuieste langa Iisus. Dar ... am aratat in plansa a doua ca exista 81 de trepte de stationare ale spiritului in zonele din spatiu, din jurul pamantului. 'Cel ramas in viata' are doar credinta lui si crede ca Ie stie perfect pe toate. Nu accepta alte informatii. Nu inca!, cum spunea Popa Valeriu. Fiinta plecata nu avea vibratiile atat de inalte - toata viata nu a avut decat rolul de simpla sotie si mama - pentru a locui atat de sus, dar este intr-un plan frumos, benefic. Proverb popular: 'socoteala de acasa nu se potriveste cu cea din targ'.

In fine, sunt unii oameni, foarte putini, care cunoscand ceva din lumea invizibila, se silesc sa-si duca existenta terestra in deplina cunostinta de urmarile ei, pentru a putea, dupa moartea corpului lor material, sa se bucure de o viata spirituala cat mai fericita, de trecerea de la inchisoarea carnala la viata mai libera, de duh in spatiu.

Cine se osteneste sa studieze aceasta stiinta, nu va mai gresi! Cunostintele cu privire la univers si viata constituie o stiinta, pentru ca fenomenele se produc vesnic dupa aceste legi, norme fixe, dupa care se desfasoara viata. Or o suma de legi ce privesc aceleasi fenomene, ce se produc totdeauna in aceleasi conditii, formeaza o stiinta. Dar aceasta stiinta te poarta catre Autorul tuturor fortelor si legilor stabilite, si anume la Fiinta Suprema, Dumnezeu, Creatorul din vesnicie. Raportul dintre om si Creatorul lumilor

vazute si nevazute se numeste Religie. Deci, cunoasterea acestei stiinte nu te va mai lasa sa cazi in greseala atator banuieli si superstitii ce bantuie in omenire.

Pentru om este foarte important sa inteleaga ce este acest fals 'infricosator' fenomen - numit moartea. Intelegand, nu ar mai face atatea greseli cand ii pleaca in celalalt spatiu cineva foarte drag si nu ar mai produce atatea vibratii, atatea unde eterice perturbatoare, datorate durerii despartirii. Aceste vibratii au o mare forta, circula prin spatiu si apoi se duc la destinatie, in cazul nostru la sufletul plecat din lumea fizica. Va imaginati ce senzatie are dragul de el, nu stie prea bine nici ce se intampla cu el, iar in plus, mai este si coplesit de durerea celor ramasi in plan fizic, intr-o atmosfera de jale si deznadejde.

Aceste vibratii de durere il tulbura atat de mult, incat nu se poate lamuri ce-i cu el si unde se afla, il intristeaza, il ' sfasie in bucati' de durere si nu mai poate sa plece de langa rudele ramase pe pamant; astfel el nu se mai inalta la locul destinat, avansarea ii stagneaza, este tras in jos, aproape de pamant, iara putinta inaltarii in zona spatiala ce se cuvine gradului sau evolutiv. Toate acestea se datoreaza numai unei profunde necunoasteri a actului fiziologic natural, numit moarte.

Daca cu adevarat ii iubiti pe cei plecati de langa voi, nu-i mai plangeti, caci aceste lacrimi ii ard fluidiceste, cum arde jaratecul corpul vostru fizic. Este mai bine, mai demn, mai spiritual, sa va inaltati gandul cu iubire, cu respect, zilnic, rugandu-va pentru luminarea si avansarea pe cararea vietii lor vesnice. Si alaturi de aceste rugaciuni este de mare folos - pentru cel ce se roaga si pentru cel pentru care se roaga - ca vorba sau gandul sa fie tradus in fapta.

La cateva zile de la decesul persoanei iubite, am aprins o lumanare si cu poza in fata, privind-o, m-a cuprins deodata un val imens de dor si de iubire. Si fara sa vreau mi-au curs doua lacrimi. Dupa aceea am primit mesajul: 'Nu plange, caci lacrimile tale inseamna pentru mine ca si cum mi-ai face baie intr-un cazan cu apa fiarta si sarata. Sunt bine.' Lacrimile mi s-au oprit imediat si am fost apoi in continuare destul 'de tare', rugandu-ma pentru binele ei in noua stare in care se afla. 'Despartirea' este cea mai grea, dar totusi iluzorie si ca maine ne vine si noua randul. Roata vietii!

Este foarte bine daca, gandindu-te la cel drag, atunci cand intalnesti un biet om sarman sa-i ajuti cu ce poti si cu o mica rugaciune. Ce mi s-a mai transmis: 'nu lasa un om sarman cand ii e foame, mancarea pe care o dai atunci cand are nevoie, aceea e binefacatoare; daruieste iubirea ca sa poti invinge; fericiti cei ce pot sa-i ajute pe cei din jur.'

Binele facut unui om nefericit, unui frate de-al tau, se va rasfrange, impreuna cu gandul transmis, asupra iubitului tau spatial si astfel el va primi unde vibratorii superioare, el putandu-se inalta mai mult si mai usor. Si el se roaga la randul lui, de sus, din spatiu, pentru tine. Nici nu va imaginati ce multumire ii aduceti! Popular a'ceasta se numeste pomana.

Dupa ce si-a parasit trupul, fiecare spirit isi va vizita iubitii lasati in planul fizic, ii va sugestiona, incurajandu-i in aceste momente mai dificile, le va da fluide pentru intarirea fizica si psihica; ii imbratiseaza, cautand sa le atraga atentia ca el, cel mort, e viu, traieste, se afla langa ei. De cele mai multe

ori cei ramasi jos, oamenii fizici, nu sesizeaza aceasta prezenta, la fel cum adesea nu sesizam o adiere de vant, sau cum nu percepem undele de radio sau imaginile de la televizor, desi ele se afla in jurul nostru in permanenta. Acum insa, nimeni nu mai neaga existenta atomului, a electronului, a undelor radio sau a celor de televiziune deoarece ele pot fi obiectivate, prin intermediul aparaturii stiintifice, simturilor noastre. 'Miine' se va intampla acelasi lucru si cu dovedirea continuarii vietii noastre dupa parasirea corpului fizic, cand, fiecare dintre noi vom putea vedea aparand pe ecranul televizorului pe 'mortii' nostrii vii, vorbind cu noi si comunicandu-ne despre felul cum traiesc ei dupa ce au 'murit'. Deocamdata o mare parte dintre oameni inca au credinta ca asa ceva nu exista (este mai usor si mai simplu; nu te mai complici..., nu intelegi si trebuie sa studiezi...) si ca atare refuza existenta 'spiritelor', spunand ca aceste idei sunt venite de la cel rau.

Cineva m-a intrebat o data: 'Cum? Spui ca esti credincioasa, crezi in Dumnezeu si crezi si in spirite?' M-am blocat! Revenindu-mi din uimire, cu o voce calma, dar ferma am intrebat : 'Ce este Dumnezeu, ce forma are?' 'De... spirit', sosi raspunsul dupa o oarecare sovaiala. 'Atunci cu ce sunt eu vinovata ca am credinta intr-un Dumnezeu Spirit? Omul nu este facut dupa chipul si asemanarea Sa? Are Dumnezeu ochi albastri, parul cret si talia luL.Popescu? Sau este spirit, forma energetica ce cuprinde intreg cosmosul? Spirit este El, pe noi ne-a creat asemenea Lui, deci tot spirite!'

A nega este cel mai simplu si la indemana oricui. Este bine sa afirmi 'nu cred inca 'sau 'Asa o fi! Ramane sa studiez, poate ma conving.' "

Deci, pornind de la ipoteza inca pentru unii si certitudinea pentru cei care s-au preocupat mai mult de acest domeniu, ca spiritele exista, putem incerca sa intelegem fenomenul de la granita dintre cele doua lumi, asa zisa moarte.

<< Am vazut ca la nastere spiritul isi ia noul trup in primire si timp de sapte ani tot patrunde in interior, incetul cu incetul. La un moment, dupa ani si ani de convietuire - trup si spirit - acesta ajunge sa se obisniasca atat de mult cu starea de spirit intrupat incat nici nu se mai gandeste ca intr-o zi anume, inscrisa in destinul lui, va trebui sa paraseasca corpul fizic, de care s-a atasat atat de mult. Legaturile s-au intarit an de an si spiritul s-a obisnuit asa de bine in corpul fizic incat nu mai doreste sa plece. Cu toate ca vremea despartirii a sosit, scoala terestra s-a terminat, omul desi neputincios, batran si fara putere, nu-si mai doreste "sfarsitul."

"Nu! Nu..., nu!" Aceasta nu-i pentru el. " Vai, sarmanul meu prieten, frate sau ruda, a murit, dar asta mie nu mi se poate intampla acum, eu mai am pana atunci!"

Ce este de facut in aceasta situatie? Legea este lege si trebuie indeplinita. Vrei sau nu vrei!

Procesul mortii incepe cu sapte - noua luni inainte de moartea efectiva. In plan energetic se observa o indepartare progresiva a corpurilor energetice de trupul fizic, incepand cu primul, dupa care se retrag si celelalte. Tot in acelasi timp si luminozitatea chakrelor incepe sa slabeasca, iar la un moment dat acestea inceteaza sa mai functioneze, prima care se opreste fiind cea din crestetul capului; apoi inceteaza sa

functioneze si celelalte, moartea survenind la sapte zile dupa ce vartejurile de energie au disparut.

Nasterea este prezidata de un spirit de inalta evolutie numit mesager intrupator, dar si moartea este asistata tot de un mare spirit, fiind de fapt ca o nastere a spiritului in lumea lui. Acest spirit care conduce si supravegheaza procesul desprinderii de corpul fizic a partii psihice se numeste mesager destrupator. Primul, dirijeaza fluidele pentru constrirea unui edificiu, cel de-al doilea taie legaturile care tin spiritul legat de acest edificiu.

Acesta este cazul mortii naturale, cel prezentat in plansa nr.36. Deci, cand se apropie termenul desprinderii definitive de trupul fizic, mesagerul destrupator incepe sa-i vorbeasca in timpul noptii spiritului ce urmeaza sa moara, despre frumusetea spatiului de dincolo, de muzica sublima, despre iluzia vietii terestre, despre faptul ca si-a terminat aceasta scoala si ca e timpul sa se intoarca 'acasa'. Si tot asa, zi si noapte il tot influenteaza, pana cand acesta incepe sa simta ca nu mai are mult de trait, deci, accepta ca spirit, sfarsitul.

Sfarsitul nu se datoreaza insa acestor convingeri, ci unei operatiuni foarte delicate realizata din spatiu de catre spiritele asistente la procesul destruparii. Se stie ca omul este alcatuit din doua parti materiale: corpul fizic, pipaibil si cel bioenergetic cu cele sapte (in principal) subdiviziuni ale sale, dintre care cel mai apropiat de corpul fizic este corpul eteric sau dublul vital cum i se mai spune. Pe cel fizic il hranim cu alimente in timpul zilei, iar pe cel vital cu fluid eteric din atmosfera din jurul pamantului, ziua prin respiratie, dar cantitatea cea mai mare o absorbim noaptea, in timpul somnului. Mesagerul destrupator il demagnetizeaza, il defluidizeaza pe cel care urmeaza sa moara - adica trage si absoarbe din el cantitati de fluid eteric si magnetic in cantitati mai mari decat asimileaza acesta. Si de aici vine neputinta, epuizarea ce-o resimte de obicei omul in pragul mortii.

Destrupatorul ar putea sa impiedice asimilarea de fluide din timpul noptii, dar aceasta ar insemna pentru batran, o chinuire mai vie decat chinuirea trupului prin a-1 frustra de hrana. Or aceasta cruzime nu este permisa in lumea spiritelor, unde domnesc Legile Sfinte si Eterne ale universului. Din acest motiv defluidizarea corpului fizic se face ziua, subtil si nevazut, fara stirea spiritului, prizonier in intunericul trupului. Ea se deruleaza in mod consecvent si progresiv. Nu este permisa defluidizarea brusca, decat in caz de accident sau sinucidere. Omul nostru se topeste ca o lumanare, ii slabesc puterile fizice si in aceeasi masura si spiritul sau se elibereaza de milioanele de legaturi nevazute ce le-a innodat cu trupul sau fizic si eteric. Este cunoscut faptul ca de la inceputul vietii pana la varsta de 28 de ani celulele corpului fizic se inmultesc mai repede decat numarul celor care se uzeaza, urmeaza apoi o perioada cand numarul de celule care cresc este aproximativ egal cu cel al celulelor uzate, iar dupa 55-60 de ani, numarul de celule noi este mai mic decat al celor uzate, din acest motiv aparand imbatranirea si micsorarea dimensiunilor corpului fizic.

Cand momentul hotarat a sosit, pentru usurarea desprinderii si dupa gradul evolutiv al celui care pleaca, sosesc trei mesageri destrupatori - fiecare cu o misiune speciala. Unul - A - acela care este cel mai

mic in grad, demagnetizeaza si deelectrizeaza corpul fizic, permitand desprinderea partii psihice. Al doilea - B - este superior primului, avand misiunea de a taia rand pe rand toate firicelele fluidice ce sunt prinse de celulele corpului fizic si care leaga partea psihica de trupul carnal. Al treilea - C - este superior ambilor si opereaza ca un sorb, atragand la exteriorul corpului, fir cu fir, toate particulele eterice ce formeaza perispiritul pe cale de a se elibera si-1 aglutineaza intr-o masa de materie ce poseda memorie si care va pluti in curand deasupra trupului fizic, luand o forma identica cu acesta.

In acelasi timp, al treilea mesager destrupator, cel superior intre cele trei spirite sosite sa ajute la desprinderea spiritului de corpul fizic, lucreaza asupra celei mai divine parti din om, asupra scanteii divine, pentru ca ea sa iasa din corp cea dintai, ea fiind de esenta divina, si deci din prima secunda sa paraseasca corpul, ca dupa ea sa vina, rand pe rand, celelalte parti componente ale sufletului, cele sapte haine eterice ale scanteii. El se straduieste ca nu cumva sa mai ramana ceva materie eterica, din corpul vital, pe restul perispiritului, caci in acest caz spiritul sufera de prezenta sa tot timpul sederii sale in spatiu; in plus, va prejudicia felul si calitatea noului corp, in care se va intrupa acest suflet in viitor. Prezenta acestor mari entitati este absolut necesara, pentru ca in jurul muribundului, adeseori se afla membrii familiei sale, care prin jalea lor, prin dorinta lor de a-1 tine inca in planul fizic, exercita o forta de retinere puternica. Ei bine, aceasta forta atractiva a celor iubiti din jurul agonizantului este neutralizata, invinsa de forta atractiv spirituala a entitatilor superioare, care prezideaza aceasta destrupare.

Se intampla uneori, ca forta celor din jurul muribundului sa fie asa de puternica, de sfasietoare, ca sufletul este rechemat, readus din nou in corpul lui fizic, care, oarecum galvanizat de dorinta vie a celor din jurul lui, reia pentru cateva clipe cursul vietii pamantene, deschizand ochii, privind si chiar vorbind constient in lumea fizica. Aceasta revenire insa, e de scurta durata, pentru ca fortele spirituale, cu puteri dublate, atrag din nou in afara pe cel ce isi intrerupsese calea si pornise spre descatusare. De aici necesitatea ca in ultimile momente, langa muribund sa nu stea decat o singura persoana. Toti ceilalti - familia, prietenii, sa se adune intr-o camera mai departata si sa ramana acolo in tacere si rugaciune, pentru a usura efortul celui ce-si paraseste trupul, haina lui de acum uzata.

Odata ce cordonul ombilical ce leaga sufletul de corp a fost taiat, duhul e luat de spiritele asistente si il inconjoara cu o retea fluidica creata de ele.

Si iata pentru ce. Dupa ce sufletul s-a desprins de corp si a devenit liber, atunci, treptat, spiritele asistente il dezbraca si de haina planetara. Cum spiritul nu poate sta in preajma Pamantului fara acest invelis, spiritele destrupatoare il imbraca cu o noua haina fluidica, haina provizorie, pana dupa prezentarea in fata Forului Suprem, cand i se va da una potrivita ascensiunii sale evolutive. Dezbracarea acestei haine trebuie sa se faca treptat, cu mare prudenta, pentru ca sufletul sufera, i se tulbura claritatea constiintei sale, care ii va aduce prejudicii viitoarei sale reveniri la viata.

Cat priveste materialul hainei planetare dezbracate, el se risipeste, se dizolva in spatiul inconjurator. El va servi spiritelor de acelasi grad evolutiv cu acest frate, pentru a-si crea un nou invelis planetar. Deci o

haina noua din materia ce a mai fost utilizata, si deci perfectionata.

Sufletul, desi devenit liber, mai pastreaza oarecum legaturi fluidico-spirituale cu fostul lui trup. Aceste legaturi trebuiesc rupte treptat, si nu brusc.

Iata pentru ce Marile Lumini ale Spatiului recomanda - in special poparelor de cultura si formatie europeana - inmormantarea in locul incinerarii, deoarece prin incinerare ultimile legaturi fluidice ale corpului se rup brusc, din care cauza spiritul sufera o trauma similara cu o comotie ce s-ar petrece creierului fizic, cu urmari grave. Prin inmormantare, dezagregarea corpului este lenta, materialul sau se descompune in minerale, iar legaturile fluidice se desprind incet, de tot ce a apartinut fostului corp pamantean.

Deci, sa nu-1 plangem pe cel ce moare, adica pe cel ce se naste in lumea spirituala, ci sa ne plangem pe noi, cei ramasi in lumea suferintei si a intunericului spiritual. Noi suntem de plans de catre cei de 'sus' pentru ca nu ne-am terminat inca seria incercarilor si a suferintelor. Si nu este nevoie de exemple, va rog doar sa priviti in jur.

Dar sa revenim la momentul mortii, pentru a mai aduce cateva explicatii elementelor prezentate in plansa. Dupa desfacerea legaturilor fluidice, cand sufletul incepe sa paraseasca corpul, separare care de obicei se face lent si gradat, se observa stingerea treptata a functiilor vitale, trupul nemaiprimind energia necesara functionarii lui.

Momentul acesta, pentru omul bun, se manifesta sub forma unei picoteli, el este atras intr-un somn dulce; pentru cel care insa a dus o viata fara de capatii, acest moment este plin de frica. Cu cat omul este mai teluric, mai atras doar de bunurile materiale ale acestui pamant, cu atat legatura fluidica dintre corp si suflet este mai mare si desprinderea este mai dureroasa, agonia este mai lunga.

Cand perispiritul incepe sa se desprinda, sa se retraga din trup, se simt niste furnicaturi in talpile picioarelor. Retragerea incepe de la picioare si maini -acestea incep sa se raceasca si isi pierd sensibilitatea. Sufletul se retrage in lungul picioarelor, apoi de-a lungul abdomenului si se intalneste in piept cu partea ce s-a retras din maini. Se face o mica stationare si retragerea continua in lungul gatului, ajungand in cap, unde inconjoara creierul (el este ultimul organ care pierde contactul cu perispiritul) unde, din cauza comprimarii perispiritului, apare in jurul capului o luminozitate mai puternica, un fel de aureola, care uneori poate fi vazuta in timpul noptii. Acum, fostul om fizic traieste momente deosebite.

Prin fata constintei sale vede defilandu-se toate faptele vietii, chiar si gandurile si emotiile traite de la nastere pana la moarte, ce sunt inregistrate si in memoria vesnica a spiritului si in anumite zone din spatiul din jurul Pamantului, ca intr-o memorie uriasa de calculator; vede totul , ca si cum ar privi un film cinematografic. Nimic nu scapa vederii sale spirituale, te vezi exact asa cum esti in realitate - bun sau rau, cu tot ce ai facut si gandit. Vezi ca ai fi putut ierta multe, incepi sa intelegi mai mult cat de imporanta este iubirea, iertarea, compasiunea, vezi ca in loc de timpul pierdut in lupta pentru acumulari de bogatii materiale, din care n-ai reusit sa iei cu tine nici macar un virf de ac, ba din contra, ti-ai lasat rudele si

familia de pe pamant luptandu-se, urandu-se si certandu-se pe impartirea averii lasate de tine, ai fi putut face mult mai multe pentru acumulari de cunostinse stiintifice si fapte de iubire, care acum ti-ar fi fost de mare folos, caci ele te insotesc si dincolo de moarte.

Numai ca in aceste clipe, cand esti fata in fata cu filmul vietii tale, nu mai ai unde sa te ascunzi de tine, unde sa fugi, nu mai ai cum sa "intorci capul in alta parte", cum zice Dora si nici sa aduci motivatii fara rost nu mai poti.

Dupa ce intreaga panorama a vietii i se deruleaza fulgerator, spiritul este cuprins de o stare de inconstienta tot mai profunda.

Acum, spiritul, inconjurat de perispirit, se strecoara afara din corp prin crestetul capului la fiintele evoluate, prin gura sau pe la ceafa, la cele mai putin evoluate, sub forma unei ceti alburii. Cand tot perispiritui a iesit din corp, ramane o vreme plutind deasupra trupului, avand exact forma acestuia. Acesta este omul eteric (stafia celui care moare).

Dsprinderea definitiva a sufletului de corp nu se face decat atunci cand s-a rupt cordonul fluidic ce il lega de corpul fizic, operatiune asemanatoare cu taierea cordonului ombilical ce leaga copilul nou-nascut de placenta mamei sale. Ce este acest cordon, adesea numit 'de argint'. Este un fir de energie luminoasa ce leaga spiritul si perispiritul sau de trup si datorita caruia toate impulsurile primite din mediul inconjurator de catre corpul fizic sunt percepute imediat si de perispirit, care le transmite instantaneu scanteii divine, cea care analizeza si decide. Atunci cand faci "calatorii astrale", cand esti iesit din corp cu alte cuvinte, si cineva iti atinge sau iti agreseaza corpul fizic prin zgomote, variatii de lumina, ori in alte feluri, perispiritul simte fulgerator, prin intermediul cordonului care il leaga xpermanent de trup, aceste semnale si ajunge cu o viteza uluitoare inapoi in "cusca" sa. De aceea, cand esti concentrat, meditezi sau te rogi, este bine sa nu fii deranjat.

Pana in momentul desprinderii definitive, creierul mai poate functiona si muribundul mai poate vorbi - el spune ca vede in camera pe parintii lui decedati, rude, prieteni, uneori vorbeste cu ei, explicand si celor prezenti in camera ceea ce vede si aude. Aceste fiinte ce traiesc in lumea eterica, prin prezenta lor, prin vibratiile corpurilor lor spirituale si prin rugaciunea lor, ajuta la desprinderea spiritului de corpul fizic. Cei prezenti in camera nu vad nimic si spun ca iubitul lor aiureaza. Uneori muribundul semnaleaza si prezenta unor oameni, doi sau trei, pe care nu ii cunoaste si care il ajuta sa se desprinda. Ei sunt mesagerii destrupatori.

Aceste fiinte invizibile pentru majoritatea oamenilor, au venit, din iubirea ce o poarta celui ce paraseste pamantul, sa-1 ajute la destrupare si apoi sa-1 conduca in noua lui Calatorie. Una dintre ele este calauza lui in noua viata spatiala.

Separarea definitiva se face cu un ultim suspin adanc, si din acest moment inima isi opreste activitatea. >> Trupului fizic i s-a oprit "motorul". L-ai lasat acolo, jos, impreuna cu toate lucrurile materiale ce le-ai agonisit, si gata, ai plecat.

Omule, patru scanduri prinse in cuie sunt toata averea ta - cum spunea Valeriu Popa - daca le ai si pe astea, caci se intampla ca in timp de razboi sau in cataclisme nici de asa ceva sa nu ai parte.

Retusand un detaliu la plansa, Dora murmura: "Da, ti-ai lasat trupul fizic in pamant, insa de necazuri tot n-ai scapat! in plan spiritual, acolo, sus, ai luat totusi ceva cu tine - 'geamantanul' actiunilor tale - fapte, sentimente, cunostinte stiintifice. Cu el vii la viata terestra, descarci ce ti-ai luat in destin, iti platesti din politele trecute si incarci iarasi - fapte si sentimente bune sau rele, ganduri, cunostinte stintifice cu valoare mare sau ... . Tu esti cel ce-ti faci bagajul pentru calatoriile tale. In plan fizic ti-1 face sotia, dar in plan spiritual ti-1 faci singur, ca de aceea ti-a dat Dumnezeu trup si suflet, sa le folosesti armonios."

<< Din studiul unui mare numar de informatii referitoare la procesul mortii s-a observat ca exista pentru cel decedat unele faze fundamentale - care, in general, se reproduc in mod constant la toti cei care mor si fenomene secundare - care se produc sau nu, dupa inaltimea spirituala a celui ce a trecut in lumea spatiala.

Trasaturile fundamentale sunt:

1. Sufletul nu crede, la inceput, ca a murit.

2. Se vede om, ca si mai inainte.

3. Isi aduce aminte de tot ce a gandit, vorbit si a facut in viata lui terestra.

4. A fost intampinat de rude sau prieteni.

5. A cazut intr-un somn.

6. Lumea in care a sosit e splendida sau intunecoasa, dupa gandurile, vorbele si faptele lui din viata terestra.

7. Lumea cereasca e substantiala, reala si asemanatoare ca aspect cu cea pamanteana. Aceasta asemanare se diminueaza tot mai mult, pe masura ce te ridici in planurile superioare.

8. Spiritele comunica intre ele prin gandire, acesta fiind limbajul spiritual.

9. Gandirea e forta creatoare de lucrari si fenomene.

10. Spiritele strabat spatiile, ca gandul, in sus sau imprejurul pamantului.

Potrivit conditiei lor morale si evolutiei lor intelectuale, spiritele graviteaza automat catre nivelul spiritual corespunzator.

Sunt insa si fenomene de un ordin secundar, care se petrec in lumea spiritelor cu ocazia sosirii noului venit:

1. Toti afirma ca dupa ce observa corpul lor carnal intins, rece si palid pe pat, se vad si pe ei, avand un corp eteriform.

2. Cu totii afirma ca dupa cum in lumea carnala nu pot gasi doi indivizi absolut identici, tot asa doua

spirite nu pot sa treaca in mod absolut prin aceleasi fenomene spirituale, fiind vorba de diferite grade evolutive.

3. Doua suflete care au trait impreuna ca soti, fiecare se vor duce in nivelul lor spiritual. Dar pot sa se intalneasca si sa-si comunice ideile si sentimentele de cate ori doresc.

4. Desi orice spirit poate crea prin puterea gandului sau, marile creatii sunt rezervate doar anumitor grupe de spirite specializate.

5. Spiritele dominate de pasiuni umane raman totdeauna legate de mediul unde au trait, un timp mai scurt sau mai lung, dupa intensitatea pasiunii lor. Somnul care apare imediat dupa moarte, in general, nu le produce nici o schimbare in intelegere, de aceea ele se cred ca traiesc tot pe pamant, cred ca traiesc tot printre cei din planul fizic. Dintre aceste spirite sunt si cele ce bantuie diferite locuinte.

6. Toate afirma ca durerea sfasietoare a celor ramasi pe pamant le produce grozave torturi si ca din aceasta cauza nu pot sa intre in raporturi cu ei. In acelasi timp, ii retin la fata pamantului, nepermitandu-le sa se ridice la nivelul corespunzator evolutiei lor.

7. In fine, unele din ele afirma ca vazandu-se singure, se inspaimanta, dar ca imediat aud o voce care vine de departe. E vocea unui spirit amic,care simtind din departare nelinistea acestuia, vine, ii vorbeste si il sfatuieste. >>

Tot legat de fenomenul mortii si a situatiilor pe care le poate intalni cel de curand decedat, sa o ascultam din nou pe Valentina, care ne descrie ce vede ea in timpul unei inmormantari, desi cu ochii fizici este nevazatoare:

" - Sa va spun insa ce-am vazut la inmormantarea domnului profesor S.V. de la Universitate, socrul domnului doctor C;

Cand am intrat in biserica si m-am apropiate de sicriu, am mai vazut doar la unghiile lui, sub unghii, ca ii mai lucrau cateva forme de alea mici, carora domnii doctori le spun celule; la fel, mai lucrau unele si la firele de par din cap si din barba. Dar, cum ma tot uitam, treptat se stingeau si astea.

Cand or venit preotii - or fost trei -, i-am spus domnului doctor ca numai unul este preot adevarat, ca avea o culoare aurie, frumoasa, si la tot ce spunea el se lumina si mai mult. Altul era de culoare gri cu maro, iar celalalt era portocaliu inchis cu rosu.

De la toata multimea din biserica veneau firute de lumina pana deasupra sicriului, unde - inca de la intrare - am vazut o forma facuta parca din fum. Si forma parca stia, ca venea la multimea oamenilor, pe deasupra lor, se apropia deasupra nevestei mortului, mergea la fata dansului si o mangaia, iar apoi revenea din nou deasupra sicriului.

Si cum cantau parintele si corul, se vedeau culori de lumina, valuri, deasupra sicriului, care se schimbau spre jale. Cand parintele o prins a zice ca ' din pamant suntem facuti si in pamant vom merge', am privit la sicriu: acolo, toate oasele nu mai erau apropiate unul de altul si nu se mai vedea luciosul dintre

ele; erau putin distantate intre ele. Si, dupa aceea, am vazut totul numai negru. Nici la unghii si nici la par nu am mai vazut luminitele celulelor pe care le vazusem cu o jumatate de ora mai inainte.

Dar atunci or aparut vreo patruzeci de forme in aer, care erau ca niste papusele: nu aveau mani si nici picioare, dar aveau un fel de aripioare. Si parca s-or luat la cearta cu forma aceea din fum de deasupra sicriului. Era acuma catre sfarsitul slujbei. Forma parca tot voia sa stea langa fata dansului, parca sa se ascunda undeva, sa nu plece.

Cand parintele o iesit pe usa sa plece afara, forma nu voia deloc sa iasa din biserica. Papusile alea se tot suceau si parca stateau de vorba cu ea si tot ii faceau cale libera sa iasa. Cand parintele o prins a canta afara, toate formele alea, vreo patruzeci, i-or facut vant la forma asta ca sa se duca din nou deasupra sicriului, care acum era afara. Da' ea nu statea deloc linistita, se tot foia in parti, se dadea de-a dura, era tare zbuciumata.

Cand parintele se oprea din mers si spunea ' Dumnezeu sa-1 ierte' si toata lumea repeta vorbele astea, atunci formele de papusele ii faceau iarasi cale libera si o impingeau ca pe un fan pe forma aceea. Si ea tot asa se zbuciuma.

Am mers noi asa si ne-am oprit de vreo unsprezece ori. Cand sa plecam a unsprezecea oara din loc, forma iar se zbuciuma si parca cerea ajutor. Dar astea multe si mici tot nu o lasau.

Insa am ramas uimita acolo, la mormant, cand or inceput sa bata intr-un lemn (N.A. Valentina nu stia ca se batea capacul sicriului), forma parca se inabusea si nu vroia sa se bata acolo, parca incerca sa nu-i lase sa bata. Ca, daca oamenii ar fi inchis ochii ca mine si ar fi putut sa vada cum forma aceea nu vroia sa se bata, ar fi lasat mortul in pace.

Cand o dat sicriul in groapa si o turnat pamant peste el, aunci ea s-o strans gramada si, desi era acuma mica, s-o strans mai gramada, de parca i-ar fi fost tare, tare frica de ceva. Si formele alea mici tot treceau pe langa ea, pe rand. Si cu toate ca forma de fum era acum mica si cerea ajutor, nici una dintre formele cele multe - cu aripioare - nu voia sa o ajute.

Si cand s-o auzit pamantul dat si facut gramada, forma din fum s-o dus deasupra multimii; s-o dus si la sotia mortului si parca o certa; da' ea nu avea nici o vina, fiindca el o murit de cancer. O venit si deasupra mea si parca m-o mangaiat pe cap. Pe urma, zbuciumata, o venit deasupra gropii si de-acolo s-o ridicat in sus, sus de tot; si cu cat se ridica mai sus, cu atata se transforma in lumina. Deci, disparea fumul formei si sus, sus, unde a ajuns, s-o facut ca o stea; era ca o stea de pe cer, ca cele pe care le-am vazut cand eram copil. Si s-o invartit asa- in semn de cruce - de mai multe ori, deasupra oamenilor. Si o stat acolo, deasupra fetei si a doamnei, pana s-o dat toate pomenile. Da' razele de lumina care veneau de la globul care acum era luminos, nu mergeau la toata lumea, ci numai la cei apropiati mortului.

Apoi, o mers cu noi inapoi, pana in dreptul bisericii. Acolo s-o ridicat in sus, s-o miscat mergand in colturi de parca ar fi facut de trei ori semnul crucii si, dupa asta, steaua o disparut.

Deci, nu-i adevarat ca omul moare. El traieste mereu. Dupa aceea, floarea lui se transforma intr-un glob, mai intunecat sau mai luminos, care se duce si sta cu altele de acelasi fel in stratul culorii sale sau mai coboara printre noi. "

<< Atentie, dragi cititori! Mortii vostri stiu tot, tot ce vorbiti si ceea ce ganditi despre ei. Cuprins de dor, se coboara ca fulgerul, ii priveste pe cei iubiti, ii imbratiseaza, ii saruta cu infocare, dar el fiind mai subtil decat aerul, omul nu-1 vede, nu-1 aude, nu-1 simte, nu stie ca e alaturi de el. Vazandu-i uneori in suferinta, sau in mari dureri sufletesti, ar vrea sa le vorbeasca, sa le faca cunoscut ca n-a murit, ca traieste, ca e langa ei, dar nu poate sa se manifeste in chip vizibil pentru ei. Uneori produce prin vibratia dragostei sale o caldura iubitului sau iubitei sale, asemanatoare cu radiatia calda care vine de la o soba, dar bietul om -preocupat de durerea, amaraciunea, de gandurile lui nenumarate - nu baga de seama aceasta dulce caldura, care il incalzeste, in general, in partea dreapta a corpului.

Alteori, mai ales imediat dupa destrupare, cand inca are ceva din puterile fluidului vital, el poate absorbi fluid din spatiu, il condenseaza pana la punctul de a realiza un deget cu o densitate apropiata de cea a materiei fizice, si apoi ciocane cu el, o data sau de mai multe ori, lemul unei mobile, geamul unei oglinzi ori al unei ferestre. Uneori poate sparge un pahar sau tranti un mic obiect de pe masa. Dupa puterile lui, dupa nivelul lui, el poate produce diferite manifestari, ca sa arate ca e prezent, ca aproba sau nu ceea ce s-a spus de ai sai, etc. Uneori, camera fiind inchisa pe deplin, se simte un curent, o miscare de aer destul de puternica, prin camera, care inceteaza repede. Se citeaza cazuri cand o flacara ori un punct luminos s-a aratat fulgerator. Face tot posibilul - dupa natura si puterile lui - ca sa ii incredinteze pe ai sai ca e si el acolo si i se sfasie sufletul de durere ca nu poate atrage atentia iubitilor lui, pentru a-i incredinta de prezenta lui.

Daca lumea ar sti cata bucurie le provoaca aducerea-aminte de ei si o vorba duioasa la adresa lor! De ar sti ce profunde sentimente de recunostinta si iubire le starneste in suflet depunerea unei flori pe mormantul lor! Si pe cat amintirile duioase si parfumul florilor le procura o nesfarsita fericire, pe atata ii tortureaza plansul necurmat si disperarea celor lasati jos pe pamant. Daca ii iubim cu adevarat, sa nu-i mai supunem la asemenea torturi, sa ne stapanim, pe cat posibil, lacrimile care ii ard si sa-i ajutam sa revina in planul corespunzator evolutiei lor prin undele vibratorii ale rugaciunilor noastre, care le sosesc ca o briza binefacatoare. In loc de morminte costisitoare - si in definitiv, pieritoare -mai bine sa se faca milostenie in numele celui plecat, usurand mizeria unui batran, saracia unei mame vaduve sau ajutand un copil orfan, care e lipsit de dragoste si de necesarul material.

Cu ocazia parastaselor, preotul, pomenind numele lui, el ia cunostinta, si ca fulgerul se coboara pe firul dragostei alor sai si asista la toata slujba ridicata catre Cel Atotputernic pentru usurarea sufletului sau. Aceste unde ale asistentilor si ale preotului ii dau puteri ca sa-si desprinda de pe perispirit impuritatile eterice pe care le-a contractat in viata lui pamanteasca. Eliberat de ele, vibratiile perispiritului lui iau un ritm mai rapid si astfel, acum se poate ridica la un nivel si mai inalt, pana acolo unde va intalni o zona cu

un eter ale carui vibratii corespund cu ale perispiritului lui. Deci rugaciunile celor de jos ajuta enorm celor de sus, dupa cum si rugaciunile celor de sus ajuta celor de jos, in mersul vietii lor terestre. >>

V.2 TUNELUL. PLANSA 37

<>

Din studiile si relatarile unor oameni care au trecut prin moarte clinica sau din comunicarile unor spirite, apare adesea semnalarea unui fenomen specific, si anume trecerea printr-un tunel, la capatul caruia se zareste o lumina spre care se indreapta cei care si-au parasit trupul fizic.

Spiritul - dupa ce si-a parasit corpul fizic si cel vital (primul strat aurie aflat in imediata apropiere a corpului fizic) - are, o perioada de timp, aceeasi forma corporala ca si omul de pe pamant. Se vede pe sine si mai vede un altul intins pe pat, galben si nemiscat, care seamana nespus de mult cu el, parca s-ar vedea pe sine intr-o oglinda. Cauta sa inteleaga si nu poate sa se lamureasca. Numai spiritul evoluat, odata ce si-a parasit trupul fizic, intelege ca el este cel ce nu moare niciodata, iar cel de pe pat nu e decat vesmantul lui de lut. Curand, si unul si altul cad intr-un somn adanc, cand nu mai stiu nimic de ei. Acest somn tine la unele duhuri cateva zile, la altele cateva luni si, in fine, sunt cazuri cand dureaza un an, doi. Somnul acesta

este indispensabil, ca sa dea spiritului posibilitatea sa se odihneasca, sa-si refaca fortele pierdute prin efortul desprinderii de corpul lui. Se petrece, prin urmare, un fenomen asemanator cu somnul noului-nascut, care, obosit de presiunile si durerile expulzarii din matricea mamei sale, are nevoie sa doarma pentru a se reface si obisnui cu noua lume in care a sosit. Dupa un timp, mai scurt sau mai lung, spiritul se desteapta si isi incepe noua cariera de om spatial.

Unele suflete sunt inconjurate de duhuri cunoscute si inteleg pe deplin noua situatie. Altele insa, chiar si dupa acest repaos, nu pot sa-si dea seama unde sunt. Ar intreba, si nu vad pe nimeni in jurul lor. Acest spirit, inca impur - sau mai bine zis inca imbibat cu material vital in perispiritul sau - simte necesitatea sa se coboare la fata pamantului, si pe firul legaturilor eterice revine acasa, unde isi gaseste familia si semenii, in toiul activitatii. Vazand la fel ca pe vremea cand avea corp fizic, vazandu-se si simtindu-se pe sine, se crede inca viu, inca printre oamenii pamantului. Cum ideea mortii la omul simplu sau nestiutor e legata de ideea unei pieiri vesnice, si el vazandu-se inca viu, se crede om pamantean. Tarziu, intelege ca el totusi a trecut in ceata celor de sus. Asa de exemplu, vrea sa ia un obiect din casa lui, ca sa-1 aseze in alta parte, si constata ca mana ii trece prin acel obiect. Se adreseaza sotiei, copiilor, dar vede, cu mirare, indiferenta lor, parca ar fi surzi. Si e natural sa nu-1 auda, pentru ca vorbirea lui este eterica, spirituala, diferita de cea sonora a oamenilor fizici.

Un asemenea spirit, intrebat cu ce se ocupa in noua sa existenta, raspunde ca e foarte ocupat, ca isi construieste o casa noua. Nu stie ca a murit si ca in lumea cereasca nu mai are nevoie de haine, mancare si adapost. El se vede cum cara caramizi, cum le imbina si treptat inalta zidul. Toate acestea sunt realitati -dar realitati eterice, construite cu puterea gandului lui si din materialul eteric care umple universul; constructii, bineinteles, vremelnice, pana ce gandul lui are altfel de preocupari. Si asemenea acte, similare cu cele terestre, sunt foarte numeroase. Umbla, dar constata ca pluteste deasupra pamantului si nu mai are nevoie de miscarea picioarelor. Cand vrea sa se duca undeva, se si pomeneste ajuns acolo, in virtutea dorintei, care il proiecteaza cu viteza la locul dorit. Sosind acasa, vrea sa deschida usa, dar dorind sa intre, constata ca a trecut prin ea si se afla in mijlocul camerei.

Un sir de asemenea experiente face lumina in mintea lui, si de la o vreme isi da seama ca nu mai e printre cei "vii" si ca acum e in ceata "mortilor". Iata pentru ce e de mare folos pentru om, ca inca de pe cand e in lumea fizica sa studieze fenomenele spirituale, fie ca le crede, fie ca nu, pentru ca atunci cand va trece pragul mortii si se gaseste in lumea "de dincolo ", sa-si aduca aminte de cele citite, si astfel sa nu mai rataceasca vreme indelungata, ajungand tarziu la cunoasterea adevarului.

Inainte de a se ridica in planul corespunzator evolutiei lor, multe spirite traiesc experienta tunelului ce se deschide in fata lor, fiind impinsi in intuneric. Dupa ce traverseaza aceasta zona invaluita in obscuritate, ies intr-o lumina stalucitoare care are mai multe semnificatii, in functie de cultura si forma religioasa din care provine noul sosit.

Alte persoane se trezesc in fata unei scari de diferite forme (uneori in spirala), pe care o urca tot spre

lumina. Altii trec printr-o poarta foarte frumoasa, cu multe decorari. Unii aud un suierat cand traverseaza tunelul sau percep ceva asemanator cu o vibratie electrica ori un huruit.

De obicei, la iesirea din tunel, entitatea spirituala intalneste fiinte de lumina, traind intr-o mare de lumina. Aceasta lumina e mult mai stralucitoare decat orice forma de lumina pe care o putem vedea pe pamant, dar desi este foarte stralucitoare si intensa, ea nu deranjeaza, ci e calda, vibranta, raspandind in jur o stare de iubire. Aici, cei "morti" isi intalnesc deseori rudele sau prietenii decedati. In unele cazuri sunt descrise peisaje pastorale, scaldate in aceasta lumina si pline de verdeata, pomi, plante, flori, de un colorit de o frumusete imposibil de descris in termeni pamanteni.

Apoi urmeaza intalnirea cu o fiinta de lumina a carei stralucire, frumusete, iubire radianta, depasesc orice imaginatie umana. Crestinii spun ca e Dumnezeu sau Iisus. Altii, apartinand altor religii, spun ca e Buddha sau Allah. Intelegerea si acceptarea percepute din partea acestei fiinte sunt infinite.

Desi frecvent, acest fenomen nu este totusi prezent la toti cei ce isi parasesc corpul fizic.

Dar iata cum descrie Betty J. Eadie acesta calatorie si intalnirea cu fiinta de lumina:

"Cand te afli in prezenta unei energii enorme, stii. Acum stiam si eu. Un sunet adanc, bubuitor si intempestiv a inceput sa umple incaperea. Am simtit puterea din spatele sau, o miscare care parea fara odihna. Dar desi sunetul si puterea erau uluitoare, eram din nou plina cu un sentiment foarte placut - apropape hipnotic. Am auzit dangate de clopot, sau clopote departate, sunand in imprejurime - un sunet minunat pe care nu-1 voi uita niciodata. Intunericul a inceput sa-mi inconjoare fiinta. Patul, lumina de la usa, intrega incapere pareau sa se estompeze, si imediat am fost trasa cu blandete in sus si intr-o masa mare, rotitoare, neagra.

M-am simtit de parca as fi fost sorbita in sus de un enorm uragan. N-am putut vedea nimic cu exceptia intunericului intens, aproape tangibil. Intunericul era mai mult decat o lipsa a luminii; era o negreala densa cum nu mai cunoscusem niciodata inainte. Bunul simt imi zicea ca ar trebui sa fiu ingrozita, ca toate spaimele copilariei ar trebui sa se destepte, dar in interiorul masei negre am simtit un profund sentiment placut de bine si de calm. M-am simtit inaintand prin ea, iar sunetul rotitor se stingea. Eram intr-o pozitie inclinata, miscandu-ma cu picioarele inainte, cu capul ridicat usor. Viteza ajunsese atat de incredibila incat am simtit ca anii lumina nu o pot masura. Dar pacea si linistea au crescut si ele, si am simtit ca as fi putut sta pentru totdeauna in aceasta stare minunata.

Am observat alti oameni, precum si animale, calatorind laolalta cu mine, dar la distanta. Nu puteam sa-i vad, dar simteam ca traiesc aceeasi experienta ca si mine. Nu ma simteam legata de ei si am stiut ca nu reprezinta vreo amenintare, asa ca in curand nu i-am mai bagat in seama. Am simtit, totusi, ca erau cativa care nu inaintau ca mine, ci zaboveau in aceasta minunata intunecime. Ei fie nu aveau dorinta, fie pur si simplu nu stiau cum sa procedeze. Dar nu exista frica.

Am simtit ca se desfasoara un proces de alinare. Dragostea umplea aceasta masa miscatoare,

rotitoare, iar eu m-am scufundat mai adanc in caldura si intunericul ei si m-am bucurat in siguranta si pace...

Am vazut un punct de lumina in departare. Masa neagra din jurul meu a inceput sa semene din ce in ce mai mult cu un tunel, si m-am simtit calatorind prin el cu o viteza inca mai mare, indreptandu-ma catre lumina. Eram atrasa in mod instinciv de ea, desi, iarasi, am simtit ca altii s-ar putea sa nu fie atrasi. Pe masura ce ma apropiam, am zarit chipul unui om care statea in picioare in aceasta lumina, care radia de jur-imprejurul meu. Cand m-am apropiat mai mult, lumina a devenit stralucitoare, cu mult mai stralucitoare decat soarele - si am stiut ca nici un ochi pamantean, in starea sa naturala, nu ar putea privi aceasta lumina fara a fi distrus. Numai ochii spirituali o suportau - si o apreciau. Pe masura ce ajungeam mai aproape am inceput sa ma ridic in picioare.

Am vazut ca lumina din imediata sa apropiere era aurie, ca si cum intregul sau corp ar fi avut un halou auriu imprejuru-i, si am putut vedea ca haloul auriu izbucnea din jurul lui si se imprastia intr-o albeata magnifica, stralucitoare ce se intindea spre exterior pe o distanta oarecare...

In fata Lui am trait iubirea cea mai nelimitata pe care am simtit-o vreodata si, cand i-am vazut bratele deschise ca sa ma primeasca, m-am dus catre El si m-am lasat imbratisata, zicandu-mi mereu in gand ca am ajuns acasa... Stiam ca El imi cunoaste toate pacatele si greselile, dar ca acelea nu contau chiar acum.

Nu am avut nici un dubiu despre persoana sa. Stiam ca El era Mantuitorul meu, si prieten si Dumnezeu. Era Iisus Christos, care ma iubise totdeauna... k'

V.3 JUDECATA. PLANSA 38

<>

<< Sufletul omului, venind la viata pe pamant, isi duce existenta savarsind uneori fapte bune, dar de cele mai multe ori - fapte necugetate. Divinitatea, in intelepciunea ei, a socotit ca nu e bine ca greselile comise de un spirit in decursul vietii pamantene sa i se inscrie tot mereu in cartea vietii, pentru ca el are deja multe crime, minciuni, pasiuni etc. din vietile trecute. El a revenit la viata ca sa lichideze sau sa corijeze o parte din ele. Dar daca altele noi se vor inscrie in cartea vietii lui, atunci adunandu-se prea multe, nu va mai putea sa le achite niciodata. De aceea Divinitatea a hotarat ca multe din greselile comise de un om carnal, in decursul vietii, sa le plateasca chiar in acea viata.

Intr-adevar, la cateva ceasuri sau zile de la greseala comisa, sufletul acelui om este chemat sus, in fata unui tribunal compus din cei trei sefi ai marelui grup din care sufletul face parte, de exemplu grupul german, latin, slav etc. In fata acestui for de primul grad, apare sufletul culpabil si acuzatorul lui. Acuzatorul isi formuleaza plangerea impotriva semenului sau, care i-a adus o critica nedreapta, o pierdere nemeritata, o suferinta nemotivata etc, si cere ca justitia divina sa-i dea satisfactie. Inculpatul este insotit de dreptasul lui, care a vazut si auzit, care stie totul. El sta ca un martor al lui Dumnezeu. Intrebat, inculpatul nu poate nega fapta, ci cel mult cauta sa isi motiveze actiunea. El nu poate nega fapta, pentru ca patru martori glasuiesc impotriva lui; greseala lui e stiuta de dreptasul lui, e stiuta de dreptasul victimei, e scrisa in perispiritul vinovatului si, in plus, e fotografiata in arhiva eterica a Pamantului. Negarea deci nu e posibila, cel mult acuzatul cauta sa se scuze. Judecatorii, examinand imprejurarile, apreciaza gravitatea faptei si Legea Divina, care cere ca nimeni sa nu se faca judecatorul semenului sau, dicteaza o pedeapsa mai mare ori mai mica.

Catre dimineata, spiritele se coboara in trupurile lor si nici unul dintre ele nu stie ce s-a petrecut in acea noapte, sus in spatiu. Dar in zilele urmatoare, asupra culpabilului, anumite forte executa sentinta si el cade greu bolnav, ori are o pierdere oarecare, ori sufera moralmente din cauza unei actiuni facuta contra persoanei sale. Cu alte cuvinte, omul trece prin zile grele, in care sufletul ii e zdruncinat din seninatatea, din pacea si multumirea lui.

Aceste pedepse nu sunt, in general, de lunga durata si nici atat de puternice, pentru ca destinul, in marile lui linii, sa ii fie schimbat. E ca si cum s-ar tese o panza si, din timp in timp, un nod apare in urzeala si panza iese cu mici noduri. Cu alte cuvinte, viata isi urmeaza firul trasat, oranduit dinainte de a se intrupa duhul, dar in decursul ei intervin aceste amaraciuni, lacrimi, suferinte. care sunt fructul greselilor lui din aceasta viata. Deci in decursul vietii pamantene, duhul se prezinta de multe ori in fata juriului suprem al marii colectivitati din care face parte, platind greselile comise in aceasta viata.

Nimeni nu poate critica intelepciunea Divinului Creator daca cunoaste bine alcatuirea lumilor si conducerea lor sublima. Totul este perfect, atata doar ca bietul om e sortit durerii. Aceasta durere e urmarea faptelor sale gresite, ele insasi fiind urmarea ignorantei sale. De multe ori, aceasta durere este urmarea deciziilor ingerilor planetari care - facand si ei scoala lor evolutiva si aplicand-o asupra umanitatii - gresind cat de cat, omenirea va suferi.

Ingerii sunt ingeri, dar perfecti nici ei nu sunt.

Ingerii conduc, dar aplicarea nu o pot face ei direct. Divinitatea nu le-a dat lor puterea de a sili direct pe om sa actioneze intr-un anumit fel sau altul. Executivul, intermediarul intre ingeri si umanitatea intrupata sau spatiala sunt spiritele albe superioare. De obicei, ascultand directivele date de ingeri, spiritele albe sunt convinse de expunerile facute de acestia si cauta sa le aplice cat mai corect. Liberul arbitru domneste insa pretutindeni. Uneori cei albi sunt convinsi, alteori nu impartasesc punctul de vedere al ingerilor si se opun executarii anumitor fapte. De aici rezulta experiente uneori intr-un sens, alteori in alt sens. Si toate aceste incercari se fac pe spinarea oamenilor intrupati. De unde, uneori, urmeaza suferinta lor in masa.

Dar sa revenim la viata omului fizic si la consecintele ei. In fine, ata de pe mosorul vietii s-a terminat, ziua plecarii a sosit si spiritul va trebui sa-si paraseasca trupul. Dupa incetarea vietii terestre, duhul e luat de ghidul sau, urcat in fata celor trei sefi ai grupului sau, care examinandu-1 sumar, dau o sentinta provizorie, ordonand apoi in ce nivel va locui pe durata sederii lui in spatiu. Dupa aceea e luat de ghid si coborat la fata pamantului, spre a sta o vreme in preajma celor dragi, consolandu-i, conducandu-le pasii, corectandu-i si incurajandu-i. Cu aceasta ocazie, el asista la inmormantarea trupului sau, observandu-si corpul pe care l-a animat si cu care a gustat toate placerile lumii carnale. Dupa aproximativ 42 de zile, spiritul isi ia zborul si se inalta, dupa ce s-a purificat in sferele inferioare, in nivelul desemnat, conform hotararii sefilor grupului sau.

Toate spiritele, fara exceptie, cand ies din criza mortii sunt primite de conducatori experimentati, pentru a-i intari, consola si asista. Ei vor intra in existenta asa dupa cum cer conditiile lor morale, intelectuale si spirituale. Mediul care ii va primi va fi determinat de gradul lor de spiritualitate. Dincolo de moarte ne asteapta pe fiecare o situatie pe care noi ne-am pregatit-o pe pamant. Nu poti sa te duci in alt loc. Calificarile noastre spirituale sunt cele care ne fac sa gravitam, cu o precizie de neinfrant, catre conditiile de existenta ce corespund meritelor si lipsurilor noastre. Marea lege a afinitatii regleaza procesul care este inexorabil. Omul merge dupa moartea sa in locul pe care el si l-a preparat, prin traiul lui pe pamant.

Din cauza acestei legi, omul care si-a dus o viata plina de desfatari si greseli, omul care si-a curmat firul vietii lui, venind in lumea spirituala, e marcat cu fluide impure, cele mai inferioare din natura. Gandurile de ura si de razbunare, clevetirea si blestemul, ca si fapta contra legilor morale si divine, determina un fel de sorb de fluide inferioare, care se incorporeaza in corpul spiritului gresit.

Sosind in lumea cereasca avand acest material greoi, spiritul nu are posibilitatea de a se elibera de el decat printr-o suferinta morala si o durere corporala, de natura spirituala. De aici groaza de intuneric si tortura prin frig sau flacari arzatoare. Durerea este medicamentul, instrumentul care face ca spiritul, scanteia divina sa aiba o vibratie asa de inalta, incat sa provoace eliminarea materialului eteric ordinar. Treptat, spiritul se dezbraca, se scutura de acest material greu, ordinar. De indata ce s-a purificat, este atras in sus catre nivelul gradului sau spiritual. Timpul necesar acestei purificari nu se poate fixa. Unii stau putin

timp in aceasta izolare, intuneric si gheata, iar altii stau secole.

Exista si o anumita categorie de spirite ce raman mai mult timp legate de mediul unde au trait, devenind fantome. Multe spirite nou venite in viata spatiala, nefiind pregatite, nu rezista comotiei mentale pe care le-a provocat-o schimbarea care s-a produs. Urmeaza ca, printr-un efect al ignorantei lor, al fricii, al resentimentului pe care il au - de a fi fost smulse din lumea materiei, pe care atat de mult o iubeau - sa petreaca mult timp jos, la fata pamantului, vizitand locurile pe unde au trait. Prin urmare ele se gasesc in patura (rosie) cea mai de jos a atmosferei fluidice a Pamantului, in afara lumii fizice si totusi prin lume, din cauza atasamentului fata de materie si a pasiunilor lor terestre. Acesti nenorociti sunt cei carora li s-a dat numele de "spirite ratacitoare", de care se vorbeste adesea in literatura esoterica. Unele dintre ele sunt atat de neclintite in incapatanarea si felul lor de a gandi pamantean, ca sunt niste adevarati orbi, care pentru catva timp nu au posibilitatea avansarii spirituale.

Insa acei oameni care au trait modest, care s-au silit sa faca binele, cu vorba si cu fapta, pe cat le-a fost posibil, acei oameni care n-au uitat pe Cel de unde au purces candva si au intretinut prin ruga legatura mentala cu El, cei care L-au implorat pentru cei bolnavi, pentru cei ce sufera prin spital, cei ce se roaga pentru cei vii, ca si pentru cei morti, acestia se vor departa imediat de cadavrul lor, cand va sosi ceasul cel mare, fara sa mai asiste la inhumarea trupului lor. Acestia vor trece repede prin perioada de somn din noua lor stare, si la redesteptare vor fi perfect constienti de starea si locul in care se afla. Ei vor strabate ca un balon toate zonele inferioare ale Pamantului, inaltandu-se fara oprire pana in zona corespunzatoare meritelor lui spirituale. Da; dar asemenea suflete sunt rare. Ele apartin lumii anonime, in general putin instruite, dar in schimb cu o inima de aur, fiind inzestrate cu sentimente altruiste, ajutand cu ce pot si devotandu-se pentru mangaierea aproapelui lor in suferinta. Asemenea suflete isi duc in spatiu o existenta de deplina multumire, de cea mai mare fericire pe care o poate oferi in prezent planeta noastra. Insa si aceasta fericire are un sfarsit, dupa care spiritul e trimis jos, la o noua lectie, o noua intrupare.

Daca nu exista fericire perpetua, atunci nu exista nici suferinta vesnica, intr-adevar, cel mai groaznic criminal, monstrul cel mai negru pe care l-a avut umanitatea, va plati prin groaznice suferinte - aici, pe pamantul nostru, ori va fi trimis spre expiere pe o alta planeta, unde va fi supus unei existente echivalente cu iadul biblic. Dupa o vreme insa, fie ea si de veacuri, tortura lui va lua sfarsit. Raul produs de el se va anihila prin insasi suferinta sa; treptat, cate putin, i se va lumina constiinta si va licari in el dorinta de a repara tot raul pe care l-a produs celor cu care a venit in contact, pe cand traia pe pamant.

Prin urmare cel ce si-a desavarsit cu fidelitate destinul, programul vietii lui pamantesti, cand va trce in lumea celor tacuti si invizibili, va resimti o usurare, o fericire, sentimentul libertatii, ca si cand ar fi iesit dintr-o puscarie care ii marginise miscarile si puterea intelegerii. Sosit in spatiu, toate simturile lui -vazul, auzul, perceptiile sale - sunt insutite. Acum se misca precum fulgerul, vede pana in zarile departate ale abisurilor ceresti, aude din spatiu pana la fata pamantului, realizeaza fluidic tot ce mintea lui poate concepe. Intr-un cuvant - o viata sublima, plina de farmec, avand un camp infinit de actiune.

Dar iata ca timpul trece. Dupa ani de sedere in spatiu, dupa ce a luat cunostinta de tot trecutul lui, sefii sai decid coborarea la o noua intrupare. In vederea stabilirii noii forme de viata, el va fi prezentat inaintea forului suprem al Pamantului. In vederea acestei judecati, ghidul lui il prezinta in fata celor trei sefi ai Pamantului, sefii ingerilor care conduc evolutia globului, cu tot ce e pe el.

Acest Juriu Suprem e prezidat, de la distanta, de Seful sistemului solar. Juriul Pamantului examineaza toata viata lui - binele si raul facut de el, si examinarea lor, in chiar acel moment, este vazuta, auzita si stiuta de Guvernatorul Solar, care dupa aceea pronunta sentinta, transmisa de la distanta, din regiunea Soarelui.

Judecata decurge in doua feluri. Daca spiritul e de un ordin inferior, atunci cei trei sefi ai grupului sau expun fulgerator viata lui umana, faptele luminoase si petele intunecate ale existentei lui. Juriul audiaza, ca si Conducatorul Solar, si se da sentinta de catre acesta din urma, care este pronuntata de presedintele juriului, inconjurat de cei 9 asesori si 27 delegati, toti ingeri, apartinand Forului Suprem al Pamantului, compus din 39 de sfinte spirite angelice.

Daca entitatea apartine unei trepte superioare, atunci el fiind constient de puterea legilor ceresti si cunoscandu-si acum, ca spirit, toate greselile, dupa o analiza de luni ori ani, el singur isi alcatuieste planul noii vieti terestre, in care sasi achite anumite datorii sau sa repare anumite greseli, din alte vieti mai departate. Infatisandu-se in fata forului de 39 de ingeri, sfinte duhuri ale Adevarului si ale Domului suprem, nevazut, isi arata planul intocmit. Seful sistemului, examinandu-1 si gasindu-1 bun, juriul, prin presedintele lui, in numele Celui de sus, pronunta cuvantul "Amin", adica: Sa fie asa precum tu ai dorit.

Acest mecanism, in care sufletul vrea sa stearga din trecutul lui anumite greseli, nu se poate aplica in primul caz, caci sufletele inferioare nu au discernamantul necesar proiectarii noului destin, in scopul achitarii datoriilor si a evolutiei lor. Nu e un lucru usor sa alcatuiesti o forma noua de existenta pamanteasca, in care angrenajele sa fie asa facute ca sa satisfaca, dintr-o data, mai multe exigente, mai multe reparatii. De aceea, in asemenea cazuri, cele trei sfinte duhuri supreme examineaza trecutul vietii lui, aduna faptele, le elimina pe unele, le prefera pe altele, spre a fi reparate cat mai multe din datorii sau suparari, si in fine, din totalul lor constituiesc un nou destin, pe care spiritul il primeste, i se supune, cunoscand inalta intelepciune a celor ce au examinat si hotarat. Judecata fiind facuta, duhul e coborat de ghidul sau in nivelul cuvenit gradului sau evolutiv, si de acum, pana la viitoarea lui intrupare, face urmatoarele trei lucruri capitale: indeplineste misiunea care i se da de catre sefii grupului sau; asista la conferintele-lectii ale sefilor sai, pentru acumularea de noi cunostinte necesare evolutiei sale; in fine, pregateste viitoarea lui viata pamanteana, cautand pe viitoarele spirite ce se vor intrupa, incheind cu ele anumite intelegeri, contracte.

Prin urmare a doua judecata a fost facuta dupa ce spiritul si-a parasit definitiv trupul fizic. >>

V.4 MOARTEA PRIN AVORT. PLANSELE 39, 40, 41.

FEMEIA VA REPETA, ÎN PLANUL ASTRAL, ACTUL AVORTULUI ȘI AL MORȚII PENTRU CÂT TIMP MAI AVEA DE TRĂIT PE PĂMÂNT.
COPILUL MERGE ÎN SPAȚIUL CORESPUNZĂTOR EVOLUȚIEI LUI.
MARELE ÎNCARNATOR

Una dintre problemele cutremuratoare ale omenirii de azi este si cea legata de fenomenul avortului. Milioane de copii sunt ucisi anual in lume prin aceste metode. Marea majoritate a femeilor se supun unor asemenea barbarii din ignoranta, nestiind ca de fapt sunt partase la o crima, impreuna cu cel care omoara pruncul din pantecele ei si, atentie, impreuna si cu sotul care a stiut de hotararea luata si a fost de acord. Singura situatie in care o asemenea interventie poate fi acceptata este cazul in care viata mamei se afla in pericol si pentru a o salva se recurge la indepartarea sarcinii.

Cum putem lupta impotriva acestui flagel mondial? in primul rand prin educatie, aratand inca din scoala tinerilor care sunt consecintele unor asemenea actiuni. Cine sa faca aceasta educatie? Cei care raspund de ea. In scoli, profesorii si doctorii, iar acasa familia. Trebuiesc prezentate metodele naturale de prevenire a sarcinii, iar daca o femeie se hotaraste sa aiba un copii, acesta sa fie dorit si asteptat cu dragoste de intreaga familie. Ar trebui sa existe o institutie de stat care sa preia, sa cresaca si sa educe copiii ai caror parinti nu au conditiile minime sa-i creasca. Ei sunt copiii acestei tari, poate multi tineri i-au facut nutrind sentimente sincere de iubire unul fata ce celalalt, fara a avea insa posibilitatea materiala sa-i creasca. Acesta nu-i un motiv sa-i omori, mai ales cand vin la viata din dragostea nevinovata a tineretii. Aceste institutii ar putea fi patronate de asociatii de medici, de preoti, de asistenti sociali. Micutii lasati sa traiasca, prin grija societatii pot deveni "maine" oamenii care vor face sa se vorbesca despre Romania prin faptele lor bune. Dar cine este societatea? Noi, tu, eu, el... Noi trebuie sa ne autoconstientizam ca acest act,

avortul, este o crima si ca atare sa nu-1 mai comitem. Mai ales ca tot ceea ce facem ni se inregistreza si asa cum am curmat viata micutei fiinte, la fel vom pali si noi, de cate ori am omorat, de atatea ori vom fi si noi omorati atunci cand vom dori sa revenim la viata, ca sa cunoastem prin propia traire grozavia faptelor noastre trecute si in vecii vecilor sa nu mai dorim sa intrerupem viata unui nou venit la scoala pamanteana.

Se poate intampla ca in timpul chiuretajului sa moara si mama. Care ar fi consecinta? Cel mai bine cred ca ne poate lamuri un exemplu. << Iata, o femeie e pe cale de a deveni mama. Dar ea nu-si asuma responsabilitatea de a trece prin fenomenele si urmarile sarcinii. Nu vrea sa nasca si sa se incarce cu neplacerile si greutatile alaptarii, ale vegherii si cresterii copilului. Si atunci recurge la avort- un mijloc brutal pentru a scapa de el. Se poate intampla ca din cauza acestor demersuri, voite de ea, sa moara. Evident, in acest caz moare si copilul. Dar ce diferenta intre moartea unuia si a celuilalt, a mamei fiind echivalenta cu sinuciderea, iar copilul fiind victima mamei. Sufletul copilului se desparte de masa de carne din pantecele mamei cu usurinta, legaturile fiind putine si slabe. Sufletul mamei insa, iese din corpul sau, nepregatit de mesagerul destrupator, cu mare greutate, cu mari sfortari, din care cauza ea are o agonie sfasietoare.

Dar nu numai atat; sufletul ei trebuie sa inteleaga grozavia faptei comise. Din acest considerent, Legea Divina a sortit ca sufletul sa ii stea, ca in cazul sinucigasului, langa cadavru, resimtind, repetate la infinit, aceleasi dureri de nastere ale unei mame, si aceasta pana in ziua fixata in destinul ei, pentru parasirea corpului fizic. Deci daca a murit la 23 de ani si trebuia sa traiasca 80 de ani, timp de 57 de ani, ea repeta mereu aceleasi chinuri. Numai rugaciunea fierbinte catre Cel Atotputernic - a ei sau a celor ramasi in urma ei - o pot usura din aceasta tortura de neinchipuit. Treptat, isi revine si isi recunoaste greseala comisa. Atunci se naste in ea dorinta de a reveni pe pamant pentru a-si repara greseala, redevenind iar mama si nascand cu placere, cu toata dragostea copii pe care Legile Divine ii hotarasc sa vina in lumea fizica, prin intermediul ei. >>

O alta marturie ca ceea ce facem se inregistreza in corpul nostru energetic si trebuie sa platim odata, ne vine si de ia Valentina, care ne spune legat de acest subiect, urmatoarele:

"Insa la mamele care n-or mai dat viata la copii si numai i-o avortat, deasupra capului li se vede altceva: se vad imagini de copii rupti in bucati... Oricat de frumoase culori ar avea aura unei femei, deasupra capului i se vad manute, picioare, cap, urechi, care plutesc in aer: daca a fost fetita, ii apar in partea dreapta; daca au fost baieti, sunt in partea stanga. Si dupa numarul de gauri din aura - din dreptul buricului - stiu cate avorturi o avut.

De asta le spun la oamenii care vin la consultatii in cabinetele domnilor doctori: degeaba omul isi cauta sanatatea cu bani, ca daca el o facut fapte gresite, trebuie sa le plateasca intr-un fel sau altul. Nu Dumnezeu i-a dat o boala, cauza ii in faptele lui. Daca omul o avut minte slaba si o gandit rau, atunci are de platit din ceea ce o facut in trecut..."

Tot legat de avort este si desenul din plansa 41.

Multe persoane ii sfatuiesc pe tinerii casatoriti sa recurga la avort, necunoscand consecintele acestui fapt. In fata legilor divine, si unii si altii sunt vinovati.

Dupa cum ne spune Valentina Girlea, la o mama se vad imaginile copiilor nascuti, ca niste papusi, pe primul strat din aura. Daca e fetita, se vede in partea dreapta, langa ombilic, daca este baiat, se vede in partea stanga. Si tatal poarta permanent in aura "papusica" (papuselele) - asezate in partea inversa decat la mama. Legatura dintre papuselele din aurele parintilor se face printr-un fir fluidic luminos.

Mamele care au avortat au deasupra capului imagini eterice de copii rupti in bucati - manute, picioruse, cap, care plutesc in aer in dreapta - daca sunt fete, si in stanga, baietii. Numarul de gauri din aura - din dreptul ombilicului - indica si el numarul de avorturi.

Perechea din centrul plansei sunt sot si sotie - au doi copii nascuti, iar sotia, de comun acord cu sotul a facut si cateva avorturi.

Frumoasa si mandra femeie din dreapta tabloului, mereu cu gandul si dorinta la placerile si distractiile vietii, neglijand adevaratul scop pentru care a venit la viata, acela de a invata legile creatiei asa cum se manifesta pe aceasta planeta, traieste inca in pacat, uitand ca tot ceea ce face i se inregistreaza si va plati. Nu a nascut copii, preferand sa-i avorteze.

Cele doua perechi din planul mai indepartat, stanga sus, sunt prieteni si rude ai familiei din centrul plansei, posibil sfatuitori ai tinerilor.

Cei doi de jos sunt o familie iubitoare de copii unde sotia nu a facut nici un avort.

V.5 MOARTEA PRIN ACCIDENT. PLANSA 42

<< In cazul in care omul moare prin accident - aceasta intamplare fiind cunoscuta de spiritul asistent, de dreptasul lui, care il insoteste toata viata, ii supravegheaza intreaga activitate - cunoscand ca se apropie termenul cand acest om trebuie sa sufere acel accident, cheama pe misionarul desemnat a-1 asista la momentul producerii accidentului. Acesta, sosit ca fulgerul, o data ce sufletul a fost expulzat in afara din inchisoarea lui, prin violenta accidentului, taie rand pe rand ultimile radacini fluidice ce mai retin sufletul. Eliberat complet, spiritul isi ia zborul catre spatiile azurate, spre locul rezervat lui, dupa meritele vietii sale pamantesti.

Acest caz de destrupare este adoptat foarte rar de catre inaltul For Judecatoresc al acestei planete, si numai pentru sufletele lenese, tembele, care au nevoie de zguduiri, de comotii puternice, pentru a fi puse in ritmul evolutiei normale, generale, a sufletelor. E o durere, o nenorocire - pentru pamantean, dar o fericire, o desteptare a intelegerii - pentru suflet. >>

V.6 MOARTEA PRIN SINUCIDERE. PLANSA 43.

<>

<< Moartea prin sinucidere are un alt aspect.

Pentru a sterge cat mai mult din lista greselilor facute in alte vieti, spiritul, increzut in puterile lui, a cerut Forului Suprem, care aproba programele de revenire la viata, o viata grea, cu boli, cu dureri sufletesti, cu amaraciuni si lipsuri materiale de tot felul. Venind jos, ca om, a uitat - conform legii - ceea ce el insusi a

cerut, si in aceasta existenta ofteaza, plange si se crede napastuit de soarta care i-a impus-o - crede el - Dumnezeu.

Dupa o vreme, i se pare ca nu mai poate indura aceasta viata si crede ca poate pieri de pe arena vietii, eliberandu-se de mizeria ei, prin urmare se sinucide. Vai, nefericitul de el! Prin actul lui nesocotit, prin dezertarea lui de la scoala vietii ceruta si voita de el, prin liberul sau arbitru, a calcat Legea Divina, care interzice distrugerea. Din acest motiv el va suferi si mai groaznic in viata cereasca si in vietile lui viitoare pe pamant.

Spiritul omului ce si-a distrus propriul corp fizic, instrumentul oranduit de Dumnezeu ca sa-1 ajute in invatarea vietii pamantene, va ramane pe langa cadavrul sau pana in ziua in care el avea sa-1 paraseasca in mod firesc, conform destinului sau. In tot acest timp, el va repeta mereu actul sinuciderii, pana la nebunie, pana la exasperare, provocandu-i dureri atroce, de neinchipuit.

Acel om care a dezertat din fata unei vieti grele, plina de amaraciune si suferinta (acceptata de el inainte de a se naste), ori acel om care din ura a suprimat viata unui semen al sau, cand se va destepta la viata spatiala, se va gasi inconjurat de o ceata fluidica, neagra ca noaptea cea mai intunecata, simtind un frig care face sa-i tremure toata fiinta, pana la exasperare. Umbla ca orbul prin spatiu, nevazand feeria fluidelor, nevazand pe nimeni. Starea aceasta poate sa se prelungeasca sute de ani, pana cand ii va deveni atat de chinuitoare, atat de nesuportat, ca va striga: "O, Doamne! Doamne! De esti pe undeva, scoate-ma din acest chin!" La apelul sau catre Divinitate, un glas se va auzi curand langa el, care ii va spune: " Frate, ai gresit, ai calcat legile in fata carora se pleaca tot universul. Roaga-te si ti se va usura starea." La indemul acestui binevoitor, duhul gresit inalta o ruga fierbinte de iertare, ruga la care Divinitatea raspunde prin trimiterea unei raze fluidice care risipeste ceata intunecoasa, el incepe sa vada in jurul sau si astfel sa nu mai rataceasca la voia intamplarii prin spatiu.

Omul care si-a dus viata pamanteana in preocupari numai materiale, care a trait numai pentru el si a considerat rugaciunea ca un act inutil si pierdere de vreme, cand va reveni la viata spatiala, va pluti in prima perioada in nivelele apropiate pamantului, in zona unde isi duc viata eterica si sufletele animalelor, care au nevoie de o scurta sedere in spatiu inainte de a reveni la o noua viata in corp fizic. Duhurile animalelor vor avea insa o atitudine dusmanoasa, vazand in el pe cel ce le-a urmarit cu ura si lacomie. Astfel, sederea duhului uman in acest nivel e plina de groaza. Din fericire pentru el, pe parcursul timpului si pe masura rugii de a fi scapat din aceasta zona de spaima, el se va ridica mai sus, in nivelul corespunzator gradului sau evolutiv.

Spiritul normal, nepedepsit, nu simte nici cald, nici frig, desi are notiunile acestea de la oamenii pamantului si din amintirile lui, de pe vremea cand avea corp fizic. Este insa impresionat de umezeala aerului, cand se coboara la fata pamantului cu anumite ocazii, deoarece apa ii absoarbe din fluidele ce compun corpurile sale. >>

CAPITOLUL VI - JUDECATA FINALA. PLANSA 44

Dora ne povesteste una din viziunile ei: "Un orasel. Atmosfera calma. Fiecare locuitor cu viata si preocuparile lui.

In aparenta atmosfera este calma. In aparenta, caci deasupra oraselului planeaza pericolul, si inca unul foarte mare.

Fiecare locuitor stie, a fost instiintat din timp, si mai ales interiorul lor profund este constient.

Stiu! Dar nu au timp sa se gandesca si la asa ceva.

Noaptea dorm, se trezesc, apoi merg la serviciu unde castiga bani - trebuie sa traiesti, nu-i asa ? - se reintorc acasa, mananca, etc. Si toate acestea intr-un calm aparent, de obicei singura iritare fiind aceea ca nu se castiga mai multi bani.

Entitati cu o inalta constiinta incearca inlaturarea pericolului cu riscul propriilor vieti; incearca... Incearca... Incearca... Pana cand?

'Cereti si vi se va da; cautati si veti afla; bateti si vi se va deschide.'

Ce?

Aaaaa n-am timp!

Merg pe strada, privesc la semenii mei si... deodata - gol - un gol spiritual imens. Semenii mei, noi, ne grabim intotdeauna spre 'acasa'.

ACASA?

Toate trec, toate se consuma; acum esti, acum esti o simpla amintire! Iluzie... Cine este de vina? Desigur, timpul! Datorita lui, viata noastra pare o clipita in imensul ocean de viata.

' Realitate este un cuvant, iluzie este un altul. Amandoua sunt o necesitate a evolutiei. Ceea ce e real pe pamant e o iluzie in dimensiunea urmatoare, si asa mai departe. Insa fara iluzia pamanteasca nu ar fi nici o realitate superioara.' -Yram -.

Timp! Viata! Dumnezeu!

Ce rost are timpul?

Ce este viata?

Cine este Dumnezeu?

STII?

In trecut, eternitati! in viitor, eternitati! Si toate, numai pentru studiu, evolutia este unicul scop. Legea evolutiei a impins spiritul mereu mai sus. Timpul trece incet, secolele se insira si iata ca suntem la finalul scolii planetare.

Acume-acum!"

<< Se face marea cernere si are loc marele examen al acestei existente ciclice care dureaza 24000 - 26000 de ani.

Pe parcursul acestui timp, spiritul si-a dus existenta cand pe pamant - ca om intrupat, cand in cer - ca om ceresc sau duh spatial. In scurgerea acestui timp, omul a trait sute si mii de vieti. Unele din ele au fost mai bune, altele mai zbuciumate, unele mai intelepte, altele pline de ticalosii. Dar, in fine, legea evolutiei l-a impins mereu mai sus. Timpul trece incet, dar secolele se insira, si iata a sosit finalul scolii planetare.

Este cea mai de temut judecata, acum se face marea alegere pentru care a venit o entitate la scoala planetei noastre.

Pentru acest examen, amanuntit si nepartinitor, insusi cel care conduce sistemul nostru solar, Mantuitorul nostru Iisus Cristos, se coboara in apropierea atmosferei fluidice a Pamantului si inconjurat de juriul alcatit din sfintele spirite angelice solare, isi va da verdictul.

La aceasta sfanta si divina judecata, juriul Pamantului asista doar ca simplu martor, neputand interveni in nici un fel.

Din multimea imensa de spirite din jurul Terrei, care si-au terminat scoala planetara, unul cate unul, trec pe dinaintea Domnului si a ingerilor Sai. Acum, Domul nostru, iti analizeaza intrega suita a existentelor, si bune si rele. Tu "tremuri" din toata fiinta ta, caci acum iti cunosti toate vietile traite pe aceasta planeta (in desen te prezinti cu filmul existentelor tale) si stii ca dreapta este judecata Celui ce straluceste ca o lumina orbitoare in fata tuturor. Acum se vad toate faptele tale, acum se vede toata

grozavia prostiei sau intelepciunii de care te-ai lasat condus atata amar de vreme. >>

In mintea Dorei rasuna intrebari, dupa care ia Biblia si citeste din ea:" Ce-ai facut cu vietile talel - rasuna cumplita intrebare. Ai respectat legile divine?

Din intelepciunea lui Solomon:

Cap. 6 (7) - 'Stapanul tuturor nu se va rusina de nici un obraz, nici nu se va sfii de vreo marire, caci si pe cel mic si pe cel mare, El i-a facut si pronia Lui e la fel pentru toti.'

Cap. 12 (2) - 'Pentru aceea pedepsesti cu masura pe cei care cad si, cand pacatuiesc, le deschizi ochii si-i dojenesti, ca sa se lase de rautatea lor si sa creada intru Tine, Doamne.'

Matei:

Cap. 19 (16) - 'Bunule invatator, ce bine sa fac, ca sa am viata vesnica?'

(17) - Tar El a zis: De ce-Mi zici bun? Nimeni nu este bun decat numai Unul Dumnezeu. Iar de vrei sa intri in viata, pazeste poruncile.'

(18) - '... Iar Iisus a zis: sa nu ucizi, sa nu savarsesti adulter, sa nu furi, sa nu marturisesti stramb;'

(19) - 'Cinsteste pe tatal tau si pe mama ta si sa iubesti pe apoapele tau ca pe tine insuti.'

(20) - 'Daca voiesti sa fii desavarsit, du-te, vinde averea ta, da-o saracilor si vei avea comoara in cer: dupa aceea vino si urmeaza-Mi.'

Cap. 20 (16) - 'Astfel, vor fi cei de pe urma intai si cei dintai pe urma, caci multi sunt chemati, dar putini alesi. '

Cap. 22 (36) - 'invatatorule, care porunca este mai mare in Lege?'

(37) - 'El i-a raspuns: Sa iubesti pe Domnul Dumnezeul tau, cu toata inima ta, cu tot sufletul tau si cu tot cugetul tau.'

(39) - 'Iar a doua la fel ca aceasta: Sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine insuti.'

Iacov:

Cap. 4 (14) - 'Voi, care nu stiti ce se va intampla maine, ca ce este viata voastra? Abur sunteti, care se arata o clipa, apoi piere.'

(17) - 'Drept aceea, cine stie sa faca ce e bine si nu face, pacat are.' "

<< Cei ce si-au dus o existenta din bine in mai bine, vor fi condusi de ingerii solari pe o alta planeta, mai avansata, iar cei ce au stagnat, din existenta in existenta - opunandu-se curentului evolutiv, prin liberul lor arbitru rau aplicat -vor fi luati de alti ingeri si dusi pe o alta planeta a sistemului nostru, inferioara, ca ea

sa scoata din toropeala sa entitatea spirituala lenesa sau ignoranta a legilor ceresti si omenesti. De multe ori insa, sunt duse pe un alt soare, dati in primire Guvernatorului acelui sistem, pentru a fi repartizati pe una din planetele acelui sistem, care e de o evolutie asemanatoare cu planeta noastra sau, in anumite conditii, pot ramane pe acesta planeta pana isi termina scoala ei.

Dragostea celor din spatiu ii indeamna sa incerce sa ne salveze pe toti, dar din cauza liberului nostru arbitru, dat de Dumnezeu tuturor fiintelor din sfera creata, nu toti vor putea pleca odata cu marele grup. Stradania lor va avea rezultate mai bune cu cei de pe treptele superioare ale evolutiei, mai avansati pe calea intelectuala, dar mai ales pe cea morala.

Amanarea plecarii nu este posibila deoarece in locul marelui grup de spirite care trebuie sa plece, a sosit o alta mare grupare de pe o alta planeta, inferioara, care vine aici sa-si faca noua scoala ciclica, planetara, superioara celei precedente. Astfel, val dupa val pleaca si alte valuri sosesc. Acest mecanism va functiona miliarde de ani, pana ce planeta noastra va ajunge la finele existentei sale. La fiecare 26000 de ani are loc marea judecata, de care vorbeste si Sfanta Scriptura, si care are loc in fata Divinului nostru Stapan.

Cand scoala acestei planete este terminata de un grup de spirite, anumiti ingeri apartinand Pamantului, vor elibera corpul energetic planetar ce a inconjurat aceste spirite cata vreme au stat pe aceasta planeta, reaparand la suprafata invelisul solar, pe care l-au primit cand au venit pe acest sistem. O data despovarati de invelisul planetar, entitatile spirituale vor pleca cu grupul din care fac parte, sub conducerea unor anumiti ingeri care ii vor calauzi pana in apropierea soarelui nostru. Dupa o sedere oarecare in aceasta atmosfera, ei vor pleca sau spre o alta planeta a acestui sistem, sau catre un alt sistem solar. Pentru acest lucru, anumite entitati solare sunt desemnate ca sa conduca aceasta caravana cereasca cu seful ei pana la locul indicat.

Prin urmare omul, pe acest glob terestru, trece prin trei judecati: cele din timpul unei vieti, cea dupa fiecare viata si cea de la finele scolii planetare.

Dar haideti sa observam mai in amanunt cum are loc plecarea de pe aceasta planeta.

Lumea spiritelor, ca si lumea fizica de pe acest pamant, se primeneste mereu. Intr-adevar, din timp in timp, de pe globul nostru pleaca cete de spirite si in locul lor sosesc alte grupari de entitati spirituale. Unele din ele vin de pe o planeta chiar a sistemului nostru, altele sosesc de pe planetele altor sisteme. Inainte de plecarea din acest sistem, spiritele fac un popas in atmosfera fluidica de pe Luna. Tot aici vin si sufletele superioare ale pamantului pentru odihna.

Aici lipsesc imboldurile solare care imping pe duhul omului sa lucreze. Aici sufletul se odihneste, meditand la cele ce a invatat pe Pamant in vedera evolutiei sale.

Cum evolutia se face treptat, fara salturi, si cum gradele evolutive dintre planetele sistemului nostru sunt cam distantate, atunci pentru anumite spirite e de preferat sa se duca prin alte sisteme, unde se gaseste

o planeta imediat vecina si urmatoare Terrei noastre, ca evolutie. In vederea acestei treceri, spiritele ce au terminat scoala acestei planete se vor retrage pe Luna, si dupa o perioada de odihna vor porni catre un alt glob mai ridicat in evolutie decat acesta. Dar nu toti cei care au alcatuit grupul vor pleca impreuna. Fiecare mare grup de pe Pamant este format din individualitati eterogene. De aceea majoritatea nu mai poate astepta ca toti intarziatii sa-si termine scoala, trebuind sa faca loc noilor sositi.

Nicaieri in univers nu exista egalitate, aceasta nefiind ingaduita de Creator nicaieri in natura.

Cand majoritatea grupului isi va fi terminat scoala acestei planete, acestia se vor retrage pe Luna, unde, timp de cateva secole vor face trierea grupului lor. Aici nu se va mai invata nimic din punct de vedere intelectual, urmarindu-se mai mult acumularile de ordin moral si revizuiri de conceptii morale.

Toate spiritele - cand parasesc o planeta spre a se duce pe alta, fie in sistemul acesta, fie in altul - trebuie sa se opreasca un timp pe satelitul acelei planete. Apoi, cand sosesc in preajma noii planete, de asemenea trebuie sa se opreasca un timp in vestibulul acelei planete, adica pe satelitul sau.

Dupa sosirea si a celor intarziati, se va proceda la trierea grupului.

Astfel, pe durata sederii pe Luna, membrii grupului ce urmeaza sa plece se vor intalni cu cei ai altor grupuri stationate si ele pe acelasi satelit. Sefii grupurilor vor tine fiecare conferinte. Din expunerile audiate se poate ca unii indivizi din alte grupuri sa cosidere telurile si cunostintele unui alt grup mai inalte, mai apropiate nazuintelor personale si de aceea sa se alature acestui grup. Astfel este posibil ca pe Luna, diferitele grupuri ce se afla acolo sa piarda sau sa primeasca noi membrii, lucru care nu a fost posibil atata vreme cat s-au aflat pe pamant.

Peste o mie de ani, grupul spiritelor albe va parasi pentru totdeauna acest glob. Atunci capeteniile lor vor da drumul celor ce nu sunt multumiti de starea acestui grup. Ei se vor reuni in jurul unor capetenii si se vor duce acolo unde li se va parea ca e mai bine. Toate aceste selectii pot avea loc numai pe Luna.

Cand grupul alb va deveni un bloc bine organizat si omogenizat vor pleca pe o alta planeta, aleasa de colectivitate prin vot, dupa audierea conducatorilor lor despre castigurile si greutatile evolutive ale acelor planete noi. >>

CAPITOLUL VII - MILLENNIUM

La catva timp dupa 1990, in preajma lui nenea Popa am observat o doamna, cu o atitudine distinsa, dar modesta, avand o duiosie in priviri si glas care cu siguranta ti-ar fi atras atentia, daca n-ar fi fost atat de discreta. Il cauta des pe nenea Popa, avea sa-i impartaseasca lucruri importante despre viata unui om care-i modelase si schimbase comportamentul, dandu-i un sens mai profund existentei sale. Citind caietele primite de la aceasta doamna, dl. Popa a fost adanc miscat de experienta de viata descrisa, mai ales ca si el a trait, intr-o vreme, prigoana semenilor pentru modul sau de gandire si pentru daruirea lui de a-i ajuta.

Chiar dupa prima lectura, gandul sau a fost sa publice aceste caiete, pline de sensibilitate si autentica traire. Dar evenimentele vietii il obligau sa tot amane realizarea acestei intentii si ca urmare ele au ramas nepublicate pana in prezent. Recunosc ca citind aceste caiete mi-a devenit si mie drag Nea Misu.

Este posibil ca multe din metodele prezentate in continuare sa fie considerate de unii oameni de stiinta, nedemne de luat in considerare in epoca microprocesoarelor, ca fiind arhaice. Totusi, ele sunt eficiente prin rezultatele lor, nici una din tehnologiile cunoscute pana acum (deocamndata), nereusind sa faca ceea ce se facea prin Nea Misu.

Cel mai bine insa, este sa dam cuvantul autoarei lor, cea care a trait alaturi de Misu Petrescu neuitate clipe din miracolul Cunoasterii, doamna Eufrosina Balan. Cu aceasta ocazie aducem un sincer omagiu vietii si activitatii lui Misu Petrescu si, in acelasi timp, implinim inca o dorinta a lui Popa Valeriu. De asemenea multumim doamnei Balan care, prin munca sa, a facut posibila aparitia acestor randuri.

MISU PETRESCU - 12. 06.1908 - 15. 05.1990

INCHIN ACESTE RANDURI, LUMINII CARE A MAI PARCURS INCA UNUL DIN MULTIPLELE SALE INITIERI PAMANTENE

Voi incerca sa fac o succinta evocare a unei insemnate parti din viata si preocuparile celui ce a fost bunul nostru prieten si invatator, Misu Petrescu, Nea Misu, cum ii spuneam noi toti.

Incep relatarea mea, cu un citat din Revista Spiritista a Societatii de Cercetari Metapsihice "B. P. Hasdeu" din ianuarie 1941, privitor la destinul acestei tari si a poporului roman:

" Inca de la nastere, acestui popor roman, i s-a fixat o misiune grea, caci sute de ani, au trecut peste el focul, pradaciunea si moartea. A fost un popor martir, care totusi a dainuit tuturor furtunilor si cotropirilor, pentru ca asa a voit Cerul, pentru ca asa i-a fost destinul. El a fost un popor care a mostenit de la strabunii lui, dacii, cunostinta de existenta lui Dumezeu, de nemurire, de revenirea la viata, cunostinte raspandite de preotii vechilor daci, care au avut mari initiati, ca un Deva si Zamolxes, initiati ai templelor din vechiul Egipt.

Poporul acesta, cu toata vitregia vremurilor, a fost pastratorul Crucii, el a fost zidul de care s-au spart hoardele barbare venite din rasarit, ferind astfel Crestinatatea din Apus de prima furie a potopului ce se revarsa din Asia; specificul poporului roman, dar, a fost acela de aparator al credintei si a invataturii divinului Iisus. Sarac, incult, amarat, a fost acest neam, dar vesnic a privit si a sperat in ajutorul lui Dumnezeu.

Pe acest substrat sufletesc, se va zidi un templu si mai puternic in spiritualitatea ce se va arata si mai accentuat in veacul viitor. Nimic nu ilumineaza mai mult scanteia divina din om, ca suferinta sufleteasca, ca durerea trupeasca...

Romania va deveni un focar de lumina si credinta."

Despre acest lucru vorbeste si marele initiat indian, Sundar Sing - 1929: " Vrut-a bunul Dumnezeu sa

aleaga dintre toate popoarele, pe poporul cel mai umilit, crunt incercat de vitregia celor puternici, exploatat, invadat, terorizat, vandut si cumparat - fiind la fiecare razboi piata de tocmeala dintre cei ce se razboiau. Amalgamul infatisarii acestui popor primitor, in care s-au asimilat indivizi din aproape fiecare neam, are insa o nuanta placuta, ca sa fie pilda de contopire universala, intr-un singur popor. Romania se va numi Noul Canaan, iar Bucurestiul se va transforma intr-un Hotel International, avand capitala Templul intelepciunii, Cetate inelara in diametru de 7 km..."

Cel despre care mi-am propus sa scriu, a contribuit prin viata lui la pregatirea acestui drum.

Eu m-am nascut intr-o familie de oameni nevoiasi din Moldova. Copil fiind, mergeam la inmormantari, la pomeni, vedeam morti, unii mai batrani, altii mai tineri, corpuri inerte si ma intrebam ce anume are in plus un trup viu, fata de unul mort, ce-i viata si daca dupa 50-70 de ani, murind, am disparut pentru totdeauna, atunci ce rost mai are sa ne nastem? Cine suntem, de unde venim si unde ne ducem? intrebari pe care omenirea si le pune de mii de ani.

" Tata - mi-a spus odata cineva - sa stii ca viata este sufletul si sufletul nu moare niciodata." Ce frumos raspuns, dar aveam nevoie de mai mult si nu mi-am gasit linistea pana nu am cunoscut si inteles mai bine aceste taine. Dogma religioasa si comportamentul unor preoti nu mi-au dat raspunsuri multumitoare.

In anul 1959, am cunoscut prin intermediul unei prietene, Virginica Tomescu, un om, o mare lumina, pe nume Misu Petrescu.

Locuia pe strada Vasile Adamache, cu chirie, intr-o casuta foarte modesta. Tata a patru copii.

Era o zi ploioasa si rece, strazile pline de apa si noroi, cineva parca-mi incurca toate cararile. Am umblat mult pana am dat de aceasta casuta, de acest om. Cand l-am vazut, am avut senzatia ca-1 cunosc din totdeauna si de atunci nu m-am mai putut desparti de el. Drumul pe care-1 cautam de multa vreme, s-a deschis.

INCEPUTUL - 1957

S-a nascut in Bucuresti, la 12 iunie 1908, in casa dogarului Constantin Petrescu si a sotiei sale, Antonia.

A fost un copil bland, milos, foarte sensibil la suferintele celor din jur, inclinat catre ajutorarea acestora.

Mi-aduc aminte de o intamplare povestita de el, cu un continut care-1 caracterizeaza de fapt. Avea 7-8 ani; intr-o zi, pe cand se juca cu copiii, zari o batranica stand zgribulita la marginea maidanului, privindu-le joaca. Alerga la ea, a inceput sa o intrebe de toate si sa o mangaie. " De ce stai aici?" " Pai, n-am unde sa ma duc" i-a raspuns batranica. " Unde dormi la noapte, nu vrei sa vii la noi, stii, eu nu am bunica, nu vrei sa fii mama mea mare?" " Vin, de ce nu?" spuse batrana.

Misu o lua de mana si o duse acasa. Cum nu era nimeni in casa, batranica se ghemui pe patul din

bucatarie. Era fericit, acum avea si el mama mare. Cand se intoarse mama de la lucru, ii iesi in cale sa-i anunte bucuria. Antonia Petrescu intra repede in casa, dar cand dadu cu ochii de faptura ghemuita pe pat, ii pieri graiul de mila ei. Batranica a stat trei saptamani in casa lor. In timpul acesta nu a ceut nimic de mancare, era scumpa la vorba, dar vadit lucru, Misu era bucuria ei. Misu se ducea la joaca cu copiii, dar din cand in cand, venea in fuga sa vada ce mai face mama mare. Dar intr-o zi, n-a mai gasit-o. Nimeni n-a vazut-o plecand si nu s-a mai intors.

Tatal sau a murit de timpuriu, asa ca a fost nevoit sa invete o meserie ca sa-si ajute mama si sora. Cum avea o voce frumoasa, s-a inscris la Conservator -pe atunci se putea si fara liceu - urmand cursurile de belcanto, in clasa maestrului Mihailescu Toscanini, avandu-i profesori pe George Folescu si Jean Atanasiu. A fost coleg si bun prieten cu Dimitrie Onofrei, dar a refuzat sa plece cu el in strainatate. Nu-si putea parasi familia.

In perioada care a urmat, a inceput activitatea de ilegalist in randurile P.C.R. O mare pasiune a sa si a fratelui sotiei, erau cursele de cai. De jucat jucau, dar cum sa faca sa si castige pariurile.

Aveau o ruda, o femeie in varsta, analfabeta, care facea spiritism. S-au dus la ea de mai multe ori. Nea Misu, neincrezator, ca sa se convinga ca i s-a spus adevarul, a intrebat: "Dar spune-mi mie, unde este acum Viorica, fata vecinei?"

Raspuns: "Viorica este acum la o intalnire cu loanovici, cu care se va casatori."

Plecand de acolo, au intalnit-o pe Viorica. Nea Misu a intrebat pe un ton sagalnic: "Viorica, ai fost la intalnire cu loanovici?"

- "Dar de unde stii tu?"

"Ei, stiu eu, si mai stiu ca te vei casatori cu el."

"Nu se poate, el este inginer, eu nu am decat patru clase."

La putin timp, cei doi s-au casatorit.

Ajunsi acasa, s-au hotarat sa faca si ei spiritism. Au scos cateva scanduri din dusumea, au adus o buturuga si toti, copiii, sotia, cumnatul, in jurul buturugii. Dar paharul nu mergea de loc. S-au mai dus de cateva ori la batrana sa invete care erau secretele si in cele din urma li s-a spus sa mearga acasa, ca de-acum vor reusi si ei.

Cu programul de la cursele de cai in mana, li s-a dat odata numele a doi cai pe care sa parieze. Unul din ei, o martoaga pe care nimeni nu dadea doi bani. Erau convinsi ca li s-a dat numele in bataie de joc. Totusi au jucat pe ele. Nu mica le-a fost mirarea cand au vazut amandoi caii ajunsi la capatul cursei, in acelasi timp, unul langa altul. Amandoi au iesit castigatori. Colegii de munca, stupefiati: "Cum de-au avut curajul sa parieze pe martoaga aceea?"

"Pai noi facem cu spiritul si de acolo am aflat."

"Nu te cred Misule", zice R.D., secretarul organizatiei P.C.R. din fabrica.

"Ei, daca-ti spun, asa e."

"Daca vrei sa te cred, sa-ti spuna tie spiritul, cum o chema si ce s-a intamplat cu fata cu care vroiam sa ma casatoresc in timpul razboiului."

"Bine, maine o sa-ti spun cum o chema."

A doua zi, cu teama, Nea Misu, s-a strecurat pe langa strungul lui R.D. si timid ii sopti:"Florica Popescu."

R.D. s-a intors ca ars: "Vin si eu diseara la voi."

A venit, am inceput sedinta, cea care a comunicat a fost chiar Florica Popescu: "Ti-aduci aminte R., cum mergeam noi duminica la camp si cantam 'in fanul de curand cosit'? Mi-ai spus odata ca m-ai vazut intr-o masina neagra a Ambasadei Germane. Eu am negat, dar sa stii ca eu am fost. Un ofiter roman a trecut de partea nemtilor. Eu l-am recunoscut. De teama sa nu-1 desconspir, m-a omorat, apoi m-a spanzurat de pervazul ferestrei."

R.D. a plans, iar de atunci, n-a mai luat in deradere astfel de lucruri.

Au mai continuat asa un timp, cu intrebarile despre caii castigatori, pana intr-o buna zi, cand li s-a spus:

"Trebuie sa va multumiti cu cat reusiti sa castigati din munca voastra. Munca ajuta atat individul cat si societatea omeneasca in general, sa progreseze. Nu cautati sa obtineti castiguri nemeritate. Noi v-am dat cateva marturii, ca sa va convingeti ca mai exista si altceva decat ceea ce cunoasteti si vedeti voi. Am vrut sa capatati astfel, incredere in noi. Dar oameni seriosi sunteti voi? Tu Misule, sa stii ca ai venit pe lumea aceasta cu o misiune, nu ca sa alergi dupa cursele de cai. Lasa buturuga si fiindca nu stii inca cine te ghideaza si mai ai niste temeri, ca sa te convingi de buna noastra credinta, ca drumul pe care te calauzim este bun, te vom ajuta sa faci vindecari mari. Tu ai o misiune grea, vei pregati drumul pentru implinirea celor hotarate de Divinitate pentru tara aceasta. Romania va fi ca o tabara internationala, un Nou Ierusalim, unde vor veni oameni din intreaga lume."

Lui Nea Misu nu-i venea sa creada. De fapt, nu era usor de crezut. Se gandea ca poate vrea cineva sa rada de el. Dar, treptat, treptat, au inceput sa-i dicteze de sus rugaciuni, tot mai multe rugaciuni. El le spunea, iar sotia, o admirabila femeie si mama, le scria. Au fost scrise, in perioada de inceput, circa 2000 de rugaciuni.

Cei de sus s-au ocupat foarte atent de formarea lui Nea Misu. L-au trecut prin fel de fel de incercari pentru a-1 obisnui sa fie cat mai rational, sa nu ignore legile pamantului, care sunt divine si valabile pentru fiecare om. Uneori, ii spuneau in vis ce trebuie sa faca a doua zi. De ex.: " La ora 7 vei pleca cu tramvaiul x, pana la statia y, acolo cobori si ai sa vezi in colt o alimentara si pe trotuar in fata ei, un preot. Ia autobuzul... si te duci la...Braila.

A doua zi, s-a sculat, a luat tramvaiul, a calatorit pana unde i s-a spus, a vazut alimentara si preotul, dar cand sa urce in autobuz, si-a pus intrebarea: "Dar ce caut eu la Braila?" Si s-a intors acasa. Cei de sus care il indrumau se prezentau de obicei sub apelativul "Stiinta".

Stiinta: "Da, te-am trimis intentionat, sa vedem ce-ai sa faci. Ai procedat bine."

Stiinta - alta data - "Ia carbunii aprinsi in palma, ca nu patesti nimic." Nea Misu - "Cum sa iau, ca ma ard?"

Stiinta - "Da, ai procedat bine ca n-ai luat. Vrem ca tu sa gandesti ceea ce faci, nu sa executi ca un automat tot ce-ti spunem noi."

La comunicarile ce se faceau, participa printre altii si dr. N., un om deosebit de bun si corect in meseria sa.

Dr. N. - "Bre, sa ne mai lase cei de sus cu povestile astea (ei ne vorbeau de perioada de sfarsit de ciclu de pe pamantul nostru). Uite, vine iarna, paltonul s-a cam ros pe la maneci, pe la guler, sa ne dea mai bine niste numere castigatoare la LOTO."

Stiinta - "Da, iti dam numerele care vor iesi castigatoare. Noteaza-le, dar sa stii ca daca vei juca pe ele, vei pierde tot ce ai mai drag pe lumea asta."

Doctorul le-a notat, dar n-a jucat. Peste cateva zile a venit Nea Misu cu ziarul, sa-i arate ca toate numerele care au fost dictate, au iesit castigatoare.

Dupa indrumarile date de sus, "Stiinta" a inceput sa comunice o varietate larga de cunostinte referitoare la legile lumilor vazute si nevazute. Aceasta "Stiinta" se dadea si individual, dupa anumite proceduri, si anume:

1. La inceput, cu AER. Cel caruia i se dadea "Stiinta", era tinut de Nea Misu de mana dreapta si pus sa respire profund de 9 ori.

2. Apoi, li s-a spus celor care veneau pentru "stiinta" sa se gandeasca de cat mai multe ori pe zi la IISUS rastignit.

3. Prin MIR pus pe frunte. Cum se pregatea mirul? Deasupra sticlei cu ulei, se punea o rugaciune dictata de sus si tinuta acolo timp de 3, 6, 9 zile. MIRUL astfel pregatit, precum si apa magnetizata, au fost folosite si pentru vindecari si indreptari de situatii, dupa diferite retete.

PRIMUL PAS SPRE VINDECARE

Nea Misu era chinuit si framantat de tot felul de intrebari si de greutatile vietii.

Intr-o astfel de stare sufleteasca, l-a gasit vechiul sau coleg, R.D., cand a venit sa-i spuna:

- "Bre, am o cunostinta, are o fata bolnava de ciroza, are 30 de ani si este mama unui copil de vreo 7 ani. Intreaba "stiinta" daca o poate ajuta.

Stiinta - "Da, mergeti maine amandoi la ea, la ora..., nu mai devreme. Trebuie sa ajungeti acolo dupa plecarea medicului, care se duce sa-i extraga un litru de lichid. Nu-i dati nimic, veti spune doar rugaciunea aceasta de noua ori si femeia se va vindeca.

Nea Misu - "Cum sa fac eu asta? Sa zica lumea ca-s nebun sau escroc? Nu pot."

R.D. - "Hai domnule, ca spun eu rugaciunea. Ii spun ca se va vindeca, imi asum eu toata raspunderea. Nu te teme. "Stiinta" ne-a asigurat ca se vindeca, SE VINDECA.

Si s-au dus. In drum catre aceasta adresa, curentul s-a intrerupt. Au stat o ora in tramvai. Cand au ajuns acolo, medicul plecase de cateva minute, venise mai tarziu decat trebuia. Intrati in casa, au vazut o tanara care zacea in pat, livida, cu buzele arse, careia copilul ii dadea cu lingurita suc de portocale.

R.D. a citit rugaciunea de noua ori, i-a spus ca se va face bine si au plecat.

Peste trei saptamani, aceasta tanara i-a deschis vioaie usa lui Nea Misu, cu toate analizele in mana, din care rezulta ca nu mai are nimic.

Vestea s-a dus si-au inceput sa vina bolnavi din toate partile. Veneau cu carutele din toate satele invecinate, casa plina, curtea plina, strada la fel. Nu mai putea Nea Misu sa se ocupe de toti, fiindca avea si serviciu. Cativa oameni de suflet, dintre cei mai apropiati, s-au gandit atunci ca ar fi mai bine ca el sa renunte la serviciu si sa se dedice "stiintei", sa ajute pe cei bolnavi, iar ei se obligau sa-i dea lunar o anumita suma de bani din salariile lor, pentru a-si putea intretine familia. Dar greseala de a renunta la serviciu, a ispasit-o cu un an de puscarie.

S-au facut in aceasta perioada numeroase vindecari. Am vazut mame cu copii epileptici in brate, toti au fost vindecati. O mama tanara a venit sa spuna ca baiatul ei s-a vindecat, dar in satul in care sta, sunt multi copii epileptici, iar parintii acestora nu pot veni cu ei pana la Bucuresti.

Stiinta - "Mergi in satul tau, linistita, caci prin tine, toti copiii bolnavi de acolo se vor vindeca", si asa a fost.

MODALITATI DE VINDECARE

In afara de MIR, apa magnetizata, pase, pregateam si maieuri. Nea Misu purta maieul de bumbac adus de bolnav 3, 6, 9 zile. Bolnavul il purta apoi pana se rupea.

Aceasta metoda era foarte eficienta. Am trimis parintilor mei doua maieuri prin posta. Coletul a fost desfacut de sora mea care statea cu ei. Cand ea a atins maieurile, a simtit prin maini un fel de curent electric, ca s-a speriat.

Dupa purtarea acestor maieuri, unii se faceau bine, iar cei care trebuiau sa plece, plecau usor, fara sa se chinuiasca, fara dureri.

PASELE se faceau fie prin atingere cu mana a zonei bolnave, fie deasupra capului, timp de 5-6 minute. In vindecarile care se fac prin pase, se ridica frcventa vibratiilor la petele existente pe corpul

energetic, care sunt de fapt, o intrerupere a vibratiilor pe o portiune a panzei de energie a straturilor aurei si care apar ca niste carbonizari. Prin ridicarea frecventei vibratiior, ele devin luminoase. Dar, aceasta frecventa nu poate fi fixata prin pase, ele trebuiesc repetate si schimbat modul de gandire care a cauzat aparitia petelor.

In alte situatii, cand nu se fac pase, ceea ce poate sterge pentru totdeauna aceste pete, este suferinta si numai prin ea poti evolua ca entitate.

PAMANTEL- este un pamant adus dintr-un loc curat, pus intr-un saculet la masa la care se faceau comunicarile, cu o rugaciune dedesubt; s-a facut de doua ori, la inceput si cu doi-trei ani inainte de plecarea lui Nenea Misu.

Pamantelul era purtat la gat, de obicei intr-o pungulita din panza de bumbac de marimea unui cub de zahar.

Primul pamantel a fost asa de puternic, ca nu se putea dormi cu el la gat, caci provoca niste furnicaturi. Profesorul I. din Cluj, cu capacitati extrasenzoriale, vedea pamantelul stralucitor ca un soare.

Primul pamantel a stat in casa in care se adunau oamenii, unii pentru vindecari, altii pentru comunicari, pana in ziua cand, in aceasta casa a intrat o entitate negativa. Pamantelul si-a pierdut atunci lumina si puterea si a trebuit aruncat, iar "stiinta" data celor care au primit-o in aceasta perioada, s-a anulat.

VINDECARI MAI IMPORTANTE

Desi i s-a spus ca misiunea lui este alta decat vindecarile, si anume ACEEA DE A AJUTA PE TOTI OAMENII, nu numai pe cei bolnavi care il cauta, caci acestia, dupa ce se vindeca, de obicei uita sau cauta alte explicatii, totusi il vor ajuta sa faca vindecari deosebite, ca el sa capete incredere in "Stiinta", iar cei din jurul lui, incredere in el si in "Stiinta".

Venea de exemplu, un tanar care a lucrat pe la Posta Centrala, pensionat medical, pentru tulburari majore pe fondul unei impotente totale, cu damigeana si lua apa magnetizata. Masa pe care statea aceasta apa, o masa foarte mare, era plina cu borcane de cate 10-15 litri.

Dupa ce s-a facut bine, a disparut, n-a mai aparut niciodata.

O situatie similara a fost si aceea a unui egiptolog, care dupa explorarea unei piramide, a contactat o boala fara leac. Zacea in pat, era tot o rana, nu putea fi intors decat cu cearceaful. Dupa ce s-a vindecat, cand Nea Misu era acuzat de sarlatanie si judecat, acesta, adus ca martor, a negat ca a fost vindecat de "Stiinta Bunatatii" prin Nea Misu, desi se cunostea ca aceasta boala nu poate fi vindecata pe cale medicala.

De ce? Nu stim. Poate de frica sau de teama de a nu se expune batjocorii celor din jur.

Vindecarile cele mai numeroase si rapide, au fost cazurile de epilepsie, si mai ales in randurile copiilor.

M.O. - Fusese operata in 1959. Dupa aprecierea medicilor mai avea de trait trei luni. Cu tot

tratamentul administrat ulterior, puterile o paraseau vizibil, cu fiecare zi. Avea in grija sa o mama in varsta, bolnava si o fetita de 15 ani. Suferea cumplit la gandul ca peste putin timp le va lasa singure si fara sprijjin.

Cand nu mai avea nici o speranta, un coleg i-a vorbit de un barbat cu puteri deosebite. In seara zilei de 22 august 1959 a ajuns la el. I s-a spus ca in sase saptamani se va vindeca. Sa se gandeasca la IISUS rastignit de mai multe ori pe zi.

Sa se vindece? Cum? Cu ce? Daca ar stii el ce are? Sarcom mamar operat si metastaza la plaman. Dar de ce altora, tot bolnavi de cancer, le-a spus ca se fac bine in doua saptamani, iar ei i-a spus de sase saptamani? intrebari firesti pe care si le pune orice om. Efectul a inceput insa sa il simta chiar de a doua zi, cand s-a trezit vesela, respira mai usor si ii revenise pofta de mancare. Din ziua cand l-a cunoscut pe Nea Misu, a devenit a doua umbra a lui. A fost cel mai activ om din grupul nostru. Are acum 76 de ani.

P.S. - Era elev la liceu, avea crize comitiale foarte frecvente si puternice. Sora tatalui sau, medic la spitalul Grigore Alexandrescu, l-a internat la sectia ei, i-a facut toate analizele posibile si le-a spus parintilor ca nu sunt sanse de vindecare.

Facea crize ziua la scoala, copiii se speriau. Parintii lui au venit plangand sa primeasca ajutor de la "Stiinta", deoarece conducerea scolii intentiona sa nu-1 mai primeasca la cursuri.

Stiinta - "Baiatul se va vindeca, dar nu asa de repede, pentru ca inainte de a reveni la viata pamanteana, sufletul lui a acceptat sa permita unor spirite sa faca experiente prin corpul sau. Dar il vom ajuta, ii vom muta toate crizele in timpul noptii.

Din ziua cand i s-a spus acest lucru, nu a mai avut crize decat noaptea, si-a terminat liceul, iar inainte de a intra la facultate, a avut o criza majora. Cand sa intre in casa, a cazut pe scari, s-a lovit de calorifer, s-a umplut de sange, dar aceasta a fost ultima. A absolvit o facultate, s-a casatorit, are doi copii sanatosi. Parintii sunt fericiti si nu pierdeau nici nu prilej sa-si manifeste recunostinta pe care familia aceasta o datoreaza "Stiintei Bunatatii" si lui Nea Misu.

P.C.- Suferea de o afectiune fara nici o sansa de vindecare. In cativa ani urma sa-si piarda vederea. Avea cam 10 ani. Nenea Misu nu lucra in perioada aceea direct, ci printr-o doamna, M. St. Lui i s-a atras atentia sa nu dea mana cu nimeni, sa nu atinga pe nimeni, pentru ca prin maini se scurge energie, iar el trebuia sa-si pastreze aceasta putere si pentru alte activitati. Noi care eram mai vechi, intelegeam acest lucru, dar ce te faceai cu cei noi care veneau si intindeau mana? S-a gasit o solutie - de la intrarea pe usa, li se atragea atentia ca Nenea are o exema si sa nu dea mana cu el.

Asa ca d-na M.St. a uns cu mir ochii copilului si i-a spus: "Tine minte ca de azi intr-o luna, tu ai sa vezi fara ochelari." La exact 30 de zile, copilul s-a sculat dimineata, s-a dus la bucatarie la maica-sa, aceasta l-a certat ca face imprudente -cum umbla fara ochelari? La care acesta i-a spus ca ochelarii sunt in dulap, doar nu i-a spus tanti ca peste o luna n-o sa mai aiba nevoie de ei? Si acum vede fara ochelari.

Tatal copilului avea o functie politica inalta si s-a suparat foc. Cum pot cei din casa sa creada in

asemenea prostii? S-a dus cu copilul la Policlinica. I s-a facut un control riguros la ochi, dupa care medicul curant a fost uimit ca baiatul nu mai avea nimic, doar era pacientul lui de cativa ani.

Doctorul - "Imposibil, ce avea el nu se putea vindeca. Inseamna ca eu am gresit diagnosticul. "

Tatal sau era orgolios si infatuat, ar fi preferat poate ca fiul sau, mai bine sa nu vada, decat sa se vindece cu astfel de "prostii" si sa renunte el la niste prejudecati.

E.T. - Tumora cerebrala la varsta de 50 de ani. La putin timp dupa ce a fost internata la spital, a facut o paralizie, nu mai putea vorbi, pleoapele i-au cazut, nu le mai putea ridica. Medicii i-au cerut consimtamantul pentru o interventie chirurgicala, fara de care cosiderau ca nu mai are nici o sansa sa traiasca.

Sotul a venit la Nea Misu, care a intrebat "Stiinta": "Noi spunem ca daca o operaza, moare."

A doua zi, Nea Misu s-a dus la spital "cu d-na M.St. care i-a dat cu mir pe frunte, pe ochi. Dupa 3 zile, nu mica le-a fost mirarea medicilor, asistentilor, cand intrand in salon, au gasit-o cu ochii deschisi si vorbind. Peste cateva zile, si-a revenit si mana si piciorul. A iesit din spital fara nici o urma a bolii. Radea, muncea, glumea. A mai trecut o perioada de sapte ani si a murit la cutremurul din 1977, bloc Scala.

Alt caz. Un copil de 12-13 ani, hermafrodit. Era gras, avea forme feminine, solduri, sex nedezvoltat. A fost dus la cei mai renumiti medici. L-au chinuit cu tratamente, restrictii alimentare, fara nici un rezultat.

Cand au venit la Nea Misu, "Stiinta" le-a spus asa: "Dati-i copilului sa manance cat are nevoie si ce doreste. Nu-i dati sa manance ceea ce el nu vrea. Lasati-1 sa se joace cat pofteste. Nimc altceva."

In trei saptamani, copilul a slabit 12 kg., i s-au conturat sexul si soldurile de baiat.

Dr. M.Sv. - A fost vindecata de b forma rara si grava de leucemie. Fiind mai aproape de Nea Misu, i-a ajutat si ea pe altii sa se faca bine.

M.P. - Vindecata de Bassedoff si somnambulism la varsta de 48 - 50 de ani; are acum peste 76 de ani.

M.D. - Avea o tumora canceroasa cat o porocala in dreptul omoplatului stang. A fost vindecata prin pase - atingerea cu mana, procedeu repetat de mai multe ori.

Dr. I. G. - Pensionat medical de la varsta de 28 de ani, pentru adisonism. Daca intrerupea tratamentul cu un anumit medicament recomandat pentru aceasta boala, murea in 6-7 zile. Stiind acest lucru, a fost intrebat daca are curajul sa intrerupa acest tratament. Raspunsul fiind afirmativ, i s-a dat apa si mir. S-a vindecat repede, sunt peste 12 ani de atunci, este sanatos si lucreaza.

Tuturor celor care cereau ajutorul prin Nea Misu pentru vindecare, li se atragea atentia sa nu mai ia nici un fel de medicament, deoarece puterea primita prin mir, apa, pase, intra in conflict cu vibratiile medicamentului si puteau apare complicatii; chiar au aparui la cei care au ignorat acest sfat, asta pe de-o parte. In plus, vindecarile efectuate erau un mijloc foarte bun prin care oamenii se puteau convinge ca exista ceva dincolo de noi, o putere care ne poate ajuta daca avem incredere in ea.

Intr-o zi, cam prin 1968, a venit la Nea Misu un cuplu, sot-sotie, 48-50 de ani. Sotia nu mai vedea. I s-a dat sa bea apa si mir. Dupa 7-8 zile, sotul a venit speriat la Nea Misu:

- "Ce i-ai facut domnule, ca are niste dureri ingrozitoare?"

Nea Misu: - "Daca are dureri, bucura-te. Acesta este semnul ca se face vindecarea. Orice operatie de curatire doare."

De regula, toate vindecarile se faceau cu dureri. Dupa cateva zile, sotul era fericit ca sotia lui a inceput sa distinga treptat treptat cate ceva, apoi sa vada clar.

Dupa ce ing. Gh. M. a fost cu cei doi copii gemeni, o fetita si un baiat in varsta de trei ani bolnavi de ciroza hepatica, la toti medicii din tara, fara nici o speranta de ameliorare, se hotarasera sa plece cu ei in strainatate, pentru tratament. Auzind insa de Nea Misu, n-a vrut sa piarda ocazia de a sta de vorba cu el.

Ajuns aici, i s-a spus: "Daca pleci cu copiii la tratament in alta parte, sa stii ca pleci degeaba. N-au ce sa le faca si te vei intoarce cu ei in sicriu. Numai prin cei de sus mai pot fi salvati. Dar faci cum crezi."

Inginerul a urmat sfatul primit si copiii traiesc si azi, sunt sanatosi si au si ei acum copii mari.

Nu la toti vindecarea s-a facut la fel de repede, nu toti care au venit la Nea Misu, au fost vindecati.

De ce? Ce este boala? Manifestarea in corpul fizic a unor greseli de gandire si comportament. De aceea, Iisus facea vindecarea in spirit. Lecuirea mai intai a cauzelor acestor boli - invidia, egoismul, ura, avaritia, etc. Boala apare in anumite straturi ale aurei, ca o pata sau striatie neagra, mai mica sau mai mare, in functie de viciul sau greseala pe care am facut-o sau o facem. De altfel, viciul este o greseala pe care o plateste trupul prin suferinta, ori trupul ti l-ai luat sa te ajute sa-ti continui evolutia. Sufletul nu are simturile pe care le percepem prin corpul fizic. Suferinta ce o provoaca trupul atunci cand gresesti, te face sa intelegi ce este bine si ce este rau. Si fata de acest trup, ai datoria de onoare de a-1 ingriji si ocroti. Viciul il chinuieste si de multe ori il imbolnaveste.

Carnea consumata de noi, intuneca aura prin fluidul animalic pe care il pastreaza; fumul de tutun provoaca explozii la nivelul peretilor alveolelor, distrugand tesutul; alcoolul da un mare procent de ulcere si multe alte suferinte.

Entitatile spirituale mai evoluate nu se pot apropia de cei care cosuma in mod obisnuit carne, alcool sau fumeaza. Mirosul degajat de acestia ii arde, corpul lor fiind foarte fin, eterat.

Aceeasi boala, la 10 indivizi, are cauze foarte diferite. La unii poate fi doar o blocare a energiei intr-un anumit punct, zona, o dezordine a vibratiilor, la altii tine de karma lor sau o dorinta a sufletului de a trece printr-o oarecare experienta.

Acumularea de energie pe o anumita directie prin repetarea unor obiceiuri proaste, se poate concretiza in final, intr-o suferinta. In acest caz, suferinta nu inceteaza decat odata cu consumarea energiei acumulata pe aceasta linie.

In afara de cele aratate, trebuie stiut ca sufletul isi ia destinul, suferinta de care crede ca are nevoie ca sa poata progresa. Iar daca acesta nu accepta sa i se usureze povara pe care el si-a luat-o inainte de intrupare, nimeni si nimic nu il poate ajuta. Sufletul este suveranul care hotaraste.

AJUTATI DE CEI DE SUS

Voi ilustra in continuare doar cateva exemple mai deosebite:

V.P. - S-a pregatit pentru bacalaureat; a muncit mult, dar n-a reusit sa cuprinda toata materia la literatura romana asa bine cum ar fi dorit. Era ingrijorata. A cerut ajutorul "Stiintei Bunatatii."

Stiinta - "Da, te vom ajuta. Si-n cer, ca si pe pamant, domnesc aceleasi legi. Cand vezi un prieten ca se zbate sa rezolve ceva, dar la un moment dat are nevoie de o mana de ajutbr, trebuie sa i-o dai. Si noi va ajutam, pentru ca pe de-o parte, legea prieteniei si omeniei o cere, iar pe de alta parte, pentru ca va convinge de existenta noastra, a celor pe care nu-i puteti vedea inca.

O sa-ti cada subiectul pe care-1 stapanesti cel mai bine." Si i-a cazut "Morometii" de Marin Preda, subiect pe care il cunostea foarte bine.

M.N - Avea o rana adanca de 5 cm la piciorul stang, la nivelul genunchiului - la inceput a fost o rana banala, apoi a devenit ingrijoratoare. Consultatii, internari in spitale, dar nici un rezultat. Solutia recomandata in unanimitate de medici, a fost amputarea piciorului.

Disperat, M.N. se gandeste la sinucidere.

O ruda foarte apropiata, care facea parte din cercul condus de Nea Misu, a primit o sticluta cu apa magnetizata, care tocmai se pregatise. Dar M.N., nu credea in nimic. Cum sa-1 convingi de puterea acelei ape? Starea sanatatii devenea tot mai critica, se prevedea o gangrena, timpul era scurt, medicii epuizasera toate metodele de tratament si el a fost constrans sa se hotarasca.

Ruda sa risca, ii vorbeste bolnavului cu fermitate despre acea apa, ca fiind o posibila sansa de salvare daca ar vrea sa o bea, si despre increderea totala, profunda, fara sovaiala pe care trebuie sa o aiba in cei de la care primeste ajutorul.

In dimineata urmatoare, la ora 6, bolnavul, cu fata la rasarit, face semnul crucii, se concentreaza, crede cu toata taria ca se va insanatosi, si bea apa. Sufletul lui zbuciumat, descatusat din mrejele neputintei, trece pragul.

Miracolul se produce. In aceeasi zi, la ora 10, medicii agitati il anunta ca au gasit o alta metoda. Aceasta a dat rezultate, piciorul fiind salvat.

CB - Nu a luat examenul de admitere la facultate. A avut o discutie contradictorie cu un profesor din comisie, care l-a amenintat ca atata timp cat el va fi profesor la facultatea respectiva, CB. nu va intra.

A venit la "Stiinta" sa intrebe ce sa faca?

Stiinta - " Pregateste-te bine si prezinta-te din nou, ca vei intra." CB. - "Dar este imposibil, pentru ca

din comisie face parte si profesorul Y." Stiinta - "Da, va fi in comisie, dar tu vei intra. Ai sa vezi."

Timorat, s-a dus la examen. Cand, ce sa vezi? Profesorul respectiv a facut o criza renala, a fost transportat la spital, in locul lui a venit altul si baiatul a intrat la facultate.

M.G. - Fratele sau vroia sa-si scoata parintii din casa, pe motiv ca el are o mai mare contributie la costruirea acelui imobil decat batranii. Au ajuns la tribunal. Fratele sau a imprumutat 30 000 de lei, a platit martori falsi, a cumparat juristii si s-a intocmit un dosar in favoarea sa. Batranii, oameni cu varsta peste 80 de ani, urmau sa fie scosi din casa in care au stat o viata.

M.G. a solicitat ajutorul "Stiintei". I s-a spus sa ceara rejudecarea procesului, sa ceara contra probe si totul se va reintoarce in favoarea batranilor.

Ce s-a intamplat: avocatul fratelui sau a pierdut primul dosar cu acte fictive, nu se stie cum, a trebuit facut altul si batranii au ramas in casa lor.

Acum, o intamplare care a ramas atat de vie in sufletul meu, ca si azi, dupa 20 de ani, ma cutremur cand mi-o amintesc.

A venit la mine, in Bucuresti, nepoata mea, G.M. si fratele sau Iusti de trei ani, din orasul Barlad. Era in preajma Anului Nou. La plecare, i-am dus la gara, unde era o masa de oameni atat de compacta, ca nu puteai sa inaintezi altfel decat in ritmul in care se misca suvoiul. Numai in timpul razboiului am mai vazut asa ceva.

I-am lasat pe peron, iar cand trenul se gara, am urcat din mers, ca sa pot prinde macar un loc, pentru ca aveau de mers cam 8 ore. Am gasit un singur loc pe care sa-1 ocup, am lasat pe banca o sacosa cu lucrurile copiilor, niste cumparaturi de 1000 de lei si o sticla cu apa magnetizata si mir. Trenul s-a aglomerat, scara, acoperisul, erau ticsite, am coborat cu mare greutate sa iau copiii de pe peron, asa cum ne inteleseseram. Stupoare, copiii nicaieri. Ce sa fac? Nu mai stiam in ce vagon lasasem sacosa, unde au putut urca ei, dar intr-o fractiune de secunda am realizat ca apa si mirul din sacosa ne vor aduce pe mine si pe copii in acelasi punct.

Am urcat la intamplare intr-un vagon, peste multimea de oameni de pe scara, saci, valize, ca disperatul care nu mai stie ce face, trebuia sa gasesc copiii si lucrurile. Trenul trebuia sa plece de 10 minute, iar eu mergeam in nestire, cand deodata, am zarit sacosa, am intors capul si in dreptul bancii cu pricina, in spatiul prin care se circula, amandoi copiii. Mi s-au inmuiat picioarele. Le-am aratat de departe locul lor, am coborat in graba, batjocorita de multime, si cum am atins peronul, trenul a pornit. A intarziat un sfert de ora. Am trait momente de profunda tensiune, dar puterea mirului, dublata de increderea mea, au contribuit la rezolvarea impasului.

Primirea mesajelor de la cei de sus se facea la ore fixe si nu trebuiau intrerupte. Acestia ne spuneau ca interpreteaza niste imagini care ruleaza ca la un film si ne comunica noua ceea ce vad. Daca ii intrerupem, imaginile trec si relatarea nu mai poate fi coerenta. De aceea, toti cautam sa respectam ora de venire.

Dar intr-o zi, o prietena din grup, pe nume J., insarcinata, cu o sarcina care depasise termenul normal, a ajuns mai tarziu. Comunicarea incepuse. Gazda s-a suparat, iar J. i-a spus cu blandete: "Mitico, iarta si tu o pacatoasa care a gresit."

Mai tarziu, intr-o comunicare, ni s-a spus sa tinem minte aceste cuvinte, ca le vom mai auzi o data.

A fost internata in spital, sarcina ajunsese la 11 luni.

- "D-le. doctor, am depasit de mult termenul. O sa-mi plesneasca burta", se lamenta biata femeie.

- "Ai rabdare, aparatele noastre arata ca totul e in ordine. Credem ca e o sarcina dubla" i-a raspuns doctorul.

Peste cateva zile, i s-a facut rau, ceva a plesnit intr-adevar inauntru, a pornit o hemoragie puternica, medicii abia atunci au intervenit. Copilul a fost salvat, dar ea a murit.

A murit si a inviat de cateva ori. Cat de mult a dorit sa traiasca pentru cei trei copii minori care au ramas in urma. Dar destinul este implacabil, impletindu-se intr-un chip desavarsit cu destinul celor din jur. Trebuiau sa traiasca fara mama, lipsiti de dragostea si caldura ei. Era inteleapta, buna si blanda, ca o raza de soare la sfarsitul toamnei.

La aproape un an de la plecarea sa, la o comunicare, dupa ce "Stiinta" ne-a spus cateva cuvinte, a continuat: "Ei, acum o surpriza - o sa va vorbesca cineva care a fost in grupul vostru, o s-o recunoasteti dupa niste vorbe care le-ati mai auzit." Si a inceput: "Mitico, iarta si tu o pacatoasa care a gresit." Era J., care continua: "Voi credeti ca plecarea mea a fost un accident. Nu. Eu a trebuit sa plec atunci, altfel as fi devenit calauza unei suferinte pentru voi toti. Sotul meu avea o iubita si voia sa divorteze. Ca toata vina divortului sa se intoarca asupra mea, ca el sa nu aiba nici un fel de neplaceri la serviciu, dimpotriva, sefii lui sa-i aprobe ideea, ba chiar sa-1 oblige sa se desparta, el aduna probe, argumente. De cate ori veneam de la comunicari, ma intreba cine a mai fost, ce s-a mai spus acolo. Cand ar fi avut mai multe date, s-ar fi dus si ar fi spus de existenta acestui grup, prostii cum zicea el... Astfel ca toti ati fi avut de suferit. Asa ca pana la producerea deznodamantului cu mine, lucrurile au fost taraganate. Boala lui de ochi s-a accentuat, a fost tinut trei luni in spital, a avut apoi concediu medical prelungit, o pensionare temporara si-n felul acesta s-a ajuns la data cand eu trebuia sa plec, iar cei din grup au scapat de eventuale necazuri.

Cam la jumatate de an de la aceasta intamplare am avut un vis in care discutam cu J.

Eu - "Spune te rog, cum e acolo, ce faceti voi?"

Ea - "Noi suntem foarte ocupati, muncim foarte mult."

Eu - "Dar ce munciti?"

Ea - "invatam. Invatam sa distingem si sa interpretam semnele."

Eu - "Si dupa ce invatati, dati vreun examen?"

Ea - "Da."

Eu - "Si ce ti-au dat tie la examen?"

Ea - "Mi-au dat 33 de semne pe care sa le deslusesc. Eu n-am putut deslusi decat 31, doua nu."

Eu - "Si ce se intampla daca nu iei examenul? Ti se da vreo sanctiune?"

Ea - "Da. Cele doua semne pe care nu le-am putut intelege, reprezentau chiar pacatul, iar eu va trebui sa vin din nou pe pamant."

In vremea aceea mai venea pe la noi o eleva, de vreo 15 ani, ce fusese operata de cancer la un picior. La 18 ani a murit. Parintii au iubit-o atat de mult, fusese singurul copil si suferisera cumplit, ca se gandeau ca o sa-si piarda mintile. A fost in aceasta familie o jale de nedescris.

Vazand cei de sus ca tot ce li se spune parintilor ei, pentru a-i linisti si mangaia in marea lor durere, nu ajuta la nimic, atunci li s-a spus adevarul: in alta viata, fata acesta a fost copilul lor. Ei au fost atat de rai cu ea, ca au lasat-o sa moara de foame. In viata actuala, ea si-a luat acest program, sa fie din nou copilul lor, ca suferinta ei sa-i poata sensibiliza si in felul acesta sa-i ajute sa progreseze.

Aceasta veste, a reusit sa-i trezeasca si sa-i faca sa rationeze. A avut efectul unui dus rece.

Voi arata acum, cazul lui P.S., care nu credea ca dicolo de acesta viata mai e si altceva, ci numai in munca sa, in puterea mainilor si mintii sale.

La varsta de 62 de ani, s-a declansat o ciroza galopanta, cu dureri cumplite, insuportabile. Dupa starea in care se afla, medicii i-au mai dat 2-3 zile de trait. Au trecut insa 30 de zile, iar sufletul in care el nu credea, refuza sa paraseasca trupul. Neputinciosi si disperati in fata acestei suferinte supraomenesti, copiii i-au facut slujbe religioase, masluri, dar inutil.

I.P., sora lui, isi da seama de situatie, ingenunchiaza la patul acestuia si il indeamna sa-si indrepte gandul spre Dumnezeu, sa-i ceara iertare pentru necredinta lui.

P.S. asculta atent, este lucid, inregistreaza totul. Ochii arsi de febra si durere se deschid mari. Contrar asteptarilor, spune cu claritate si hotarat:

"DOAMNE CRED IN TINE, IARTA-MA!"

A chemat copiii sa-i mai vada odata, a inchis ochii, a oftat, fata chinuita de boala s-a inseninat. Bucuria si fericirea, inundandu-i deodata chipul, l-au infrumusetat si asa linistit, si-a dat ultima suflare.

Au fost ajutati zeci de mii de oameni, adusi de suferinte grele si de necazuri cotidiene, de catre aceasta sursa de binefacere si lumina, Nenea Misu. I-a tratat pe toti cu rabdare, blandete si multa solicitudine. Veneau la el haituiti de tot felul de spaime si plecau cu sufletul plin de incredere si speranta.

Pentru toate problemele noastre, mai mari sau mai mici, am gasit la el o vorba buna, un sfat, o incurajare. El a fost pentru noi toti un prieten si un indrumator fara egal. Suferea si se bucura alaturi de noi pentru fiecare succes, pentru fiecare durere. Radia in jurul lui atata bunatate, lumina si caldura, incat cu greu ne induram sa ne deslipim de el.

Multumim Tatalui Ceresc pentru sansa ce ne-a dat-o , aducandu-ne alaturi de el.

Daca ne intoarcem cu gandul inapoi cu 30 de ani, refacand acest drum lung, presarat cu multe deceptii, spini si bucurii, alaturi de Nenea Misu, maestrul nostru, acum la capat de drum, putem realiza ca noi cei de azi, nu mai semanam decat fizic cu cei de-atunci.

Dar, multi chemati, putini alesi; dintre cei multi care au trecut pe la el, cati au mai ramas? Putini, foarte putini, dar constanti. Iisus spunea apostolilor sai: "Nu voi m-ati ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi." Poate si cu unii dintre noi s-a intamplat la fel. Nenea Misu ne spunea ca motivele pentru care am venit la el au fost doar niste pretexte ca sa putem ajunge la "Stiinta" si singurul mod de a ne arata recunostinta fata de Tatal Ceresc, este acela de a ne iubi unii pe altii, de a ne vedea pe noi in cei care sunt alaturi de noi, ca binele sau raul pe care il facem acestora, ni-1 facem de fapt noua. Noi credem de exemplu, ca facem un bine cersetorului dandu-i un ban, cand de fapt, el ne face noua. Intinzand mana, el se umileste si ne da noua posibilitatea de a face bine.

Nenea Misu al nostru si al tuturor celor umiliti, obiditi, fii multumit acolo unde esti, ceea ce ai sadit in sufletele noastre va trai si va rodi si dincolo de noi.

Ajuta-ne in continuare ca sa nu te dezamagim vreodata.

LA RASPANTIE DE DRUMURI

Modest si bland, temator de a nu gresi, framantat de intrebari fara raspuns, in cele mai grele momente de cumpana, Cerul nu l-a lasat, ci i-a trimis intotdeauna ajutorul de care avea nevoie.

Numarul mare de bolnavi care-1 asaltau zilnic la locuinta sa din str. Vasile Andronache, a atras nemultumirea vecinilor, proprietarului, care s-au plans autoritatilor.

Lucra la Ministerul de Interne, ca strungar. A fost pus in discutia adunarii generale si exclus din partid, pe motiv ca preocuparile sale contraveneau principiilor filozofiei materialiste.

Au fost aduse somitati, care au stat mai intai de vorba cu el, pentru a lamuri misterul vindecarilor, dar nu au reusit. Au incercat atunci sa-1 convinga ca poate nu-i decat autosugestie, sarlatanie, excrocherie sau vrajitorie.

- Tov. Petrescu, explica-ne si noua cum ai reusit sa faci vindecari?

-Nu stiu, nu am decat patru clase primare, nu-mi pot explica. Dar poate ma ajutati dvs. sa inteleg si eu. La comunicari, tot ce pot sa va spun, este ca mi se deschide gura si vorbesc lucruri pe care nu le stiu. Parca altcineva ar vorbi prin mine.

- Iti dai seama ca tot ce faci este incompatibil cu calitatea de comunist?

- Da, dar eu nu pot sa mint partidul numai de dragul de a ramane in randurile lui.

Desi sedinta a fost scurta si formala, cativa ofiteri au luat cuvantul aratand ca el nu a facut decat bine si nu a pretins nimic de la nimeni. Mai mult chiar, de cate ori ii multumeam pentru ajutorul ce.ni-1 dadea,

el spunea: sa-i multumim Celui de Sus.

Primul care a vorbit a fost colonelul al carui copil a fost vindecat de hermafroditism. La acuzatiile de vrajitorie, cineva din sala a zis: " Pai daca lucreaza cu diavolul si acesta face bine oamenilor, atunci hai sa ne imprietenim si noi cu el." Sedinta s-a terminat in hohotele de ras ale tuturor.

Invinuirile rautacioase, nedrepte, excluderea dintr-un partid in ale carui idealuri a crezut, pe care l-a slujit cu devotament, i-au sfasiat sufletul, rupand zagazul lacrimilor care i-au brazdat fata.

Mi-amintesc cugetarea plina de adevar a unei tinere:"Cel bun a fost umilit, batjocorit si hulit, ori de cate ori a vrut sa se afirme (Iisus). De aceea cel mai bun, Dumnezeu, nu incearca sa se afirme niciodata."

Si cum o suferinta nu vine niciodata singura, fara serviciu, reclamat de proprietar ca traieste din inselaciune, a fost judecat si condamnat la un an inchisoare. In 1972, a fost reabilitat din oficiu. In timp ce el isi executa aceasta pedeapsa, familia s-a mutat pe str. Mihai Bravu, intr-un apartament. Lumea continua sa-i vina la usa. A avut atunci momente cand se gandea ca ar trebui sa renunte la vindecari, pentru a nu crea necazuri copiilor sai. Cand era mai chinuit de ganduri, a reaparut dr. N.

- Nu cumva sa te lasi, sa fii bucuros ca ti s-a dat o asemenea putere; sa stii ca si eu pot sa fac cate ceva. Daca vrei, hai sa mergem maine la ora x, la sosea.

A doua zi s-au intalnit la sosea, s-au asezat pe o banca.

- Uite, eu pot sa fiu acum si aici si in alta parte, a zis dr. N.

- Ei, cum?, a intrebat Nenea Misu.

- Un sfert de ora sa nu ma intrebi nimic. Uita-te la ceas si tine minte ora.

Doctorul si-a pironit privirea intr-un punct fix si n-a mai zis nici un cuvant. Dupa sfertul de ora zice:

- Hai acum acasa la matale.

Ajunsi acasa, dr. N. s-a dat dupa colt. Usa apartamentului s-a deschis si Nenea Misu a intrebat-o pe sotie:

- Margareta, m-a cautat cineva cat am lipsit eu de acasa?

- Da, dr. N.

- De mult?

- Nu, cam de o jumatate de ora.

Atunci a aparut de dupa colt dr. N, intrebandu-1 pe Nea Misu:

- Ei, te-ai convins?

- Da!

Cu ajutorul dr. N., Nenea Misu a depasit atunci starea sufleteasca grea in care se gasea. Dar lumea

continua sa vina la usa. Vecinii se intrebau ce cauta acestia acolo, ce se petrce acolo? in situatia aceasta nu erau decat doua solutii: ori renunta la activitatea lui, ori se muta in alta parte; si s-a mutat la d-na M.St.

S-a implinit astfel prezicerea d-nei V., care cu multi ani in urma le-a spus: "Dumneavoastra o sa va despartiti. El are pe cap o coroana de parca ar fi imparat. Va sta si cu o femeie tanara, cu care va avea un baiat. "

Nenea Misu - "Eu sa ma despart? Nici pomeneala. Si sa mai am si un copil la batranete? Povesti."

Baiatul s-a nascut in 1976, numele lui a fost dictat de sus, cu mult inainte de a se naste. Trecand peste toate greutatile, si n-au fost putine, tanara mama a infruntat prejudecatile unora, dezaprobarea altora, aducand pe lume acest minunat copil, programat sa vina pe pamant.

Singuri si neintelesi, desprinsi de familie, grea, foarte grea e viata celor veniti de sus cu misiuni, intru ajutorarea trezirii noastre din ignoranta. Si ce le-au oferit oamenii acestor suflete mari, coborate din lumina inaltului in noaptea pamantului, in schimbul sacrificiului lor? Crucea, rugul, otrava, puscaria, ghilotina, batjocura si umilinta.

D-na M.St. avea o tenacitate si un curaj demne de toata admiratia, si-a riscat libertatea (in conditiile unui comunism foarte habotnic, cand omul era, intr-un fel, considerat proprietatea statului si nu avea libertatea de a face altceva decat ceea ce dorea partidul), slujba, linistea, a ignorat toate nemultumirile si reclamatiile vecinilor, oboseala, deranj, etc... Nici nu ajungeau bine de la serviciu si casa se umplea de lume, stateau in picioare in camera, bucatarie, balcon si ascultau comunicarile, care se faceau din doua in doua ore. Ne apuca 11 noapte acolo. Le ascultam ca pe niste vecernii, intr-o atmosfera de inalta traire spirituala. Erau pentru noi adevarate sarbatori ale sufletului, erau oxigenul nostru, hrana dupa care tanjeam si de care nu ne puteam lipsi.

Cat de frumos si cat de greu a fost. Cu teama permanenta a riscului de a pierde slujbele, cu greutatea trairii pe doua planuri, greutatea unei vieti duble: la serviciu trebuia sa fii altul decat erai tu, cel adevarat. Nu se admitea altfel, nu se putea altfel. Cand mai scapam cate o vorba, o parere diferita de a celorlalti, eram expusi oprobiului si batjocurii colegilor "justi si principiali". In casa aceasta am trait 9 ani de satisfactii spirituale. Dar cati am mai ramas din cei care veneam acolo?

Intr-un colt, cazut in el, statea de obicei ing. M, trist, abatut, nu-i cunosteam glasul. Fiind pensionat medical, singur, fara ocupatie, a studiat multa literatura esoterica. A experimentat si a reusit sa faca "detasari". Dupa cateva plecari, s-a deschis, a devenit cu totul alt om. De nerecunoscut: inteligent, jovial, simpatic. Isi pusese sub reverul sacoului un caronas pe care scria: SOURIR. Cand o vedea pe gazda noastra trista, intorcea reverul si i-1 arata razand: SOURIR, d-na M., SOURIR.

L-am rugat sa ne povesteasca si noua ce a vazut in calatoriile lui astrale. N-a putut sa ne spuna decat ca acolo e o stare de beatitudine, o fericire ce nu poate fi redata in cuvintele cunoscute de noi, pamantenii.

In preajma Anului Nou, un amic al sau, l-a invitat la masa intr-una din acele zile. A acceptat, dar cu

rezerva, ca daca nu va veni pana la ora 12, sa nu-1 mai astepte, pentru ca nu vrea sa mai faca un drum si sa ceara permisiunea celor de sus de a nu se mai intoarce, caci a ajuns sa nu mai poata suporta ipocrizia pamanteasca.

De plecat a plecat, dar nu s-a mai intors niciodata. L-au gasit in camera, in pijama, cu ochelarii in mana, in pozitie de concentrare. A fost plans si ingropat ca fiecare om.

La comunicare ni s-a spus ca atunci cand te decorporalizezi, vezi cat de bine e Sus, vezi totul in general, dar nu vezi locul pe care vei sta tu. Iar locul lui, va fi cu o treapta mai jos deca ar fi fost daca si-ar fi trait viata pana la capat.

Experienta ing. M a insemnat mult pentru Nenea Misu, care nu indraznea sa ne spuna si noua cate ceva din ceea ce vedea dincolo, atunci cand se "detasa", de teama de a nu deveni ridicol si a-1 considera nebun, dar si pentru noi.

Profesorul I. de la Cluj, care putea vedea in energetic, l-a observat si pe Nea Misu. Ce-a vazut el? In jurul capului acestuia era un fel de nor, iar cand se comunica prin Nea Misu sau facea pase, un fascicol din acest nor se desprindea, trecand la cealalta persoana.

COMUNICARILE

Nenea Misu era balbait, vorbea greu, dar in timpul comunicarilor vorbea foarte fluent, clar, spunea uneori lucruri pe care nu le intelegea, cuvinte pe care nu le cunostea. Atunci se oprea si ne intreba pe noi ce s-a spus. Odata, de exemplu, se vorbea despre viata austera, s-a oprit si a intrebat ce este auster, blasfemie, premeditat, etc.

Ni s-a spus de Sus, ca de aceea a trebuit sa aiba doar 4 clase elementare, ca sa nu creada lumea ca ceea ce comunica sunt plasmuirile sale. De fapt, din aceleasi motive, felul lor de exprimare era diferit de al nostru.

intre comunicari, discutam tot felul de probleme, aspecte din viata zilnica, ce-am mai citit, ce am inteles din cele citite, iar la comunicari, cei de Sus, largeau aria problmaticii, cu intelesuri mult mai adanci, uneori ne corectau sau ne aprobau.

Cand discutam aspecte de la locurile noastre de munca, ne atrageau atentia sa muncim cinstit, cu suflet, sa fim corecti, sa nu facem greseli cu gandul ca cei de Sus ne vor ajuta sa iesim din incurcatura, sa nu invidiem pe nimeni, fiecare vine cu destinul lui si fiecare are de completat prin destin, invatamintele, cunostintele care-i lipsesc. De aceea sa nu ravnim la ce are altul, sa nu fim egoisti, sa fim toleranti, sa fim ingaduitori, sa ne imbracam frumos, curat, sa avem o tinuta bine ingrijita.

Pe langa acestea, mai primeam idei referitoare la rolul, rostul vietii pe pamant, iubire, bunatate, evolutie.

Pamantul fiind una din planetele nu prea evoluate, spiritele intrupate aici sunt eterogene. De aceea scoala Pamantului este foarte grea, dar si foarte buna. De la cei buni trebuie sa invatam drumul pe care

trebuie sa mergem, de la cei rai, drumul de care sa ne ferim. Toti sunt necesari, de aceea trebuie sa-i iubim pe toti. Din orice fapt, pozitiv sau negativ, avem de invatat ceva.

Mai corect ar fi, ne-au spus-o mai tarziu, sa nu vorbim de oameni buni sau rai, ci de oameni mai evoluati sau mai putin evoluati. Nu exista pacat, greseala, etc, folosim aceste cuvinte in lipsa altora, ci doar necunoastere si de aceea, trebuie sa trecem prin toate ca sa invatam.

Omul evoluat are putere de percepere, respectiv intelegere, dar cand este mai putin evoluat, atunci intelege mai greu sau deloc. Inteligenta nu inseamna neaparat evolutie. Cel evoluat are frecventa vibratiilor mai ridicata decat a celorlalti, ori frecventa vibratiilor te aseaza langa bunatate sau rautate. Evolutia este rodul muncii tale, n-o poti primi in dar, cumpara sau fura. Omul nu-i nimic altceva decat energie reglata la anumite frecvente, in functie de evolutia fiecaruia.

Ce este evolutia? Prefacerile, de exemplu, prin care trece samanta, de la stadiu de samanta pana la stejarul ajuns la maturitate. Omul a ajuns la un grad de evolutie mai ridicat, atunci cand nu mai face deosebire intre el si cel de langa el, cand iubeste tot ce e creat, cand se vede pe el in toti si pe toti in el. Dar ca sa ajungi aici, trebuie sa muncesti ca sa intelegi cele doua legi ale cosmosului: iubirea si bunatatea.

Omul mai putin evoluat, se afla de fapt la inceput de drum, este cel care nu intelege, care nu este echilibrat si nici eliberat inca de cruzimea instinctelor animalice, care nu poate distinge ce este bine si ceea ce este rau. Aura acestor oameni este intunecata, sau daca este putin mai evoluat, dar are vicii - bautura, drog, orgoliu, egoism, minciuna, etc...- aura lui are striatii negre prin care se infiltreaza puterea rautatii care il domina si-1 indeamna sa faca lucruri rele, sa fure, sa omoare, intr-un cuvant sa faca suferinta altuia. Dar toate acestea fac parte din evolutie, din drumul spre cunoastere. Tatal Ceresc insa, nu te judeca si nu te pedepseste, cel care judeca esti TU.

Pe pamant nu venim pentru fericire, ci pentru a invata ce este binele si raul, sa le putem distinge in esenta lor. Aici este multa suferinta, dar ea este

profesorul, dalta care slefuieste simturile.

Comunicarile care ni se faceau la inceput, cand noi nu cunosteam mai nimic, erau asemanatoare scolilor pamantene. Intai ca la gradinita, povesti, asa cum spun bunicii nepotilor, ca sa treca timpul, apoi ca la scoala primara, pe urma cunostinte de liceu, etc. Toate ne-au fost date treptat, treptat, gradat, dupa nivelul de intelegere al celor ce le ascultau. Din cand in cand, profesorii nostrii, ne mai supuneau la cate un test. Odata, dupa un asemenea test, ne-au spus asa: "Am constatat ca elevii nostri, mai au inca multe de invatat." Alta data, ne-au laudat: "Vedem ca ati ajuns sa intelegeti destul de bine lucrurile."

Nu era comunicare in care sa nu ni se vorbeasca dspre IUBIRE, ca liant care apropie oamenii si anuleaza efectele negative de ura, invidie, egoism, etc...

Cand vedem pe strada un infirm, un om bolnav, necajit, sa ne gandim ca omul acela am putea fi noi. Cand avem niste probleme, sa spunem si noi asa cum spunea Iisus: "Suferinta pleaca de la mine. Tu esti o

licarire a rautatii, iar eu sunt o scanteie a Tatalui Ceresc." Sa nu uitam, ca fiecare om are firea lui si fiecare fire are legile ei, de aceea, ingaduinta, toleranta, trebuie sa ne ghideze in permanenta actiunile. Orice gest marunt de bunavointa sau invers, repetat, devine obicei, iar obiceiurile se transforma in facultati ale sufletului si incetul cu incetul, mai facem un pas pe scara evolutiei.

Pelerini prin vai, prin mit La Benares si Madura Omul nu-i decat masura unui drum de implinit.

Lucian Blaga

DESPRE MAESTRUL NOSTRU

Asa cum am mai aratat, Nenea Misu facea drumuri dese prin dematerializare sau "detasare" la Madras si Shambala. In anul 1972, in preajma sarbatorilor de Paste, a plecat la Shambala pentru 7 zile.

Cum a plecat? Iata cum: s-a dus la sosea, s-a asezat pe banca pe care stateam noi. Dupa un timp, s-a simtit greu ca de plumb, apoi s-a trezit in alta parte, pe un platou plin de verdeata si lumina, alaturi de 7 mari initiaiti.

Cum s-a intors? La fel de simplu: s-a trezit deodata pe aceeasi banca de pe care a plecat. Arata ca si la plecare, doar putin mai bronzat.

Tot timpul cat a durat drumul a fost constient. Ne-a povestit cum isi facea reprosuri ca a uitat sa-si ia camasa de in, cu care pleca de obicei la astfel de drumuri si se gandea ca va fi certat. Dar, spre bucuria lui, nu i-a zis nimeni nimic. Toti 7 erau imbracati in camasi lungi de in, in afara de el, iar in picioare purtau un fel de sandale romane. Trei dintre ei aveau parul tuns scurt.

Nu ne-a descris Shambala, ne-a spus doar ce se face acolo. De acolo este dirijata viata de pe pamant si corectata derularea unor evenimente cu efecte negative asupra Terrei. Acolo se intalnesc marile entitati diriguitoare, se iau hotarari si se desfasoara acivitati importante pentru apararea pamantului.

Cele 7 zile au trecut ca o clipa, a fost o permanenta zi, fara noapte, fara somn. De mancat n-au mancat nimic, au baut doar o fiertura din plante, preparata de doi batrani. Acesta fiertura continea tot ce-i trebuie organismului, tinand si de foame si de sete.

Oricat de convingatoare ar fi argumentele teoretice, acestea nu au puterea, nu se pot compara cu ceea ce simti atunci cand vezi cu ochii tai unele lucruri.

"De m-ar pune la zid", spunea Nenea Misu, "n-as putea sa neg existenta Tatalui Ceresc, dupa ceea ce am vazut."

Cat a stat acolo, pe langa alte lucruri, a vazut ca un fel de film, episoade din viata lui Iisus si in special, judecata si rastignirea. Atunci a vazut clar cum organizatorii judecatii au aranjat astfel mersul intamplarilor incat pedeapsa cu moartea sa fie o consecinta a cererii multimii. Preotul care era principalul organizator al punerii in scena a "pedepsei", instiga multimea impotriva lui Iisus si s-a adresat unui ostas roman cu cuvintele: "Omoara-1 tu ca legea mea nu-mi permite varsarea de sange." Dar replica veni

imediat: "Nu stiu carei legi slujesti tu, daca aceasta iti permite condamnarea unui nevinovat."

La intoarcerea dintr-o asemenea calatorie, timp de o saptamana era foarte obosit, pana se readapta conditiilor atmosferice ale zonei noastre geografice, iar cand se reintorcea in corpul fizic in urma unor decorporalizari, trairile erau penibile, dandu-i senzatia patrunderii intr-o pestera umeda, rece si rau mirositoare.

De obicei, cand trebuia sa plece, se ducea sa stea intr-o casa mai izolata, unde sa nu fie deranjat. Uneori pleca el sus, alteori veneau cei de sus in vizita la el.

intr-o vara, ducandu-se intr-o comuna din judetul Braila, a vazut o fata de 15 ani, cu un cap de papusa, dar cu coloana vertebrala incovoiata ca o cobilita. Starea fetei l-a impresionat profund, nu-si putea lua gandul de la suferinta ei si zicea: "Trebuie sa fi fost o greseala a medicilor. La nastere, cu forcepsul, i-or fi atins un anumit centru."

La o comunicare, a primit raspuns la intrebarile lui: "Nu este nici o greseala, ai sa vezi in curand despre ce este vorba. Peste putin timp s-a decorporalizat si a vazut ca intr-o alta viata, fetita aceasta a fost o mare vrajitoare, care a facut multa suferinta celor din jur si la revenirea pe pamant, s-a autopedepsit, luandu-si aceasta infirmitate."

Nenea Misu avea destule suferinte - calculi renali, gatul, stomacul, picioarele si altele. Dar dupa o suferinta care aparea mai pregnant, puterea si inzestrarea lui sporeau.

Suferinta in general, accelereaza vibratiile, iar in acest vartej, materia isi ridica calitatea. Reziduurile fiind inlaturate, corpul devine un cristal din ce in ce mai fin, cu simturi pe aceeasi masura, canal deschis, apt sa capteze din eter cele mai inalte sonoritati.

A avut clarvedere. Era suficient sa se gandeasca la cineva si il si vedea unde era, ce facea in clipa aceea. Mergea pe strada, ii vedea pe cei care pentru noi erau invizibili, discuta cu ei, ii auzea, dar la un moment dat, si-a dat seama ca nu mai poate sa-i distinga pe cei vizibili de cei invizibili, iar oamenii de pe strada se uitau mirati la el, pentru ca ei nu vedeau cu cine se intretinea el si credeau ca vorbeste singur. Si atunci, i-a rugat pe prietenii de sus, cu care era intr-o permanenta legatura, sa-i ia acest dar, pentru ca pe pamant e greu sa ai asemenea insusiri, semenii te pot cosidera nebun (adica nu e bun pentru gradul lor de pregatire si intelegere).

Cei de Sus, Marii si Bunii nostri prieteni, fratii nostri mai mari, ne-au ajutat prin el neinchipuit de mult, direct sau indirect. Pentru orice greutate, suferinta, veneam si intrebam ce sa facem. Datele pe care ni le spuneau, nu se potriveau intotdeauna, timpul lor fiind diferit de al nostru, pe de o parte, iar pe de alta parte, ei vedeau in final cum va fi. Dar de realizat, se realiza asa cum ne spuneau ei.

Ne incurajau, ne sfatuiau, dar ne atrageau atentia ca destinul este AL NOSTRU si NOI trebuie sa ni-l traim ca sa putem evolua.

Prin Nenea Misu, punte de legatura intre cer si pamant, cei de sus cunosteau modul cum se desfasoara

evenimentele mai mari sau mai mici de pe pamant prin prisma simturilor corpului fizic, isi completau si isi imbogateau cunostintele despre modul de traire in trup fizic, prin simturi, a legilor divine.

Menirea lui a fost ca, prin ceea ce a facut, sa ajute la schimbarea modului de gandire al semenilor sai, asfel incat sa fie mai pregatiti pentru perioada de sfarsit de ciclu in care am intrat si care va produce mari transformari pe planeta, multe fenomene uimitoare, greu de acceptat pentru omul nepregatit.

O parte dintre noi, cei care in ultimii 6000 de ani au acumulat o anumita formula chimica (este vorba de o anumita cantitate de fier) care se poate distinge in culoarea aurei, vor pleca de pe pamant, intr-un alt plan energetic. Acestia vor fi absorbiti ca de un magnet, precum pilitura de fier. Plecarea se va face cu trupurile, pentru ca prin simturi, acesti oameni sa poata invata in continuare.

Mai aflam ca plecarea se va face prin schimbarea frecventei vibratiilor. Un fel de nor ii va inconjura pe cei ce trebuie sa plece si vor deveni invizibili. Vor fi multe intrebari si nedumeriri atunci, de aceea cei pregatiti in acest sens, impreuna cu cei din spatiu, vor cauta sa ajute oamenii sa inteleaga aceste schimbari aici, dar si in noua dimensiune unde vor merge, pentru ca multi vor fi nedumeriti, nu vor sti ce s-a intamplat cu ei.

Totul este vibratie, si lumina si caldura, culoarea, parfumul, gandurile, cuvintele, fiintele, tot, tot. Cu cat calitatea unui lucru este mai buna, cu atat vibratiile sunt mai inalte. Se spune in popor: "Fuge ca dracul de tamaie." De ce? Dracu reprezinta vibratiile joase, grosolane, iar tamaia, vibratiile inalte, superioare, pe care vibratiile joase nu le pot suporta.

Fiecare om pleacat de pe pamant, va fi atras pe treapta de vibratii corespunzatoare propriei lui frecvente vibratorii, gradului sau de evolutie. Nimeni nu va putea sta mai sus sau mai jos de locul corespunzator starii lui.

UN GAND DE ADANCA RECUNOSTINTA SI PIOASA ADUCERE AMINTE, PENTRU NENEA MISU.

Voi incheia grupajul de amintiri, cu cateva fraze redate aproximativ, rostite de cei de Sus.

29 mai 1972 - "Va spunem ca aici nu se spun lucruri numai pentru a satisface curiozitatea si dorinta omului de a afla ce ar fi sau ce n-ar fi. Si va spunem noi, ca vor fi lucruri in aceasta tara, care pentru oricare fiinta omeneasca, nu vor fi decat o mirare si o intrebare. Si atunci, cine nu va cunoaste aceasta tarisoara cu numele de Romania? Divinitatea a hotarat ca aici sa se formeze un detasament de oameni intrupati prin care se vor cunoaste lucruri mari si inaltatoare."

13 februarie 1972 - "Care este dstinul acestei tari?"

"De sus s-a harazit ca aici, in Romania, sa fie locul unde sa vina la viata spirite superioare, care prin spiritualizare, sa ajute omenirea in depasirea acestei mari cumpene, sfarsitul de ciclu.

NENEA MISU NU A FOST UN OARECARE NATIV, CUM SUNT MULTI ALTII. EL A FOST SI ESTE O MARE LUMINA, O PUNTE DE LEGATURA INTRE CER SI PAMANT, INTRUPAT IN

ACESTA TARA IN SCOPUL PREGATIRII DRUMULUI PENTRU MARILE INFAPTUIRI SPIRITUALE CE VOR AVEA LOC IN ROMANIA.

Desi nu eram eu cea mai indicata sa scriu despre aceste lucruri, am dat curs cererii lui Valeriu Popa, considerand ca poate aceasta corespunde unei vreri mai inalte, de dincolo de noi. In grupul nostru sunt oameni dotati, cu condei, care ar fi putut contura mult mai bine si alte aspecte. Am scris ceea ce am cunoscut eu, dupa puterea si priceperea mea, cu speranta de a le fi de folos celor insetati de adevar si cunoastere.

Dupa 1989, au aparut pe piata numeroase carti, care vin in ajutorul celor ce vor sa cunoasca adevaruri ascunse, dincolo de aparente, dincolo de ceea ce putem vedea si auzi.

S-a confirmat ceea ce parea incredibil. Ni se spuneau lucruri despre care noi nu puteam vorbi, ni se spunea ca oamenii trebuie sa afle despre ele si ne intrebam adesea cum, raspunsul era de fiecare data acelasi: "Prin mijloacele voastre de informare", si ne era foarte greu sa acceptam atunci o asemenea idee. Dar uite ca a venit si acest timp.

Tot mai multe lucrari cauta sa raspunda la intrebarile care framanta omenirea.

Cert este ca omul reprezinta infinit mai mult decat putem vedea privindu-1 si este mult mai important pentru Cosmos decat crede el insusi. Venim la viata inocenti, puri, avand de la inceput dorinta de cunoastere. Pornim pe drumul lung si greu al evolutiei, in vartejul fenomenelor din lumea materiala, pierzandu-ne cu incetul puritatea, dar dezvoltandu-ne inteligenta, castigand experiente, dobandind puterea de a distinge binele de rau, iar din alt punct, incepe construirea constienta de sine.

Omul, cea mai inalta veriga pe scara vietii, cea mai mare minune a creatiei, cea mai desavarsita arhitectura, nu-i decat un mic univers integrat organic in marele univers, o particica dintr-un intreg, din marele tot.

Etapele vietii nu sunt decat trepte ale luptei pentru lumina, pentru inaltarea fiintei noastre catre perfectiune.

Dupa orice incercare mai grea, ne simtim mai puternici, mai imbogatiti sufleteste, mai caliti. Toate relele vietii ajuta la ridicarea noastra, la autodepasire. Suferintele psihice calesc caracterele, rafineaza sentimentele. Durerea fizica dezleaga in mod chimic legaturile care tin sufletul inlantuit in materie, il curata de fluidele grosolane, asa cum temperatura in caz de boala, semnaleaza existenta unor focare de infectie si le distruge. Este mijlocul creat de organism pentru autoaparare.

Intre trupul format din materie si care poate fi cercetat, analizat in laborator si sufletul care scapa inca obiectivarii cu ajutorul aparaturii stiintifice (deja sunt mai multe centre in lume care au creat aparate ce pun in evidenta aura umana), este o legatura indestructibila. Prin intermediul simturilor fizice, sufletul invata, se imbogateste cu cunostintele de care are nevoie. Si ca sa intelegem mai bine legatura dintre corp si suflet, sa privim un pahar in care am pus nisip, acesta reprezentand in cazul nostru corpul fizic. Peste nisip turnam

apa. Spiritul este asemenea apei, care intrepatrunde nisipul, n-o mai vezi, dar este acolo. Trupul este instrumentul, nava cu care sufletul peregrineaza prin lumile materiale si trece din experienta in experienta, pentru a invata si a se desavarsi.

Sa nu dam insa trupului mai multa atentie decat i se cuvine, in detrimentul sufletului, sa nu sacrificam ceea ce este vesnic, nemuritor, in avantajul a ceea ce este trecator, pieritor.

"Nimic prea mult", spuneau unii filozofi din vechime. Tot ce nu atinge sau depaseste masura, este daunator: ploua prea mult, avem inundatii, ploua prea putin, avem seceta. In toate trebuie pastrata masura, cumpatarea, echilibrul.

Constiinta omeneasca, sufletul, este adesea confundat cu unealta sa, trupul, haina pe care o poarta. Omul adevarat, nu este insa ceea ce se vede in exterior, corpul acesta de carne, pieritor, trecator. OMUL ADEVARAT, VESNIC, NEMURITOR, ESTE SCANTEIA DIVINA, comoara sufletului ascunsa in adancurile insondabile ale materiei. S-o cautam, s-o ajutam sa iasa la lumina. Se afla in noi izvoare ascunse, din care de fapt, pot sa tasneasca valuri de viata si iubire, de virtuti, de puteri nemasurate. Fiinta adevarata, se creeaza ea insasi prin dezvoltarea gradata a fortelor care se afla ascunse in ea.

Progresul si ridicarea noastra interioara depind numai de eforturile si curajul fiecaruia, de energia consumata in abordarea vietii. Sufletul omenesc are gravat in el simtul frumosului, al binelui, puterea de iubire pana la sacrificiu, dar facultatile spirituale nu sunt egal dezvoltate la toti oamenii si nu ies la lumina, nu pot fi cunoscute, imbogatite, decat atunci cand sunt puse la lucru.

Munca, truda, suferinta, slefuiesc simturile, le curata de zgura care le incatuseaza, le sensibilizeaza si infrumuseteaza.

Omul nu este facut sa vegeteze ca un mucegai sau sa se iroseasca intr-o lupta inversunata a tuturor contra tuturor, sa promoveze violenta, siretenia, ura. Imaginati-va un fier de plug cumparat si pus la pastrare intr-o magazie si uitat acolo. Departe de a se conserva, el se innegreste, rugineste si se degradeaza. Cum ar arata daca ar fi folosit la arat ogoarele, la rasturnat brazdele? Frumos si stralucitor, si cu cat ogorul va fi mai batatorit si munca mai grea, cu atat fierul plugului va straluci mai puternic.

Preocuparea pentru autoperfectionare interioara, trebuie sa fie reala, nu numai teoretica, altfel ne pierdem in iluzii fara suport. Prin tot ceea ce facem, faptele noastre, gandurile noastre bune sau rele, ne construim propria fiinta morala. Repetarea unor obiceiuri, bune sau rele, se transforma cu timpul in facultati ale sufletului. Cauza multora din suferintele noastre se afla in interiorul nostru, isi au sediul, izvorul in noi. Aceasta inseamna ca noi am incalcat legea armoniei, ca suntem in dezacord cu ea, dar in loc sa ne intoarcem privirea catre interiorul nostru, sa cautam in noi cauzele acestor suferinte, le atribuim motive exterioare.

Putem fugi dintr-o casa insalubra, de un loc de munca inconvenabil, de o companie suparatoare, dar de noi, nu putem fugi. Oriunde ne-am duce, lipsa de armonie din noi ne insoteste.

Intorcandu-ne privirea mai mult asupra noastra, autocenzurandu-ne pornirile, gandurile, faptele, ne putem ameliora fiinta interioara. Distantandu-ne de noi, privindu-ne comportamentul asa cum privesti o pictura, mai de departe, ca s-o poti intelege, vom putea sa ne cunoastem si sa ne ajutam singuri. Tot in acest scop, putem incerca sa punem pe seama altcuiva faptele noastre, apoi sa le judecam ca si cum n-ar fi ale noastre, ci ca pe ale altuia, pentru ca de obicei, pe cat suntem de exigenti si critici cu altii, cu atat noua ne gasim intotdeauna scuze, justificari.

Sa nu condamnam durerea, ea singura ne smulge din indiferenta, ne slefuieste simturile si modeleaza sufletul. Daca nu s-ar cunoaste, cine ar putea spune ca fluturele cu aripi splendid colorate, provine din cristalida fara forma in care s-a inchis o omida?

Asemenea cristalidei, corpul omenesc, cu imbracamintea sa de carne, se reintoarce in laboratorul naturii, pentru ca el apartine pamantului, iar sufletul isi ia zborul catre locul sau de origine, luand cu el doar zestrea faptelor acumulata de trecerea prin lume. Si bogatia materiala si saracia, sunt incercari prin care trecem. Celor carora li se da mult, li se cere mult. Sa nu-iinvidiem.

Si filozoful german Nietzsche a gandit la un model de om, un supraom, frumos, destept si rau, care sa asupreasca tot ce e nearian in folosul rasei superioare, cand de fapt, avea un model de supraom, bun, intelept, care s-a jertfit pentru binele tuturor, si acesta era Iisus, pe care-1 nega. Suntem parte din creatie si tot ce exista, mineral, planta, animal, fac parte impreuna cu noi din armonia cosmica, iar scopul existentei noastre, este de a constientiza la nivel cosmic, IUBIREA. Sa ajungem sa iubim tot ce este creat, sa ne zidim pe noi cei adevarati cu caramizile iubirii, bunatatii, milei, tolerantei, ingaduintei, bunavointei, generozitatii, etc..., iubind totul, invatand de la toate.

Exista in lirica norvegiana, o poezie de o mare frumusete si profunda intelepciune, intitulata: "invata de la toate".

"Invata de la toate, ca toate-ti sunt surori, invata de la flacari, ce-avem de ars in noi, invata de la ape sa nu dai inapoi (sa ai statornic drum), invata de la pasari sa fii mereu in zbor."

Eufrosina Balan, Bucuresti, noiembrie 1990.

CAPITOLUL VIII - NU VA JUCATI CU VIATA VOASTRA.

Sfarsit de vara in Bucurestiul anului 1994. Am aflat de la cativa tineri care il cautau pe nenea Popa ca intr-una din zilele urmatoare va avea loc o intalnire cu parintele Argatu la schitul Darvari. Am cautat sa-mi fac timp pentru a participa si eu la aceasta serata de spiritualitate romaneasca, asa ca in ziua respectiva, am ajuns acolo cam cu un sfert de ora inainte de incepere.

Schitul e asezat pe o straduta laturalnica, pe langa "Scoala Centrala" din apropierea parcului "Gradina Icoanei", o zona pitoreasca, intr-un loc linistit si mai retras, care te transpune pe nesimtite in atmosfera unui Bucuresti din anii 1900. Cand am ajuns pe straduta cu pricina, in fata intrarii in curtea schitului, o mare de

oameni se inghesuia sa patrunda inauntru in speranta de a mai gasi un loc liber. Nu mai erau. A venit randul zidurilor imprejmuitoare. Cei care se puteau catara au gasit acolo un locusor de unde sa poata vedea si auzi.

Urcand pe niste scari laturalnice a unei constructii anexe a schitului, am ajuns si eu pe un fel de platforma unita cu unul din ziduri, si de acolo pe zid, ocupand un loc destul de confortabil, dar cum acest "amplasament" fusese observat si de altii, in curand inghesuiala s-a marit, iar cuvantul confortabil era deja amintire. Totusi am reusit sa ma mentin pe "pozitie". De ce? Fiinca in curand, organizatorii si gazdele, depasiti de situatie, de puhoiul de lume care se adunase in curte si pe zidurile din jur, incepusera sa insiste, vorbind la microfon, sa ne dam jos de pe ziduri, ca se pot prabusi sub greutatea noastra. Dupa mai multe insistente, cei veniti mai la urma au trebuit sa se dea jos. Eu am scapat. Era o forfota plina de nerabdare. Erau oameni in varsta, simpli, intelectuali, studenti, elevi. Urma sa vina parintele Argatu care sa poarte o discutie cu publicul pe tema unui film facut cu dansul la manastirea Cernica, despre farmece si vraji.

In fine a aparut si parintele. Cei de jos se inghesuiau in jurul lui, abia mai putea sa mearga, pana ce la urma a ajuns cu greu la locul ce ii fusese rezervat. Vazand acea multime de oameni care cu greu se desprindeau de el, mi-am adus aminte de vorbele lui nenea Popa: "Fereste-te sa te fericeasca lumea!" Dar daca ai misiune, n-ai incotro.

Dupa ce ne-a salutat si ne-a urat bun venit, a spus: "Nu uitati, ca pentru unii, in aceasta seara, aici, poate sa fie un loc de inaltare sufleteasca. Asa va doresc, ca toata lucrarea (serata organizata) aceasta sa fie facuta cu Dumezeu inainte. Dumezeu sa va ajute!"

Apoi am vazut filmul, parintele a raspuns la intrebari si ne-a impartasit cate ceva din experienta lui de viata preoteasca. Cele prezentate si povestite in acea seara de parinte si cei intervievati ce fusesera vindecati, erau o confirmare in plus, de necrezut poate pentru unii, ca farmecele si vrajitoria sunt o realitate a lumii in care traim.

Prin tot ce ne spunea si felul cum raspundea la intrebari, ne indemna la o viata curata, crestineasca, si ne si arata cum putem realiza aceasta. Mi-era drag si imi incalzea inima daruirea cu care isi traia menirea de preot.

Era o seara de vara minunata. Cu totii eram in curtea schitului, in aer liber, cu cerul instelat deasupra capului.

La un moment dat, cineva din multime a pus o intrebare legata de practicile spirituale yoghine. Impotrivirea si respingerea categorica a oricaror forme si metode de elevare psihica si fizica ce provin din aceste tehnici milenare, m-a surprins si m-a pus oarecum pe ganduri. Apoi, ascultand urmatoarele intrebari, raspunsuri si comentarii, am uitat de nedumerirea mea si m-am bucurat pana la sfarsit de acea seara in care aflasem atatea lucruri noi.

Ajuns acasa, am stat putin de vorba cu nenea Popa despre ce vazusem si ascultasem, apoi m-am dus

in camera mea sa ma culc. Dar somnul nu venea. Mi-am adus aminte de atitudinea parintelui fata de practicile asiatice, de la care eu invatasem multe lucruri ce-mi erau de folos, legate de dezintoxicarea corpului, de post, de tehnici de meditatie, de cunoasterea corpului energetic al omului. "Da", imi ziceam, din punct de vedere strict dogmatic poate avea dreptate, dar experienta vietii imi arata si altceva. Citisem multe carti despre principiile si modul de viata al yoghinilor, al budistilor, al spiritualistilor, despre viata unor invatatori spirituali indieni, despre cercetari stiintifice moderne in domeniul spiritual, etc.

Toate m-au ajutat sa-mi largesc orizontul cunoasterii, sa inteleg mai mult din semnificatia cuvantului spiritualitate si care ar fi posibilele drumuri de urmat.

M-au convins mai mult decat alte lucrari ca tot ce fac, de la gand, vorba, fapta, mi se inregistreaza si sunt direct raspunzator, ca pentru tot ce mi se intampla principalul vinovat sunt eu, ca Dumnezeu nu pedepseste pe nimeni, ca ceea ce traiesc in prezent este consecinta comportamentului meu din trecut si in acelasi timp, "azi", prin felul cum gandesc si traiesc, imi pregatesc viitorul.

Toate acestea m-au ajutat sa inteleg mai bine Biblia, sa incep sa ma apropii de mesajul lui Iisus, fiind mai atent la motivele pentru care traiesc si in masura puterilor mele sa incerc sa-mi corectez greselile. M-au ajutat sa pastrez vie dorinta de cautare. Poate pentru unii este de ajuns Biblia. Cred ca ea poate fi inteleasa mai profund prin revelatie. Insa eu deocamdata nu am ajuns la asa ceva. Si atunci mi-e la indemana calea studiului, al muncii, al experimentarii. Este benefica cunoasterea experentei a cator mai multi maestrii spirituali, din toata lumea, din toate timpurile. Astfel, prin comparatie, studiu si practica, putem incepe sa aflam cine suntem, de unde venim si unde mergem. Daca am luat de la unul o singura idee, pe care punand-o in practica ma face sa fiu mai bun fata de mine si fata de semeni, atunci este un bun castigat. Fiind un om mai bun, automat sunt si un crestin mai bun.

Vremurile pe care le traim ne pun in fata unor fenomene si manifestari ce cu greu pot fi explicate si acceptate chiar si de stiinta. Dar pentru ca ele apar cu repetabilitate, stiinta nu le mai poate ignora. Recunoaste existenta lor si cauta sa le studieze, sa le inteleaga. Aceste fenomene sunt si in afara omului, dar sunt si oameni-fenomen, contemporani cu noi, tot mai multi. Ei ne vorbesc si fac demonstratii. Daca ii ascultam, observam ca, desi nu se cunosc, unii fiind din tari diferite, afirma adesea idei asemanatoare sau chiar identice uneori, care explica vremurile pe care le traim, fenomenele ce au loc si semnificatia lor. Daca gasim aceeasi afirmatie, la autori diferiti, independenti unul de altul, inseamna ca acea idee e veridica.

Oamenii au nevoie de explicatii. O deschidere in acest sens din partea preotilor ar fi de bun augur pentru o cat mai buna intelegere intre enoriasi si reprezentantii bisericii. In multe alte tari acest lucru se intimpla. La Lourdes, in Franta, Medjugorje, in fosta Yugoslavie, in Damasc, in Filipine, Brazilia si in multe alte locuri. Aici, preotii colaboreaza cu medici si oameni de stiinta pentru a obiectiva si autentifica aceste manifestari ce depasesc sfera normalului, organizand impreuna o activitate comuna, in slujba lui Dumezeu, ajutand semenii prin vindecari si educatie. Si la noi in tara apar tot mai multi oameni cu

proprietati bioenergetice deosebite, confirmati prin metode stiintifice si verificati prin rezultatele benefice obtinute. Ei pot si trebuie sa colaboreze cu biserica noastra stramoseasca umarind un scop comun: ajutorarea si imbunatatirea cunostintelor semenilor, a modului de gandire si comportament. Caci nici o vindecare nu-si atinge pe deplin scopul daca nu are la baza o terapie educationala.

De ce tinerii si multi altii se duc la yoga sau de ce urmeaza alte forme si cursuri de spiritualizare? Ce ii atrage acolo? Ce au acesti maestri si nu avem noi, crestinii si o parte din preotii ortodocsi???...

Dar, pe langa aspectele benefice, exista si greseli ale modului cum inteleg si se comporta unii tineri, adepti ai practicilor orientale.

Noi nu venim intamplator intr-o anumita tara, familie, in anumite conditii de cultura si civilizatie. Toate acestea sunt determinate de programul pe care noi l-am ales inainte de a veni la viata. Faptul ca m-am nascut in Romania, in religia crestina, reprezinta coordonatele principale ale dezvoltarii mele spirituale, pe care trebuie sa le cunosc, sa le inteleg si sa le imbogatesc cu propria mea experienta, daca ea se dovedeste benefica, autentica. Eu pot cunoaste din spiritualitatea intregii lumi, pot invata de la toate religiile, de la toti maestrii spirituali fata de care simt afinitate, dar sa am mereu in vedere cele zece porunci din invatatura crestina. Daca m-am nascut in Romania, daca sunt botezat in religia crestina, cred ca este corect sa traiesc si sa mor roman si crestin.

Mi-aduc aminte de gandirea lui nenea Popa: " Daca prin acumularile mele din toate domeniile, de la orice forma de spiritualizare, reusesc sa fac sa se vorbeasca despre mine prin faptele mele bune mai mult chiar si decat despre unii preoti, inseamna ca aceste acumulari pot fi preluate in sistemul nostru religios, caci orice religie urmareste sa se vorbeasca despre ea prin faptele bune ale credinciosilor sai. "

Desi accepta yoga, vazand in ea o metoda de autocunoastere, era impotriva depasirii limitei de toleranta a normelor morale ale colectivitatii si religiei in care traim. Milita insa din tot sufletul pentru conlucrarea dintre semenii nostri cu proprietati extrasenzoriale si biserica crestina.

Haideti sa incercam ca preotii nostri, impreuna cu medici si acesti oameni cu proprietati sa formeze echipe care sa lucreze impreuna. Fara indoiala ca vor veni mult mai multi oameni ia biserica decat inainte. Ce s-ar intampla daca, de exemplu, intr-o mare biserica din Craiova sau din Bucuresti, alaturi de preot va vorbi si Lavinia Tatomir, iar la sfarsit va face si cateva demonstratii? Cu siguranta biserica se va umple de o multime de oameni care pana atunci nu venisera (mai ales tineri, elevi, studenti). N-ar fi bine? Ba ar fi foarte bine! Avem acesti oameni printre noi, daruiti noua, romani. Haideti atunci sa-i ajutam sa ne ajute. Biserici din tarile vecine au inteles acest lucru si il practica cu rezultate foarte bune.

Aceste ganduri mi-au adus aminte de cateva pasaje din Biblie, care vin parca sa confirme realitatea acestor probleme. Iata care sunt:

Matei

Cap. 25:

- ver.14:" Si mai este ca un om care, plecand departe, si-a chemat slugile si le-a dat pe mana avutia sa. "

- ver.15:" Unuia i-a dat cinci talanti, altuia doi, altuia unul, fiecaruia dupa puterea lui si a plecat."

- ver.16:" indata, mergand, cel ce luase cinci talanti a lucrat cu ei si a castigat alti cinci talanti."

- ver.17:" De asemenea si cel cu doi a castigat alti doi. "

- ver.18:" Iar cel ce luase un talant s-a dus, a sapat o groapa in pamant si a ascuns argintul stapanului sau."

- ver.19:" Dupa multa vreme a venit si stapanul acelor slugi si a facut socoteala cu ele. "

- ver.20:" Si apropiindu-se cel care luase cinici talanti, a adus alti cinci talanti, zicand: Doamne, cinci talanti mi-ai dat, iata alti cinci talanti am castigat cu ei."

- ver.21:" Zis-a lui stapanul: Bine, sluga buna si credincioasa, peste putine ai fost credincioasa, peste multe te voi pune; intra intru bucuria domnului tau."

- ver.22:" Apropiindu-se si cel cu doi talanti, a zis: Doamne, doi talanti mi-ai dat, iata alti doi talanti am castigat cu ei. "

- ver.23.:" Zis-a lui stapanul: Bine, sluga buna si credincioasa, peste putine ai fost credincioasa, peste multe te voi pune; intra intru bucuria domnului tau."

- ver.24:" Apropiindu-se apoi si cel care primise un talant, a zis: Doamne, te-am stiut ca esti om aspru, care seceri unde n-ai semanat si aduni de unde n-ai imprastiat."

- ver.25:" Si temandu-ma, m-am dus de am ascuns talantul tau in pamant; iata ai ce este al tau."

- ver.26:" Si raspunzand stapanul sau i-a zis: Sluga vicleana si lenesa, stiai ca secer unde n-am semanat si adun de unde n-am imprastiat?"

- ver.27:" Se cuvenea deci ca tu sa pui banii mei la zarafi, si eu, venind, as fi luat ce este al meu cu dobanda."

- ver.28:" Luati deci de la el talantul si dati-1 celui ce are zece talanti."

- ver.30:" Iar pe sluga netrebnica aruncati-o intru intunericul cel mai din afara..."

Iisus a venit pe pamant acum 2000 de ani sa aduca oamenilor noi invataturi, un nou cod moral, o religie bazata pe iubire, iertare, toleranta, dar si fermitate in apararea acestor valori spirituale.

Apostolii au cuprins in scrierile lor aceste invataturi care au devenit norme orientative pentru viata noastra. Ele au fost scrise acum aproape 2000 de ani, in concordanta cu nivelul de pregatire al oamenilor de atunci, cu starea economica si sociala de atunci, vorbind in limbajul culturii si civilizatiei de acum 2000 de ani, din acele locuri. Toate acestea sunt talantii pe care Stapanul ni i-a lasat cand a plecat.

El se va intoarce. Si cu siguranta ne va intreba ce am facut cu ce ne-a lasat. Cum am gospodarit

averea ce ne-a fost lasata in grija?

Si atunci preotii nostri in ce postura vor fi? A celui care a primit cinci talanti si a inapoiat zece sau a celui care un talant a primit, unul a dat inapoi?

Adica, invatatura lasata cum am inteles-o, cum am trait-o, cum am dezvoltat-o tinand cont de realitatea psihica si fizica a lumii in care traim? Cum reusim sa integram in educatia crestina cultura si civilizatia anului 2000, limbajul si preocuparile oamenilor din acest timp, fenomenele si curentele de gandire care framanta omenirea? Cum gasim acele forme de colaborare intre credinta si stiinta care sa ne faca sa fim mai buni?

Va doresc, buni preoti, ca la venirea Stapanului, sa aveti in palme mai multi talanti decat v-a lasat.

Cand am dat titlul acestui capitol, gandul mi-a fost la doua poze (plansele 47, 48) ale unor oameni, imagini pe care nu le voi uita toata viata.

Undeva, intr-un sat, intr-un loc uitat de lume, traieste un om. Prima oara cand am vazut poza nu mi-am dat seama ce reprezinta. Capul este cat corpul. Este de o inteligenta deosebita. Bate la sah prin telefon pe sahisti profesionisti. A invatat singur limbi straine. Odata, intalnind un om, a aflat raspuns la intrebarea ce il framanta de-o viata: " De ce soarta il napastuise in halul asta?" Pentru ca in una din vietile trecute fusese un barbat foarte frumos si inteligent din care cauza era tare mandru si orgolios, facand pe multi din jurul lui sa sufere, iar in plus a comandat si crime.

Cunoscand acestea, dintr-o data isi intelege in alta lumina existenta si spune: "Doamne, iti multumesc, caci acuma stiu. Ajuta-ma te rog sa-mi duc la bun sfarsit aceasta viata, ca sa ispasesc cat mai mult din greselile facute in trecut."

Cealalta imagine reprezinta un copil care s-a nascut fara maini si fara picioare. El este originar din Hong Kong si a dobandit aceasta infirmitate datorita unui chiuretaj nereusit pe care mama sa l-a facut, caci nu dorea acest copil. Dupa nastere, parintii l-au abandonat in maternitate, in vederea unei eventuale adoptii. Se afla de patru ani intr-un orfelinat, cand a fost adoptat de o familie de canadieni care mai avea 18 copii infiati, aducandu-1 si pe el in Canada.

Brian Giavedoni (in imagine), cel care i-a proiectat bratele si picioarele mioelectrice, spune despre Danny Osborne, copilul infirm: "Cand l-am cunoscut era rusinos si timid. Acum vorbeste ca o furtuna. Este increzator si plin de curaj." Baiatul merge la o scoala publica obisnuita, avand multi prieteni printre colegi. Pe la varsta de 11 ani, micutul Osborne a inceput sa povesteasca tot felul de intamplari care s-au petrecut inainte de 1976 in New York, in Statele Unite, desi el nu fusese nici macar o zi acolo. El pretinde ca a cunoscut foarte bine un oarecare Jimmi Colt, antreprenor, descriind cu lux de amanunte perioade din viata acestuia. Danny cunoa?te numele a peste 20 de persoane care erau rude sau prieteni apropiati domnului Colt.

Acest caz a intrat in atentia profesorului de psihiatrie Ian Stevenson, de la Universitatea Virginia din Charlottesville, care a verificat afirmatiile copilului. Dintr-un numar de 63 de cazuri studiate de profesor, 60 s-au dovedit a fi autentice. El crede ca cele relatate de copil sunt in legatura cu viata sa anterioara, caci Jimmy Colt este mort. Acesta s-a sinucis in 1976, deoarece pierduse la bursa, aruncandu-se de pe unul din cele dou? turnuri ale lui World Trade Center Building, din Manhattan, New York.

Nimic nu vine din afară atunci când eşti pregătit, ci tot răul care dezechilibrează porneşte din interiorul nostru şi în special de la necunoaştere.

Învingători sunt numai aceia care reuşesc să învingă biologicul negativ prin raţiunea pozitivă.

Valeriu Popa

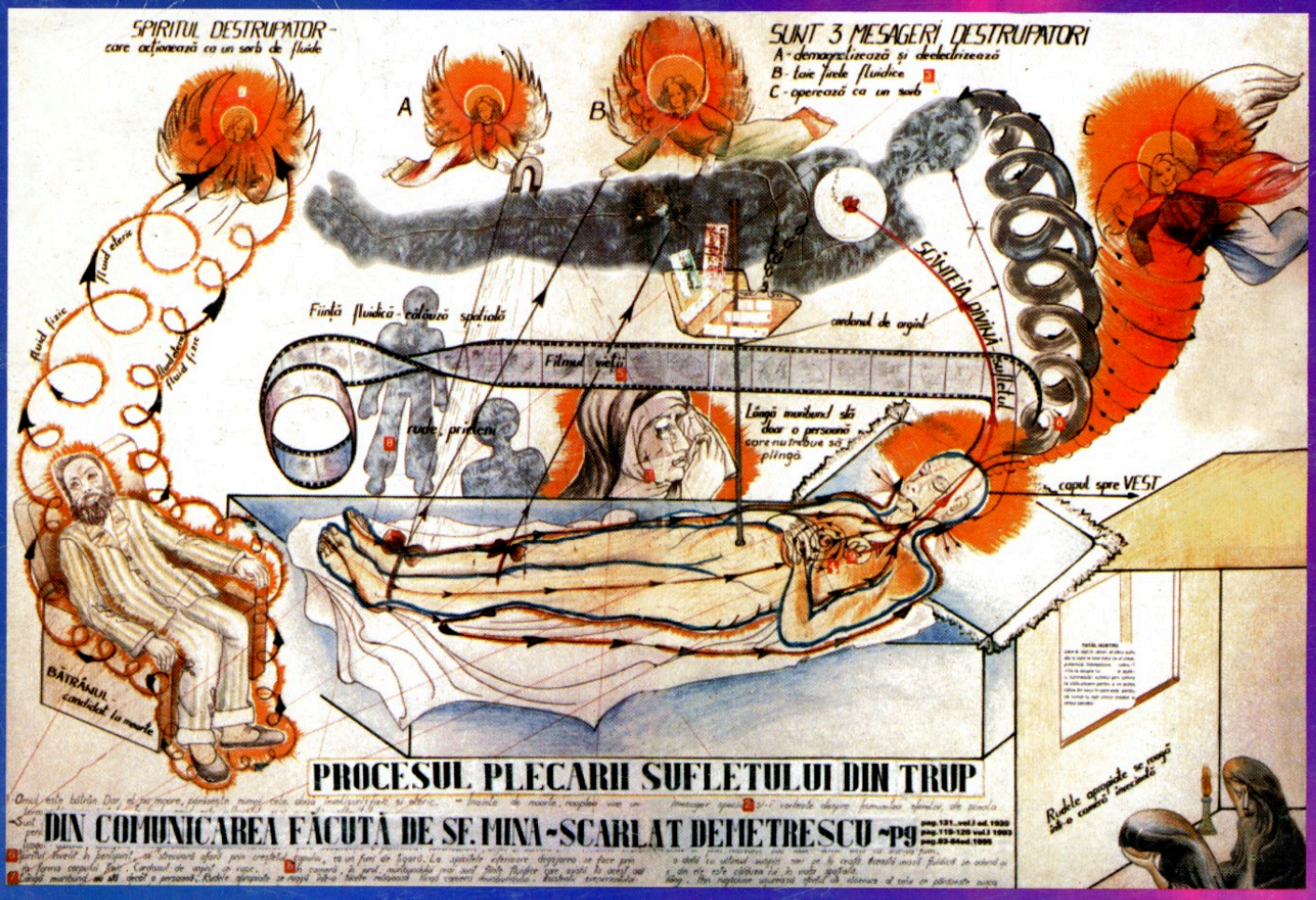

ISBN-973-98772-4=9

Editura HERMES

Preţ 75.000